

கற்காஸ் சரித்திரம்

எழாந்தரம்

த.தியாகராசா

தற்காலச் சரித்தீம்

எழாந்தரம்

புதிய பாடத்திட்டத்துக்கமைய ஏழாந்தரச் சரித்தீர
வழிகாட்டியைத் தழுவி எழுதப்பட்டது

ஆக்கியோன்
த. தீயாகராசா B. A.

74

விற்பனையாளர்

இலங்கா மத்திய புத்தகசாலை

84, கொழும்பு வீதி,

கன்னியாகுமரி.

முதற்பதிப்பு: மார்கழி 1969:

900
குடும்ப

வெளியிடுபவர் :

த. நடராசா
388, பேராதனை வீதி,
கண்ணடி.

விலை ரூபா : 2 - 75

தற்காலச் சாமீத்திரம்

எழுந்தரம்

அலகு 1

தமிழ்நெடுஞ்சாங்கம்

பாடம் 1, 2:

3-ஆம் விசயபாகு

இதலாம் விசயபாகு, முதலாம் பராக்கிரமபாகு முதலிய மன்னர்கள் காலத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்த பொலந்துவை அரசின் வீழ்ச்சிக்கு மாகன் என்னும் கலிங்க மன்னனின் படையெடுப்பு மூலகாரணமாயிருந்தது என ஆரூந்தரத்தில் கற்றிருக்கிறீர்கள்லவா? இவ்வாறு பொலந்துவை வீழ்ச்சியடைந்ததன் பின்னர் இராசரட்டைப் பிரதேசமும் சிறப்பிழந்துபோக, மாயரட்டை முக்கியத்துவம் பெற்றது. பொலந்துவையின் வீழ்ச்சிக்குப்பின்னர் வரண்ட பிரதேசமாகிய இராசரட்டையில் அதுவரை வாழ்ந்துவந்த மக்களும் பல பிரதானிகளும் தென்மேற்கிலுள்ள சரவாயத்திற்கு இடம் பெயரித்து சென்றதனால்தான் மாயரட்டை சிறப்புப் பெற்றது:

இவ்வாறு இராசரட்டையை விட்டு மக்களும் பிரதானிகளும் இடம் பெயர்ந்துமைக்கு மாகனின் படையெடுப்பைத் தனிர் வேறு காரணங்களும் உள்ளன. அவை மேல் வருமாறு: (1) தென்னிந்திய மன்னர்கள் அடிக்கடி இலங்கையின்மேல் படையெடுத்தமை. (2) உள்ளுரில் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கத்துடன் சுதேச மன்னர்கள் போரில் ஈடுபட்டமை; (3) அரசியல் தலைவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள். (4) இலங்கையின் அரசியலைக் கைப்பற்றி இங்கும் ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணிய நாயக்க மன்னர்கள் இங்கு நிலவிய ஒற்றுமையைக் குலைத்தமை; (5) மாகனின் கொடுங்கோலாட்சியும்

பெளத்தர்களுக்கெதிரான செயல்களும். (6) அடிக்கடி நடந்த வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளினால் கவனிப்பின்றிக் கைவிடப்பட்ட குளங்கள் தூர்ந்தும் வயல்கள் பாழ்டைந்தும் போன்றுமையினால் இராசரட்டடையின் பொருளாதராவளம் வீழ்ச்சியுற்றுமை. (7) ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குத் தேவையாகவிருந்த கறுவா, ஏலம், முதலிய வாசனைச் சரக்குகளின் மூலம் அரசாங்கத் திறை சேரிக்கு நிறைந்த வருமானம் கிடைத்துமை;

மேற் கூறப்பட்ட காரணங்களினால் இராசரட்டடையை விட்டு நீங்கிய மக்களும் பிரதானிகளும் மாயரட்டைப் பகுதியில் குடியேறிய பின்னர் பிரதானிகள் சிலர் யப்பாகுதம் பதேனியா, குருநாகல், இறைக்கமம், கோட்டை முதலிய இடங்களைத் தலைநகராக்கி மாகனின் ஆட்சிக்கெதிராக்கிளர்ச்சி செய்து வந்தனர்.

இவ்வாறு மாயரட்டையில் ஆட்சி செலுத்தியவர்களில் மூன்றும் விழயபாகு முக்கியமானவன்; அவன் குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள ஐம்புத்துரோனி எனப்படும் தம்பதேனியாவைத் தலைநகராக்கி ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் பகைவர்களின் தாக்குதல்களிலிருந்து மாயரட்டையைப் பாதுகாத்து 1214 முதல் 1235 வரை இருபத்தொரு ஆண்டுகள் ஆட்சி செலுத்தினான்.

மூன்றும் விசயபாகு பெளத்த சமய விடயங்களிலும் பிக்குகளின் ஒழுக்க நெறிகளிலும் அதிக அக்கறை காட்டி ணன். இக்காலத்திலும் புத்தபிரானின் புனித தந்தம் மன்னர்களின் இட்ட தேவதையாகக் கருதப்பட்டு வந்தது; எனவே விழயபாகு கொத்மலையில் அப்போது மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புனித தந்ததாதுவை எடுப்பித்துப் பெவிகலையில் தான் அமைத்த ஒரு விகாரையில் அதைப் பிரதிட்டை செய்தான். அத்துடன், விழயசுந்தரராம முதலிய பல விகாரைகளைக் கண்டிப் பெளத்த சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அவன் பெரும் தொண்டாற்றினான்;

மூன்றும் விசயபாகுவுக்குப் பராக்கிரமபாகு புவனேச பாகு என்னும் இரு புத்திரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் மூத்தவனை பராக்கிரமபாகு தனது தந்தையாருக்குப் பின்னர் 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு என்னும் பெயருடன் ஆட்சி

செலுத்தினான் : அவ்வேளை அவன்து தமியாகிய புவனேக
பாகு இளவரசனுக் (யுவராசன் அல்லது மாபா) குருநாகவில்
வசித்து வந்தான்.

யமிர்ஸி

1. மாகண் எத்தேசத்தவன் ?
2. இராசரட்டையை விட்டு மகிகள் இடம் பெயர்ந்தமைக்கு
3 காரணங்கள் கூறுக;
3. தென்மேற்கில் தலைநகராக்கப்பட்ட இடங்கள் எவை ?
4. 3 ம் விசயபாகு பெளத்த சமயத்துக்கு ஆற்றிய தொண்டு
கள் யாவை ?
5. விசயபாகுவுக்குப் பின்னர் யார் அரசனுகினான் ?
6. மாயரட்டை எந்த வலயத்தைச் சேர்ந்தது ?
7. குருநாகவின் மறு பெயரென்ன ?
8. விஜயபாகு கட்டிய விகாஸரயின் பெயரென்ன ?
9. இளவரசனுக்கு வழங்கப்பட்ட வேறு பெயர் யாது ?

2-ஆம் பராக்கிரமபாகு

இன்றூம் விஜயபாகுவின் முத்தமகனுகிய இவன் 1236 முதல் 1270 வரை முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆட்கி செய்து வந்தான். வெளிநாட்டாரின் படையெடுப்புகளின் விளைவாக நாட்டின் பெருளாதாரம் நலிவுற்றிருந்த காலத் தில்தான் பராக்கிரமபாகு மாயரட்டையின் மன்னாகினான்; சிங்கள இலக்கியத்திற்குச் செய்த சேவை காரணமாக இவனு ஆட்சி சரித்திரத்தில் கிறப்புமிக்கதாக விளங்குகிறது;

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு இலங்கை முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்த விரும்பியதோடு தன்னை எதிர்த்த தலைவர் களின் நல்லெண்ணைத்தையும் பெற்றிருந்தான். அவன் தமிழர்களின் ஆட்கியை இராசரட்டையிலிருந்து அறவே ஒழிப் பதற்காகச் சில காலம் அவர்களுடன் போரிட்டான்; அக்காலத்தில் மாகனும் அவனுது இவாவரசனான ஜயபாகுவும் இராசரட்டையைச் சுற்றிப் பல கோட்டைகளை அமைத்திருந்தனர்; அத்துடன் கொட்டியாரம், மகாதீரித்தம் (மாதோட்டம்), உருத்தோட்டை (ஊர்காவற்றுறை), இராட்சத்துக்குளம் (கட்டுக்கரைக்குளம்), கோகண்ணை (திருக்கோணமலை) ஆகிய இடங்களில் பாதுகாப்பு அரண்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆயினும் பராக்கிரமபாகுவின் படையெடுப்பினால் அக்கோட்டைகளில் சில அழிக்கப்பட்டதோடு நாற்பது வருடங்களாக இராசரட்டையை ஆண்டு வந்த மாகனின் ஆட்கியும் முடிவுற்றது;

மாகனையும் அவன் கூட்டத்தினாலும் நாட்டைவிட்டுத் துரத்துவதில் பராக்கிரமபாகுவின் மருமகனை விரவாகுவும் அவசனுக்குத் துணை நீண்டான்; 2 ஆம் பராக்கிரமபாகு வண்ணியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தையும் கைப்பற்ற எண்ணினால் ஆயினும் அது கைகூட

வில்லை எனவே அதைத் தவிர்த்து நாட்டின் ஏணைய பகுதி களைத் தனது ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவந்தான். பராக்கிரம பாகு பொலநறுவையிலேயே தனது முடிகுட்டு விழாவை நடத்திச் சில காலம் அங்கிருந்த பின்னர் மீண்டும் தம்பதேனியாவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து ஆட்சி செலுத்தினான். பொலநறுவையிலிருந்த காலத்தில் அவன் அங்கு பாழடைந் திருந்த பல விகாரைகளைப் புதுப்பித்தான்; பலபத்கல என்னும் மகையின் உச்சியில் ஒரு விகாரையைக் கட்டிப் பிக்கு களின் பாவணைக்கு விடுத்தான்; தமது நிலத்தை இழந்த வர்களுக்கு அவற்றை மீட்டுக்கொடுத்தான்;

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இடம்பெற்ற இன்னொரு முக்கிய சம்பவம் சந்திரபானுவின் படையெடுப்பாகும். சந்திரபானு மலாயா தீபகற்பத்தில் தமிழ்விங்க என்னும் சமத்தானத்தின் மன்னையிருந்தான். பெளத்த சமயத்தவருகிய சந்திரபானு இலங்கையில் அற் புத சக்திமிக்க ஒரு பெளத்த விக்கிரகம் இருப்பதாகக் கேள் விப்பட்டு அதையும் பிற பெளத்த சின்னங்களையும் கைப் பற்ற எண்ணி 1244 இல் இலங்கையீது படையெடுப்பை மேற்கொண்டான். ஆனால் சந்திரபானு எண்ணிவந்த காரியம் கைகூடவில்லை. ஏனெனில் பராக்கிரமபாகுவும் அவனது மகஞாகிய வீரவாகுவும் அவனைத் தோற்கடித்து விட்டனர்;

இதன் பின்னர் சந்திரபானு தென்னிந்தியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்று சோழ அரசனின் உதவியுடன் இரண்டாவது முறையும் படையெடுத்தான்; அப்படையெடுப்பின் போது அவன் யப்பாகு வரை முன்னேறிய போதிலும் இறுதியில் வீரவாகுவினுடைய இரண்டாவது முறையாகவும் தோற்கடிக்கப்பட்டான்;

இவ்வாறு வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளைச் சமானிக்க வேண்டியிருந்தபோதிலும் பராக்கிரமபாகு சமயம், இலக்கியம், கண், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றுக்குச் சேவை செய்யத் தவறவில்லை. அவன் மாகன் காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் அழிக்கப்பட்ட பெளத்த கட்டிடங்களையும் விகாரைகளையும் புதுப்பித்தான்; அத்துடன் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பல நூல்களையும் பிக்குகளையும் தருவித்து இங்குள் ஓரார் இலக்கணம், தர்க்கசாத்திரம், அறிவியல் முதலிய

வற்றைப் படிக்க வசதி செய்தான்: மேலும் பொத்த சங்கத்தில் முறைகேடாக நடந்தவரைகளைத் தண்டிக்கவும் அவன் பின்னிற்கவில்லை:

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு ஒரு சிறந்த கல்விமானங்களும் கருதப்பட்டான்: அவன் ‘கவிசிலுமின்’ விசுதிமார்க்க சன்ன என்னும் நூல்களை இயற்றிக்கனிகால இலக்கிய சர்வஞ்ஞ பண்டிதர்’ என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றான்: ‘இக்கால இலக்கியத்தில் எல்லாம் தெரிந்தவர்’ என்பது அதன் கருத்தாகும்: இவ்வாறு முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளாக நல்லாட்சி செய்து வந்த பராக்கிரமபாகு 1268 இல் நோய்வாய்ப்பட்டதனால் ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தேவபத்திராஜ என்னும் அமைச்சனிடம் ஒப்படைத்தான்: அதன்மேல் 1272 இல் அவன்து முத்தமகனுகிய விசயபாகு நாட்டின் அரசனுகினான். அவன் நான்காம் விசயபாகு என அழைக்கப்பட்டான்.

பயிற்சி

1. சந்திரபானு என்பவன் யார்? அவன் ஏன் இலங்கைக்கு வந்தான்?
2. மாகண் எங்கெங்கு அரண்களை அமைத்திருந்தான்?
3. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு இயற்றிய நூல்கள் யாவை?
4. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு பிக்குகளுக்காகச் செய்த சேவை யாது?
5. பராக்கிரமபாகு நோயுற்றபோது அரசியலை யார் நடத்தினான்?
6. பராக்கிரமபாகு இலங்கையில் எப்பகுதியை வெற்றி கொள்ளவில்லை?

யர்பாரும் ரூநாகலும்

பாடம் 5

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் மகனுகிய 4 ஆம் விசயபாகு 1272 இல் ஆட்சிக்கு வந்தான் என முந்திய பாடத்தில் படித்தீர்கள்லவா? இவ்வாறு அரசனுக்குப் பதவி யேற்க முன்னரேயே அவன் அரசியலில் அனுபவம் பெற நிருந்தான்; அவன் மக்களிடையே பெரும் புகழ் பெற்ற தோடு “போதிசத்துவ விசயபாகு” என்னும் பெயரையும் பெற்றுள்ளார்: இவ்வாறு நல்லாட்சி செய்தபோதிலும் அவனது ஆட்சி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலைக்கவில்லை: ஏனெனில் அதற்குள் அவனது சேனைத் தலைவனுன் மித்தா என்பவன் அவனைக் கொண்றுவிட்டான்:

விசயபாகு இவ்வாறு இறந்த பின்னர் அவனது தம்பியாகிய முதலாம் புவனேகபாகு 1273 இல் தம்பதேனியாவில் முடிகுட்டப்பட்டான். ஆயினும் சிலகாலம் அங்கிருந்த பின்னர் அவர் யப்பாகுவையே தனது [தலைநகராகக் கொண்டான்; பாண்டியர் மீண்டும் படையெடுக்கக்கூடும் என அவன் பயந்ததே அதற்குப் பிரதான காரணமாகும்: யப்பாகு மலையரணைக் கொண்டது. எனவே பொலன்றுவை, தம்பதேனியா என்பவற்றையிட அது அதிகபாதுகாப்புள்ளது: அன்றியும் அநுரதபுரியிலிருந்தோ பொலன்றுவையிலிருந்தோ வரும் சேனைகளைப் பற்றிய] தகவல்களை எளிதாகவும்] விரைவாக வும் பெறலாமென்பதனாலும்தான் அவன் யப்பாகுவைத் தலைநகராகத் தெரிந்தான்;

புவனேகபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் காளிங்கராயர், சோடகங்கா என்பவர்கள் தலைமையில் பொண்டியர் படையெடுப்பொன்று ஏற்பட்டது: [அதைப் புவனேகபாகு தோற் கடித்துவிட்டான்; ஆயினும் பாண்டிய மன்னாகிய குலசேகரனின் சேனைத் தலைவனும் மந்திரியுமாகிய இராமநாதபுரம் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்பவனின் தலைமையில் 1284 இல் ஏற்

பட்ட இரண்டாவது படையெடுப்பின்போது புவனேசபாகு தோற்கடிக்கப்பட்டதோடு யப்பாகும் கைப்பற்றப்பட்டது. அத்துடன் புத்ததற்தாதுவும் பாண்டிநாட்டுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது: இதன்மேல் இருபது ஆண்டுகாலமாகப் பாண்டியர் இலங்கையை ஆண்டனர். அக்காலத்தில்தான் பொலநறுவையிலுள்ள முதலாம் சிவாலயம் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அக்கோவிலின் சிற்பம் அக்காலப் பாண்டிய சிறிபத்தைப் பெரிதும் நிகர்த்துள்ளது;

முதலாம் புவனேசபாகு அரேபிய நாடுகளுடன் வரித்த கத்தை விருத்திசெய்யும் பொருட்டு எகிப்துநாட்டு அரசு னகிய சுல்தானுக்கு ஒரு தாதுவனை அனுப்பினான்: ஆயினும் அத்துதினால் நன்மையெழுவும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை: ஆயினும் அவன் புத்த சமயத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றி னன்: புவனேசபாகுவின் ஆட்சி முடிவுற்ற சில ஆண்டுகளில் தான் மார்க்கோபோலோ இலங்கைக்கு வருகை தந்தான். புவனேசபாகுவின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் யப்பாகு கைவிடப் பட்டு யானைக் கற்புரம் எனப்படும் குருநாகல் மாயரட்டையின் தலைநகராயிற்று. குருநாகலும் பல குன்றுகளாலும் பாறைத் தொடர்களாலும் சூழப்பட்டது. இரண்டாம் புவனேசபாகு, நாலாம் பராக்கிரமபாகு ஆகியோர் அங்கிருந்தே ஆட்சி செலுத்தினர்.

முதலாம் புவனேசபாகுவுக்குப் பின்னர் ஆண்ட மூன்றும் பராக்கிரமபாகு (1302 - 1310) பாண்டியரின் ஆணையின்கீழ் ஆட்சி செலுத்தியபடியால் பொலநறுவையைத் தலைநகராகக் கொள்ளவும் முன்னர் அவர்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட தந்ததாதுவை மீட்டுக்கொண்டு வரவும் முடிந்தது; ஆயினும் பாண்டிய இராச்சியத்தில் அரசரிமைப் பின்க்கு உண்டாகி அவர்கள் பல்லினமுற்றபோது அதுவே தருணமெனக் கண்ட 2-ம் புவனேசபாகு மூன்றும் பராக்கிரமபாகுவைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிட்டுத் தானே அரசு ஞகினான்.

யயிற்சி

- 1: நான்காம் விசயபாகுவின் ஆட்சி நீடிக்காததேன்?
- 2: மித்தர எனிபவன் யரரி?

- 3: புவனேசபாகுவின் நாட்டினமீது படையெடுத்தவர்கள் யார் ?
- 4: புவனேசபாகு யப்பாகுவைத் தலைநகரமாக்கியதேன் ?
- 5: ஆரியச்சக்கரவர்த்தி எப்போது படையெடுத்தான் ?
- 6: யானைக் கற்புரம் என்பது யாது ?
- 7: புவனேசபாகு ஏந்த நாட்டுக்குத் தூது அனுப்பினான் ?
- 8: 'போதிசத்துவ' என விஜயபாகு புகழப்பட்டதேன் ?

பாடம் 6

கம்பளை - இறைகமய் அரசு

இரண்டாம் புவனேசபாகு பாண்டியராட்சியினிறு இலங்கையை விடுவித்து 1325 வரை குருநாகலைத் தலைநகராக்கொண்டு ஆண்டுவந்தான்; ஆனால் அவனுக்குப் பின்னர் அரசனுகிய அவனது மகன் 4 ஆம் பராக்கிரமபாகு பதவி யேற்ற சிறிது கரலத்தில் நாட்டில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டத னால் அவனது ஆட்கி 1333 இல் முடிவடைந்தது; அதன்மேல் முன்றாம் புவனேசபாகுவும் அவனைத் தொடரிந்து ஐந்தாம் விசயபாகு என்பவனும் சிறிதகாலம் ஆட்சி செய்தனர்; பின்னர் விசயபாகுவின் ஆட்சி முடிவடைந்தபோது அவனது மகனுகிய நாலாம் புவனேசபாகு கங்கழீபுரம் எனப்படும் கம்பளையைத் தலைநகராக்க கொண்டு 1346 முதல் அரசு செலுத்தினான்.

நாலாம் புவனேசபாகு கம்பளைக்குத் தலைநகரை மாற்றிய காரணங்கள் புலப்படவில்லை; ஆயினும் அதிக பாதுகாப்பு ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்பூ ஏனெனில் கம்பளை மகாவளி கங்கையின் பள்ளத்தாக்கில் இருப்பதனால் நீர் அரனும் மலைகளால் குழப்பட்டதனால் மலை யரனும் கொண்டது,

தம்பதேனியா கால இலங்கை

நாலாம் புவனேகபாகு புத்தசமயத்தை ஆதரித்தான். அவன் ஒழுக்க நெறிதவறியவர்களைச் சங்கத்திலிருந்து ஒதுக்கிவிட்டதோடு இலங்காதிலக, கடலதேனிய முதலிய விகாரைகளையும் கட்டுவித்தான். இவ்வாறு நாலாம் பராக்கிரம பாகு கம்பளையில் அரசாண்டிருந்த அதே வேளையில் அவனது வாரிசாகிய 5 ம் பராக்கிரமபாகு தெதிகம (Dedigama) வில் இணையரசனாக (Joint ruler) ஆட்சி செலுத்தி வந்தான்:

நாலாம் புவனேசபாகு பதலிக்கு வருவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் (1344 இல்) இபின் பத்தாத்தா என்னும் மொரூக்கோ நாட்டு இல்லாமிய யாத்திரீகர் சினங்குச் செல்லுமுனினர் சிவபென்னிபாதத்தைத் தரிசிப் பதற்காக இலங்கைக்கு வந்தார். அவரது குறிப்பின் படி அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்பவன் ஆண்டுவந்தான்: அவன் பாரதிக் மொழியிலும் பேசக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றிருந்தான் எனவும் அவன் இபினிபத்துத்தாவுக்கு உதவியாகச் சில ஆட்களையும் அவர் ஏறிச்செல்ல ஒரு பல்லக்கையும் கொடுத்ததாகவும் தெரியவருகிறது. மேலும் அக்காலத்தில் வட இலங்கையில் தமிழரின் ஆட்சி பலப்பட்டிருந்ததென்றும், அதன் வீளைவாகக் கம்பளை மன்னனிடமிருந்தும் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி திறை பெறக் கூடியதாயிருந்தது எனவும் கூறப்படுகிறது:

இவ்வாறு வடக்கில் தமிழர்களின் ஆதிக்கம் வலுப் பெற்றுவந்ததைக் கண்ட விசயபாகுவின் சேண்ட் தலைவருகிய அழகக் கோரூரன் கோட்டையிலும் இறைகமத்திலும் அரண்களை அமைத்துத் தண்ணீப் பலப்படுத்தியபின்னர் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியினால் திறை சேகரிக்க அனுப்பப்பட்ட தாது வர்களைத் தூக்கிலிட்டுத் தனது அவமதிப்பைத் தெரிவித்தான்: இதனை அறிந்து ஆத்திரம்கொண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்தி உடன் கடல் வழியாகவும் தரை வழியாகவும் இரு படைகளை அனுப்பிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டான்: ஆனால் அழகக் கோரூரன் அவனது ஆக்கிரமிப்பை முறியடித்ததோடு வத்தளை, சிலாபம், நீர்கொழும்பு ஆகியவற்றை விருந்த தமிழர்களின் பாச்சை களையும் 1368 இல் கைப்பற்றினான். இவ்வாறு ஆரியச் சக்கரவர்த்தியை வெற்றிகொண்ட இடம் என்பதனால் கோட்டையை ஜயவர்த்தனபூரம் எனவும் குறிப்பிடுவது வழக்கமாயிற்று.

அழகக்கோரூரனின் பின்னர் 1397 வரை அவன் வழி வந்தோர் பலர் இறைகமத்தில் ஆட்சி செலுத்தி வந்தனர். (1397 – 1412) அவர்களில் ஒருவனை வீரவாகுவைக் கொண்டு வீர அழகேஸ்வரன் அரசனானான்: அவன் காலத்தில் சினச் சக்கரவர்த்தியினால் அனுப்பப்பட்ட செங்கோ (Cheng Ho) என்னும் தளபதி தந்ததாதுவைப் பெறும் நோக்கத்துடன் 1405 இல் இலங்கைக்கு வந்தான்: அப்போது அவனது நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. ஆதலால் அவன்

1410 இல் மீண்டும் இலங்கை மேல் படையெடுத்து வீர அழகேஸ்வரனையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் சிறை பிடித்துச் சென்றுள்ளது:

இதற்குச் சிறிது காலத்தின் பின்னர் வீர அழகேஸ் வரன் விடுதலை செய்யப்பட்டான்: ஆயினும் நாட்டில் குழப்பம் நிலவியதால் ஆவனால் மீண்டும் அரசரிமையைப் பெற முடியவில்லை. இதைத் தொடர்ந்து கோட்டை இராச்சியம் கீர்க்குலைந்தது. ஆயினும் ஆரூபம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியின் கீழ் (1412 - 1467) மீண்டும் நாட்டில் அமைதி ஏற்பட்டதோடு கோட்டை இராச்சியமும் எழுச்சி பெற்றது:

பயிற்சி

- 1: கம்பளையைத் தலைநகராக்கியவன் யார்? ஏன்?
- 2: கடலதேனிய விகாரை எங்குள்ளது?
- 3: அழகக் கோரூரன் என்பவன் யார்?
- 4: 5 ஆம் பராக்கிரமபாகு எங்கிருந்து ஆண்டான்?
- 5: இபின்பத்தூத்தா எத்தேசத்தவர்?
- 6: அவர் வந்த காலத்தில் வட இலங்கையை ஆண்டவன் யார்?
- 7: ஆரியச் சக்கரவர்த்தி கோட்டைமேல் படையெடுத்தது ஏன்?
- 8: இலங்கையின்மேல் படையெடுத்த சீனத்தளபதி யார்? ஆவன் ஏன் படையெடுத்தான்?
- 9: ஜயவர்த்தனபுரம் என எது பெயர் பெற்றது?
10. கோட்டை அரசு யார் காலத்தில் மீண்டும் எழுச்சி யுற்றது?

அலகு 3

பாடம் 7, 8.

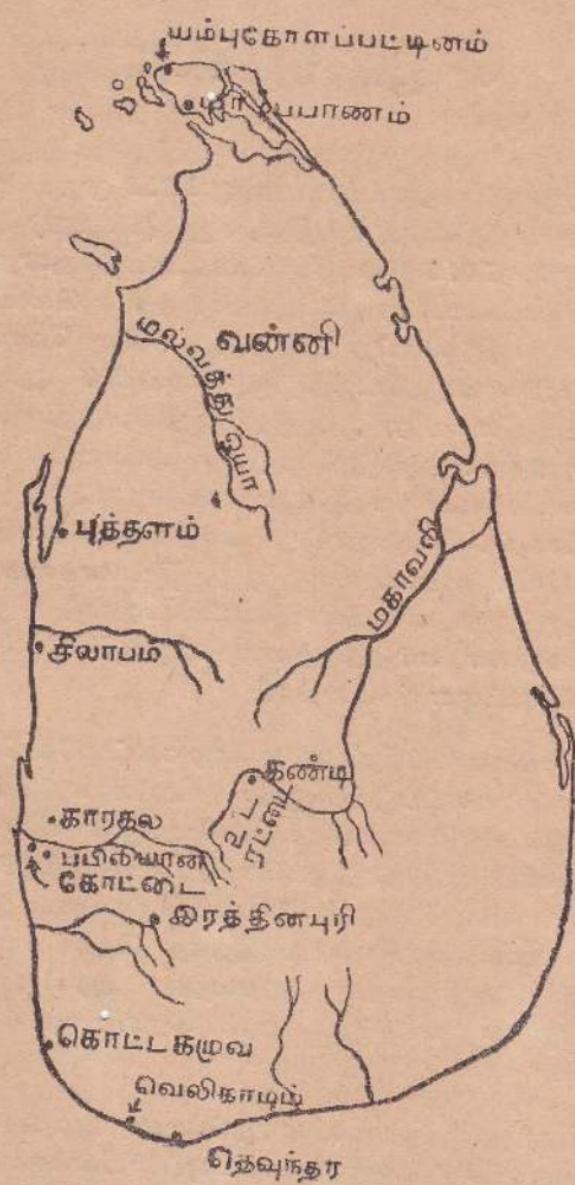
6-ஆம் பராக்கிரமபாடு

ஆரூம் பராக்கிரமபாடு 1412 முதல் முக்குற ஆண்டு
கன் இறைகமத்திலிருந்து பதிலரசனா (Regent) ஆட்சிசெலுத்
திய பின்னர் 1415 இல் கோட்டையைத் தனது தலைநகராக
கிணவு: கோட்டை நகரம் அக்காலத்தில் வெளிநாடுகளுக்குக்
கறுவா ஏற்றுமதி செய்த துறைமுகமாகிய கொலன் தோட்ட
(கொழும்பு) என்னுமிடத்திற்கு அயலில் அமைந்திருந்தது:
அது சேற்றுநிலம், ஏரி, அருளி ஆகியவற்றினால் அரண்செய்
யப்பட்டிருந்தது. மேலும் கறுவா விளையும் பிரதேசத்தை
யும் கழனியாவைச் சந்திக்கும் உள்ளாட்டுப் (வர்த்தகப்)
பாதைகளையும், வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தையும் கண்காணிப்
பதற்கு மிக வாய்ப்பான ஒரு இடமாகவும் கோட்டை
அமைந்திருந்தது; எனவே கோட்டையைத் தலைநகராக்கிய
பின்னர் கறுவா வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்ய அவனுக்கு
வாய்ப்புக் கிட்டியது எனலாம்;

ஆரூம் பராக்கிரமபாடு அரசுகட்டிலேறியதும் தனது
ஆட்சியைப் பலப்படுத்தினான்; அக்காலத்தில் விசயநகர்
அரசு தென்னிந்தியாவில் பலம்பெற்று விளங்கியது; அது
முனிமகளின் ஆதிக்கத்துக்கெதிராக எழுந்ததோடு தமிழ்
இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெருந்தொண்டாற்றியது; அது
இலங்கையுடன் அரசியல் வர்த்தகத் தொடர்புகளையும் வைத்
திருந்தது; அத்தகைய விசயநகர் அரசின் படையெடுப்
பொன்றை முறியடித்துப் பராக்கிரமபாடு வெற்றிவாகக்
குடினான்:

இதற்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாண அரசுக் கைப்பற்றும்
நோக்கத்தைடன் தனது வளர்ப்புப் பின்னொயாகிய சம்புமால்
குமரையை அனுப்பினான் அவன் 1450 இல் மேற்கொண்ட
முதல் முயற்சி தோல்வியற்றது; ஆயினும் இரண்டாவது
படையெடுப்பின்போது அவன் தமிழ்ப் படைகளைத் தோற்

கட்டித்து யாழிப்பான அரசைக் கைப்பற்றிப் பராக்கிரமபாகு வின் வேண்டுகோட்டபடி தானே அதனை ஆண்டும் வந்தான். அக்காலத்தில் கந்த உடபலர்ட்டை என வழங்கப்பட்ட கம்பளையை ஆண்டு வந்த ஜோதிசிட்டன் என்பவன் பராக்கிரமபாகுவுக்குத் திறை கொடுக்க மறுத்து 1463 இல் குழப்பம் செய்தபோது பராக்கிரமபாகு தனது வளர்ப்புப் பிள்ளை

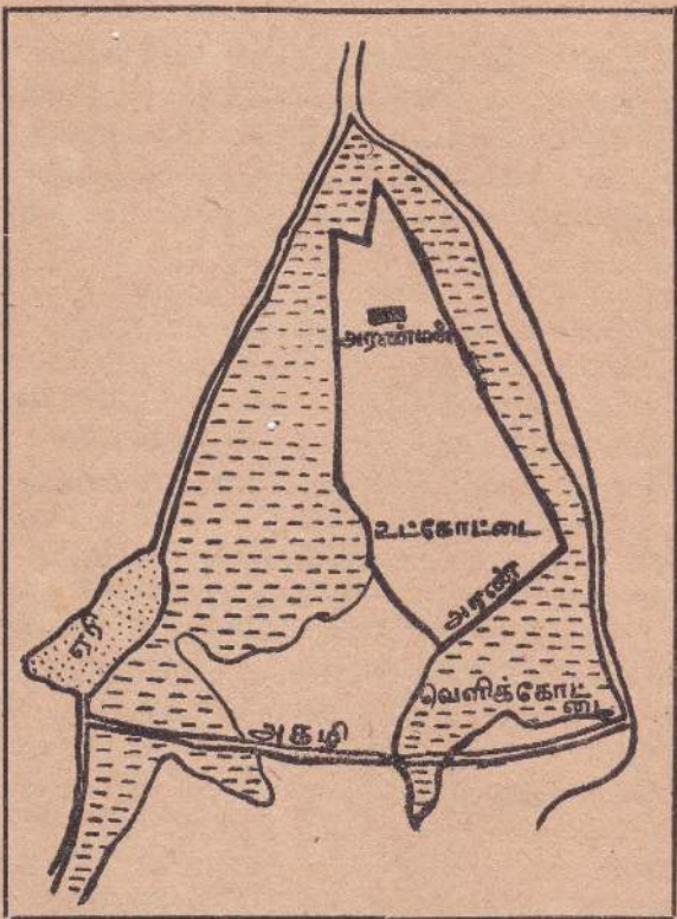
கோட்டைக்கால இலங்கை

களில் ஒருவனுண அம்புலுகல் குமாரன் என்பவனைக் கம்ப ணைக்கு அனுப்பி அவனை அடக்கினான். இவ்விதமாகக் கோட்டை, மலையரட்டை, யாழ்ப்பாணம் என்றும் முன்று அரசுகளும் ஒரே ஆட்சியின்கீழ் வந்தபடியால் ஆரூம் பராக் கிரமபாகு இலங்கை முழுவதையும் ஆண்ட பெருமையைப் பெறுகிறான்:

ஆரூம் பராக்கிரமபாகு இலங்கையை ஆண்ட தலை சிறந்த மன்னர்களில் ஒருவனுக்க கணிக்கப்படுகிறான்: சிங்கள அரசரிகளின் ஆட்சி சீரழிந்திருந்த ஒரு காலத்தில் இலங்கை முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்தியதோடு தெண்ணிந்திய அரசர் கணையும் தொற்கடித்தது அவனது புகழைப் பறைசாற்றும்;

ஆரூம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் பெளத்த சமய மும் சிங்கள இலக்கியமும் வளர்ச்சியடைந்தன; அக்காலத் தில்தான் காருகல் பத்மாவதி பிரிவேனு, பபிலியானே பிரிவேனு, கனேத்திராதேவி பிரிவேனு, ஞானநந்த பிரிவேனு, அறங்குயக்க பிரிவேனு, தொட்டகமுவ விசயபாகு பிரிவேனு முதலியன சிங்கள மொழிக்குச் சிறந்த தொண்டாற்றின்: மேலும் அக்காலத்தில்தான் தொட்டகமுவ ஸ்ரீ ராகுல பிக்கு, விதாகம மைத்திரி பிக்கு, வத்தாவே பிக்கு என்னும் புலமை மிக்க பிக்குமாரும் வாழ்ந்தனர். அவர்களில் தொட்டகமுவ ஸ்ரீ இராகுல பிக்கு அவர்கள் தான் இலக்கியத்திற்கு அதிக சேவையாற்றினார். ஆறு மொழிகளில் புலமை பெற்றிருந்த படியால் அவருக்குச் ‘சட்பாஷா பரமேஸ்வர’ என்னும் கௌரவப்பட்டம் வழகிக்கப்பட்டது. அவர் பரவிசந்தேசிய (புரூ விடு தூது) சலவிஹினி சந்தேசய (கிளி விடு தூது) என்பவற்றுடன் சேங்க காவியத்தைப் பாட்டாகக் கூறும் காவிய சேகர என்னும் சிறந்த இலக்கிய நூலையும் இயற்றினார்; அதே சமயம் விதாகம மைத்திரி பிக்கு என்பவர் புதுகுண அலங்காரய (புத்தர்குண வர்ணனை) லொவ வட சங்கராவ என்னும் நூல்களை இயற்றினார்;

ஆரூம் பராக்கிரமபாகு கோட்டையில் ஒரு தந்ததா துக் கோவிலையும் பபிலியான என்னுமிடத்தில் தனது தாயா ரின் நினைவுச் சின்னமாக ஒரு விகாரையையும் கட்டினான் அன்றியும் இரத்தினபுரியிலுள்ள சமன் தேவாலயத்தையும் அவன் திருத்தியமைத்தான்;

கோட்டையின் குழல்

ஆரும் பராக்கிரமபாகு நீண்டகால ஆட்சிக்குப் பின் னர் இறக்க அவனுடைய மகளான உலகுடைய தேவியின் மகனாகிய ஜெயவீர பராக்கிரமபாகு (இரண்டாம் சயபாகு) மன னஞ்சி 1467 முதல் 1473 வரை ஆஸ்டான் ஆயினும் அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சி செலுத்திவந்த சப்பு மான் குமரையன் அவனைக் கொண்று ஆரும் புவனேசபாகு என்ற பெயருடன் நானே கோட்டையில் அரசனுகின்றே கோட்டை இராச்சியத்தில் சப்புமால் குமரையன் அரசனு கியவுடன் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன; அக் குழப்பங்களை அடக்க நான்கு வருடங்கள் சென்றன. அதற்கிடையில் மலீ யரட்டை மன்னாகிய விக்கிரமபாகு கோட்டை இராச்சி யத்திலிருந்து தனிகை விடுவித்துக் கண்டியில் ஒரு புதிய அரசை நிறுவினான்; அதே சமயம் பராசுகேரன் என்பவன்

கோட்டை அரசில் நிலணிய குழப்பநிலைமையைச் சாதக மாக்கிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தின் அரசனாகினான்; இவ்வாறு 1505 ல் போர்த்துக்கிர்ஸர் இலங்கைக்கு வந்தபோது இங்கு கோட்டை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம் என்னும் மூன்று இராச்சியங்கள் காணப்பட்டன.

பயிற்சி

- 1: கோட்டை நகர் எவ்வாறு அரண்பெற்றிருந்தது?
- 2: விசயநகர் அரசு எங்கு தோண்றியது?
- 3: கொலன் தோட்ட என்பது எது?
- 4: சப்புமால் குமரையன் யாரி? அவன் எந்த இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றினான்?
- 5: கந்த உடபஸ்ரட்டை எனப்பட்டது யாது?
- 6: ஜோதி சிட்டனவை அடக்குவதற்கு யார் அனுப்பப் பட்டான்?
- 7: ஆரூம் பராக்கிரமபாகு எதனால் புகழ் பெறுகிறன்?
- 8: கோட்டை அரசு காலத்தில் காணப்பட்ட 3 பிரிவே னாக்களின் பெயர்களைக் கூறுக?
- 9: தொட்டசமுவ ஸ்ரீ இராகுலவினால் எழுதப்பட்ட நால்கள் யானவ?
- 10: கோட்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த ஏனைய பிக்குகள் யாவர்?
- 11: ஆரூம் பராக்கிரமபாகுவின் பின்னர் பதவி ஏற்றவன் மார்?
- 12: போர்த்துக்கிர்ஸர் எதிதையாமாண்டு இலங்கைக்கு வந்தனர்?

யாழ்ப்பாண அரசாங்கம்

‘யாழ்ப்பாணம் பண்டைக்காலந் தொட்டு இலங்கை வராந்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு பிரதேசமாக விளங்கி வந்திருக்கிறது; புவியியல் ரீதியிலும் அது தனித்துவமுடைய ஒரு பிரதேசமாயிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணம் பண்டைக்காலத்தில் ‘நாகதீபம்’ என அழைக்கப்பட்டுவந்தது; அக்காலத்தில் நாகர் எனப்படும் மக்கள் இங்கு வாழ்ந்தனர். நாகத்தை வழிபட்டுமையால் அவர்கள் அப்பெயரைப் பெற்றனர். அவர்கள் கதிரைமலை (கந்தரோடை) யைத் தலைதகராகக் கொண்டிருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த யம்புக் கோளப்பட்டினத்தில்தான் சங்கமித்தை புனித வெள்ளரசுக் கிளையுடன் வந்து இறங்கினாலென்பதையும் உருத்தோட்டை (ஊர்காவற்றுறை) யில் முதலாம் பராக்கிரமபாகு தனது படைகளை நிறுத்திவைத்திருந்தான் என்பதையும் ஆரூந்தரத்தில் படித்தீர்களவில்லவா?

யாழ்ப்பாண அரசு 13 ஆம் நூற்றுண்டுவரை கிங்கள் அரசுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த போதிலும் பொலந்துவை அரசின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து அது புத்துயிர் பெற்றது. அப்போது மாகன் என்பவன் பொலந்துவையிலிருந்து அரசாள், அவனது உறவினானுகிய ஜயபாகு என்பான் கதிரைமலையிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டு வந்தான்.

பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட அரசர்கள் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி கள் என அழைக்கப்பட்டனர்; 1284 இல் யப்பாகுவைக்கைப்பற்றிப் புனித தந்ததாதுவை இந்தியாவுக்கு எடுத்துச் சென்ற இராமநாதபுரம் ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்பவனின் வழிவந்தோரே அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர்; இவ்விதமாக விஜய கூளங்கைச் சக்கரவர்த்தி என்பவன் முதல் போதி

துக்கீசர் காலம் வரை மொத்தம் 12 ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டதாகி கூறப்படுகிறது. யப்பாகுவைக் கைப்பற்றியவனே விஜய கூளங்கைச் சக்கரவர்த்தியாயிருத்தல் கூடும்.

பதினான்காம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் (கி: பி: 1340) இலங்கைக்கு வந்த இபினி பத்துத்தா யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச்சக்கரவர்த்தியைப் பற்றியும் அவனது அரசைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதுபற்றி முன்னெருபாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதல்லவா?

ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் யாழ்ப்பாண அரசுதெற்கு நோக்கிப் பரந்திருந்தது: அப்போது தெற்கில் வத்தனை, நீர் கொழும்பு, சிலாபம் ஆகிய இடங்களிலும் தமிழர்களின் பாசறைகள் காணப்பட்டன. அத்துடன் கம்பளை மன்னரிடமிருந்தும் யாழ்ப்பாண அரசன் திறை பெற்றது பற்றியும் முந்திய பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டதல்லவா?

இவ்வாறு இரு நூற்றுண்டுகாலமாகச் சிரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய யாழ்ப்பாணம் ஆரூம் பராக்கிரமபாகு கோட்டைக்கு அரசனுகியதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் வீழ்ச்சியடைந்தது. அவனது வளர்ப்புப் பிள்ளையாகிய சப்புமால் குமரன் (குமரையனி) யாழ்ப்பாணத்தின்மீது இரண்டுமுறை படையெடுத்து, இரண்டாவது முறையில் கணக்குரியனைத் தோற்கூடித்துவிட்டுப் பராக்கிரமபாகுவின் ஆணைப்படி தானே அதன் அரசனுகிச் சீரீ சங்கபோது புவனேகபாகு என்னும் பெயரூடன் நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி செலுத்தி வந்தான். நல்லூர்க்கந்தகவாமி கோயிலைக் கட்டியவன் சப்புமால் குமரையனே: அவனுக்குச் சென்பகப் பெருமாள் எனவும் வேறொரு பெயர் உண்டு.

சப்புமால் குமரையனி சிறிது காலம் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டபின்னர் கோட்டை அரசனைக் கொண்டு விட்டுத் தானே அதற்கும் அரசனுகியபோது அப்பகுதியில் குழப்பங்கள் அதிகரித்தன: அவ்வேளை அக் குழப்பங்களைப் பயன்படுத்திய சிங்கை கணக்குரியனின் மகனுகிய பரராசேகரன் யாழ்ப்பாணத்தின் அரசனுகினால்: இதுபற்றி முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டது. அவனும் நல்லூரிலிருந்தே ஆட்சி செலுத்தி வந்தான்: நல்லூர் வீரமாகாளியம்மன் கோவில் சட்ட

நாதர் கோவில், கைலாசநாதர் கோவில் யமுனேரி ஆகியன அவனுல் கட்டப்பட்டனவாம்?

பரராசுசேகரன் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றையும் தாபித்து வளர்த்தாண்டு அவனது மருமகனுன் அரசுகேகளிப் புலவர் காளிதாசனின் இரகுவமிச காளியத்தைத் தமிழில் இரகு வமிசம் என்னும் பெயரில் பாடினார்; பரராசுசேகரனுக்கு நான்கு புத்திரர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் முத்தவனுன் சிங்கவாகுவுக்கே பரராசுசேகரன் அரசரிமையைக் கொடுத்திருந்தபோதும் இளையவனுன் சங்கிலியன் தன் ஆண்ணைக் கொன்றுவிட்டுத் தானே யாழ்ப்பாண அரசனுகினான் அவனது ஆட்சிக் காலத்தில்தான் போத்துக்கிசரி இலங்கைக்கு வந்தனர்; அவர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய வரலாற்றை அடுத்த தவணையில் படிப்போம்:

யீற்ஸி

- 1: யம்புக்கோளப் பட்டினம் எதனால் சிறப்புப் பெறுகிறது?
- 2: யாழ்ப்பாணம் பண்ணைக் காலத்தில் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது?
- 3: மாகன் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டவன் யார்?
- 4: யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட முதலாவது ஆரியச்சக்கரவர்த்தி யார்?
- 5: நல்லூர் கந்தகவாமி கோவிலைக் கட்டுவித்தவன் யார்?
- 6: சப்புமால் குமரையனால் தோற்கூடிக்கப்பட்ட தமிழ் அரசன் யார்?
- 7: பரராசுசேகரன் யாழ்ப்பாண அரசனைக்கர எதுக்கதவியது?
- 8: யாழ்ப்பாண அரசு வலிமை பெற்றிருந்த காலத்தில் தென்னிலங்கையில் எங்கெங்கு பாசறைகள் காணப்பட்டதான்?
- 9: ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் யாரிடம் தினைபெற்றனர்?
- 10: போத்துக்கிசரி யார் காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்தனர்?

கி. பி. 1235 - 1505 காலம்

பாடம் 10

1. நீர்வாகம்

கி. பி. 1235 முதல் 1505 வரையுள்ள இக்கால அரசாட்சியில் பொதுவாக பொலன்றுவைக் காலத்திற் காணப்பட்டதைப் போன்ற நீர்வாக அமைப்பே காணப்பட்டது; இவ்வகையான அமைப்பினைச் சூரியன் எல்லா அதிகாரங்களையும் தடையவனுயிருந்தான். நீர்வாகப் பொறுப்பு முழுவதும் அவன்டமே இருந்தது; இத்தகைய அரச பதவியை வகித்தற்கு உரிமையுடைய குமாரன் 'மாபா' (இளவரசன்) எனவும் அரசகுமாரர் 'ஆபா' எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.

இக்காலத்தில் கம்பனை, தெதிகாமம், கோட்டை என்னும் இடங்களைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த அரசரிகள் தலைவர்கள் ஆகியவர்களைப் பற்றிய விபரங்கள் பதினாலாம், பதினைந்தாம் நூற்றுண்டுகளில் எழுதப்பட்ட தூதுப்பிரபந்தங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆரூம் பராக்கிரமபாகு காலத்தில் எழுதப்பட்ட ஹஸ்க சந்தேச காலையத்தில் (அண்ணம் விடுதுது) அரசவையில் இடம்பெறும் அதிகாரிகளின் வரிசை பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

- (1) அரசன்
- (2) அரசகுமாரன்
- (3) பிரதமமந்திரி
- (4) அதிகாரி
- (5) சென்னாயக்கள்
- (6) வாயிற்காவல் முதலியார்
- (7) இறைவரி முதலியார்
- (8) வாயில் முகவெட்டி.

மேற் குறிப்பிடப்பட்டவர்களில் அதிகாரி எனப்படுவர் திறைசேகரிக்குப் பொறுப்புள்ள மந்திரியாகவும் சேனுநாயகிகள் சேனைகளின் தலைவராகவும் இறைவரி முதலியார் அரசனின் திறைசேரி வரவு செலவுகளைப் பதிந்து வைப்பவ

ராகவும் வாயிற் காவல் (வாசல்) முதலியார் அரசனுடைய நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளை விசாரிப்பவராகவும், பதவி வகித்தனர். இவர்கள் அணைவரும் அரசசபைக் குழுவினராயிருந்து நாட்டை ஆளுவதில் அரசனுக்குப் பலவழிகளிலும் துணைபுரிந்தனர்:

பயிற்சி

1. 1235 — 1505 கால அரசர், தலைவர்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் எவ்வறில் காணப்படுகின்றன?
2. அரசசபையில் அரசனுக்குச் சிமூள்ள மூவரும் யாவர்?
3. வாசல முதலியரின் வேலை யென்ன?
4. ஆண்ம் விடுதாது யார் காலத்தில் எழுதப்பட்டது?
5. 'மாபா' 'ஆபா' என்னும் பதங்கள் யாரை உணர்த்தும்?

II. மக்கள் வாழ்க்கை

1235-1505 காலம் வரண்ட பிரதேசமாகிய இராசரட்டையின் வீழ்ச்சிக் காலமாயிருந்தது பற்றியும் அங்கிருந்து மக்களும் பிரதானிகளும் வளம் பெறக்கூடிய தென் மேற்குப் பிரதேசமாகிய மாயரட்டைக்கு இடம்பெயரிந்தனர் என்பது பற்றியும் முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டதல்லவா?

இவ்வாறு பெருந்தொகையாக மக்கள் குடியேறியமையால் தென்மேல் பிரதேசத்தின் குடித்தொகை அதிகரித்தது;

அக்காலத்தில் அப்பகுதியில் அழகிய மாளிகைகள், வீதிகள் என்பவற்றைக்கொண்ட பல நகரங்கள் காணப்பட்டன எனச் சில இலக்கிய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது; ஆயினும் அவை தலைநகரங்களாகவும் துறைமுகங்களாகவுமேயிருந்தன: எனவே பெரும்பாலான மக்கள் கிராமப்புறத்திலேயே வாழ்ந்துவந்தனர்; அம்மக்களின் பிரதான தொழில் வேளாண் மையாகவிருந்தது. தென்மேல் பிரதேசம் ஈரவலத்தைச் சேர்ந்ததாதலினால் அங்கு பயிர்ச்செய்கைக்குப் போதிய மழு உண்டு. இதனால் வரண்ட வலயத்தைப்போல அங்கு நீர்ப் பாசனவசதி தேவைப்படவில்லை. ஆயினும் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த பகுதிகளுக்கு அயலில் காணப்பட்ட பழைய நீர்ப் பாய்ச்சல் வேலைகளைத் திருத்தியமைத்துப் பயன்படுத்தினர்; அதேசமயம் 3 ஆம் புவனேசபாகு குருநாக்ளைக் குளத்தைக் கட்டுவித்தான்:

அக்காலத்தில் நெல்லே பிரதான பயிராயிருந்தது: அப் போது சம்பா, கணற்றி முதலிய பல உயர்ந்த இன நெல் பயிரிடப்பட்டது. இவ்வாறு நெற்பயிர்ச் செய்கையோடு மட்டும் நில்லாமல் மக்கள் வாழை, மா, பலா, புளி முதலிய பிற உணவுப் பயிர்களையும் பருத்தி, கறுவா முதலியவற்றையும் பயிரிட்டனர். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு மன்னன் காலத்தில் தெண்ண கருத்துறைமுதல் பெந்தோட்டைவரை பயிரிடப்பட்டது:

அக்காலத்தில் மக்கள் நல்லென்னெய்க்குப் பதிலாகத் தேங்காய் நெய்யையே அதிகம் பயன்படுத்தினர். மேலும் ஆடு, மாடு, முதலிய பயனுள்ள மிருகங்களை வளர்ப்பதிலும் மக்கள் ஈடுபட்டனர்; மக்கள் நெல்லரிசிக் சோற்றுடன் துணை உணவாக மரவள்ளி, பலா, ஈரப்பலா, தேங்காய் என்ப வற்றையும் பால், நெய், கருப்பட்டி ஆகியவற்றையும் அதிக மாகப் பயன்படுத்தினர்; அத்துடன் வெற்றிலை பாக்கு ஆகியனவும் அப்போது பாவணையிலிருந்தன: மேலும் மக்கள் தமது வீட்டுத் தேவைகளுக்காகக் கறுவா, மிளகு, நற்சிரகம் முதலிய கறிச் சரக்குகளைத் தமது வீட்டு நிலத்திலேயே விளைவித்துக்கொண்டனர்.

இவ்வாறு பயிர்த்தொழில் மக்களின் பிரதான தொழி ஊயிருந்த அதே வேலை பொற்றெழுழில், நெசவுத்தொழில்,

இரத்தினக் கற்கள் வெட்டல், மட்பாண்டத் தொழில் ஆகிய கைத்தொழில்களிலும் மக்கள் சடுபட்டனர்;

இக்காலத்தில் நாட்டின் பிரதான சமயம் புத்த சமய மாயிருந்ததாயினும் வடக்கில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் இந்து சமயத்தையும் மேற்கூக்கரைப் பகுதியில் வாழ்ந்த அரேபிய வியாபாரிகள் இசுலாம் சமயத்தையும் பின்பற்றிவந்தனர். இக்காலத்தில் விகாரைகள் கலைகளை வனர்க்கும் மத்தியநிலையங்களாகவும் பிரிவேனுக்கள் கல்விக்கூடங்களாகவும் விளங்கின. இதனால் மக்கள் சமயவிடயங்களில் அதிக ஆர்வம் காட்டியதோடு போயா தினங்களில் பாஞ்சாஸைகளுக்குச் சென்று தரிமபோதனைகளைக் கேட்டும் பயணவடந்தனர். அன்றியும் மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 500 ஹாதக்கக் கலைகள், சுதார்மலங்காடுய முதலிய நூல்களும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன.

யயிர்ஸி

1. தண்மேல் பிரதேசத்தில் குளங்கள் தேவைப்படாத தேன்?
2. குருநாகல் குளத்தைக் கட்டியவன் யார்?
3. தம்பதேனியா காலத்தில் எப்பகுதியில் தென்னை விளைவிக்கப்பட்டது?
4. அக்காலத்தில் மக்களின் பிரதான கைத்தொழில் யாவை?
5. அக்காலத்தில் இலங்கையில் என்னென்ன சமயங்கள் காணப்பட்டன? அவை எப்பகுதியில் காணப்பட்டன?

III. சமயம்

1235- 1505 காலப் பகுதியில் இலங்கையில் இந்து, பெளத்தம், இஸ்லாம் என்னும் முன்று சமயங்களும் நிலை பெற்றிருந்ததுபற்றி முந்திய பாடத்தில் படித்தீர்கள்லவா? இவ்வாறு நிலைபெற்ற முன்று சமயங்களுக்குள்ளும் பெளத்த சமயமே முக்கியமானதாயிருந்தது: அது பொலநறுவை அரசினால் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து தாழ்நிலை யடைந்ததென்னலாம். ஏனெனில் அதன்மேல் சமயப் பணிகளுக்கு அரசரின் உதவி குறைந்துவிட்டதுமல்லாமல் தலை நகரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பல விரோதரகளும் கவனிப்பாரின்றிக் கை விடப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு, நான்காம் பராக்கிரமபாகு ஆகியோர் நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டிச் சமய வளர்ச்சிக்காகவும் சிறந்த பணியாற்றினர்: இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு தம்பதேனியாவில் புத்த சாசனத்தைத் தூய்மைப்படுத்தியதோடு பிக்குகள் பின்பற்றவேண்டிய சமயக் கோட்பாடுகளையும் வெளியிட்டான். அதன்பின்னர் பிக்குகள் சமயத் தலையில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர்; அன்றியும், கார்கல பத்மாவதி பிரிவேனு முதலிய பல பிரிவேனுக்களும் சமயத்துக்குச் சிறந்த தொண்டு செய்தன: அத்தகைய பழைய பிரிவேனுக்களில் ஒன்றுதான் இன்றுள்ள கௌனத்ராதேவி பிரிவேனுவாகும்:

மேலும் இக்காலத்தில் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் புகழ்பொப்பிய பல பண்டித பிக்குகளும் சமயப்பணியில் ஈடுபட்டனர்: இவ்வாறு கி. பி. 1361 இல் சீயதேச அரசனின் அழைப்புக்கு இணங்க இலங்கைப் பிக்குகள் அங்கு சென்று ஒரு சங்கத்தைத் தாபித்தனர். அதே சமயம் சீயம், காமபோதி முதலிய நாடுகளிலிருந்து பல பிக்குகள் இங்குவந்து களனியாவில் உயர் குருப்பட்டம் பெற்றுச் சென்றனர். இவ்

வாறு செல்லேர் தமது நாடுகளிலும் பிக்குகள் சங்கங்களை நிறுவினர். இவ்விதமாக இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குமிடையில், சமய, கலாச்சாரத்தொடர்புகள் ஏற்பட்டன:

இக்காலச் சிங்கள அரசர்கள் புனித தந்ததாதுவைத் தமது அரண்மனைகளுக்கருகில் ஆமைக்கப்பட்ட வழிபாட்ட றைகளில் வைத்துப் பூசை செய்து வந்தனர். இதன்மூலம் அவர்கள் பெளத்தர்களின் ஆதரவைப் பெற முடித்தது. மேலும் கம்பளையிலுள்ள கடலதேனிய, இலங்காதிலக, எனப் படும் விகாரைகளும் இக்காலத்தில் கட்டப்பட்டவையே.

இவ்வாறு பெளத்தமதம் சிறப்புற்றிருந்த வேளை இந்து சமயம் தமிழர்களிடையே எழுச்சி பெற்றிருந்தது: திருக்கேதிஸ்வரம், திருக்கோணஸ்வரம், நஞ்சேஸ்வரம், முனீஸ்வரம், நல்லூர் முதலியன இக்காலத்தில் இந்துக்களின் சிறந்த வழிபாட்டிடங்களாயிருந்தன. இவற்றைத் தவிர நல்லூரில் அமைந்துள்ள வீரமாகாளியம்மன் கோவில், சட்டநாதர் கோவில், கைலாசநாதர் கோவில் ஆகியனவும் இக்காலத்திற் கட்டப்பட்டவையே.

இவ்வாறு இந்து சமயமும், பெளத்தமும் தனித்தனி எழுச்சி பெற்றுவும் அவற்றிடையே தொடர்புகளும் கலப்பும் ஏற்பட்டன. சிங்கள அரசர்களும், அமைச்சர்களும் தாம் திருமணம் செய்த தமிழ் அரச�ுமாரிகளுக்காக இந்துக் கோவில் களை அமைத்தனர்: அதே சமயம் பல இந்துத் தெய்வங்களும் புத்த கோவில்களில் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டன: கம்பளையிலுள்ள இலங்காதிலக விகாரையில் உட்சவருக்கும் வெளிச்சுவருக்கும் இடையில் இந்து தெய்வங்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதும் சிங்கள ஆசிரியர்கள் தமது நூல்களில் புத்த பிராண் தம்மம் சங்கம் ஆகியவற்றை வழிபட்டபின்னர் சிவன், பிரமா முதலிய இந்துத் தெய்வங்களின் அருளையும் வேண்டியதும் இந்து-பெளத்து சமயங்களுக்கிடையில் இக்காலத்தில் நிலவிய தொடர்புகளை எடுத்துக்காட்டும்:

இவ்விதமாகப் பெளத்த சமயமும் இந்து சமயமும் வளர்ச்சியடைந்த அதே வேளையில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழ்ந்த கொழும்பு, காலி, மன்னர் முதலிய இடங்களில் இஸ்லாம் சமயம் வளர்ச்சியடைந்து காணப்பட்டது: இஸ்

லாமிய யாத்திரீகரான இபின்பத் துத்தாவும் இக்காலத்திலேயே இலங்கையைத் தரிசித்தார் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது;

பயிற்சி

1. 1235-1505 காலத்தில் புத்த சமயத்துக்கு அதிக பணி யாற்றிய அரசர்கள் யார்?
2. இசூருள்ள பிரிவேனுவின் பெயரென்ன?
3. இலங்கைக்கு எந்நாட்டிலிருந்து பிக்குகள் வந்தனர்?
4. கம்பளையிலுள்ள விகாரைகள் யாவை?
5. இக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட இந்துக்கோவில்கள் யாவை?
6. இல்லாம் சமயம் எப்பகுதியில் காணப்பட்டது?
7. இலங்கைக்கு வந்த இல்லாமிய யாத்திரீகர் யார்?

பாடம் 13

IV. இலக்ஷ்யம்

பொலந்துவைக் காலத்துக்கும் போதிதுக்கிசரின் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட இக்காலத்தில் இலக்கியமே பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது என்றாம். இக்கால எல்லையில் பெளத்த சரசனம் வளர்ச்சியடைந்த ஒவ்வொரு வேளையும் பெளத்த கல்வி, கலாச்சாரம் ஆகியனவும் விருத்தியடைந்தன. இதன் விளைவாகச் சமய நூல்களும் சந்தேச காவியம்

எனப்படும் தூதுப்பிரபந்தங்களும் பல இலக்கிய நூல்களும் இக்காலத்தில் தொன்றின. இவ்வாறு கல்வியும், கலையும் வளர்ச்சியடைந்ததற்கு இரண்டாம் விசயபாகு. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு, நான்காம் பராக்கிரமபாகு ஆகியோரின் ஆதரவும் ஆர்வமுமே மூலகாரணமாகும்; ஆருவது பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் இலங்கை முழுவதும் ஒன்றுபட்டிருந்தினால் அக்காலமே இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகத் திகழ்ந்தது; அக்காலத்தில்தான் நூல்கள் அதிகமாக வெளிவந்தன;

கோட்டை   இராசதானியாயமெந்த காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட பயிலியானே சனேத்ரா பிரிவேனு, காரகல பத்மாவதி பிரிவேனு முதலியன் கல்வி, இலக்கியம் என்னும் துறைகளில் அரும்பணியாற்றின. இவற்றில் பல துறைகளிலும் கல்வி புகட்டப்பட்டதோடு பெளத்த தரிமம், இலக்கணம், சிங்களம், தமிழ், வடமொழி, பாளி முதலியனவும் போதிக்கப்பட்டன;

இக்காலத்தில் புத்தபிக்குகளே நூல்களை அதிகமாக எழுதினர். அவர்களுக்குப் போதிய ஓய்வும், அவகாசமும் இருந்ததினால் அதை நூல்களை எழுதுவதிற் சௌகரியம் மேலும் இக்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் சமயசம்பந்தமானவையாகவே உள்ளன. இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கிய நூல்களில் சத்தர்ம ரத்னவலி, சத்தர்மலங்காராய், சத்தர்ம ரத்னகாராய் ஆகியை பிரதானமானவை; இவை முறையே தர்மசேனு, விமலகீர்த்தி, தர்மகீர்த்தி என்பவர்களால் எழுதப்பட்டன.

இவற்றைத் தவிர்த் தூபவமிசம், போதிவமிசம், தலதாசிறித, பன்சிய பண்ஸ் ஜாதகய (550 ஜாதகக் கதைகள்) பூஜாவளி, நியாய சங்கிரகம் ஆகியனவும் இக்காலத்தில் வசனநூல்களாக எழுதப்பட்டவையாகும்; இக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சமயசம்பந்தமான (கவி) பாட்டுக்களில் இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவால் எழுதப்பட்ட கவி சிறுமின, சூதாவத, வத்தாவே பிக்குவால் எழுதப்பட்ட குத்திலன் காவியம், தொட்டகமுவ ஸ்ரீ இராகுல அயர்களால் எழுதப்பட்ட காவியசேகர, மைத்திரேய பிக்குவால் எழுதப்பட்ட புதுகுண அலங்காராய (புத்தர குணவரினை) லோவாத சங்கராவ ஆகியனவும் பராக்கிரமபாகுவைப் புகழ்ந்துபாடும் ‘பரகும்பர சிரித’ என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கவை;

இவற்றைத் தவிரச் சந்தேச காவியம் எனப்படும் தூதுப்பிரபந்தங்களும் இக்கால இலக்கியத்தின் மனிமகுட மரகத் திகழ்ந்தன எனலாம். இவை காவிதாசனின் மேக தூதம் என்னும் காவிய நூலைப் பின்பற்றி எழுந்தன: இந்து சமயத்தின் கலப்பை இக் காவியங்களிற் காணக்கூடியதாயிருக் கிறது: இக்காலத்தில் பல சந்தேச காவியங்கள் எழுதப்பட்டன. அவற்றில் ஏழு இப்பொழுதும் உள்ளன: அவற்றில் ஸ்ரீஇரா குலவினுல் எழுதப்பட்ட சலவிழினி சந்தேசம் (பூவைகுடு தூத) பறவி சந்தேசய (புருவிடுதூத) ஆகியன் பிரதான மாணவை:

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சந்தேச காவியங்களிலிருந்து அக்காலத்தில் தென்னிலங்கையில் நிலவிய அரசியல் நிலைமைகள், மக்களின் வழிபாட்டு முறைகள், நாகரீகம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியனபற்றி நாம் அறியக்கூடியதாயிருக் கிறது.

இவ்வாறு பெளத்த இலக்கியங்கள் பல எழுந்த இக் காலத்தில்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசுகேசரிப் புலவர் இராகுவமிச காவியத்தைத் தமிழிற் பாடினார். காவிதாசனின் செல்வாக்கு தமிழ் இலக்கியத்திலும் பரவியதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

பயிற்சி

- 1: ஆரூம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தை இலக்கியத்தின் பொற்காலம் என்பதேன்?
- 2: கோட்டை அரசின் காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட பிர வேஞ்கள் யாவை?
- 3: இக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சமய இலக்கிய நூல்கள் யாவை?
- 4: சத்தரம் ரத்னவலியை யார் இயற்றினார்?
- 5: வசன நூல்களில் சிறந்தவை யாவை?
- 6: இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவால் எழுதப்பட்ட நூல்கள் எவை?
- 7: தொட்டகமுவ ஸ்ரீ இராகுலவினுல் எழுதப்பட்ட நூல்கள் யாவை?
- 8: அரசுகேசரிப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நூல் யாது?

V. வியாபாரம்

1235 முதல் 1505 வரையுள்ள காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதார விருத்தியில் வியாபாரமும் பெரும்பங்கு கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தில் ஆட்சி செலுத்திய அரசர்கள் வெளிநாட்டு வியாபாரத்தை விருத்தி செய்வதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினர். இக்காலத்திய வியாபாரத்தில் தென்னிந்திய வர்த்தகர்களும், மூஸ்லிம்களும் அதிகமாக ஈடுபட்டனர். அதே சமயம் இலங்கையின் கறுவா இக்காலத்தில் உலகப் புகழ்பெற்றிருந்தது. அத்துடன் யானை, முத்து, இரத்தினக்கற்கள் ஆகியனவும் இலங்கையிலிருந்து வெளிநாடுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக, கிறிஸ்தவர்களுக்கும் துருக்கியருக்குமிடையில் நிகழ்ந்த சிலுவைப்போரின் பின்னர்தான் ஆசியநாடுகளுக்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மிடையில் வர்த்தகம் வளர்ச்சியடைந்தது.

இக்காலத்தில் கோட்டையை இராசதானியாக்கி ஆட்சிட ஆரும் பராக்கிரமபாகு, உள்நாட்டு வர்த்தகப் பாதைகளையும் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தையும் கண்காணிக்கக்கூடிய இடம் என்பதனால்தான் கொலன்தோட்டை (கொழும்பு) க்கு அண்ணமயிலூள்ள கோட்டையைத் தனது தலைநகராகக் கொண்டான். கழனிகங்கையினாடாக ஒடங்கள், படகுகள் முதலியவற்றின்மூலம் கொழும்புடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட வர்த்தகத் தொடர்புகளைக் கவனிக்கக்கூடிய இடமாயிருந்த படியால்தான் கோட்டை புகழ்பெற்றது.

இலங்கை இக்காலத்தில் சீலை, இந்தியா, பர்மா முதலிய கிழக்கு நாடுகளுடனும் அரேபியா முதலிய மத்திய கிழக்கு நாடுகளுடனும் வியாபாரத் தொடர்பு கொண்டிருந்தது. இத்தகைய வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துக்கென ஓர் கப்பற் சேவையை ஆரும் பராக்கிரமபாகு வைத்திருந்தான் என்னை இடமுண்டு; யாழ்ப்பாண அரசை அவன் தோற்

கடித்த சிறிது காலத்தில் அவன்து வியாபாரக் கப்பலொன்றை விசயநகர மக்கள் கைப்பற்றியதை அறிந்த பராக்கிரமபாகு அதிராம் பட்டினத்தைத் தாக்கினான் என்பதிலிருந்து நாம் அதை ஊகிக்கலாம்.

இவ்வாறு வெளிநாடுகளுடன் நிகழ்ந்த வரித்தகம் கொழும்பு, காஸி, வெலிகம், புத்தளம், மாதோட்டம் என்னும் துறைகளுக்கூடாக நடந்தபடியால் அவற்றில் வியாபாரம், நிர்வாகம் முதலியவற்றுக்குப் பொறுப்பான அதிகாரிகள் இருந்தனர்: அத்துறைகளில் ஏற்றுமதிப் பொருட்களுக்கும் இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கும் வரிகள் விதிக்கப்பட்டன: இவ்விதமாக இலங்கையில் இறக்குமதிசெய்யப்பட்டவை துணி வகைகள், குதிரைகள், பீங்கான் வகை என்பனவாகும்: இவற்றில் துணிவகை இந்தியாவிலிருந்தும், பீங்கான்வகை சினைவிலிருந்தும், குதிரைகள் பாரசீகத்திலிருந்தும் இங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

இக்காலத்தில் அரசனே வியாபாரத்துக்கு முழுப் பொறுப்புடையவனுயிருந்தபோதும் வெளிநாட்டு வியாபாரம் இடைத் தரகர்களாகிய முஸ்லிம்கள் வசமே இருந்தது: மேலும் பண்டமாற்றுதல் என்னும் பழைய முறையிலேயே வியாபாரம் ஏற்பட்டபொழுதிலும் நாணய அடிப்படையிலும் வியாபாரம் நடந்தது என நம்ப இடமுண்டு. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு, முதலாம் புலனேசபாகு, ஆரூம் பராக்கிரமபாகு என்னும் அரசர்கள் கால நாணயங்களும் ஆரியச்சக்கரவரித்திகள் கால நாணயங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டனம் அதை நிருபிக்கின்றது: மேலும் பாரசீகம், சினை, விசயநகரம், ஓரிசா ஆகிய நாடுகளுக்குரிய நாணயங்களும் இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டிருத்தவினால் அந் நாடுகளுடனும் இலங்கை வியாபாரத் தொடர்புகள் வைத்திருந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

பயிற்சி

1. இலங்கை வெளிநாடுகளுடன் செய்த வியாபாரத்தில் யார் அதிகமாக ஈடுபட்டனர்?
2. இலங்கையிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மாறவை?

- 3: 'கொலந்தோட்டை' என்பது யாது?
- 4: இக்காலத்தில் இலங்கையின் வர்த்தகம் எந்தத் தறை முகங்களுக்கூடாக நடைபெற்றது?
- 5: சினுவிலிருந்து இலங்கை இறக்குமதி செய்த பொருட்கள் யானவ?
- 6: இடைத் தரகரிகளாயிருந்தவர் யார்?
- 7: இலங்கை வெளிநாடுகளுடன் வர்த்தகத் தொடரிபு வைத் திருந்தமைக்குச் சான்று என்ன?

அலகு 6

பாடம் 15.

இலங்கையும் ஸேற்றநாடுகளும்

மார்க்கோ போலோ

ஆசிய நாடுகளுக்கும் ஜீரோப்பிய நாடுகளுக்குமிடையில் மிகப் பழங்காலந்தொட்டு வர்த்தகத் தொடர்புகள் இருந்துவந்திருக்கின்றன: இங்கை, இந்தியா என்பவற்றுக்கும் ஜீரோப்பாவுக்குமிடையில் கடல்வழியாக நடந்த வியாபாரத்தை அராபியர்கள் இடைநின்று நடத்தினர் என முன் ஏரி படித்தீர்கள்லவா? ஆயின் மிகப் பழங்காலத்திலேயே ஜீரோப்பா தரைவழியாகவும் சினவுட்டு தொடரிபுகளான் டிருந்தது என்பதற்குப் "போலோ"க்களின் பிரயாணங்கள் சான்றுடைன்னன.

மார்க்கோ போலோ

மார்க்கோபோலோ என்னும் யாத்திரிகள் நிக்கலேர் போலோ என்னும் வெளிசிய வர்த்தகனின் மகனாகும். நிக்கலோவும் அவனது மாமனு மய்வியோவும் முதல்முறை சிறைக்குச் சென்றபோது குப்பிளாய்கான் எண்பவன் சிறையின் மன்னாயிருந்தான். அவன் தனது நாட்டில் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப விரும்பி அதற்காக 100 பாதிரிகளை அனுப்பிவைக்கும்படி பாப்பரசருக்கு ஒரு நிருபம் எழுதி அதை நிக்கலோபோலோமூலம் அனுப்பி வைத்தான். பின் னர் 1270 இல் போலோக்கன் சிறைக்குப் புறப்பட்டபோது மார்க்கோபோலோவும் அவர்களுடன் சென்றுன்; அப்போது அவனுக்கு வயது பதினேழாயிருந்தது.

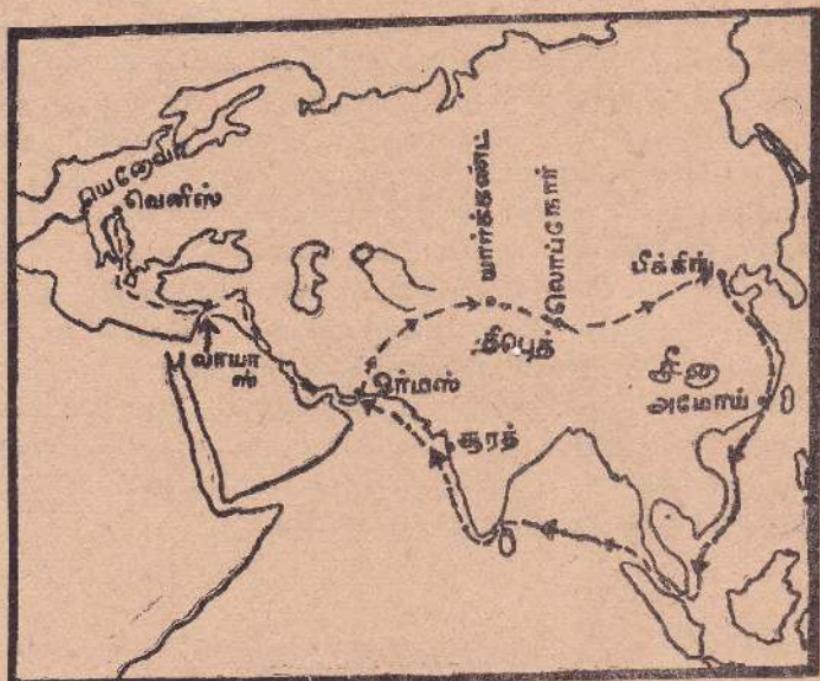
சிறைக்குப் புறப்பட்ட போலோக்களுடன் சென்ற பாதிரிகள் இடைவழியில் பிரயாணத்தில் சோர்வுற்று நாடு திரும்பியபோதிலும் போலோக்கள் தமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்; போலோக்கள் இத்தாலியிலுள்ள வெளிசிய

விருந்து ஆர்மீனியாவிலுள்ள அயஸி (லாயஸி?) வரை கடல் மாரிக்கமாகச் சென்று அங்கிருந்து ஓர்மகக்குச் சென்று மீண்டும் கடல் வழியாகவே சினா செல்ல எண்ணியபோதும் கடற் பாதை அபாயமானது என்பதற்காலும் கடற்கொள்ளிக்காரர்கள் அப்பொழுது அதிகமாயிருந்தபடியாலும் தமது எண்ணத்தை மாற்றித் தரை வழியாகவே பயணம்செய்ய முடிவு செய்தனர்:

குப்பிளாய்கான்

அவர்களின் பாதை பாரசிகம், ஆபுகாவில்தான், திபெத், சிங்கியாங் முதலிய நாடுகளின் மலைப்பிரதேசங்களுக்கூடாகச் சென்றது. கரடு மூரடான தரை, கடுங்குளிர், பனிப்புயல் என்பவற்றைக்கொண்ட உயர் மேட்டு நிலங்களையும், வரண்ட கோபி பாலை நிலத்தையும் கடற்று அவர்கள் முனிறரை ஆண்டு காலமாக மேற்கொண்ட பயணத்தின் தன்மையை நாம் ஊகித்து உணரலாம்; இவ்வாறு பல கிரமங்களுக்கிடையிலும் மனந்தளராத போவேஷ்கள் சினுவைச் சென்றதைந்து மன்னனின் விருந்தினராகச் சிறிது காலம்

மார்க்கோபோலோவின் யாத்திரைப் பாதைகள்

இருந்தனர்: அவவேளை இளைஞன் மார்க்கோபோலோவின் திறமையை மெச்சிய குப்பிளாய்கான் அவணைப் பதினேழு வருடங்கள் தனது சேவையில் வைத்திருந்தான். அக்காலத் தில் மார்க்கோபோலோ பர்மா, சீயம், ஆசியவற்றுக்கும் தொதுவங்கள் சென்றுள்ளனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு பதினேழு ஆண்டுகள் கழிந்தபின்னர் மார்க்கோபோலோ அமோய் துறையிற் கப்பலேறி வழியில் யாவா, கமாத்திரா, இவங்கை என்பவற்றைத் தரிசித்துவிட்டுத் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்பினான்: அங்கு ஜெனேவாவுக்கும் வெளிசுக்குமிடையில் நிகழ்ந்த உள்நாட்டுப்போரில் அவன் பங்குபற்றியபோது, அவன் கைதியாக்கப்பட்டு ஜெனேவாவில் சிறைவைக்கப்பட்டான்: இவ்வாறு ஜெனேவாச் சிறையில் இருந்த வெளையில் தான் மார்க்கோபோலோ தனது பிரயாண அனுபவங்களை இன்னொரு கைதிக்குச் சொன்னான்: பின்னர் மார்க்கோபோலோ இறந்தபோக ஆக் கைதிமுலமே அவனது சினப் பிரயாணம் பற்றி உலகம் அறிந்தது.

மார்க்கோபோலோவின் யாத்திரைபற்றிய குறிப்புகள் விருந்து அக்காலத்தில் சீனாவின் நாகரீக வளர்ச்சியையும்,

ஞப்பிளாய்கான் காலத்தில் அது அடைற்றிருந்த முன்னேற் றத்தையும், மற்றும் அவன் வழியில் தரிசித்த நாடுகள், இடங்களின் நிலைமைகளையும் அறியக்கூடியதாயுள்ளது; சீனர்கள் அச்சுயந்திரம் வெடிமருந்து, திசையறிகருவி என்ப வற்றைக்கண்டுபிடித்தனர் என்பது ஈண்டுக்குறிப்பிடத்தக்கது; மார்க்கோபோலோவின் யாத்திரை பிற்காலத்தில் போது துக்கீசர், ஸ்பானியர் ஆகியோரின் ஆவசைத் தூண்டியதோடு அவர்களின் கடல்வழிக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்குத் தூண்டு கோலாயுமிருந்தது; மேலும் கொலம்பஸ் என்னும் கடலோடியும் தனது ‘இந்தியப்’ பயணத்தின் முன்னர் மார்க்கோபோலோவின் குறிப்புகளைப் படித்ததாகக் கூறப்படுகிறது; சுருங்கக்கூறின் கிழக்கு ஆசியாவில் மேற்கு நாடுகளின் ஆதிகமும் நாகரீகமும் பரவ மார்க்கோபோலோவின் பயணம் மறைமுகமாக வழிவகுத்தது என்றாம்;

பயிற்சி

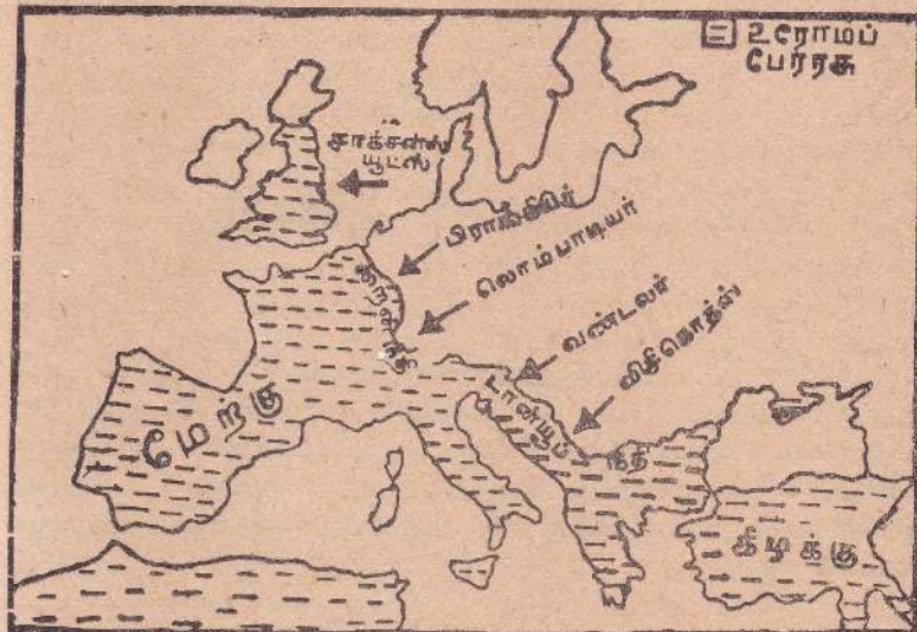
- 1: மார்க்கோபோலோ எந்நாட்டைச் சேர்ந்தவன்?
- 2: ‘போலோக்கள்’ சென்றபோது யார் சினுவின் அரசனு யிருந்தான்?
3. ‘போலோக்கள்’ கடந்துசென்ற முன்று நாடுகள் யாவை?
- 4: மார்க்கோபோலோ சினுவில் தங்கியதேன்?
- 5: மார்க்கோபோலோவின் யாத்திரயினால் நாம் அறிவன யாவை?

II. ஸ்த்ரீயகால உரோப்பா

கி. மு. ஏழாம் நூற்றுண்டு முதல் கிஃபி. இரண்டாம் நூற்றுண்டுவரையுள்ள காலத்தில் எழுச்சி பெற்றிருந்த உரோமப் பேரரசு யூவியஸ்சீசர், ஆகஸ்தஸ்சீசர் ஆகியோர் காலத்தில் பெரும்புகழ் பெற்றிருந்தது: ஆயினும் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டுமுதல் அப்பேரரசு சுருங்கிப் பெருமை யையும் இழந்தது.

பண்டைய உரோமப் பேரரசைத் தயோகிளிசன் என்னும் மன்னன் அதன் பாதுகாப்பை முன்னிட்டுக் கிழக்குப் பேரரசு மேற்குப் பேரரசு என இரண்டாகப் பிரித்தான். இதன்மேல் கிழக்குப் பேரரசுக்குக் கொண்டதாந்தினேபீனும், மேற்குப் பேரரசுக்கு உரோமாட்பியும் தலைநகராயிருந்தன. கொண்டதாந்தினேபீன் (தற்பொழுது இல்தான்புல்) கி. பி. 364 இல் கொண்டதன்ல் என்னும் சக்கரவர்த்தியினால் பைசாந்தியம் என்னும் பழைய நகரத்தின் அமைவிடத்தில் கட்டப்பட்டது:

இவ்வாறு இரு பிரிவுகளாக ஆளப்பட்டுவந்த உரோமப் பேரரசின் மேற்குப்பகுதியே முதலில் வீழ்ச்சியடைந்தது: அப்பகுதியைப் பரிபாலித்த மன்னனின் பலவீனமும் மிலேச்சர் களின் படையெடுப்பும் அதன் வீழ்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தின. ஆக்காலத்தில் டான்யுப், றென் என்னும் நதிகளுக்கு வடகிழக்குப் புறத்தில் வாழ்ந்த சாக்சன்ஸ், பிராங்கியர், ஜொம்பாடியர், வாண்டலர், விசிகொத்ஸ் ஆகியோர் மத்திய ஆசியாவிலிருந்த கூளர்களின் தாக்குதலினால் தன்னப்பட்டு உரோமப் பேரரசின் பகுதிகளுக்குட் புகுந்தனர். இவ்வாறு மிலேச்சர்கள் புகுந்தபோது கிழக்குப் பேரரசின் படைத்தலை வணி கி. மு. 476 இல் அதன் மன்னனைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி விட்டுத் தானே அரசனாகினால்ஸு அத்திகதியே உரோமப் பேரரசினை வீழ்ச்சியைக் குறிக்கும் திகதியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

மிலேச்சர்களின் பண்டயபெட்டும் பாதைகளும்

மேற்குப் பேரரசு இவ்விதமாகக் கி. பி. 500 ஆண்டில் மறைந்துபோன பொழுதிலும் கிழக்குப் பேரரசு அதற்குப் பின்னரும் ஏறத்தாழப் பதினெட்டு நூற்றுண்டுகாலமாக நிலைத் திருந்தது; பின்னர் 1453 இல் துகுக்கியரி கொன்ஸ்தாந்தி னேபிளைக் கைப்பற்றியதுடன் அதுவும் வீழ்ச்சியடைந்தது;

இவ்வாறு, முதலில், வீழ்ச்சியடைந்த மேற்கு உரோமப் பேரரசின் இடத்தில் உருவாகியதே பரிசுத்த உரோமப் பேரரசாகும்; அது உருவாதற்குப் பிராங்கியரும் அவர்களது மன்னாகிய சாள்க்கே காரணகர்த்தராவர். பிராங்கியர் எனப்பட்ட மிலேச்சர்கள் ‘கால்’ (Gaul) எனப்பட்ட தற்போதைய பிராங்கிருள்புகுந்தனர். அவர்கள் உரோமர் முறையான கத்தோலிக்க சமயத்தைக் கைக்கொண்டதினால் திருச்சபையின் ஆதரவைப் பெற்றதோடு, தாம் புகுந்த பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுடன் கலத்தலும் எளிதாகியது.

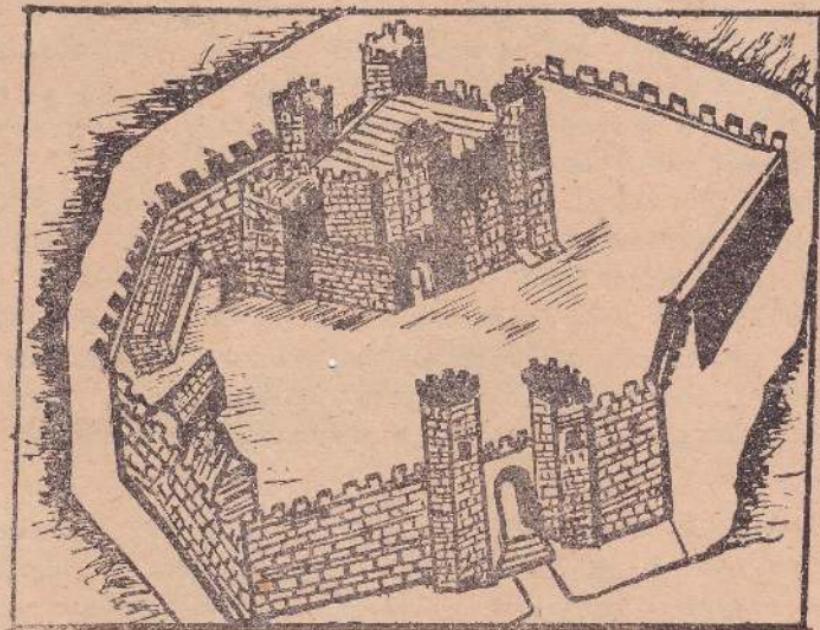
பிராங்கியரின் முதல் மன்னன் குளோவிஸ் எனப்படுவான். அவன் கி. பி. 496 இல் தனது சப்பாடிகளுடன் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவினான்; அவனுக்குப் பின்னர் ஆட்சி

புரிந்த பலர் பெரும்பாலும் பலவீனரிகளாயிருந்தனரே: அவர்களின் வரிசையில் அரியணை யேறிய சாள்ஸ் (சாரிலிமேன்) என்பவனே பிராங்கியர்களில் பெரும்புகழ் பெற்றவனுவான். அவன் பல போர்களை மேற்கொண்டு உரோமப் பேரரசைப் பெரிதாக்கினான். அவற்றின் விளைவாக கி. பி. 800 இல் மேற்கு உரோமப் பேரரசு மேற்கில் பிரகனீமுதல் கிழக்கே அல்பஸ்மலைவரையிலும் வடக்கே எல்ப் நதிமுதல் தெற்கே உரோமாபுரி வரையிலும் விரிந்து பரந்து காணப்பட்டது; கி. பி. 800 இல் சாள்ஸ் உரோமப் பேரரசின் சக்கரவர்த்தி யாகப் பாப்பரசர் லியோவினால் உரோமாபுரியிலுள்ள சென் பீற்றர்ஸ் தேவாயலத்தில் முடிகுட்டப்பட்டான்: அன்று முதல் அவனது பேரரசு பரிசுத்த உரோமப் பேரரசாகியது.

சாள்ஸ் மனின்னின் ஆட்கிக்குப் பின்னர் அவனது பேரரசு பல இராச்சியங்களாகப் பிரிந்து போனது: மத்திய அரசு வலுவிழந்தபடியால் துணை அரசுகளின் வலிமை கூடியது: ஆயினும் அவையும் தம்மிடையே பூசலிட்டுப் பலமிழ்ந்து போகச் சமூகப் பிரிவினையும், மானிய முறையும் ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சியடைந்தன:—

உரோம சாம்ராச்சியத்தின் வீழ்ச்சிக்குப்பின்னர் ஐரோப்பாவில் பலமுள்ள மத்திய அரசு ஒன்று இல்லாமற் போனபடியால் எங்கும் குழப்பமும், கொலை, கொள்ளை ஆகியனவும் அதிகரித்தன. அந்நிலையில் சாதாரண குடிமக்கள் தமது உயிரையும், உடைமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காகப் பலம்மிக்க சிலரின் உதவியை நாடினர். அவ்வாறு உதவியை வேண்டியவர்கள் தாம் பெறும் பாதுகாப்புக்குப் பதிலாக தமது சேவையையும், சொத்தையும் வழங்கினர்: இவ்விதமாகப் பலம்வாய்ந்த சில பிரபுக்களையும் அவர்களை அண்டிவாழும் குடிமக்களையும் கொண்டதாய் சேவை அடிப்படையில் ஆமைந்த சமுதாயமே மானியச் சமுதாயம் எனப்படுகிறது.

மானியச் சமுதாய அமைப்பில் சில பிரபுக்கள் அதிக பலம் பெற முடிந்தது: அவர்கள் பலமும் பாதுகாப்புமுள்ள மானிகைகளில் வாழ்ந்தனர்: அவற்றைச்சுற்றி அகழிகளும் அவற்றைக் கடக்க இழுவைப் பாலங்களும் காணப்பட்டன: இவ்விதமாகப் பலம் பெற்ற சில பிரபுக்கள் நாள்டைவில் தூரசர்களாகவும் உயர்ச்சி பெற்றனர்.

பிரபுக்களின் கோட்டை

இவ்விதமாகச் சமூக அமைதி கண்றிருந்த போதிலும் அக்காலத்தில் கத்தோலிக்க சமயம் திருச்சபை ஆகியவற் றின் செல்வாக்கு அரசியலில் மட்டுமின்றிச் சமூகவாழ்விலும் பெரும்பங்கு வகித்தது.

கத்தோலிக்க சமயத்தின் ஏதத் தலைவராகப் பாப்பான் டவரி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். அவரது தலைமையில் மத்திய ஜேரோப்பானில் சமய ஒற்றுமை நிலவியது; பல தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. வியாபாரம் முன்னேற்றமடைந்தது. இதனால் இராசகாரியமுறை வீழ்ச்சியுற்றது. பல வர்த்தக நகரங்கள் தோன்றின. இத்தாலியிலுள்ள ஜெனேவா, வெனிஸ் என்னும் நகரங்கள் இத்தகைய வியாபார மத்திய நிலையங்களாக விளங்கின; சினை, இந்தியா, இலங்கை முதலிய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து கொண்டுசெல்லப்பட்ட கறிச்சரக்கு வாசனைத் திரவியங்கள், உடுபிடவை, முத்துக்கள், முதலியன் இந்நகரங்களிலிருந்து ஜேரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி யாகின. இவ்வாறு ஆசிய-ஜேரோப்பிய வர்த்தகம் விருத்தியடைந்திருந்த இக்காலத்திலதான் மார்க்கோபோலோ சினை வுக்குப் பயணம் செய்தான் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

உரோமப் பேரரசின் வீழ்ச்சிவரையுள்ள காலத்தை
(கி. பி. 500 க்கு முன்னர்) புராதன காலமென்றும் கி. பி. 500
முதல் 1500 வரையுள்ள காலத்தை மத்தியகாலம் என்றும்
1500 க்குப் பிந்திய காலத்தைத் தற்காலம் எனவும் சரித்
திர ஆசிரியர் குறிப்பிடுவார்:

பயிற்சி

1. உரோமப் பேரரசு யார் காலத்தில் பெரும்புகழ் பெற நிருந்தது?
2. கிழக்குப் பேரரசின் தலைநகர் யாது?
3. மேற்குப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமென்ன?
4. துருக்கியர் கொன்ஸ்தாந்தினேப்பினை எப்போது கைப் பற்றினர்?
5. பிரான்சின் பழைய பெயர் யாது?
6. பிரான்சியரின் முதல் மன்னன் யார்?
7. பரிசுத்த உரோமப் பேரரசின் முதல்மன்னன் யார்?
அவன் எந்த ஆண்டு முடிகுட்டப்பட்டான்?
8. மானிய முறை என்றால் என்ன?
9. மானியமுறை ஏற்பட்டதேன்?
10. ஆசிய - ஜூரோப்பிய வர்த்தகத்திலே வளர்ச்சியடைந்த நகரங்கள் யாவை?

III. இபின்பத்தூத்தா

இபின்பத்தூத்தா ஓர் இல்லாமிய யாத்திரீகராவர்; அவர் கி. பி: 1304-ல் மொரூக்கோ நாட்டிலுள்ள தாஞ்சியர் என்னும் பட்டினத்தில் பிறந்தார்; அவர் இளமையில் திறந்த கல்வியைப்பெற்றுத் தமது சமய ஒழுக்க நெறிகளைத் தவறுது பின்பற்றிவந்தார்; அவர் தமது இருபத்தோராவது வய திலேயே மூஸ்விம்களின் புனித தலமாகிய மெக்காவைத் தரிசிக்கப் புறப்பட்டார். அவர் மிருகங்களின் முதுகில் பொருட்களை ஏற்றிச் சென்று விற்கும் வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து மெக்காவுக்குச் சென்றார்.

மெக்காவைத் தரிசித்த பின்னர் அவர் கிண்ணகியா, ஆர்மீனியா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டு மீண்டும் மெக்காவைத் தரிசித்தார்; இதன் பின்னர் சிரியா, இரசியா முதலிய நாடுகளுக்கு அவர் சென்றார். இதன் பின்னர் முன்றாவது முறையாகவும் மெக்காவைத் தரிசித்துவிட்டு கி. பி: 1333 இல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அப்பொழுது முகமது இபின்பத்தூத்தா அம்மன்னின் சேவையில் எட்டு ஆண்டு களாக இருந்தார். அக்காலத்தில் அவர் காதியாகப் பணி புரிந்ததோடு மன்னனின் பணிகளின் நிமித்தம் பல வெளி நாடுகளுக்கும் சென்றார். இவ்விதமாக அவர் சினை சுமாத்திரா மாலைதீவு, இலங்கை முதலிய நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்தார்;

இபின்பத்தூத்தா கி. பி: 1344 இல் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். இங்குள்ள சிவபென்னிபாதமலை இல்லாமியர்களுக்கும் ஒரு புனித தலமாயிருப்பதனால் அதனைத் தரிசிப்பதற்காகவே அவர் இலங்கைக்கு வந்தார்; இலங்கையின் மேற்குக் கரையிலுள்ள புத்தளத்துக்கு அண்ணமயில் அவர் வந்து இறங்கினார் என நம்பப்படுகிறது:

இபின்பத்தாத்தா இலங்கைக்கு வந்தபோது ஓர் ஆரியச் சக்கரவரித்தி வட இலங்கையை ஆண்டுகொண்டிருந்தான்; அவன் இபின்பத்தாத்தாவை அன்புடன் வரவேற்று உப சரித்ததோடு அவர் சிவனேளிபாதத்துக்குச் செல்வதற்கு வேண்டிய ஒரு பல்லக்கையும், துணைக்குச் சில ஆட்களையும் கொடுத்து உதவினான். இதுபற்றி முன்னெரு பாடத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டதல்லவா?

சிவனேளிபாதத்துக்கு யாத்திரை சென்ற இபின் பத்தாத்தா வழியில் அழகக்கோனரான் என்பவனின் இராச்சியத்துக்கும் சென்றுர்: இபின்பத்தாத்தாவின் குறிப்பிலிருந்து அக்காலத்தில் சிவனேளிபாதத்திற்குச் செல்ல இரண்டு பாதைகளிலிருந்தன என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் அம்மலையிலேறும்போது கைபிடித்துச் செல்லப் படிக்கட்டுகள் வழியாகச் சங்கிலிகள் பொருத்தப்பட்டிருந்ததென்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். அன்றியும் இலங்கையில் மேற்குக்கரைப்பகுதி யில் கறுவா அதிகமாக விளைவிக்கப்பட்டதென்றும், இரத்தி னக்கற்கள் ஏராளமாகக் கிடைத்ததென்றும் அவரது குறிப்பிலிருந்து தெரியவருகிறது.

இபின்பத்தாத்தா இலங்கையிலிருந்த காலத்தில் தேவி நுவரை, காவி, கொழும்பு என்னுமிடங்களுக்கும் சென்றுர்: அக்காலத்தில் கொழும்புத் துறைமுகம், ஐலாஸ்தி என்னும் ஒரு மூலவிம் தலைவனின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது எனத் தெரியவருகிறது. மேலும் அவரின் குறிப்புகளிலிருந்து அக்கால இந்தியாவைப்பற்றியும், அரசன் துக்லக்கைப்பற்றியும் பல முக்கியமான விடயங்களை நாம் அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது.

இபின்பத்தாத்தா தமது 21 ஆம் வயதுமுதல் ஏறத் தாழ் 30 வருடங்கள் வரை (1325-1355) சுற்றுப்பண்யத்தி லேயே தமது காலத்தைக் கழித்தார். அக்காலத்தில் அவர் 75,000 மைலுக்கு மேற்பட்ட தூரம் பிரயாணம் செய்து முடித்தார்; மத்திய காலத்தில் மட்டுமின்றி எக்காலத்திலும் இபின்பத்தாத்தாவைப் போலப் பிரயாணம் செய்த வேரெரு இஸ்லாமியர் இலர் என்னாம்பு

பயிற்சி

- 1: இபின்பத்தூத்தா எந்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்?
- 2: அவர் எந்த ஆண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்தார்?
- 3: இபின்பத்தூத்தா இலங்கைக்கு எந்த ஆண்டில் வந்தார்? ஏன் வந்தார்?
- 4: அவர் வந்தபோது வட இலங்கையையாரி ஆண்டுகொண் டிருந்தான்?
- 5: இபின்பத்தூத்தா இலங்கையில் எவ்விடங்களைத் தரிசித்தான்?
6. 'ஜலாஸ்தி' என்பவன் யார்?
7. இபின்பத்தூத்தா இந்தியாவுக்குச் சென்றபோது அங்கு யார் அரசனுயிருந்தான்?
- 8: இபின்பத்தூத்தாவின் பிரயாணத்திலிருந்து நாம் அறி வன யாவை?

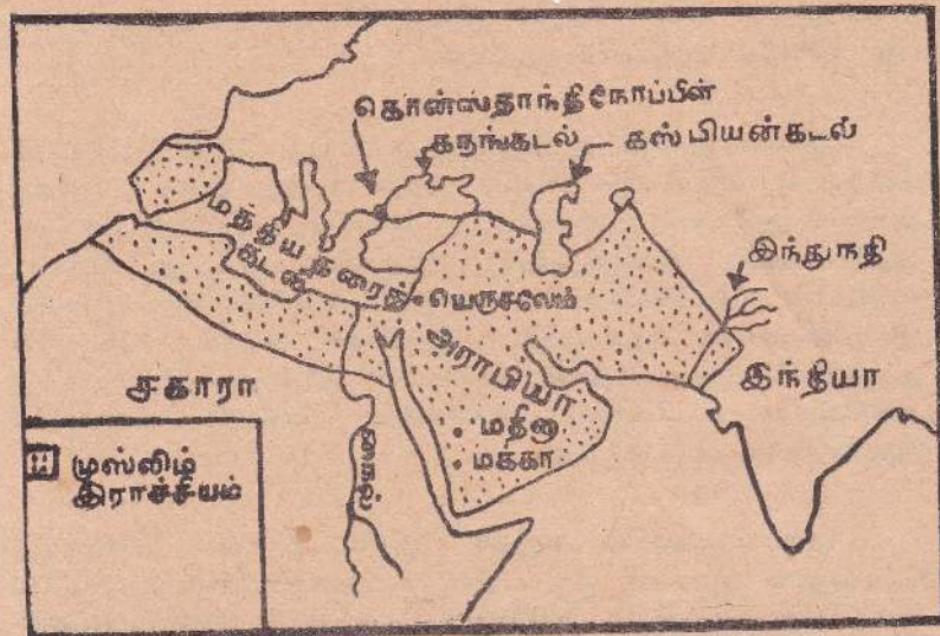
பாடம் 18

IV. முஸ்லிம்களின் ஆதீக்கம் பரவுதல்

இஸ்லாம் சமயத்தைப்பற்றியும் அதன் தூதுவராகிய முகம்மது நபியைப்பற்றியும் முஸ்லிம்களின் மத்திய காலத்தில் ஆசிய ஜீராப்பிய வர்த்தகத்தில் இடைத் தரகராக இருந்தமைபற்றியும் முன்னரே படித்தறிந்துள்ளீர்கள்வில்லவா?

முகம்மது நபி அவர்களின் காலத்தில் அராபிய மக்கள் சமயரீதியில் ஒன்றுபட்டனர்; அதே சமயம் இல்லாம் சமயத்

தின் வளர்ச்சியும் அராபியர்களின் வர்த்தக விருப்பமும் அவர்கள் தமது இராச்சியத்தை மேலும் விரிவுபடுத்த வழி வகுத்தன: அதன் விளைவாக முஸ்லிம் இராச்சியம் அக்காலத் தில் மேற்கே ஸ்பானியாவிலிருந்து கிழக்கே இந்துநதிவரை பரந்திருந்ததோடு வட ஆபிரிக்கா, எகிப்து, பலஸ்தீன், அரேபியா, யூபிரெஹ்றீஸ் தைகிறீஸ் நதிப் பள்ளத்தாக்கு, பாரசிகம் என்னும் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிக் காணப்பட்டது.

முஸ்லிம் இராச்சியம்

முகம்மது நபியின் பின்னர் காலிப் (கலீபா; வாரிச) எனிப்படுவோர் முஸ்லிம்களின் சமயம், அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களில் தலைவர்களாயிருந்தனர்: காலிப்புகள் முதலில் சிரியாவிலுள்ள டமஸ்கஸ் தகரைத் தலைநகராக வைத்திருந்தனர், பின்னர் அது கைவிடப்பட்டு ஸராக்கிலுள்ள பக்தாத் நகரம் தலைநகராக்கப்பட்டது. பக்தாத் நகரம் பல நாகரீகங்களும் சந்திக்கும் மையமாகவும் வியாபார மத்திய நிலைமாகவும் விளங்கியது. அங்கு முஸ்லிம்கள் தமது கலீ, கலாச்சாரம் என்பவற்றைப் பாதுகாத்ததோடு வான சாத்திரம், புவியியல் சம்பந்தமான பல ஆராய்ச்சிக்கூடங்களையும் நிறுவியிருந்தனர்:

பக்தாத்தில் இருந்து ஆட்சிசெய்த காலிப்களில் கருண் அல்ரசித் (Harun Alrashid) என்பவர் மிகப் பிரகித்தி பெற்ற வரி; தனது 22 வயதில் ஆட்சிப்பீடுமேறிய அவர் தனது அரண்மனையைக் கல்விமாண்கள், கவிஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள் ஆகியோர் கூடும் கலைக்கூடமாக மாற்றினார். “அராபிய இரவுக் கதைகள்” என்னும் நூலில் பல கதைகளில் அவரே கதாநாயகனாக உள்ளார். அல்ரசித் சார்ஸ் காலத்திலேயே ஆட்சிபுரிந்தார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அல்ரசித்தைத் தவிர “மாழுஷ்” என்னும் காலிப்பும் (813-833) இஸ்லாமிய நாகரீகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு கில் நூற்றுண்டு காலம் சிரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய இஸ்லாமிய அரசு உண்நாட்டுப் பூசல்களால் 9 ஆம் நூற்றுண்டிலிருந்து பலவீனப்பட்டுப்போயிற்று. அதன் பின்னர் மொகூருக்கோ, தியூனிஸ், எகிப்து, சிரியா, ஸ்பெயின் (கோடோவா) என்னுமிடங்களில் சிறு முஸ்லிம் இராச்சியங்கள் தோன்றின. இறுதியில் கி. பி. 1055 இல் துருக்கியர் பக்தாத் நகரைக் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து அங்கிருந்த காலிப்கள் அவர்களின் கைப்பொம்மையாக இருக்கவேண்டியதாயிற்று.

அராபியர்களின் எழுச்சி நீண்ட காலம் நிலைக்காத போதிலும் அவர்கள் ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்கி னரி. அது எகிப்தியர், உரோமர், பாரசீகர் என்பவர்களின் கலாச்சாரத்தைத் தழுவியதாக இருந்தது.

மேலும் அராபியர்கள் கிரேக்கமொழி, பாரசீக மொழி என்பவற்றைக் கற்று அவற்றிலிருந்த உயரிய நூல்களைத் தமது மொழியில் பெயர்த்தனர். அன்றியும் அவர்கள் கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலியவற்றைக் கிரேக்கரிடமிருந்து கற்றுத் தெரிந்துகொண்டதோடு வைத்தியக் கலை, இரசாயனக் கலை என்பவற்றையும் வளர்த்தனர். அக்காலத்தில் பஸ்ரா, பக்தாத் கெயிரே என்னும் நகரங்களில் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைத்திருந்தனர்; அங்கு பல நாட்டுமக்களும் கணிதம், வானசாத்திரம், சரித்திரம், புவியியல் முதலியவற்றைக் கற்றனர். இக்காலத்தில் பயிலப்படும் அட்சர கணித முறை அராபியர்கள் ஐரோப்பியருக்கு வழங்கிய நன்கொடை என-

லாம். 1, முதல் 10 வரையுள்ள இலக்கங்களும் அராபியர்களது கொடையோகும்.

இவ்வாறு பல நூற்றுண்டு காலம் பெரும் புகழ் பெற்றிருந்த அராபியப் பேரரசுக்குன் பதினெராம் நூற்றுண்டில் துருக்கியர் புகுற்று அதை அடிமைப்படுத்தினர். அவர்களின் ஆதிக்கம் இந்தியாவரை பரந்திருந்தது. துருக்கியர் தாழும் இஸ்லாம் சமயத்தையும் அராபிய கலாச்சாரத்தையும் பின் பற்றியதோடு அவற்றை ஏனைய நாடுகளில் பரப்புவதற்கான வழிவகைகளையும் செய்தனர்.

பயிற்சி

- 1: அராபியரின் இராச்சியம் விரிவடையக் காரணங்கள் யாவை?
- 2: 'காலிப்' எனப்படுவோர் யாவர்?
- 3: அராபியர்களின் தலைநகரங்களாக இருந்த பட்டினங்கள் யாவை?
- 4: அல்ரசித்தைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
- 5: அராபியர்களின் அரசு எந்த நூற்றுண்டுமுதல் பலவீனப் பட்டது?
- 6: பக்தாத்தை யார் எப்போது கைப்பற்றினர்?
- 7: அராபியர்கள் உலகுக்கு அளித்த கொடைகள் யாவை?
- 8: அராபியர்களால் வளர்க்கப்பட்ட கலைங்கள் யாவை?

V. சிலுவைப் போர்

மத்திய காலத்தில் துருக்கியர் அராபியரின் பேரரசை அடிமைப்படுத்தினர் என்பதை முந்திய பாடத்தில் படித் தீர்கள்ளவா? இவ்வாறு அராபியரை அடிமைப்படுத்திய துருக்கியர் கிறீத்துநாதரின் பிறப்பிடமாகிய பல்லினத்தைக் கைப்பற்றி அங்குள்ள புனித நகராகிய யெருசலேமுக்கு யாத்திரைக்குச் சென்ற கிறீத்தவர்களைத் துன்புறுத்தினர். அச்செயல் ஐரோப்பிய கிறீத்தவர்களுக்கு ஆத்திரமுட்டியது. அதே சமயம் செங்கடல், மத்தியதரைக்கடல் ஆகியனவும் அவர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தமையினால் ஆசிய ஐரோப்பிய வர்த்தகம் தடைப்பட்டபோது இத்தாலிய கிரேக்க வர்த்தகர்கள் அதனால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர்:

சிலுவைப் போரில் ஒரு காட்சி

இவ்வாறு தமது புளித் நஸராகிய யெருசலேமை மீட்பதற்கும் துருக்கியரின் ஆதிக்கத்தை அடக்குவதற்கும் ஜோப்பிய அரசர்களும் தலைவர்களும் யாப்பரசரின் துண்டு தலின் கீழ் துருக்கியருடன் மேற்கொண்ட போர்களே சிலு வைப் போர்கள் எனப்படுகின்றது:

துருக்கியருக்கெதிராகத் திரஞ்சுமாறு கிழக்கு உரோமப் பேரரசின் சக்கரவர்த்தி மேற்கு ஜோப்பியரைக் கூவியமைத் ததோடு தண்கு உதவிசெய்யும்படி பரிகத்த உரோமப் பேரரசின் சக்கரவர்த்திக்கும் பாப்பரசருக்கும் ஒரு வேண்டு கோளையும் விடுத்தார்: அந்நிலையில் பாப்பரசர் ஏர்பஸ் II கி. பி. 1095 இல் கிறீத்தவர்களுக்கு விடுத்த ஒரு வேண்டு கோளில் அவர்கள் தமது உன்னாட்டுப் பூசல்களை ஒழித்து விட்டுப் பொது எதிரிக்கு எதிராக ஒன்று திரஞ்சுமாறு கூறி யிருந்தார். பாப்பரசரின் வேண்டுகோளுக்கு மக்களும் மன்னர்களும் மதிப்பளித்துப் புளிதப் போருக்குத் தம்மைத் தயார்செய்துகொண்டனர்: இவ்வாறு முதலாவது சிலுவைப் போர் கி. பி. 1096 இல் தொடங்கியது. அதற்குப் பின்னர் கி. பி. 1291 வரை பல போர்கள் இடம்பெற்றன. அவற்றில் முதலாவது முன்றுவது போர்களில் கிறீத்தவர்கள் வெற்றிபெற்றபோதிலும் நீண்டகாலம் நடைபெற்ற அப் போர்களில் அவர்கள் தாம் எதிர்பார்த்த இறதி வெற்றி யைப் பெறவில்லை. எனவே யெருசலேம் தொடர்ந்தும் துருக்கியர் வசமே இருந்தது: ஆயினும் சிலுவைப் போர்களின் விளைவாகக் “கிழக்கும் மேற்கும்” சந்தித்தத்தால் ஜோப்பியர்களே அதிக நன்மையடைந்தனர்.

முதலாவதாக, கிழக்கு நாடுகளில் தோன்றிய பல கணகள் ஜோப்பிய நாடுகளிற் பரவின. இரண்டாவதாக, 15ஆம் நூற்றுண்டில் ஜோப்பாவில் உண்டாகிய கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு அது தூண்டுகோலாயிருந்தது. முன்றுவதாக, கிழக்கு நாடுகளின் வியாபாரம் வளர்ச்சியடைந்தது: சிலுவைப் போர்காரணமாக ஆசிய நாடுகளுக்குவந்த ஜோப்பியர் அங்கு காணப்பட்ட வாசனைத் திரவியங்கள், சீனி, அரிசி முதலிய உணவு வகைகளிலும் இரத்திணக்கல், பட்டு முதலிய இடாம் பீகப் பொருட்களிலும் தம் மனதைப் பறிகொடுத்தனர்: இதனால் மத்தியத்தரைக் கடற்பகுதி வியாபாரமும் வளர்ச்சியடைந்தபோது, ஜெனேவா, வெனிஸ் முதலிய வியாபார நிலையங்களும் விருத்தியடைந்தன: அதே சமயம் தப்பல்

கட்டும் தொழிலும் விருத்தியடைத்துடன் சிறு, இந்தியா முதலிய நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டுமென்னும் ஆவலும் ஐரோப்பியருக்கு உண்டாயிற்று: மேலும் சிலுவைப் போர்களால் போர் முறைகளும் மாற்றமடைந்தன. அத்துடன் திசையறிகருவி, வெடிமருந்து ஆகியனவும் ஐரோப்பியருக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்டன: இவற்றைத் தனிரச் சிலுவைப் போர்கள் மாணிய முறையின் வீழ்ச்சியைத் தூரிதப்படுத்தியதோடு பட்டினங்களின் வளர்ச்சிக்கும், மத்திய தரவருப்பினரின் எழுச்சிக்கும் மறைமுகமாக உதவின: இறுதியாக, 1453 இல் துருக்கியர் கொண்ஸ்தாந்தினேபிளைக் கைப்பற்றியதனால் ஆசிய ஐரோப்பிய வர்த்தகப் பாதைகள் தடைப்பட்டபோது கிழைத் தேசங்களுக்குப் போவதற்குப் புதிய பரதைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆவல் ஐரோப்பிய கடல்வல்லரசுகளுக்கு ஏற்பட்டது. இதன் விளைவே கீழ்த் திசைப் பாதைகளின் கண்டுபிடிப்பாகும்; அதைப்பற்றி அடுத்த பாடங்களிற் படிப்போம்.

யீர்ஸி

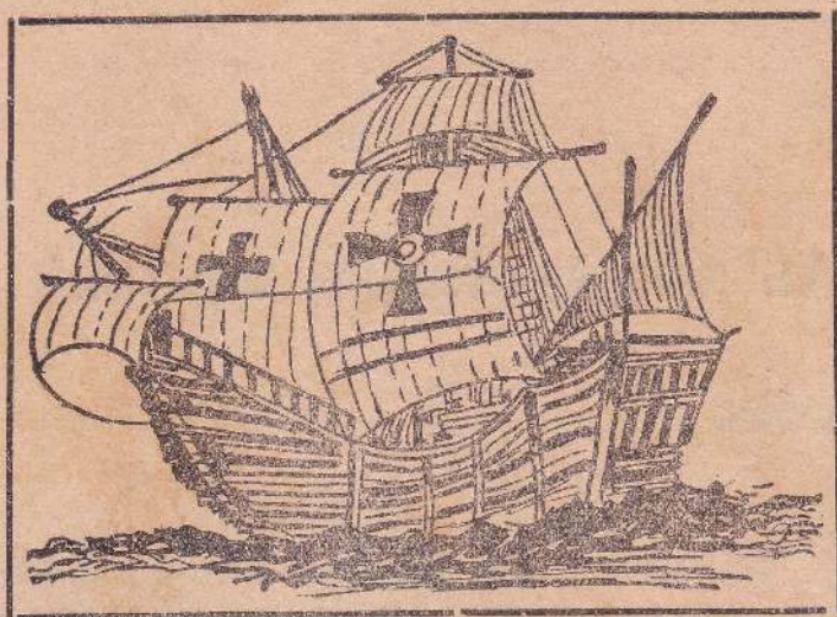
1. சிலுவைப் போர் உண்டாகக் காரணங்கள் எவை?
2. சிலுவைப் போரைத் தொடங்கிய பாப்பரசர் யார்?
3. முதற் சிலுவைப் போர் எந்த ஆண்டில் தொடங்கியது?
4. சிலுவைப் போர்களில் யார் வெற்றி பெற்றனர்?
5. சிலுவைப் போர்களால் ஏற்பட்ட 3 விளைவுகளைக் கூறுக?

VI. கீழ்த்தேசங்களுக்கு வரிகாணல்

கொலம்பஸ்

துருக்கியர் 1453 இல் கொண்ஸ்தாந்தினேபிளோக் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து கிழுத் தேசங்களுக்குச் செல்வதற்குப் புதிய வழிகளைக் காணவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் பல ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்பட்டது பற்றி முந் திய பாடத்தில் குறிப்பிட்டோம். இவ்வாறு புதிய கடல்வழி களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் இத் தாலியரான கொலம்பஸ், பத்தலோமியஸ் டயஸ் ஆகியோரும், போத்துக்கேயரான வாஸ்கொடகாமாவும் ஸ்பானியரான மகெலனும் முக்கியமானவர்கள்;

பதினெந்தாம் நூற்றுண்டில் பல ஐரோப்பிய கடலோடி கள் புனி உருண்டையானது எனவும் அத்திலாந்திச் சமுத் திரத்தைக் கடந்து மேற்கு நோக்கிச் சென்றிரும் கிழக்கு நாடுகளை அடையலாம் எனவும் நம்பினர்; இத்தகைய நம் பிக்கை கொண்டிருந்தவர்களில் கொலம்பஸாம் ஒருவனாகும்; அவன் மேற்கு வழியாகச் சென்று இந்தியாவை அடையலாம் என்ற நம் பிக்கையுடன் தனது எண்ணத்தை முதலில் போர்த்துக்கல் நாட்டு மன்னானாக்கும், பின்னர் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து மன்னர்களுக்கும் தெரிவித்து அவர்களின் உதவி கைக் கோரினான். ஆனால் அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை; அதன் பின்னர் கொலம்பஸ் ஸ்பானிய அரசு இசைப்பல்லா வின் அநுசரணையினால் தனது திட்டத்திற்கு ஸ்பானிய மன்னின் ஆதரவைப் பெற்றுண்; அதன்மேல் கி. பி. 1492 இல் கொலம்பஸ் “சாந்த மரியான்” என்னும் கப்பலில் தனது முதற் பயணத்தைத் தொடங்கினான்.

சாந்தமரியாள் என்னும் கப்பல்

கொலம்பஸ் மேற்கொண்ட முதற்பயணம் அவன் மேற்கிந்திய தீவுகளிருக்கும் கீர்பியன் கடற்பகுதிக்கு இட்டுச் சென்றது; அங்கு சென்ற கொலம்பஸ் தான் கண்டறிந்த முதலாவது தீவுக்கு 'சான் கல்வடோர்' எனப் பெயரிட்டான்; பின்னர் அத்தீவிற் சிலரைத் தங்கியிருக்க விட்டுவிட்டுக் கொலம்பஸ் தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். 1493 இல் கொலம்பஸ் தனது இரண்டாவது பயணத்தை மேற்கொண்டான்; அப்பயணத்தின் விளைவாக அவன் கிழபா, யமேக்கா முதலிய தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தான். இவ்வாறு தான் புதி தாக்கி கண்டுபிடித்த தீவுகளை இந்தியாவின் பகுதியென்றே அவன் நம்பினார். இதனால்தான் அவை மேற்கு இந்தியத் தீவுகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. கொலம்பஸ் இதனை பின்னரும் இரண்டுமுறை (1498, 1502) பயணம் செய்தான். ஆயினும் அவனால் இந்தியாவை அடையமுடியவில்லை,

இவ்வாறு கொலம்பஸ் இந்தியாவுக்குப்போக விரும்பி வழியில் அமெரிக்காவின் அயல் தீவுகளைக் கண்டறிந்த போதிலும் அமெரிக்காவை முதலில் கண்டறிந்த பெருமை 'அமெரிக்கோ வெசுபுக்ஷி' என்பவனைச் சாரும்; அவன் தென் அமெரிக்காவில் பிறேசில் பகுதியில் அமெரிக்காவைக் கண்டு

தறிந்தான் எனக் கூறப்படுகிறது. இதனால் அவனது பெயரே அக்கண்டத்தின் பெயராக இன்றும் நிலைத்து நிற்கிறது.

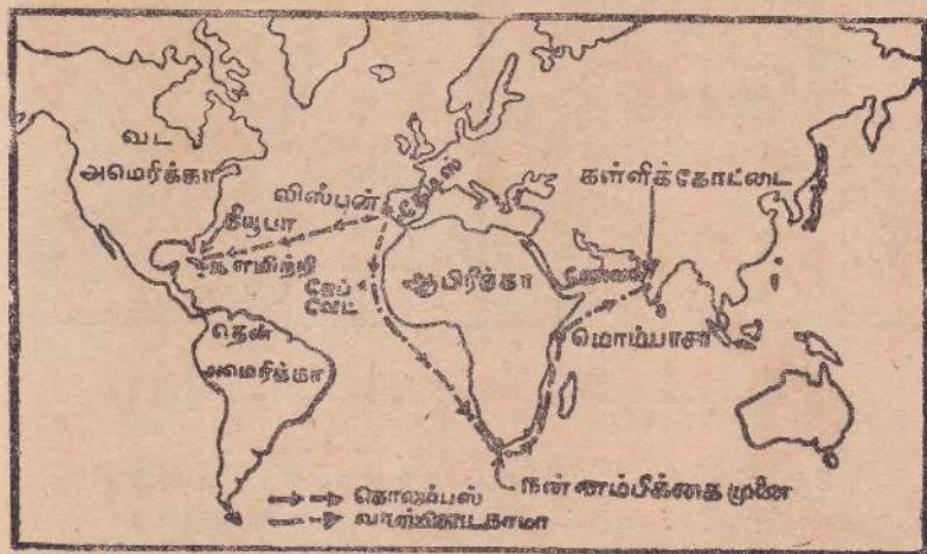

கொலம்பஸ்-ம் வாஸ்கோடகாமாவும்

கீழ்த்திசைக்குச் செல்லும் பாதையைக் கண்டுபிடித்த பெருமை இவனீச்சாரும். இவன் தனது பயணத்தை மேற் கொள்ளுமுன்னர் பார்த்தலோமியோடயஸ் என்பவன் தென்னு பிரிக்காவின் (தற்போதைய) நன்னம்பிக்கைமுனைவரை சென்ற போதிலும் அப்பகுதியில் உண்டாகிய கடும் புயலின் காரணமாக அதற்கு அப்பால் செல்லமுடியவில்லை. எனவே அவன் அம்முனைக்குப் புயல்முனை எனப் பெயரிட்டுவிட்டு நாடு திரும் பினால் ஆனால் 'புயமுனை' எனப்பட்ட பகுதிக்கு போர்த்துக்கல் அரசனான கடலோடி 'கென்றி' நன்னம்பிக்கை முனை என்நாமம் சூட்டினால்:

இதற்குச் சில ஆண்டுகளின் பின்னர் ஓாஸ்கோடகாமா, டயஸ் சென்ற வழியையே தானும் பின்பற்றிச் சென்று நன்னம்பிக்கைமுனை, நேத்தாலி, மொம்பாசா என்னுமிடங்களைக் கடந்து 1498 வைகாகியில் இந்தியாவிலுள்ள கன்னிக் கோட்டையை அடைந்தான். அவனது கப்பலை மொம்பாசா விலிருந்து இந்தியத் துறைக்கு வழி காட்டுவதில் ஒரு குஜராத்தியனின் உதவியும் கிடைத்தது எனக் கூறப்படுகிறது.

கடல்வழிக் கண்டுபிடிப்புகளில் வாஸ்கோடகாமாவின் யாத் திரை ஒரு மைல் கல்லாகும். அவனது கண்டுபிடிப்பின் பயனைப் போத்துக்கீசர் கிழக்காசிய நாடுகளை நோக்கிப் பயணம் செய்து மேலும் பல தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தனர். பின்னர் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர், பிரித்தானியர் ஆகியோரும் கீழ்த்திசை நோக்கிச் செல்லவும் அங்கு தமது அரசியல் முறைகளையும் பொருளாதாரச் செல் வாக்கையும் பரப்பவும் குடியேற்றங்களை நிறுவவும் முடிந்தது.

கொலம்பஸ் வாஸ்கோடகாமா ஆகியோரின் யாத்திரைப் பாதைகள்

இவ்வாறு முதன் முதல் கிழைத் தேசங்களில் ஓர் புதிய அரசாங்கத்தை நிறுவியபெருமை போத்துக்கீசரைச்சாகும். போத்துக்கீசர், ஸ்பானியர் முதலியவர்களின் கடல்வழிக் கண்டுபிடிப்புக்களுக்கு அச்சுயந்திரம், திசையறிகருவி, வெடி மருந்து ஆகியனவும் ஆக்காலத்தில் உதவிசெய்தன.

யீர்சி

1. கிழைத் தேசங்களுக்கு வழிகாண்பதற்கு ஐரோப்பியர் முனைந்தது ஏன்?

2. கொலம்பஸ் எத்தனையாமாண்டு அமெரிக்காவிற்குப் புறப் பட்டான்?
3. கொலம்பஸ் முதன்முதல் கண்டறிந்த தீவுக்கு எவ்வாறு பெயரிட்டான்?
4. கொலம்பஸ் இரண்டாவது பயணத்தில் எத்தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தான்?
5. 'அமெரிக்கா' என்ற பெயர் எப்படி ஏற்பட்டது?
6. 'புயல் முனை' வரை பிரயாணம் செய்தவன் யார்?
7. வாஸ்கோடகாமா எந்த ஆண்டில் கள்ளிக்கோட்டையைச் சென்றதைந்தான்?
8. வாஸ்கோடகாமாவின் யாத்திரையினால் ஏற்பட்ட பிரதான விளைவுகள் யாவை?

முதலாம் நவீனை

மாதீரி வினாப்பத்தீரம்

(1) முதலாம் சொற்றெருட்டும் இரண்டாம் சொற்றெருட்டும் ஏதோ ஒருவகையில் சரித்திரத் தொடர்புடையவை. அதேபோல் மூன்றாவது சொல்லுடன் தொடர்புபெறும் சொல்லை அடைப்புக் குறிக்குள் இருந்து தெரிந்து எழுதுக.

- 1: 1-ஆம் புவனேஷபாரு; 6-ஆம் பராக்கிரமபாரு (கம்பளை, கோட்டை, தம்பதேனிய)
- 2: சீனர்: வெடிமருந்து, அராபியர் (கடதாசி, அட்சரகணிதம்)
3. ஆரியச்சக்கரவர்த்தி: யாழ்ப்பாணம்; ஜோதி கிட்டன (மாத்தளை, கம்பளை, கண்டி)

- 4: ஸ்ரீ இராகுல - பறவிசந்தேசிய, ஸ்ரீ விதாகம மைத்திரி, (காவியசேகர, புதுகுண அலங்கார)
- 5: மார்க்கோபோலோ; 1292 இபின்பத்தூத்தா (1344, 1244 1284)
- 6: குருநாகல்: யானைக்கற்புரம், தம்பதேனிய (ஜம் புத்துரோணி, ஜயவர்த்தனபுரம்)
- 7: செங்கோ, சினூ, சந்திரபானு (மலாயா, யாவா, இந்தோனேசியா)
- 8: அழக்கோனரன், ஆரியச்சக்கரவர்த்தி; சப்புமல் குமரையனி (கனகசிங்கன், செகராசசேகரம்)

(2) பின்வரும் சரித்திர நிகழ்சிகள் சரியாயின் 'ச' என்றும் பிழையாயின் 'பி' எனவும் எழுதுக:

- 1: ஆரூம் பராக்கிரமபாகு இலங்கை முழுவதையும் ஒரே ஆட்கியின்கிழ்க் கொண்டுவந்தான் (.....)
  - 2: பரிசுத்த உரோமப் பேரரசின் சக்ரவர்த்தியாக அல்ரசித் இருந்தார்; (.....)
  - 3: இலங்கை பண்டைக்காலத்தில் ஒருபோது சினூ வுக்கும் திறை, கொடுத்தது; (.....)
  - 4: சந்தேச காவியம் என்றால் தூதுப்பிரபந்தம் என்பது பொருள்; (.....)
  - 5: உலகுடையதேனி 3 ஆம் விஜயபாகுவின் மகன்: (.....)
- இலங்கை முனினாலில் கறுவா வரித்தகத்திற் புகழ் பெற்றிருந்தது; (.....)

(3) மேல்வரும் மூன்று சொற்களில் இரண்டு சொற்கள் சரித்திரத் தொடர்புடையன: பொருத்தமற்றதாகக் காணப்படும் சொற்களின் கீழ்க் கீறிடுகு

1. யாழ்ப்பாணம், கோட்டை, மாத்தறை;
2. இபின்பத்தூத்தா, செங்கோ, மார்க்கோபோலோ
3. இஸ்லாமியர், பக்தாத், யெருசலேம்.
4. சானிஸ், இஸ்லாமியப்பேரரசு பரிசுத்த உரோமப் பேரரசு,
- 5: கொலம்பஸி நன்னம்பிக்கைமுனை, பார்த்தலோ மியோட்டயா

(4) ‘அ’ பகுதியிலுள்ளவற்றுடன் தொடர்புள்ளவற்றை ‘ஆ’ பகுதியில் தெரிந்து வாக்கியெங்களைப் பூரித்தி செய்கூடு

அ	ஆ
1. நாலாம் விஜயபாகுவின் முத்தமகன்	நாலாம் விசயபாகு வாகும்;
2. தேவபத்திராஜ என்ப வன்	2 ஆம் பராக்கிரமபாகு வாகும்.
3. ‘போதிசத்துவ’ எனப் பட்டவர்	2 ஆம் பராக்கிரமபாகு வின் அமைச்சனவான்;
4. சீனத்தளபதி இலங்கை மேல் படையெடுத்தது	ஆரூம் புவனேங்கபாகு எண்ணும் பெயருடன் கோட்டையின் அசர ணினுண்.
5. சப்புமால் குமரையன்	சாள்ஸ் மன்னனாகும்;
6. இபின்பத்தூத்தா இந்தி யாவுக்குப்போனபோது	அராபியர்களாகும்;
7. பரிசுத்த உரோமஇராச் சியத்தைத்தாபித்தவன்	வீர ஆள கேஸ் வரன் காலத்திலாகும்;
8. அட்சர கணிதத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்கள்	முகமது இபின் துக்லக் அதன் அரசனாக இருந்தான்.

(5) மேல் வருபவைகளுள் மிகவும் பொருத்தமான சொற்றிடுத்தை தெரிந்து கீறிகூடு

1. அமெரிக்காவை முதன்முதல் கண்டுபிடித்தவன் (அமெரிக்கோ வெஸ்புக்கி, கொலம்பஸ், மகெலன்)
2. சிலுவைப்போர் நடந்தது (அராபியருக்கும் கத்தோலிக்கருக்கு மிடையிலாகும், துருக்கியருக்கும் கிறித்தவர்களுக்குமிடையிலாகும்).
3. பலஸ்தீனம் (கிறீஸ்தவர்களின்; இஸ்லாமியரின்) புனித தலமாகும்.
4. துருக்கியர் (1453 இல் 1543 இல்) கொள்ளதாந்தி ஞேப்பிளைக் கைப்பற்றினர்.

5. இந்தியாவுக்குச் செல்வதற்குக் கடல்வழியைக் கண்டுபிடித்தவர் (கொலம்பஸ்; டயஸ்; வாஸ் கொடகாமா);
  6. போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தபெரமுது இங்கு (முன்று; நான்கு; இரண்டு) இராச்சியங்கள் இருந்தன;
  7. அரசனுடைய நீதிமன்றத்தில் வழக்குகளை விசாரிப்பவர் (வாசல முகவெட்டி; வாசலமுதலி எனப்பட்டார்.)
  8. அரசனுதனி பெறும் உரிமையுடைய குமாரன் (ஆபா; மாபா) எனப்பட்டான்.
-

இரண்டாம் தவணை

அலகு 7

பாடம் 21, 22

கல்வி, கலை, விஞ்ஞான மறுங்கள்

துருக்கியர் அரபு இராச்சியத்தை அடிமைப்படுத்தி ஸர் என்பதையும் அதன் ஒரு விளைவாகச் சிலுவைப் போர்கள் இடம்பெற்றன என்பதையும் முதலாம் தவணையில் கற்றீர்களால்வா? இவ்வாறு அராபியரை வென்ற துருக்கியர் கி. பி. 1453 இல் கிழக்கு ஜரோமப் பேரரசின் தலைநகராயிருந்த கொண்டிதாந்தினேப்பிளையும் கைப்பற்றினர். அந்திலையில் ஆப்பேரரசில் வாழ்ந்துவந்த ஜரோப்பிய அறிஞர்களும்

கலைஞர்களும் கலைக்களாஞ்சியங்களான தமது நூல்களை எடுத் துக்கொண்டு சென்று இத்தாலி முதலிய மேற்கு உரோமப் பேரரசின் பகுதிகளில் குடியேறினர். இவர்களில் இத்தாலி யீற் குடியேறியவர்கள்தான் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கு அரிய தொண்டாற்றினர். அவர்கள் பல கல்விக்கூடங்களை நிறுவிக் கல்வியும் பண்டைப் பெருமையிக்க செம்மொழிகளாகிய (Classical Languages) கிரேக்க, இலத்தீன், மொழிகளும் புத் துயிர் பெற உதவினர். இதன் விளைவாக மக்களிடையே கிரேக்க, இலத்தீன் மொழி நூல்களைக் கற்பதில் ஊக்கமும், கவின் கலைகளில் நாட்டமும் அறிவியலில் ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. அதே சமயம் மக்கள் இவ்வுல விடயங்களிலும் அதிக அக்கறை காட்டினர். இத்தகைய ஒரு பொது விழிப்புணர்ச்சி தல்லது புத்துயிர்ப்பே மறுமலர்ச்சி எனப்படுகிறது.

மறுமலர்ச்சி இத்தாலியில்தான் முதலில் தோன்றியது: ஏனெனில் அங்கிருந்த அறிஞர்கள் தாம் கொண்டதாந்தினேப் பிரேரங்களைச் சென்றிருந்தனர். இதன் பின்னர் மறுமலர்ச்சி ஐரோப்பா முழுவதும் பரவியது. மறுமலர்ச்சியின் பயனை இலக்கியம், சிறபக்கலை, ஓவியக்கலை, கட்டிடக்கலை ஆகியன் எழுச்சியுற்றன.

மறுமலர்ச்சிக்கால இலக்கியகர்த்தாக்களின் முன்னேடி தாந்தே (Dante) என்னும் இத்தாலிய அறிஞராவர். அவர் தெய்வீக இன்பியல் நாட்கம் (Divine Comedy) என்னும் நூலின் மூலம் பெரும்புகழ் பெற்றார். அவரைத்தனிர பெற்றுக், பொக்காசியோ, ஸொரூப்போ, வஸ்லா என்பவர்களும் இத்தாலியில் எழுத்துத்துறையில் முன்னணியில் நின்றனர். இக்காலத்தில் ஸ்பெயின் நாட்டில் சேர்வான்றே என்பவர் டொன்குவிக்சோ (Donquixote) என்னும் நூலின் மூலம் புகழ் பெற்றார். அதேசமயம் பிரான்சில் றபிலை (Rabliais) யும் பிரித்தானியாவில் சோசர் (Chaucer) சேக்ஸ்பியர், மில்ரன், ஸ்பென்சர் ஆகியோரும் எழுத்துத்துறையில் மறுமலர்ச்சியை உண்டு பண்ணினர்: சோசர் கன்றபரிக்கதைகளின் மூலமும் மில்ரன் கவர்க்க நிக்கம் முதலிய கவிதைகளின் மூலமும் உலகப்புகழ் பெற்றனர்.

மறுமலர்ச்சிக்காலத்தில் இலக்கியத்தைப் போலவே சிறபம் ஓவியம் முதலிய கலைகளும் மறுமலர்ச்சி பெற்

சேக்ஸ்பியர்

நன். இவியனுடோடாவின்சி, மைக்கேல் ஏஞ்சலோ ஆகி யோர் கவிஞர்களில் பெரும்புகழ் பெற்றனர். 'மொனலிசா' 'இயேசுநாதரின் இறுதிப்போசனம்' என்பன இவியனுடோடாவின்சியினால் தீட்டப்பட்ட சிறந்த ஓவியங்களாகும்; மைக்கல் ஏஞ்சலோ சிற்பத்திலும் கட்டிடக்கலையிலும் சிறந்து விளங்கினார். மறுமலர்ச்சிக்காலத்தில் கட்டிடக்கலையும் உன் நதநிலையடைந்தது. பழைய 'கோதிக்' முறையான அமைப்புக்களுக்குப் பதிலாக வில் வளைவுகளையும் தூண்களையும் கொண்ட மாடங்கள் இடம்பெற்றன; உரேம் நகரிலுள்ள சென் பீற்றர்ஸ் தேவாலயத்தை மறுமலர்ச்சிக்காலக் கட்டிடக்கலைக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். மைக்கல் ஏஞ்சலோ ரபியல் ஆகியோர் அதனை அமைக்க உதவினர்; மறுமலர்ச்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஏனைய கவிஞர்களை வல்லாரில் கியோற்றே அங்கினிக்கோ, திற்றியன் ஆகியோருக்கு குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சென் பிற்றர்ஸ் தேவாலயம்

மறுமலர்ச்சிக்காலத்தில் விஞ்ஞானமும் விருத்தியடைந்தது. புராதன கிரேக்க, இந்தியா, அரேபிய தத்துவங்களும் விஞ்ஞானிகளுமே அதற்கு வித்திட்டனர்: அதன் பயனாகப் புனியியல், கணிதஇயல், இராசாயனியல், மருத்துவ இயல் ஆகியன வளர்ச்சியடைந்தன: அதேசமயம் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் இடம்பெற்றன: அச்சுயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற மிகமுக்கியமான சம்பவமாகும்: ஜோன் கூற்றன்பேர்க் என்பவரிதான் 1450 இல் அச்சுயந்திரநிதைக் கண்டுபிடித்தார். அதன்பினொக்காலத்தில் மருத்துவத்துறையிலும் பல முன்னேற்றமேற்பட்டது: டார்வி என்னும் ஆங்கிலேயர் இரத்தோட்டம் பற்றிய புது விடயங்களைக் கண்டறிந்தார்; அதேசமயம் வெகாலியல் என்னும் இத்தாவியர் வைத்தியநால் ஒன்றில் பல புதிய உண்மைகளை வெளியிட்டார். மேலும் அறிவியல் சம்பந்தமான பல கண்டுபிடிப்புகளும் இக்காலத்தில் இடம்பெற்றன. இத்தாவியைச்சேர்ந்த கல்வியோ கோளிகளை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு உதவக்கூடிய தொலைநோக்கியைக் கண்டுபிடித்தார்:

அதேசமயம் போற்று நாட்டு விஞ்ஞானியாகிய கோப்பனிக்கல்
புலி குரியணைச் சுற்றிவருவதைக் கண்டுபிடித்தார்;

மைக்கல் ஏஞ்சலோ

இவ்வாறு பதினைந்தாம் நூற்றுண்டு முதல் பதினேழாம் நூற்றுண்டுவரை ஏறிப்பட்ட விஞ்ஞான வளர்ச்சி புது நாடு களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் உதவியது; திசையறிகருவி வெடிமருந்து ஆகியன கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையால் கடல்வழிக் கண்டுபிடிப்பு எனிதாகியதுபற்றி முன்னரே படித்துள்ளீரக அல்லவா?

பயிற்சி

1. ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் மேற்கு உரோமப் பேரரசுக்குப் போனது ஏன்?
2. மறுமலர்ச்சி என்றால் என்ன?

3. மறுமலர்ச்சிக்கால இவக்கியத்தின் முன்னேடு யார்?
4. மறுமலர்ச்சிக்கால ஸ்பானிய எழுத்தாளர் யார்?
5. சோசர் எந்நாட்டினர்? அவர் எந்நாலினால் புகழ்பெற்று?
6. இவியனுடோடாவின்சி தீட்டிய ஒவியங்கள் யாவை?
7. அச்சுயந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்?
8. கலிலியோ எதனைக் கண்டுபிடித்தார்?

பாடம் 23, 24

சமய மறுமலர்ச்சியும் தேசிய அரசுகளின் எழுச்சியும்

மத்தியகால ஜோப்பிய மக்களின் வாழ்க்கையில் கிறீத்தவ சமயம் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்தியது. அது பிறப்பு முதல் இறப்புவரை மக்களின் வாழ்க்கையில் இரண்டறக்கலந்திருந்தது எனவும் கூறலாம். மத்தியகாலக் குருமார் ‘இருண்ட காலம்’ எனப்பட்ட காலத்திலும் கல்வியை அழிய விடாது பாதுகாத்ததினால் மக்களிடையே அதிக செல்வாக்குப் பெற்றனர். இவ்வாறு மக்களின் வாழ்க்கையில் ஆதிக்கம் பெற்ற குருமாரிகளில் பலர் தமது அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் சில வேளைகளில் தவரூகவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். அவர்களிற் சிலர் இடாம்பீக வாழ்க்கை வாழ்ந்ததோடு தேவாலயங்களின் உபயோகத்துக்கென மக்களிடமிருந்து அறவிடப்பட்ட பண்டத்தைத்தாமே பயன்படுத்தினர். இவ்விதமாகத் திருச்சபையில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட-

டன: ஆயின் தொடக்கத்தில் இவற்றைப் பொதுமக்கள் அறிய முடியவில்லை. எனினும் மறுமலர்ச்சிக்கால அறிஞர் களில் பலர் திருச்சபையினரின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்ததோடு தவறு செய்த பொழுது அவர்களைப் பகிரங்க மாகக் கண்டிப்பதிலும் ஈடுபட்டனர். மேலும் அக்காலத்தில் அச்சுயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதனால் பத்திரிகைகளும் பல நூல்களும் வெளிவந்ததோடு கைப்பினும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது: இதன் விளைவாகப் பொதுமக்கள் மத உண்மைகளை அறிந்ததினால் திருச்சபையினரின் தவறு செயல் களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அவர்களைக் கண்டிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு திருச்சபைக்கு எதிராகக் கண்டனக்குரல் எழுப்பியவர்களில் ஆங்கிலேயரான வைக்கிளிப் பொகிமியரான ஹஸ் ஓல்லாந்தரான இராஸ்மஸ் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இராஸ்மஸ் புதிய ஏற்பாட்டின் புதிய மொழி பெயர்ப்பைப் பிரசரித்தார். வைக்கிளிப் பைபிளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார்: இவர்களைத் தொடர்ந்து ஜேர்மனியரான மாட்டின் ஹாதர் திருச்சபையின் பல ஊழல்களை மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார். அவரின் கண்டனங்கள் புரட்டஸ்தாந்த சமயம் உருவாக வழிவகுத்தன:

மாட்டின் ஹாதர் கி.பி: 1483 இல் ஜேர்மனியிலுள்ள சாக்கனியில் ஒர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் தமது 22^{ஆம்} வயதில் விற்றங்கேர்க் கல்கிலக்கழகத்தில் சமய தத்துவப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றார். அவர் காலத்தில் உரோமாபுரியிலுள்ள சென் பிற்றஸ் தேவாலயத் திருப்பணிக்குப் பணம் சேர்ப்பதற்கு ஒரு புதுவழி பயன் படுத்தப்பட்டது. அதன்படி திருச்சபையினரால் விநியோகிக் கப்படும் பாவமன்னிப்புப் பத்திரங்களை விலைக்குவாங்குவதன் மூலம் ஒருவர் பாவமன்னிப்பைப் பெறலாம் எனப் பிரசித் தப்படுத்தப்பட்டது. திருச்சபையின் இச்செயலை மாட்டின் ஹாதர் வன்மையாகக் கண்டித்துப் பல துண்டுப்பிரசரங்களை வெளியிட்டதோடு. 1517 இல் தமது ஆட்சேபனைகளை 95 தலைப்புகளில் தொகுத்து அவற்றைத் தமது ஊர்த் தேவாலயத்தில் ஒட்டிவிட்டார். இதைத்தவிர ஹாதர் பாப்பரசருக்கு எதிராகவும் முன்று துண்டுப்பிரசரங்களைப் பிரசரித்தார்: ஹாதரின் கருத்துக்கள் காட்டுத்தீவோல் எங்கும் பரவி அவருக்குப் பல ஆதரவாளர்களைப் பெற்றுக்கொடுத்தன. அவர்

தாந்தே

கள் அனைவரும் திருச்சபையின் கொள்கைகளை ஆட்சேபித்த தினால் புரட்டஸ்தாந்தியர் எனப்பட்டனர். இவ்விதமாக ஹதரின் கருத்துக்களினால் கத்தோலிக்க சமயம் இரண்டாகப் பிளந்தது.

ஹதரால் உருவாக்கப்பட்ட புரட்டஸ்தாந்த சமயம் வடஜேர்மனியில் அதிக ஆதரவைப் பெற்றது. அது உருவாகிய காலத்தில் பரிசுத்த உரோமப் பேரரசை 5 ஆம் சாள்ஸ் மனினான் ஆண்டுவந்தான். அவன் ஹதரரை நாடுகடத்தினான், ஆயினும் நாட்டில் சமயச் சச்சரவுகளும் அரசியல் நெருக்கடிகளும் அதிகரித்தபடியால் அவன் இராச்சியத்தைத் தனது தமிப்பிக்கும் மகனுக்குமிடையில் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் அரசியலிலிருந்து விலகிக்கொண்டான். இவ்வாறு ஜேர்மனியில் உருவாகிய புரட்டஸ்தாந்த சமயம் பிரான்ஸ், சுவின்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளிலும் ஆதரவைப் பெற்றது: பிரான்ஸில் கல்வின் எனபவரும் சுவின்சர்லாந்தில் சுவிங்கினி எனபவரும் சீர்திருத்த இயக்கத்தின் தலைவர்களாயினர்.

மாட்டின்லூதர்

அதேசமயம் இங்கிலாந்தில் எட்டாவது ஹென்றி காலத்தில் அங்கிலிக்கன் சபை உருவாகியது. ஹென்றி கதறீன் என்னும் முதல் மனைவியை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டு ஆண்பொலீன் என்பவளை மணஞ் செய்வதற்குப் பாப்பரசரின் அனுமதி யைக் கேட்டபோது அவர் மறுத்தார். அதனால் ஆத்திரம் கொண்ட மன்னன் பாப்பரசருக்குக் கீழ்ப்படாத அங்கிலிக்கன் சபையை நிறுவியதோடு திருச்சபைச் சட்டம் என்பதன் மூலம் அரசனையே மதவிடயங்களில் தலைவராக ஆக்கிக்கொண்டான்.

இவ்விதமாக இங்கிலாந்து மட்டுமன்றி இங்காலத்தில் ஐரோப்பா முழுவதுமே சமயப் பூசல்களில் கிக்கி அவதிப் பட்டது. பிரான்சில் புரட்டஸ்தாந்தியர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து உண்டாக்கிய சமயப் போர்களை நான்காம் ஹென்றி நிறுத்தி எல்லோருக்கும் வழிபாட்டு உரிமையை வழங்கினான்: ஆனால் 1618 இல் ஜேர்மனியில் உண்டாகிய சமயப்போர்கள் 30 ஆண்டுகள் வரை நிழல்தன:

(30 ஆண்டுப் போர்) இப்போர்களில் பொதுவாக ஸ்கந்தி னேவியா ஒல்லாந்து இங்ஜிலாந்து வடஜேர்மனி ஆகியன் புரட்டஸ்தாந்திய நாடுகளாகவும் இத்தாலி, பிரான்சு போத் துக்கல் முதலியன் கத்தோலிக்கநாடுகளாகவும் வைந்துகொண்டன.

எட்டாவது கென்றி

இத்தகைய சமயப்போர்களின் விளைவாகப் பரிசுத்த உரோமப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைய அதனிடத்தில் தேசிய அரசுகள் தோன்றின: அவற்றில் சமயக்குருமாரின் செல்வாக்குக் குறைந்துபோக அரசர்களின் அதிகாரம் அதிகரித்தது. இந்நிமிழ்ச்சிகளுக்கிடையே கத்தோலிக்க திருச்சபை புதிய நிலைமைகளுக்கேற்பத் தன்னைத் திருத்தியமைக்க முயன்றது. இக்காலத்தில் ஸ்பெயினிச் சேர்ந்த இக்னேசியஸ் ஸோயலா என்பவர் 1542 இல் இயேசு சபையை நிறுவினார். அதேசமயம் பிரான்சிஸ்கன் சபை பொமினிக்கன் சபை ஆகியன் ஏம் திருச்சபையின் செல்வாக்கைப் பரப்பப் பாடுபட்டன.

இச்சபையினர் ஆசிரியர்களாகவும் போதகர்களாகவும் சமூக சேவையாளர்களாகவும் மக்களிடையே பணிபுரிந்தனர்: அதேசமயம் ஸ்பெயின் போத்துக்கல் ஆகிய நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் கத்தோலிக்க சமயத்தை வெளிநாடுகளில் பரப்புவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டின: அவர்கள் கிழக்கு நாடுகளுக்கு வந்ததன் ஒரு நோக்கம் தம் சமயத்தைப் பரப்புவதேயாகும்:

பயிற்சி

1. வைக்கிளிப், ஹஸ் ஆகியோர் எந்நாட்டவர்கள்?
2. 'புரட்டஸ்தாந்தியர்' என்பதன் பொருள் யாது?
3. மாட்டிள் ஹாதர் எங்கு எத்தனையாமான்டு பிறந்தார்?
4. 'பாவ மணிலிப்பு' என்றால் என்ன?
5. ஹாதரின் காலத்தில் பரிசுத்த உரோமப் பேரரசை ஆண்ட அரசன் யார்?
6. சுவிப்கிளி கல்வின் ஆகியோர் யாவர்?
7. அங்கிளிக்கண் சபையை யார் உருவாக்கினான்? ஏன்?
8. 30 ஆண்டுப் போர் எங்கு ஏற்பட்டது?
9. பிரான்சில் மத அமைதியை ஏற்படுத்திய அரசன் யார்?
10. இயேக் சபையை நிறுவியவர் யார்? அவர் எந்நாட்டவர்?

அலகு 8

பாடம் 25

கிழக்கு நாடுகளுக்குப் போத்துக்கீசர் வருதல் தென்கிழக்கு ஆசியா

இலுவைப் போர்களின் ஒரு விளைவாக ஐரோப்பியர்கள் ஆசிய நாடுகளில் காணப்பட்ட வாசனைத் திரவியங்கள் பட்டு முதலியவற்றை அறிந்து அவற்றை வாங்குவதில் விருப்பம் காட்டினர் என்று முன்னரே குறிப்பிடப்பட்டதல் வா? கிழக்கு நாடுகளிற் காணப்பட்ட வாசனைப் பெருட்கள் உணவுக்கு வாசனையையும், சுவையும் கொடுத்தபடியால் ஐரோப்பியர் அவற்றை வாங்குவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர்; துருக்கியர் 1453 இல் கொன்ஸ்தாந்திலேப்பிளைக் கைப் பற்றியதைத் தொடர்ந்து மத்தியதரைக்கடல் வழியாகச் சௌற வர்த்தகப் பாதைகள் தடைப்பட்டதனால் தான் ஐரோப்பியர் கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்வதற்குப் புதிய பாதைகளைக் காண முயன்றனர் என்பதும் அம்முயற்சியில் முதல் வெற்றிபெற்றவர் வாஸ்கோடகாமா என்பதும் முந் திய பாடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டதல்லவா? இவ்வாறு கிழக்கு நாடுகளுக்கு முதன் முதல் வழிகளைவர்கள் போத்துக்கீசரா யிருந்தபடியால் அவர்கள் தான் அப்பகுதியில் முதலாவது குடியேற்றங்களையும் தாபித்தனர்; போத்துக்கீசர் விரும்பிய வாசனைத் திரவியங்களும் பிறவும் இந்தியா, இலங்கை, யாவா, சுமாத்திரா ஆகியவற்றில் காணப்பட்டன; எனவே அவற்றில் குடியேற்றங்களை நிறுவவும் அவற்றுடன் வர்த்தகத் தொடரிபுகளை ஏற்படுத்தவும் அவர்கள் முனைந்தனர்.

மேல் குறிப்பிடப்பட்ட நாடுகளில் ஆக்காலத்தில் இந்தியரின் நாகரீகமும், பொத்த இந்து சமயங்களின் ஆதிகை மும் பரவியிருந்தது; கி. பி. எட்டாம் நூற்றுண்டில் யாவா வில் தாபிக்கப்பட்ட செலேந்திர வமிச அரசினர் மகாயான புத்த சமயத்தைப் பின்பற்றினர்; அவர்கள் வழிவந்த பால

புத்திர தேவன் என்பவன் பரபுதார் என்னுமிடத்தில் ஒரு பெளத்த விகாரையைக் கட்டினான்: பின்னர் 11 ஆம் நூற்றுண்டில் இராசேந்திர சோழன் தனது கடற்படை வலிமையினால் தனது ஆட்சியை யாவாவிலும் அயல் தீவுகளிலும் பரப்பியதனால் இந்துசமயத்தின் செல்வாக்ஞம் அங்கு பரவியது. அதே சமயம் அராபியரின் எழுச்சியைத் தொடரிந்து அவர்களின் ஆதிக்கமும் இந்தியாவிலும், மலாயா, சுமாதி திரா, யாவா, ஆகியவற்றிலும் பரவியது. இதன் விளைவாக அல்விடங்களில் இல்லாமிய சமயம் பரவியதுடன் இல்லாமியரே முழு வியாபாரத் தொடரிபுகளையும் வைத்திருந்தனர்.

இக்காலத்தில் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளிலிருந்து ஏலம், இலவங்கம், சாதிக்காய் என்பனவும், மலபாரிலிருந்து மினகும், இலங்கையிலிருந்து கறுவாவும், சினைவிலிருந்து பட்டு, தேயிகை ஆகியவையும், பாரசீக்குடா, செங்கடல் வழியாக ஜேரோப்பிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அதே சமயம் சினவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பட்டும், பிங்கானும், இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சேலையும், இலங்கையிலும் கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும் விற்பனை செய்யப்பட்டன. இவ்வாறு ஆசிய ஜேரோப்பிய வர்த்தகம் வளர்ச்சியுற்றிருந்த காலத்தில் மலாயாநாட்டைச் சேர்ந்த மலாக்கா ஒரு முக்கிய வியாபாரத்தலமாக விளங்கியது.

இவ்வித சூழ்நிலையில்தான் வாஸ்கோடகாமா 1505 இல் கன்ஸிக்கோட்டையை அடைந்தான். இதன் பின்னர் அவர்கள் ஓர்மஸ், சொகோத்ரா என்பவற்றையும் 1510 இல் கோவையையும், 1511 இல் மலாக்காவையும் அதன் பின்னர் சினவிலுள்ள மக்கோவாவையும் கைப்பற்றினர்; இதைத் தொடர்ந்து அவர்கள் இந்தியா, இலங்கை ஆகியவற்றை வர்த்தகத் தொடரிபுகளை ஏற்படுத்தியதோடு இந்து சமூத்திரத்திலும் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்கொண்டனர்.

யீர்ஸ்

1. ஜேரோப்பியர் ஆசியநாடுகளுக்கு வரவிரும்பியதேன்?
2. கி. பி. எட்டாம் நூற்றுண்டில் யாவாவில் எவ்வமிசத் தவர் ஆட்சி செலுத்தினர்?

3. கிழக்கிந்திய தீவுகளில் ஆடிக்கம் செலுத்திய சோழ அரசன் யார்?
4. சினவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் யாவை?
5. கிழக்கிந்திய தீவுகளிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் யாவை?
6. 'மலாக்கா' எங்குள்ளது?

பாடம் 26, 27

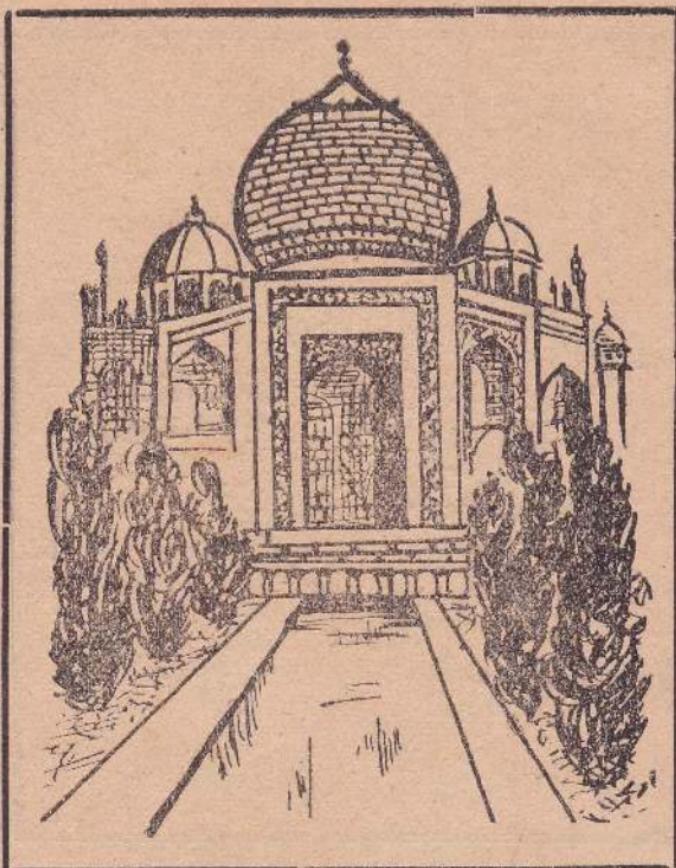
இந்தீயா

இபின்பத்தூத்தா இந்தியாவிற்கு வந்தபோது முகமது இபின் துக்லை என்பவன் அங்கு ஆட்சிசெலுத்தி வந்தான் என்பது உங்களுக்கு நினைவிலிருக்கின்றதல்லவா? முகமது இபின் துக்லைக்கின் பின்னர் முஸ்லிம் அரசு இந்தியாவில் வீழ்ச்சி யடைந்தது. இதன்மேல் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல சிற்றரசுகள் தோண்றின. அப்போது வடாக்கிந்தியா ஒரு அரசின் கீழும், குஜராத் இன்னெரு அரசின் கீழும் இருந்தன. தக்கிணத்தில் பல தனி முஸ்லிம் இராச்சியங்கள் உருவாகின; தென்னிந்தியாவில் விழுயநகரம் பேரரசு உருவாகியது. அதே சமயம் மலபார் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் கலிங்க, கொச்சி அரசுபரம்பரையைச் சேர்ந்தோர் ஆட்சி செய்துவந்தனர். இவ்விதமாகப் பழைய முஸ்லிம் அரசினிடத்தில் பல சிற்றரசுகள் நிறுவப்பட்டதனால் இந்தியா பல வீணமுற்றது: மேலும் அக்காலத்தில் சிற்றரசர்களுக்கிடையிலும் ஒற்றுமையிருக்கவில்லை. உதாரணமாக விழுயநகர் அரசன் பிஜப்பூர் சுல்தானுடன் அடிக்கடி போரிட்டபடியிருந்தான். இவ்வாறு போரிட்ட அரசர்கள் தமது எதிரியை வெல்வதற்காக வெளிநாட்டி அரசுகளின் உதவியையும் நாடுள்ளிடு

உதாரணமாக போத்துக்கீசர் களினிக்கோட்டைச் சமோரி நுடன் போரிட்டபோது கொச்சி அரசன் அவர்களுக்கு உதவி செய்தரான்;

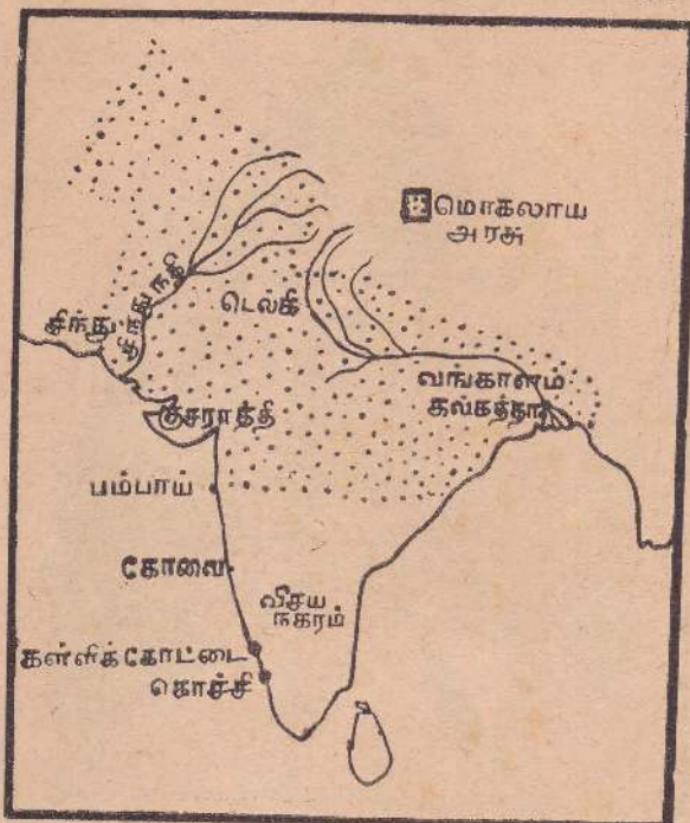
இத்தகைய பலவீனநிலைமை ஒருபுறமிருக்க இந்திய அரசரிகள் எவரிடமும் சிறந்த கடற்படையும் இருக்கவில்லை; இத்தகைய நிலைமையில் போத்துக்கீசர் சுதேச மன்னர்களைத் தோற்கடித்து இந்தசமூத்திரப் பகுதியில் தமது செல்வாக்கை நிலைநாட்ட முடிந்தது; ஆனால் 16 ஆம் நூற்றுண்டின் பின்னர் நிலைமை மாறியது. அப்பொழுது மூஸ்விம் அரசாங்க ஒன்று சேர்ந்து விஜயநகர் அரசைத் தோற்கடித்து மீண்டும் தனி மூஸ்விம் இராச்சியம் ஒன்றை நிறுவின. அதுவே மொகலாய அரசாகும் மொகலாயப் பேரரசை நிறுவியவன் பேபர் என்பவனுகும்; அவனுக்குப் பின்னர் அவன் மகன் கும்புனும் அவனைத் தொடர்ந்து அவனது மகனுகிய அக்பரும் அரசனுகினர். மொகலாய மன்னர்களில் மிகப் புகழ் பெற்றவர் அக்பராகும். அவர் 1556 முதல் 1605 வரை ஆட்கி செலுத்தினார். அவர் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் முதலாம் எவிசுபெத் அரசியும், ஸ்பெயினில் 2 ஆம் பிலிப்பும் ஆட்சிசெலுத்தி வந்தனர்.

அக்பர் ஒரு சர்வாதிகாரியரயிருந்தபோதிலும் மகிக ஞக்கு நலன் புரிபவராயிருந்தார். அவர் சிறந்த நிர்வாகத் திறமை பெற்றிருந்தார். அவர் மாகாண ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தமது சேஞ்சிப்பதிகளிடம் விடுத்தார். அக்பரின் ஆட்கி மதச் சகிப்புத்தன்மைக்கும் நல்லாட்சிக்கும் பெயர்பெற்றது; அவருக்கு முன்னர் ஆண்டவர்கள் இந்துக்களை இமசித்தனர்; ஆனால் அவர் சாதி, மத பேதங்களைப் பாராமல் சகலருக்கும் சமநீதி வழங்கினார். அவர் இந்துகளுக்கும் அரசாங்கத்தில் உயர் பதவிகளை வழங்கினார்; அக்பரின் ஆட்சியின்கீழ் வட இந்தியாவில் பெரும்பகுதியும் தென்னிந்தியாவில் பெரும் பகுதியும் அடங்கியிருந்தது. அவர் காலத்தில் சமூக அமைதி நிலவியதலை இலக்கியமும், கலைஞரும் வளர்ச்சியடைந்தன; அக்பருக்குப் பின்னர் அவரது மகன் ஜூகாங்கீர் ஆட்கி செய்தான். ஜூகாங்கீருக்குப் பின்னர் ஆட்சிசெய்த அவனது மகன் காஜாங் தனது மனைவியாகிய ‘நும்தாஜ்’ என்பவளின் நினைவுச் சின்னமாகப் பளிங்குக் கற்களினால் ‘தாஜ்மகால்’ என்னும் அழகிய கட்டிடத்தைக் கட்டினான். அது உலகப் புகழ் பெற்ற அற்புதமான ஒரு கலைக் கோவிலாகும். சாஜ்கானுக்

தாழ்மகால்

குப பின்னர் அவன்து மகன் அவுங்கரசிப் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுண். அவன் அக்பருக்கு நேர்மாருளவன்: அவன் இந்துக்களை இம்சித்ததோடு பல இந்துக் கோவில்களையும் இடித்தழித்தான்டு மேலும் முளிலிம்களுக்கு அவன் பல சலுகைகளையும் வழங்கினான்டு அவன் காலத்தில் மொதலாய அரசு தென் னிந்தியாவரை பரந்துகாணப்பட்டது. ஆயினும் அவன் வானி முனையிலேயே ஆட்சிசெலுத்த முடிந்தது. அவன் இந்துக் களுக்கெதிரரக மேற்கொண்ட வன் செயல்களும், முளிலிம்களுக்கு வழங்கிய சலுகைகளும் பலத்த எதிர்ப்பை உண்டாக்கின. இவ்வாறு அவரங்கசிப் மன்னனுக்கு எதிராகப்

மொகலாயப்பேரரசு

போராடிய மராத்திய வீரனாகிய சிவானி ஒரு மராத்திய அரசை உருவாக்கினான். இதேபோல் வேறு அரசுகளும் ஒரு வாகியபோது மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியுற்றது;

பயிற்சி

1. போத்துக்கீசர் இந்தியாவில் ஆதிக்கம்பெற உதவிய நிலைமைகள் யாவை?
2. மொகலாயப் பேரரசை நிறுவியவன் யார்?

3. ‘அக்பர்’ காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ஆட்சிசெய்தவர் யார்?
4. அக்பரின் ஆட்சியைப்பற்றி 3 வாசிகியங்கள் கூறுக?
5. தாஜ்மஹாலைக் கட்டியவன் யார்?
6. ‘அவராங்கசீப்’ எப்படிப்பட்டவன்?
7. மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாது?

பாடம் 28

கீழ்க்கு நாடுகளில் போத்துக்கீர்தின் ஆதீக்கம் யரவுதல்

இந்தியாவில் மொகலாயப் பேரரசு தோன்றுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் நாடு பலவீனமுற்றிகூந்தபோது வெளி நாட்டினர் அங்கு ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு வாய்ப்பான நிலைமைகள் காணப்பட்டன என்பதும் அக்காலத்தில் தான் போத்துக்கீர் கிழைத்தேச வர்த்தகத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கத்துடன் இந்தியாவுக்கு வந்தனர் என்பதும் ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டன:

போத்துக்கீர் ஐரோப்பாவில் ஐபிரியக்குடாநாட்டி லுள்ள போத்துக்கல் என்னும் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களின் நாடு கடல்சார்ந்ததாயிருப்பதனால் கப்பற்படை களை நிறுவவும் கடற்பிரயாணங்களை மேற்கொள்ளவும் ஏற்றது. அந்நாட்டில் துணிச்சலும் தீரமும்மிக்க பல மாலுமிகள் தோன்றினர்: கடலோடி கென்றி என்பவன் போத்துக்களின் மன்னாக இருந்த காலத்தில் தான் கிழைத் தேசங்களுக்கு வழிகாணும் முயற்சி தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது

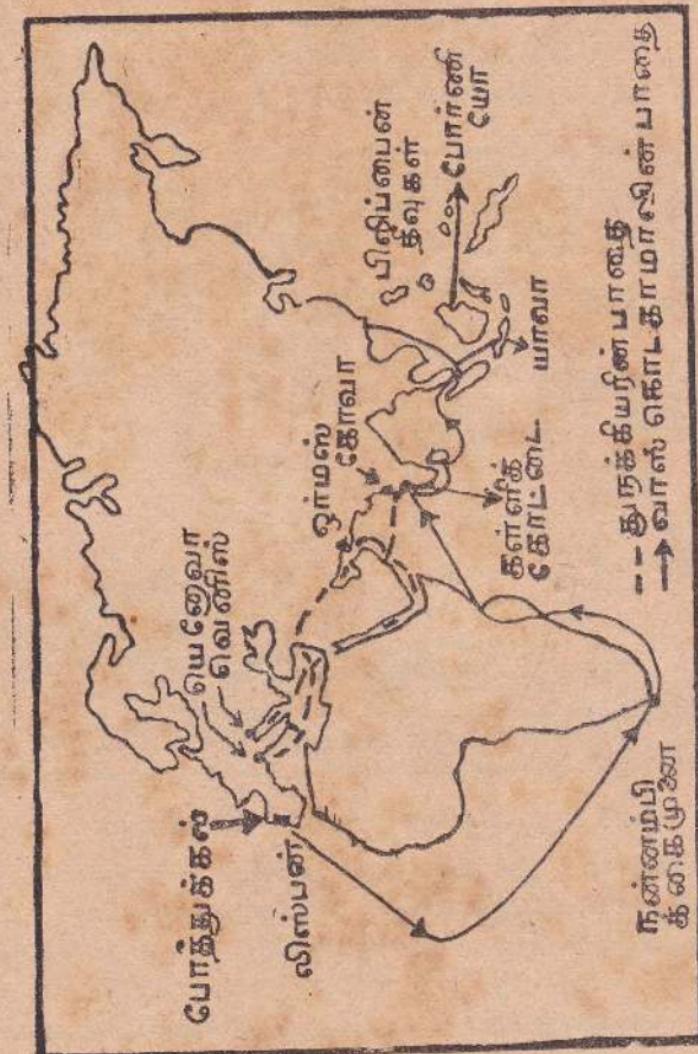
அவன் கடற்பயணத்தில் பயிற்சியளிக்கும் ஒரு கல்விக் கூடத்தை நிறுவியதோடு ஆபிரிக்காவைத்தாண்டிச் சென்று இந்தசமூத்திரத்தை அடைவதில் மாலுமிகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் உதவிகளும் கொடுத்து வந்தான். அவன் 1460 இல் இறந்தசமயம் ஆபிரிக்காவில் ‘இனி’ கரை வரையுமே போதுக்கிசரால் அறியப்பட்டிருந்தது: அதன் பின்னர் 1498 இல் தான் வாஸ்கொடகாமா கன்ஸிக்கோட்டையை வந்தடைந்தான். அதுமுதல் போத்துக்கிசர் தமது ஆதிக்கத்தைக் கிழக்கு நாடுகளில் நிலைநாட்டுவதற்கு முயன்றனர்.

கடலோடி கென்றி

வாஸ்கொடகாமாவுக்குப் பின்னர் 1505 இல் பிரான்ஜிஸ் டி அல்மேடா எஸ்பவேனீப் போத்துக்கிசர் தமது பதிலரசனங்க நியமித்தனர்; அவன் கன்ஸிக்கோட்டை மன்னானிய சமேரான் அராபியருடன் செய்த வர்த்தகத்தைத் தடுக்க முயன்றும் அது கைகூட்டுவில்லை; இதனால் அவன் ரோச்சி அரசனுடன்

தட்புக்கொண்டான்: இதன் பின்னர் 1510 இல் பதிலரசனக வந்த அஸ்புக்கூரிக்கே என்பவன் கோவையில் ஒரு வியாபார மத்திய நிலையத்தை நிறுவினான்; அது கிழமைத்தேச வர்த்தக கத்தை விருத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பானதும் பாதுகாப்புள்ளதுமான ஒரு நிலையத்தில் அமைந்திருந்தது: அஸ்புக்கூரிக்கே

போத்துக்கீசரின் கிழமைத்தேச வர்த்தக நிலையங்கள்

கோவையைக் கைப்பற்றியதுடன் நிற்கவில்லை; அவன் இந்து சமுத்திரப் பகுதி வர்த்தகத்தை விருத்திசெய்யவும் அதற்கூடாகச் செல்லும் கடற்பாதைகளைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருக்கவும் உதவும் கேந்திர நிலையங்களைக் கைப்பற்ற விரும்பினான். அவனது அயராத முயற்சிகளின்

வினாவாகவே ஓர்மஸ், சொகோத்ரா, மலாக்கா ஆகியவைகளைப்பற்றப்பட்டன.

இவ்வாறு இந்துசமுத்திரப் பகுதியில் நிலைகொண்ட போத்துக்கீசர் 1518 இல் இலங்கையிலும் ஒரு கோட்டையை நிறுவினார்; அக்காலத்தில் கோட்டை இராச்சியத்தின் அரசனையிருந்த தர்மபராக்கிரமபாகுவுடன் போத்துக்கீசர் நட்புக்கொண்டு படிப்படியாக இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் முழுவதையும் கைப்பற்றி 1658 ஆம் ஆண்டுவரை ஆட்கிளி

போத்துக்கீசரின் முதற் கோட்டை

செலுத்திவந்தனர். இவ்விதமாகக் கிழக்கு நாடுகளில் அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடைந்தமைக்கு அந்நாடுகளிடம் கப்பறபடை இருக்காதது ஒரு காரணமாயினும், மூஸ்லிம்களின் கப்பல்களைஷடச் சிறந்த கப்பல்களைப் போத்துக்கீசர் வைத்திருந்ததும் வெடிமருந்து, மற்றும் நவீன கருவிகளை அவர்கள் பயனிப்படுத்தியதும் பிற காரணங்களாகும்.

பயிற்சி

1. கடல்வழி கண்டுபிடிப்பதில் ஆரிவம் காட்டிய போர்த்துக்கல் மன்னன் யார்?

2. கோவையில் வியாபார நிலையத்தை நிறுவியவன் யார்?
3. போத்துக்கீசர் எந்த ஆண்டில் இலங்கையில் கோட்டை கட்டினர்?
- 4; போத்துக்கீசர் எத்தனையாமாண்டுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்தனர்?
5. கிழக்கு நாடுகளில் அரசாங்கம் வீழ்ச்சியடைந்ததேன்?

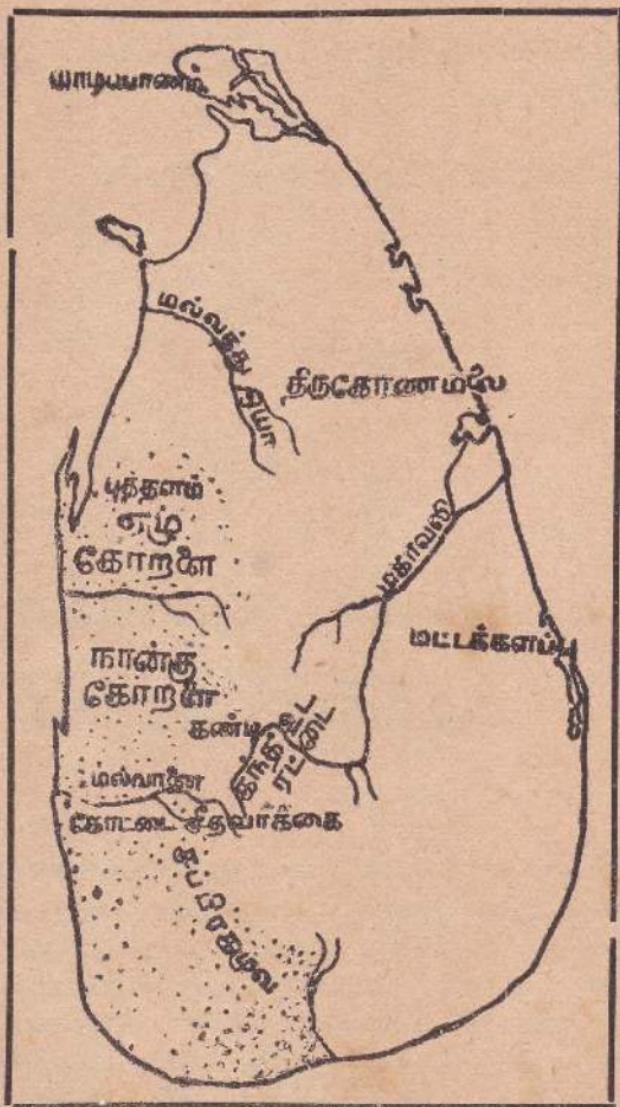
அலகு 9

பாடம் 29

I. பத்திரேஷ் நாற்ருண்டின் ஆரம்பால இலங்கை

ஆறும் பராக்கிரமபாகுவக்குப் பின்னர் இலங்கை முழுவதையும் ஆளும் வாய்ப்பும், ஆற்றலும் எந்த ஒரு அரசனுக்கும் இருக்கவில்லை: அம் மன்னனுக்குப் பின்னர் கோட்டையை ஆண்ட ஏழாம் வீர பராக்கிரமபாகுவக்கு சப்புமால் குமரையன் கொண்று தானே கோட்டைக்கு அரசனுகியபோது அந்த இராச்சியத்தின் பல பகுதிகளில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அத்தகைய குழந்தையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பரராச்சேகரன் ஆட்சிக்கு வந்து அதைத் தனியரசாக்கி னன். அதே சமயம் கந்த உடபல்ரட்டை என்னும் கம்பளையிலிருந்த விக்கிரமபாகு மன்னன் தனது இராசதானியைக் கண்டிக்கு மாற்றியதோடு கோட்டை அரசனுக்குக் கீழ்ப்படாத தனிக் கண்டி இராச்சிய மொன்றையும் அமைத்துக் கொண்டான்: இவ்விதமாகப் போத்துக்கீசர் இலங்கையில்

கால் வைத்தபோது இங்கு கோட்டை, கண்ணி, யாழிப்பாளை என்னும் முனிரு இராச்சியங்கள் காணப்பட்டன என்பதை முன்னெலூறு பாடத்திற் படித்திருக்கிறீர்களவில்லவா?

16ம் நூற்றுண்டு ஆரம்பகால இலங்கை

போதித்துக்கிசரி இலங்கைக்கு வந்தபோது இங்கு கோட்டை இராச்சியமே முக்கியமானதாயிருந்தது. அந்த இராச்சியத்தை எட்டாவது வீர பராக்கிரமபாலு என்பவன்

அப்போது ஆட்சிசெய்துவந்தான். அவ்வேண் அது வடக்கே காலையா முதல் தெற்கே வளவகங்கை வரை பரந்து காணப் பட்டது. அது ஏழு கோறி, நான்கு கோறி, தேவஞ்சி, மாத்தறை என்னும் உப பிரிவுகளைக்கொண்டதாகக் காணப் பட்டது. கோட்டை இராச்சியம் கறுவா, பாக்கு, மிளகு, யானைத்தந்தம், இரத்தினக் கற்கள் முதலியற்றை விற்று வருமானத்தைப் பெற்று வந்தது: கோட்டை இராச்சியப் பிரதேசம் சுரவிப்புப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த தாழ்நில மாதலினால் அங்கு கறுவா அதிகமாகக் காணப்பட்டது:

உடரட்டை எணப்பட்ட கண்டி இராச்சியம் உடு நுவரை, யட்டிநுவரை, தும்பறை, கேவாஹெற்ற, அரிஸ் பத்து எண்பவற்றுடன் ஊவா, பரணகம, மாத்தனை, மட்டக் களப்பு, விந்தனை, வெல்லச, திருகோணமலை, முதலிய பகுதி களை உள்ளடக்கியிருந்தது. கண்டி இராச்சியம் மலை அரண்களாலும், காட்டரண்களாலும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டி ருந்தது: அதற்குள் செல்வது கடினமானது. ஏனெனில் கல்லூம் முன்னும் நிறைந்த கரடுமுரடான் ஒற்றையடிப் பாதை களே அக்காலத்தில் காணப்பட்டன: கண்டி இராச்சிபத்தின் தலைநகராகச் செங்கடக்லை என்னும் கண்டி அமைந்திருந்தது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் அதன் அயலிலுள்ள தீவுகளையும், மன்னர், மூல் ஜித்தீவு மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கிக் காணப்பட்டது: அதன் தலைநகராக நல்லூர் அமைந்திருந்தது: யாழ்ப்பாண அரசு தமிழ்-இந்து அரசாயிருந்தது. அதே சமயம் வண்ணி எணப்படும் பிரிவில் யாருக்கும் நேரடியாகக் கட்டுப்படாத அடங்காத தமிழர்களாகிய வண்ணியர்கள் ஆதிக்கம் செலுத் திவந்தனர்; இவ்விதமாக இலங்கை மூன்று அரசுகளாகப் பிரிந்திருந்தபோது 1505 இல் போத்துக்கீசர் தற்செயலாகவே இலங்கைக்கு வந்தனர்,

போத்துக்கீசர் படைகள் பொன்லொறென்சோ என்ப வனின் தலைமையில் முஸ்லிம்களின் வியாபாரக் கப்பல்களைத் தடுப்பதற்குத் திட்டமிட்டு மாலைதீவில் தங்கியிருக்கும்போது ஒரு புயல் தோண்றியதனால் அவர்களது கப்பல்கள் காலிக் கரையில் ஒதுங்கின. அங்கிருந்து போத்துக்கீசர் கொழும்பை வந்தடைந்தனர். கொழும்பில் அவர்கள் வந்திருந்தபோது அவர்களின் நிறத்தையும் நடை, உடை, பூவினைகளையும்,

அவர்களின் மது, சிகிரையில் ஆகியவற்றின் பாவளையையும் கண்ட மக்கள் அதிசயித்தனர். அதே சமயம் போத்துக் கீசரின் பீரங்கிகளின் வெடிச்சத்தம் மக்கள் மனதில் திகிலாட்டியது. இதன்மேல் போத்துக்கீசர் கோட்டை அரசு னுட்டு தொடர்பு கொண்டு ஒரு உடனபடிக்கையும் செய்து கொண்டார்.

கோட்டையின் புவியியல் நிலையமும் அதன் வர்த்தக முக்கியத்துவமும்தான் போத்துக்கீசர் அதனுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தத் தாண்டுகோலாயிருந்தன. போத்துக்கீசர் 1505 இல் கோட்டை அரசனுகிய எட்டாவது வீரபராக்கிரம பாகுவுடன் தொடர்புகொண்டு சில வர்த்தகசலுகைகளைப் பெற்றுச் சென்றனர்:

பயிற்சி

1. சப்புமால் குமரையனுக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் அரசன் யார்?
2. கந்த உடபஸ்ரட்டையிலிருந்து கண்டிக்கு அரசை மாற்றியவன் யார்?
3. போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தபோது கோட்டையை ஆண்ட அரசன் யார்?
4. கண்டி இராச்சியத்தில் அடங்கிய பிரதேசங்கள் யாவை?
5. கோட்டை இராச்சியத்திற்கு எவ்வழியில் வருமானம் கிடைத்தது?
6. கோட்டை இராச்சியத்தின் உட்பிரிவுகள் யாவை?
7. போத்துக்கீசர் கோட்டை அரசுடன் தொடர்பு கொள்ளக் காரணங்கள் யாவை?

கோட்டை அரசாங்கம்

பேர் ததுக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தபோது கோட்டை இராச்சியத்தின் அரசனாயிருந்த வீரபராக்கிரமபாகு, வயதில் முதிர்ந்து இருந்தபடியால் தனது இராச்சியப் பொறுப்பைத் தனது நான்கு மக்களிடமும் விட்டிருந்தான். அவர்களில் முத்தவானுகிய பராக்கிரமபாகு கோட்டையிலும், அடுத்தவானுகிய விசயாகு தெவந்தரையிலும் இராச்சிங்கள் மெனிக்கடவரையிலும் நான்காமவன் இறைகமத்திலும் இருந்து ஆட்சி செய்துவந்தனர். பின்னர் வீரபராக்கிரமபாகு இறந்த வுடன் பராக்கிரமபாகுவும் விசயாகுவும் கோட்டையின் அரசனாவதற்குப் போட்டியிட்டனர். ஆயினும் பராக்கிரமபாகு கோட்டையிலேயே அதுவரை இருந்துவந்தபடியால் அவனுக்கு மக்களின் ஆதரவு அதிகமாயிருந்தது. இதனால் அவனே அரசனாகமுடிந்தது. அவன் 1509 இல் 9 ஆம் வீரபராக்கிரமபாகு என்னும் பெயருடன் பதவிக்கு வந்தான்.

ஆனால் அவன் பதவிக்கு வருமுன்னர் தனது தம்பி விசயபாகுவைப் பயமுறுத்துவதற்காக ஒரு படையை அனுப்பும்படி போத்துக்கீசரைக் கேட்டிருந்தான். அவர்கள் உடன் அவனது வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. பின்னர் 1518 இல் தான் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்து 9 ஆம் வீரபராக்கிரமபாகுவுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனர்; அதன்படி கொழும்பில் ஒரு கோட்டைகட்ட அவர்கள் அனுமதி பெற்றனர். ஆயினும் அவ்விடயமாக அரசசபைக்குள்ளும் முஸ்லிம் வியாபாரிகள் மத்தியிலும் அதிருப்பி நிலவியது. மேலும் போத்துக்கீசர் கோட்டைகட்டுவதைப் பொதுமக்களிலும் பலரீ எதிரித்தனர். அந்நிலையில் கோட்டையினால் யாதும் பயன் ஏற்படாது என முடிவுசெய்த போத்துக்கீசர் 1524 இல் அதை அழித்துவிட்டனர்; ஆயினும் கோட்டைகட்டுவது சம்பந்தமாக அரச சபையில் ஏற்பட்ட

பின்குகளும் பூசல்களும் வீரபராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சி யையே முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தபடியால் அவனது தம்பியாகிய விசயபாகு 1519 இல் ஏழாம் விசயபாகு என்னும் பெயருடன் கோட்டையின் அரசனாகினான்:

ஏழாம் விசயபாகு போத்துக்கிசரை வெறுத்தபோதி லும் நேரடியாக எதிர்க்கமுடியாதபடியால் அவர்களின் பகை வருகையை கண்ணிக்கோட்டைச் சமோரினின் உதவியைப் பெற்று அவர்களின் கோட்டையைப் பலமுறை தாக்கினான். ஆயினும் அவர்களைத் தோற்கடிக்க முடியாமற் போனதினால் அவன் மக்களின் வெறுப்புக்கு இலக்காகினான்.

ஏழாம் விசயபாகுவுக்கு 3 புத்திரரீகள் இருந்தனர். அவன் அவர்களை விட்டுவிட்டுத் தனது சுவீகாரபுத்திரரையே அரசனாக்க முடிவுசெய்து தனது புத்திரர்களைக் கொல்வதற்கு இரு பிரதானிகளுடன் சேர்ந்து சதிசெய்தான். இதை அறிந்த முத்த சகோதரர்கள் இருவரும் நீர் கொழும்புக்கு ஓடிச் செல்ல இளையவன் கண்டி அரசனாகிய ஐயவீரனின் உதவியைப் பெற்றார்கள். பின்னர் சகோதரர்கள் மூவரும் தமது தந்தையாகிய விசயபாகுவின் அரண்மணிக்குட் புகுந்து அங்கிருந்த பட்டுப்பீதாம்பரங்களையும் பொன்னையும் பெறுமதியுள்ள பிற பொருட்களையும் அபகரித்துச் சென்றனர் இதுவே ‘விசயபாகு கொள்ளீ’ எனப்படுகிறது. இதன்பின்னர் 1540 இல் விஜயபாகுவும் கொல்லப்பட்டான்,

விஜயபாகு இறந்தபின்னர் கோட்டை இராச்சியம் அவனது மூன்று பிள்ளைகளிடையே பங்கிடப்பட்டது. அதன் படி மூத்தவனான புவனேசபாகு கோட்டையின் கரையோரப் பகுதியைப் பெற்றார்கள். இரண்டாவது சகோதரரான இறைகம் பண்டாரன் இறைகமம், காலி, கருத்துறை வல்லா வித்திகோறளை என்பவற்றைப் பெற்றார்கள். அதேசமயம் இளைவனை மாயாதுண்ணை, சிதவாக்கை, நாண்குகோறளை, தேணுவக்க ஆகியவற்றைப் பெற்றுச் சிதவாக்கையின் அரசனாகினான்: இவ்வாறு மூன்று பிரிவுகளையும் ஆண்டவர்களில் கோட்டையின் அரசனான புவனேசபாகு எல்லோராலும் பேரரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாரன்;

மேற்கூறப்பட்டபடி நாடு பிளவுபட்டிருந்தமை போதுக்கீசருக்கு வாய்ப்பாயிருந்தது. அவர்கள் வியாபாரிகளா

யிருந்தாலும் படைப்பலமிக்கவர்களாயிருந்தபடியால் சந்தர்ப் பங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளாட்டு விடயங்களில் தலையிட்ட தோடு, கரையோரப்பிரதேசத்தையும் கைப்பற்றினர்;

கோட்டையின் பிரிவுகள்

இது இவ்வாறுக் கோட்டையின் அரசனுகிய மாயா துணை பேராசை பிடித்தவனும் கோட்டை அரசையும் கைப்பற்ற என்னித் தனது சகோதரனுடன் போரிட்டான். இதனால் புவனேகபாகு போதிதுக்கீசரின் உதவியெநாடு

அவர்களும் உடன் உதவினார். இவ்விதமாக 12 வருடங்கால மாக மாயாதுன்னை தனது சகோதரனுடன் பூசலிட்டு இறுதி யில் 1539 இல் போத்துக்கிசருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டான். இதற்கிடையில் கோட்டையின் அரசனுவே புவனேகபாகு தனக்கு ஆண்பிள்ளை இல்லாதபடியால் தனது பேரப்பிள்ளையாகிய தர்மபால னுக்கு அரசரிமையைக் கொடுக்க முடிவுசெய்து அதற்குப் போரித்துக்கிசரின் ஆசியை யும் கோரினான். அவன் தர்மபாலனைப்போல் ஒரு உருவம் செய்து போத்துக்கல் நாட்டுக்கு அனுப்பி அதன் அரசனைக் கொண்டு 1540 இல் தர்மபாலனின் உருவத்துக்கு முடிகூட்டு வித்தான். இதன்விளைவாகப் போத்துக்கிசர் தர்மபாலனைக் கோட்டையின் வாரிசாக ஏற்றுக்கொண்டனர். அதேசமயம் புவனேகபாகுவின் வேண்டுகோளின்படி கிறீத்தவ குருமார் சிலர் இலங்கைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர்.

இதற்குப் பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் (1551 இல்) புவனேகபாகு இறந்துபோக அவன் முன்னரே செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டின்படி தர்மபாலன் கோட்டையின் அரசனைகினான். அப்போது அவன் இளம் வயதினாலிருந்தபடியால் அவனது தகப்பனான் விதியபண்டாரன் அரசாங்கத்துக்குப் பொறுப்பாயிருந்தான். அவன் கிறீத்தவர்களைத் துண் புறத்தியதோடு போத்துக்கிசரின் கோட்டையைத் தாக்கியும் வந்தான். இதனால் வெறுப்புற்ற போத்துக்கிசர் அவனுக்கெதிராகப் போரிட்டு அவனைச் சிறைபிடித்து வைத்தனர். ஆனால் விதியன் சிறையிலிருந்துதப்பி யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒடிச்சென்று சங்கிலியனின் பாதுகாப்பிலிருந்தான். அவ்வாற்றுக்கும் காலத்தில் தற்செயலாக ஏற்பட்ட ஒரு துப்பாக்கிச் சூட்டைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் அவன் அங்கு உயிர்துறந்தான்.

பயிற்சி

1. தர்மபராக்கிரமபாகுவின் பின்னர் யார் கோட்டையின் அரசனைகினான்?
2. போத்துக்கிசர் யாருடன் நட்புப்பூண்டு கொழும்பில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர்?

3. விசயபாகு எந்த ஆண்டில் இறந்தான்?
4. விசயபாகுவின் புதிதிரர்கள் யாவரி? அவர்கள் எப்பீரிவு களின் ஆட்சி உரிமையைப் பெற்றனர்?
5. சீதவாக்கையில் அடங்கியிருந்த பகுதிகள் யாவை?
6. தர்மபாலன்சிலைக்கு யாரால் எங்கு முடிகுடப்பட்டது?
7. புவனேகபாகு போத்துக்கீசரின் உதவியை நாடியதேன்?
8. ‘விசயபாகு கொன்னோ’ என்பது யாது?
9. தர்மபாலன் முடிகுட்டப்பட்டபின்னர் யார் ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாயிருந்தான்?
10. புவனேகபாகு எந்த ஆண்டில் இறந்தான்?

அலகு 10

பாடம் 32

மாயாதுன்னை

மாயாதுன்னை விசயபாகுவின் இளைய புதிதிரங்கான். விசயபாகு இறந்த பின்னர் கோட்டை இராச்சியம் பங்கிடப் பட்டபோது சீதவாக்கைப் பகுதியை மாயாதுன்னை பெற்றுண். மாயாதுன்னை பேராசை பிடித்தவன். அவன் தனது சகோதரர்களில் ஒருவனுன் இறைகம் பண்டாரன் இறக்க அவனது இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றினான்; அதே சமயம் தனது தமையஞ்சையை புவனேகபாகுவினால் ஆளப்பட்டுவந்த கோட்டையைக் கைப்பற்றி இலங்கை முழுவதையும் ஆளவும் அவன் ஆசப்பட்டான்.

மாயாதுன்னை கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் பண்ணிரண்டு ஆண்டுகள் வரை புவனேங்கபாகுவுடன் போரிட்டான். பின்னர் 1551 இல் நிகழ்ந்த போரில் புவனேங்கபாகு ஒரு போத்துக்கீசப் போர்வீரனால் தவறுதலாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதினால் கோட்டை இராச்சியம் தரிமபாலனைச் சேர்ந்தது. தரிமபாலன் கிறித்த சமயத்துக்கு மாறியிருந்தத னால் மக்கள் அவன்மேல் வெறுப்புக்கொண்டிருந்தனர்: அதே சமயம் பல மக்கள் கோட்டையைவிட்டு வெளியேறிச் சீத வாக்கையிலும், கண்டியிலும் குடியேறினர். இதன் விளைவாக மாயாதுன்னையின் பலம் அதிகரித்தது. அதே சமயம் தரிம பாலனுக்குப் பாதுகாவலாக இருந்த விதியபண்டாரன் இறந்ததும், போத்துக்கீசர் சங்கிலியனைத் தண்டிப்பதற்காக யாழிப்பாணத்துக்குச் சென்றிருந்ததும் மாயாதுன்னைக்கு வாய்ப்பாயிருந்தது. எனவே 1560 இல் மாயாதுன்னை கோட்டைமீது படையெடுத்தான்.

மாயாதுன்னையின் படையெடுப்பு அவன் எதிர்பாரித்த வெற்றியைக் கொடுத்தது: அவனது மகனுகிய இராச்சிங்கனின் தலைமையில் சிங்களப் படைகள் போத்துக்கீசருடன் போரிட்டன. கி. பி. 1562 இல் மூலஸேரியா என்னுமிடத் தில் இடம்பெற்ற பிரசித்திபெற்ற போரில் போத்துக்கீசப் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. அந்தலையில் தரிமபாலன் கோட்டையைவிட்டுக் கொழும்புக்கு ஒடிச்சென்று போத்துக்கீசரின் பாதுகாப்பிலிருந்தான். இதன் விளைவாகக் கொழும்புக்கடற்கரைப்பகுதியைத் தவிர்ந்த கோட்டையரகின் பகுதி களெல்லாவற்றையும் மாயாதுன்னை தனது சீதவாக்கை இராச்சியத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டான்;

இதற்குப்பின்னர் மாயாதுன்னை கொழும்பைக் கைப்பற்றிய போத்துக்கீசரை இலங்கையிலிருந்து தூரத்துமிழன்ற போதும் அது கைகூடவில்லை. அதே சமயம் கண்டியையும் கைப்பற்றுவதற்கு எண்ணிய மாயாதுன்னை தனது மகன் இராச்சிங்கன் தலைமையில் ஒரு படையை அங்கு அனுப்பினான். ஆனால் கண்டிய மன்னாகிய முதலாம் விமலதர்மன் வல்லை என்னுமிடத்தில் இராச்சிங்கனின் படைகளை வெற்றிகொண்டான்; இவ்வாறு கண்டிப் படையெடுப்பு தோல்வியடைந்த போதிலும் கோட்டையின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றியதனால் மாயாதுன்னையின் இராச்சியம் மிக விரிவடைந்தது;

பயிற்சி

1. மூல்லேரியா'ப் போரில் யார் போத்துக்கீசரை வெற்றி கொண்டான்?
2. மாயாதுணை கோட்டையைத் தாக்கியதேன்?
3. தர்மபாலன் கிரீத்தவ மதத்திற்கு மாறியதால் ஏந் பட்ட விளைவு என்ன?
4. தர்மபாலன் கொழும்புக்குச் சென்றதேன்?
5. கண்டி மீது படையெடுத்தவன் யார்?

பாடம் 33

II. முதலாம் இராசசிங்கன்

மர யாதுணையின் மகனுகிய இராசசிங்கனின் இளமைப்பெயர் திக்கிரிபண்டாவாகும். அவன் தனது தந்தையினால் சாதிக்க முடியாத சிலவற்றைச் சாதித்ததின் மூலம் சிங்கள மன்னர்களின் வரிசையில் சிறப்பான இடம் வகிக்கின்றன. அவன் உலகப் புகழ்பெற்ற வீரர்களின் வரிசையிலும் வைத்துப் புகழுப்படக்கூடியவன். போத்துக்கீசரைக் கரையோரப்பகுதிகளிலிருந்து துரத்தி இலங்கை முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்தி ஒரு குடையின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கமுடையவனுயிருந்தபடியால் அவன் உத்தம அரசர்களின் தரத்தில் வைத்துக் கொள்ளவிக்கப்படுகிறான்:

இராசசிங்கன் தனது தந்தையாரின் காலத்தில் கொழும்பைக் கைப்பற்ற முயற்சித்தான்; 1579 முதல் 1582 வரை அவன் கொழும்பை முற்றுகையிட்டபோதும் அதைக் கைப்பற்ற முடியாமல்போயிற்று. பின்னர் அவன் சீதவாக்கைக்குத் திரும்பிவந்து தனது தந்தையார் இறந்த பின்னர் தானே

சித்வாக்கையின் அரசனுகினான். சித்வாக்கையின் அரசனுகிய பின்னர் அவன் கண்டி அரசின்மீது தன் கவனத்தைத் திருப்பினான். அப்போது கரவியட்டபண்டாரன் கண்டியை ஆண்டு வற்றான். அவனுக்குத் துணையாக ஒரு போத்துக்கீசப்படையும் கண்டியிலிருந்தது. ஆயினும் வீரசுந்தரபண்டாரன் என்னும் ஒரு கண்டியைப் படைத்தலைவனின் உதவியைப்பெற்ற இராச சிங்கன் 1587 இல் கண்டிமீது படையெடுத்துச் சென்று வல்லையில் கண்டியைப்படைகளை முறியடித்தான். அந்நிலையில் கரவியட்டபண்டாரன் திருகோணமலைக்குத் தப்பியோடி அங்கு இறந்தான்; அதைத் தொடர்ந்து அவனது மருமகனுகிய யமசிங்கன் போத்துக்கீசருடன் கேர்ந்து கிறித்தவரை மாறித் தொன் பிலிப்பு என்னும்பெயர்பூண் அவன் மகனும் மதம்மாறி தொழுதாரினு என்னும் பெயருடன் மன்றையில் வசித்தான்.

இவ்வாறு கண்டியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் இராசசிங்கன் போத்துக்கீசரைத் தூரத்தும் நோக்கத்துடன் 1587 இல் மீண்டும் கொழும்பை முற்றுகையிட்டான். அச்சமயம் தென் னிந்திய அரசர்களும் அவனுக்குத் துணை செய்தனர். ஆயினும் அவனால் அம்முறையும் கொழும்பைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவை: (1) போத்துக்கீசருக்குக் கடற்படை இருந்தமையால் இந்தியாவிலிருந்து உதவி கிடைத்தமை. (2) போர்கள் அடிக்கடி நடந்தபடி யால் நாடு பொருளாதாரத்தில் நவீவற்றிருந்தமை. (3) சிங்களவர்களிடம் கடற்படை இருக்காமை. (4) இராசசிங்கனுக்கெதிராகக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டமை என்பனவாகும். இவ்வாறு கொழும்பைக் கைப்பற்றமுடியாமையினால் ஏமாற்ற மடைந்த இராசசிங்கன் சித்வாக்கைக்குத் திரும்பினான். அங்கு அவன் தனது மனக்கசப்பையும், ஏமாற்றத்தையும் குடிமக்கள் மீது திருப்பிக் கொடுங்கோணமை செய்தான். இக்காலத்தில் அவன் தனக்கு முன்னர் உதவிசெய்த வீரசுந்தரபண்டாரனையும் கொண்டான். இராசசிங்கனின் வல்லாட்சியின் விளைவாக ஏழு கோறளைப்பகுதியிலும் மலைநாட்டிலும் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றில் ஏழு கோறளைக் குழப்பத்தை அவன் சமாளித்த போதிலும் தொன் பிரான்திஸ்கோ என்பவன் தலைமையில் மலைநாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை அடக்க முடியவில்லை.

இதற்கிடையில் மலைநாட்டின் குழப்பநிலையை அறிந்த போத்துக்கீசரி தொன் பிலிப்பு (யமசிங்கன்), கோணப்புபன்

டாரன் (தொன் யுவான்) என்பவர்களின் தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பினர். அப்படை கணத்தன்னை என்னுமிடத் தில் இராசசிங்கனின் படையைத் தோற்கடித்தது: இதன் மேல் கண்டியரசுக்கு உரிமையுடையவனும் தொன் பிலிப்பு என்னும் பெயர்பூஸ்டிருந்தவனும் கரவியட்டபண்டாரனின் மருமகனுமாகிய யமசிங்கனை 1592 இல் கண்டியின் அரசனாக கினர். ஆனால் சில வாரங்களின் பின்னர் அவன் இறந்த போது அவனது மகன் தொன் ஜோவா அரசனாகப்பட்டான்; ஆயினும் பதவி ஆசைபிடித்த கோணப்புபண்டாரன் (தொன் யுவான்) போத்துக்கீசரைத் தூரத்திலிட்டு ஆட்சியைக் கைப் பற்றி முதலாம் விமலதர்மகுரியன் என்னும் பெயருடன் தானே அரசனாகினான். இது இவ்வாரூப, கனத்தன்னையில் தனது படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டதை அறிந்த இராசசிங்கன் ஒரு பெரிய படையை விமலதர்மகுரியனுக்கு எதிராக அனுப்பி னான். ஆயினும் வல்லையில் இடம்பெற்ற போரில் விமலதரி மன் இராசசிங்கனின் படைகளை முறியடித்தான்.

இதனால் மனமுடைந்த இராசசிங்கன் திரும்பிச்செல்லும் வழியில் காலில் ஒரு முங்கிற் சிராய் குத்தியதினால் ஏற்புவலி ஏற்பட்டு 1593 இல் இறந்தான்.

இராசசிங்கன் இறந்தபின்னர் நாட்டைப்பொறுப் பேற்று நடத்தக்கூடிய தலைவர்கள் இல்லாமையால் போத்துக் கீசர் இலங்கையில் தட்டு செல்வாக்கைப்பரப்ப முடிந்தது: இவ்விதமாக அவன் இறந்ததன்மேல் அவனது இராசசியதி தின் பகுதிகள் போத்துக்கீசருக்கானதைத் தொடர்ந்து சித்வாக்கையும் வீழ்ச்சியுற்றது.

யீர்ஸி

1. முதலாம் இராசசிங்கனை உத்தம அரசனாக மதிப்படுத்தேன்?
2. தொன் பிலிப்பு, தொனுக்காரினை என்னும் பெயர்களைப் பெற்றவரைகள் யாவர்?

3. இராசசிங்கன் போத்துக்கீசரைத் தோற்கடிக்க முடியாமல் போனதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறுக?
4. முதலாம் விமலதர்மசுரியனின் மறுபெயர்கள் யாவை?
5. முதலாம் விமலதர்மன் எவ்வாறு கண்டி அரசனுகின்றன?
6. வல்லைப் போர் எந்த ஆண்டில் நடந்தது? அதில் வெற்றி பெற்றவர் யார்?
7. இராசசிங்கன் எந்த ஆண்டில், எப்படி இறந்தான்?
8. போத்துக்கீசர் இலங்கையில் தமது செல்வாக்கைப்பரப்ப எது உதவியது?

அலகு 11

பாடம் 34

போத்துக்கீசரும் யாழிப்பாண அரசும்

போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்தபோது பரராச சேகரன் என்பவன் நல்லூரைத் தலைநகரமாக்க்கொண்டு யாழிப்பாண இராசசியத்தை ஆண்டுவந்தான் என்பதையும் அவன் தமிழுக்கும் சூவத்துக்கும் அரும் தொண்டாற்றினான் என்பதையும் முன்னரே கற்றிருக்கிறீர்களல்லவா?

பரராசசேகரன் தனது நான்கு புத்திரர்களாகிய சிங்கவாகு, பண்டாரம், பரநிருபசிங்கம், சங்கிலி என்பவர்களில் சிங்கவாகுவுக்கே அரசரிமையைக் கொடுக்க விரும்பினான்,

ஆனால் குழ்ச்சியில் வல்லவனுகைய சங்கிலி ஆவணையும் பண்டாரத்தையும் சதிசெய்து கொன்றுவிட்டுத் தானே அரசனாகினான். அந்நிலையில் பரநிருபசிங்கம் போத்துக்கீசரின் துணையைப் பெறுவதற்காகக் கோவைக்குச் சென்றான்: இவ்வாறு சங்கிலி ஆட்சிபீடத்தில் இருக்கும் சமயத்தில் போத்துக்கீசர் யாழ்ப்பாண அரசைத் தமது ஆணையின் கீழ்க் கொண்டுவர விரும்பினர். உடன் அவர்கள் சங்கிலியிடமிருந்து கப்பம் பெறுவதற்கும் தமது சமயத்தை அனுதூ இராச்சியத்தில் பரப்ப அனுமதி பெறுவதற்குமாக 1543 இல் அபொன் சா மகு சா தலைமையில் ஒரு படையை அனுப்பினர். அக்சமயத் தில் சங்கிலி போத்துக்கீசருடன் போரிடாமல் அவர்களது இரண்டு கோரிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டான்: அதன்பின் னர் யாழ்ப்பாணத்தில் மதமாற்ற வேலை முழு முச்சாக மேற் கொள்ளப்பட்டது. அப்போது மன்னர் பகுதியிலேயே அதிக மானேர் மதம் மாறினர்; அங்கு பிராண்சிஸ் சவேரியார் என்னும் இயேசு சபைக் குருவானவர் தலைமையில் மதமாற்ற வேலை நடந்தது.

இவ்விதமாக மன்னரிப் பகுதியில் கத்தோலிக்க சமயம் விரைவாகப் பரவியதனால் அச்சமும் ஆச்சரியமும் கொண்ட சங்கிலி 1544 இல் அப்பகுதியில் 700-800 கத்தோலிக்கர்களைக் கோரமாகக் கொள்ள செய்வித்தான்று சங்கிலியின் செயல் போத்துக்கீசரின் பக்கமையை வளர்த்தது: அவர்கள் அவனைத் தண்டிப்பதற்குத் தருணம் பார்த்திருந்தனர். பின்னர் 1560 இல் டி பிரகன்ஸா என்பவன் ஒரு படையுடன் சங்கிலியைத் தண்டிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணம் சென்றான்: ஆவ்வேளை சங்கிலி ஆவனை எதிர்பார்த்து ஊர்காவற்றுறையில் தனது படையுடன் நின்றான். ஆனால் டி பிரகன்ஸா கொழும்புத்துறையில் இறங்கி நல்லூர்மீது படையெடுத்தான். உடன் சங்கிலி நல்லூரிலிருந்து கோப்பாய் வழியாக ஆணையிறவுக்கு ஒடித் தப்ப முயன்றான். எனினும் அது கைகூடவில்லை. எனவே அவன் மீண்டும் போத்துக்கீசருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு அவர்களுக்கு மத பிரசார உரிமைகளை வழங்கினான்.

இது இவ்வாறுக யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த போத்துக்கீசப் படைகள் பொதுமக்களுக்குப் பல தொல்லைகளைக் கொடுத்ததினால் மக்களே அவர்களுக்கெதிராக எழுந்தபோது அதுவே தருணமெனக்கண்ட சங்கிலியன் போத்துக்கீசப் படைகளை எதிர்பாராத விதமாகத்தாக்கித் துரத்திவிட-

டான். அவர்கள் மண்ணாக்குத் தப்பியோடிச்சென்று அங்கு கோட்டையைக்கட்டி அரண்செய்திருந்தனர்.

போத்துக்கீசரின் தொல்லைகள் ஒழிந்துபோயின என முடிவுசெய்த சங்கிலி நாட்டுமக்களைத் தானும் பல வழிகளில் துன்புறுத்தியதனால் மக்கள் அவணை மிக வெறுத்தனர். இதன் விளைவாக மக்கள் போத்துக்கீசரின் உதவியுடன் குழப்பம் செய்து சங்கிலியைப் பதவிநீக்கிக் காசிநைஞர் என்பவனை அரசனாக்கினர். ஆனால் அவனும் வன்செயல்களில் ஈடுபட்டதனால் அவனையும் பதவிநீக்கிவிட்டு வேறொருவனை அரசனாக்கினர். அவனேவளை காசிநைஞர் மீண்டும் அரசைக் கைப்பற்றியபோதி மூம் அவன் உடன் கொல்லப்பட்டான். இதன் பின்னர் பெரிய பிள்ளை என்பவன் அரசனுகப் பட்டம்கூட்டப்பட்டான். அவன் கொற்பகால ஆட்சிக்குப் பின்னர் இறந்துபோகப் புனிராசபண் டாரம் அரசனாகினான். அவன் போத்துக்கீசரின் ஆட்சியையும் சமயப் பிரசாரங்களையும் எதிர்த்து அவர்களுடன் மண்ணரில் போர்செய்து தொல்லிகண்டான். அந்நிலையில் பெற்றுபோ (Furtado) என்பவன் தலைமையில் சென்ற ஒரு போத்துக்கீசப்படை கொழும்புத்துறை வழியாக நல்லூர்மேற் படையெடுத்துச் சென்று புனிராசபண்டாரத்தைக் கொன்றது, பின்னர் பிரதானிகள் தலைமைக்காரர்களைக்கொண்ட ஒரு சமவாயத்தைக் கூட்டினான். இதுவே பிரசித்திபெற்ற நல்லூர்க் கமவாயமாகும். அதில் போத்துக்கீச அரசன் யாழ்ப்பாண அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டான்; அதே சமயம் யாழ்ப்பாணத்து மரபுகள் சம்பிரதாயங்களின்படி தாம் ஆட்சிசெய்வதாகப் போத்துக்கீசர் ஒப்புக்கொண்டனர்.

நல்லூரிச் சமவாயத்தின் பின்னர் போத்துக்கீசர் பெரிய பிள்ளையின் மகனான எதிர்மனிசிங்கத்தைத் தமது ஆணையினைக் கீழ் யாழ்ப்பாண அரசனாக்கினர். அவன் சிறிது காலத்தில் இறந்த பின்னர் அவனது தம்பி அரசேசரி அரசனையிருக்கும் காலத்தில் எதிர்மனிசிங்கனின் மருமகனான சங்கிலி என்பவன் அரசேசரியைக் கொண்று தானே அரசனாகினான்; அவன் போத்துக்கீசரின் துணையுடன் கொடுங்கோலாட்சி நடத்தியதோடு அவர்களுக்கு எதிராகவும் கருமமாற்றத் தொடர்க்கினான். அவன் போத்துக்கீசரின் கீழை கொடுக்க மறுத்து ஒல்லாந்தரின் உதவியை நாடினான். இதையறிந்த கொள்ளதன்றென்-ம-சா ஒலீவிரா என்பவனைப்படையுடன் அனுப்ப அவன் 1681 இல் சங்கிலியனைத் தோற்கடித்தான் இதன் பின்னர்

சங்கிலியன் கோவைக்கு அனுப்பப்பட்டுத் தூக்கிடப்பட்டான்; அதுமுதல் டி ஓலிவராவே யாழ்ப்பாணத்தை நேரடியாக ஆண்டுவந்தான்.

யயிற்சீ

1. போத்துக்கிசர் வந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட அரசன் யார்?
2. யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பகடமெடுத்துச்சென்ற முதலாவது போத்துக்கிச தளபதி யார்?
3. டி பிரகஞ்சௌ எந்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பகடமெடுத்துச் சென்றார்கள்?
4. சங்கிலியனுக்குப் பின்னர் யார் அரசனாகினான்?
5. நல்லூர்ச் சமவாயம் எப்பொழுது நடைபெற்றது? அதை யார் கூட்டினான்?
6. நல்லூர்ச் சமவாயத்தில் செய்யப்பட்ட முடிவுகள் யாவை?
7. அரசுகேசரி என்பவன் யார்?
8. யாழ்ப்பாணத்தை நேரடியாக ஆண்ட போத்துக்கிசத் தளபதி யார்?
9. இரண்டாவது சங்கிலியன் எப்படி இறந்தான்?

அலகு 12

கண்டி அரசு

பாடம் 35, 36

முதலாம் விமலதர்மகுரியன்

முதலாம் விமலதர்மகுரியனின் மறுபெயர் கோணப்பு பண்டாரன் என்பதாகும்: அவன் வீரசுந்தர பண்டாரனின் மகனாவான். இராசசிங்கன் கண்டியைக் கைப்பற்றுவதற்கு உதவிசெய்தவனுகிய வீரசுந்தபண்டாரனை அவன் பின்னர் வஞ்சசமாகக் கொன்றதனால் கோணப்புபண்டாரன் போத்துக் கிசரின் பாதுகாப்பிலிருந்தான். அக்காலத்தில்தான் அவன் கிறீத்தவ மதத்துக்கு மாறித், தொன்யுவான் என்னும் பெயரைப்பெற்றார். ‘தொன்யுவான்’ எனப் பெயர்பூண்ட கோணப்புபண்டாரன் போத்துக்கிசருடன் இருந்த காலத்தில் போர்முறைகளில் பயிற்சி பெற்றுச் சிறந்த வீரனாகினான். இவ்வாறு போர்த்திறன் பெற்ற தொன்யுவான் போத்துக் கிசப்படைகளுக்குத் தலைமைதாங்கிக் கண்டியீது படையெடுத் துச் சென்றதும், தொன் பிலிப்புவை அரசனுக்கியதும், பின்னர் தொன் பிலிப்பு இறந்ததன்மேல் கண்டி அரசைக் கைப்பற்றியதும், வல்லை என்னுமிடத்தில் தன்னை எதிர்த்த இராசசிங்கனின் படைகளை முறியடித்ததும் முந்திய பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டனவல்லவா?

முதலாம் விமலதர்மகுரியன் கண்டியின் அரசனுகிய வடன் கிறீத்தவசமயத்திலிருந்து மீண்டும் பெளத்தசமயத் துக்கு மாறித் ‘தொன்யுவான்’ என்ற பெயரையும் துறந்தான். அவன் சுதந்திர அரசை விரும்பிய கண்டி மக்களுக்குத் தலைமை பூண்டதாலும், பெளத்தசமயத்துக்கு மாறியதனும் மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றார். மேலும் அவன் அரசனுகியதன் மூலம் கண்டி அரசை ஆளுவதற்கு ஒரு அரச

பரம்பரையும் கிடைத்தது. அன்றியும் போத்துக்கீசர் கண்டியக்கைப்பற்றுவதற்கும் அவனது ஆட்சி தடையாயிருந்தது:

முதலாம் விமலதர்மகுரியன் சிறந்த போர்வீரனாகவும் திறமையிக்க ஆட்சியாளானாகவும் விளங்கினான். அவனது காலத்தில்தான் போத்துக்கீசர் கண்டியீது முதன்முறையாகப் படையெடுத்தனர். அவர்கள் 1591 இல் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்திருந்தனர். பின் 1593 இல் இராசசிங்கன் இறந்தபோது தீவாக்கை இராச்சியமும் அவர்கள் வசமாகியது. மேலும் அப்போது கோட்டை அரசு மைருந்த தர்மபாலன் அவர்களின் கைப்பொம்மைபோலவே இருந்தான். எனவே கண்டியையும் கைப்பற்றிவிட்டால் இலங்கை முழுவதையும் தாம் ஆளலாம் எனப் போத்துக்கீசர் மனக்கோட்டைகட்டினர்: அதேசமயம் கிறித்தவமத்தை விட்டுவிலகிய ‘கண்டியின்மதத்துரோகி’யாகிய விமலதர்ம ணைதி தண்டிக்கவும் கண்டிய அரசுக்கு உரிமையுள்ளவளான தொனு கதரினாவை அதன் அரசியாக்கவும் அவர்கள் ஆசைப்பட்டனர்.

இப்படியாகக் கண்டியைப்பிடிக்கத் திட்டமிட்ட போதுக்கீசர் 1594 மே மாதத்தில் பிரோ லோபஸ் டி சோசா என்பவனின் தலைமையில் 600 வீரர்களைக்கொண்ட ஒரு படையைக் கண்டிக்கு அனுப்பினர். தொனு கதரினாவும் அவர்களுடன் சென்றான். போத்துக்கீசப்படைகள் கண்டியைநோக்கி முன் னேறுவதை அறிந்த விமலதர்மன் வெல்லசப்பகுதிக்கு ஓடி ஒளித்திருந்தான். அந்நிலையில் கண்டிக்குவந்த போத்துக்கீசர் தொனு கதரினாவை அரசியாக்கினர். அச்செயல் கண்டிய மக்களுக்கு முதலில் திருப்தியைக்கொடுத்தபோதிலும் டி சோசா தொனு கதரினாவை மணஞ்செய்ய இருக்கிறான் என்று ஒரு வதந்தி பரவியதனால் அவர்கள் போத்துக்கீசருக்கு எதிராகக் கிளம்பினர். அந்நிலைமையைப் பயன்படுத்திய விமலதர்மன் வெல்லசனிலிருந்து திரும்பிவந்து ஒரு படையைத் திரட்டிச் சென்று கண்ணெறுவானில் போத்துக்கீசப்படைகளைத் தோற்கடித்தான். அப்போரில் லோபஸ் டி சோசாவும் கொல்லப் பட்டான். இதன்மேல் விமலதர்மன் தானே தொனுகதரினாவை மணஞ்செய்து கண்டி அரசுக்குத் தனது உரிமையை உறுதிப் படுத்திக்கொண்டான்:

இவ்வாறு தனது ஆட்சியைப் பலப்படுத்திய விமலதர்மன் நாட்டின் நிர்வாகத்தைத் திருத்தியமைத்தான், அவன்

காலத்தில் போத்துக்கீசர் படையெடுப்பினாலும், உன்நாட்டுக் குழப்பங்களினாலும் தாழ்நிலையடைந்திருந்த பொத்த சமயம் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. விமலதர்மன் பர்மாவிலிருந்து புத்த பிக்குகளை வரவழைத்துப் பிக்குகளுக்கு உயர்க்குருப் பட்டம் கொடுக்கும் முறையை (பைசம்பதா) 1603 இல் மீண்டும் தொடக்கிவைத்தான். அத்துடன் கண்டியில் ஒரு மாளிகை யைக்கட்டி அதில் புனித தந்தத்தை வைத்து மக்கள் அதைப் பூசிப்பதற்கு வழிசெய்தான்; அம்மாளிகையே இன்று தலதா மாளிகை எனப்படுகிறது; இவற்றைத்தவிர தேவனக்லை விகாரை அலுத்நுவரை விகாரை என்பவற்றையும் அவன் ஆதரித்தான்.

விமலதர்மன் வேளாண்மையை ஊக்குவித்தும், இரத் தினக்கல் தோண்டுவதை ஆதரித்தும் கண்டி அரசின் பொகுளாதாரத்தை விருத்திசெய்தான். அவனது ஆட்சியின் இறுதிக்காலத்தில் (1603 இல்) போத்துக்கீசத் தளபதி அசிவிடோ கண்டியைக் கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சிகளை அவன் முறியடித் தான். அக்காலத்தில் (1603 இல்) ஒல்லாந்த தளபதியாகிய ஸ்டில்பேர்கள் இலங்கைக்கு வந்து விமலதர்மனுடன் தொடர்பு கொண்டான். அவன் போத்துக்கீசரின்பகைவன் என்பதில் விமலதர்மன்மட்டில்லா மகிழ்ச்சிகொண்டான்; பின்னர் ஸ்பில்பேர்களுடன் விமலதர்மன் செய்துகொண்ட ஏற்பாட்டின்படி தான் தரையிலிருந்து தாக்கும்போது ஒல்லாந்தர் கடவிலிருந்து போத்துக்கீசரைத் தாக்கினால், ஒல்லாந்தருக்குப் போர்ச் செலவும், வியாபார உரிமையும்தருவதாக வாக்களித்தான். ஆயினும் விமலதர்மன் 1604 இல் இறந்தபடியால் அந்த இணக்கத்தினால் எதுவித பயனும் ஏற்படவில்லை.

விமலதர்மகுரியன் போத்துக்கீசரின் பிடியிலிருந்து நாட்டை விடுவிப்பதற்குப் பெருமுயற்சி எடுத்தான்; தக்க தருணத்தில் தலையிட்டுக் கண்டி அரசின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றினான். அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைத்தான்; புத்தசமயத்துக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினான்; பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்தான்; இவ்வாறு பல வேறுவிதமாக நஸ்லாச்சி நடாத்திய காரணத்தால் இவனும் இலங்கையை ஆண்ட உத்தம அரசரிகளின் வரிசையில் இடம்பெறுகிறான்;

யிற்சி

1. முதலாம் விமலதரிமகுரியன் யார்? அவன்து முதற் பெயர் யாது?
2. அவன் ஏன் 'தொங்குவாண்' எனப் பெயர் பெற்றுன்?
3. விமலதர்மன் கண்டியரசனுகியதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் யாவை?
4. போத்துக்கீசர் கண்டியைக் கைப்பற்ற என்னியதேன்?
5. கண்டிமீது படையெடுத்த முதலாம் போத்துக்கீசத் தள பதி யார்?
6. போத்துக்கீசர் கண்டிக்கு வருவதை அறிந்த அரசன் எங்கு ஒளித்திருந்தான்?
7. விமலதர்மன் கண்டியரசுக்கு உரிமை பெறுவதற்காக என்ன செய்தான்?
8. விமலதர்மன் பெளத்த சமயத்துக்குச் செய்த சேவை யாது?
9. அசிவிடோ எப்போது கண்டிமீது படையெடுத்தான்?
10. ஸ்பில்பேர்கள் யார்? அவனும் விமலதர்மனும் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை யாது?
11. விமலதர்மனை ஒரு சிறந்த அரசனாக மதிப்பதேன்?

சென்றதன் முதல் இரண்டாம் இராசசிங்கன் வரையுள்ள காலம்

இதலாம் விமலதர்மகுரியனுக்குப் பின்னர் அவனது தம்பியாகிய சென்றதன் 1604 இல் கண்டியின் அரசனாகினான். அவன் பண்பாடுள்ள ஒரு அரசனாகவும் அமைதியை விரும்பு பவனுகவும் காணப்பட்டான்; சென்றதன் அரசனாகியவுடன் தொனுக்கதரினாவை மணம் செய்துகொண்டான்; அவன் ஆட்சிக்குவந்து ஏழு வருடங்கள் முடிவதற்குள் அசிவிடோ என்னும் போத்துக்கீச தளபதி 1611 இல் மீண்டும் கண்டியீது படை யெடுத்தான். ஆப்போது சென்றதன் ஓடி ஒளிக்கப் போத்து கீசர் நகரைச் சூறையாடிச் சென்றனர். இதன்மேல் போத்துக்கீசப் படைகளைத் துரத்துவதில் தோலிவி கண்ட சென்றதன் அவர்களுடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான். அதன் படி கண்டி போத்துக்கல் நாட்டுக்குத் திறைகொடுக்கவும் கோட்டை இராச்சியத்தின் பரிபாலகர்களாகப் போத்துக்கீசரை ஏற்றுக்கொள்ளவும் சென்றதன் ஒப்புக்கொண்டான்; இவ்வாறு சென்றதன் போத்துக்கீசரிடம் சரணடைந்ததினால் மனைநாட்டு மக்கள் ஆத்திரமடைந்து அரசனுக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தனர்.

இது இவ்வாருக, அசிவிடோ என்னும் போத்துக்கீசத் தளபதி 1613 இல் திருப்பி அழைக்கப்பட்டபின்னர் மென்சன், ஹோமெம், பெரோ ஆகியோர் ஒருவர்பின் ஒருவராக 1618 வரை தளபதிகளாக இருந்தனர். பின் கொள்ஸ்தன் ரென் டிசா என்பவன் தளபதியாகினான்: அவன் யாழ்ப் பாண அரசைப் போத்துக்கீசரின் ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டு வந்ததோடு பல நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டான். அவன் படைவீரர்களைக் கட்டுப்படுத்தியதோடு ஊழல் களில் ஈடுபட்டோரைத் தண்டித்து மக்களின் நல்லெண்ணைத்

கதயும் பெற்றுன்: இவ்வாறு 1618—1620 காலத்தில் போத்துக்கீசரின் நிலையைப் பலப்படுத்திய மசா திருப்பியழக்கப்பட்டபோதிலும் 1623 இல் அவன் மீண்டும் இலங்கையின்தளபதியரக நியமிக்கப்பட்டார்:

கொண்டில்தன்றை மசா இரண்டாம்முறை பதவிக்கு வந்தபின்னர் காலி, திருகோணமலைக் கோட்டைகளைப் பலப் படுத்தியதோடு அல்பிட்டியிலும் ஒரு கோட்டையைக் கட்டி னுன். பின்னர் கண்டி அரசைக் கைப்பற்றும் நோக்கத்துடன் 1630 இல் இரண்டாவது முறையும் அதன்மீது படையெடுத் துச் சென்றார்கள். அவன்து படை 18 நாட்களில் வதுளையை யடைந்து அந்தக்கரைக் குறையாடி அழித்தபின்னர் முதியங்களை விகாரையில் தங்கியிருந்தது; ஆயினும் சிங்கள முதலியாரிகளின் குழ்ச்சியினால் பல சுதேசப் போர்வீரர்கள் போத் துக்கீசரை விட்டு நீங்கின்றனர். அந்நிலையில் வதுளையிலிருந்து பின்வாங்கிய மசாவின் படைகளைச் சென்றதனின் படைகள் இரந்தனிகல் என்னுமிடத்தில் எதிர்த்துப் போரிட்டன. அப் போது கண்டி அரசன்து படைகளுக்கு அவன்து மகனுண் அல்தான் குமாரன் தலைமை வகித்தான். அப்போரில் போத் துக்கீசர் முறியடிக்கப்பட்டதோடு மசாவும் கொல்லப்பட்டார்:

இதன்பின்னர் 1635 இல் சென்றதன் இறக்க அவன்து மகனுகிய அல்தான் குமாரன் இரண்டாவது இராசசிங்கன் என்னும் பெயருடன் கண்டியின் அரசனுகினுன்: அவன் காலத்தில் டயகோடி மெல்லோ டி காஸ்ரே என்னும் தளபதி 1638 இல் கண்டிமீது இன்னொரு படையெடுப்பை மேற் கொண்டான்: அவன் கண்டியைக் கைப்பற்றிச் சூறையாடி திரும்பும் வழியில் கண்ணொறுவாவில் அவன்து படைகள் முறியடிக்கப்பட்டன: இதற்குப் பின்னர் போத்துக்கீசர் கண்டி யரசை விட்டுவிட்டு ஒல்லாந்தருடன் போரிடவேண்டியிருந்தது;

இக்காலத்தில் இலங்கையின் வர்த்தகத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு ஒல்லாந்தர் மிக விரும்பிக் கண்டி அரசனுடன் பலமுறை தொடர்புகள் கொண்டனர்: ஆயினும் அவற்றுல் எப்பயனும் ஏற்படவில்லை: பின்னர் 1638 இல் வெஸ்ரர் வோஸ்ட் என்பவன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து அங்கிருந்த போத் துக்கீசர் கோட்டையைக் கைப்பற்றிய பின்னர் இராசசிங்க

நுடன் தொடர்பு கொண்டான்; போத்துக்கீசரின் பகவல் மூன் இராசசிங்கன் வெஸ்ரர்வோல்டை வரவேற்று அவனுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான்; அந்த உடன் படிக்கை மேல் வருமாறு. (1) போத்துக்கீசரைத் துரத்து வதற்குக் கண்டியரசனுக்கு ஒல்லாந்தர் உதவி செய்யவேண்டும். அவ்வுதவிக்கான செலவை அரசன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். (2) ஒல்லாந்தர் இலங்கையுடன் கறுவா வர்த்தகம் செய்ய அரசன் அவர்களுக்கு ஏகபோக உரிமை வழங்கவேண்டும். (3) கைப்பற்றப்பட்ட போத்துக்கீசக் கோட்டைகளை அழிக்க அரசன் விரும்பாவிடில் அவற்றில் ஒல்லாந்தப்படைகளை வைத்திருத்தல்; (4) வேறு நாடுகளை இலங்கையுடன் வியாபாரம் செய்யாது தடுத்தல். இந்த உடன்படிக்கையில் உள்ள அரசன் விரும்பாவிடில் என்ற சொற்கள் ஒல்லாந்தரின் பிரதியில் இருக்காததினால் பிற்காலத்தில் அரசனுக்கும் ஒல்லாந்தருக்குமிடையில் சுச்சரவு ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு ஒரு உடன்படிக்கை செய்தபின்னர் ஒல்லாந்தரும் இராசசிங்கனும் சேர்ந்து போத்துக்கீசரின் கோட்டைகளை ஒவ்வொன்றுக்குத் தாக்கி மட்டக்களப்பு, காலி, திருகோணமலை ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினர். பின்னர் 1656இல் கொழும்பும் ஆதைத் தொடர்ந்து 1658 இல் மண்ணஞரும் யாழிப்பாணமும் கைப்பற்றப்பட்டதுடன் போத்துக்கீசரின் ஆட்சி இலங்கையில் முடிவுற்றுப்போகக் கரையோரப் பிரதேசம் முழுவதும் ஒல்லாந்தர் கையில் சிக்கியது.

இவ்விதமாகப் போத்துக்கீசர் தோல்வியடைந்ததற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன; அவை (1) முதலாம் பராக்கிரம பாகுவின் புத்திக்கூர்மையும் சிறந்த நிர்வாகத் திறமையும் போத்துக்கீசரின் போர்த் தந்திரங்களையும் நுட்பங்களையும் அறிந்திருந்த விமலதர்ம குரியன் நாட்டின் இயற்கை அரசன்கள் நதிகள், வாவிகள் ஆகியவற்றைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தியது. அவனுக்குப் பின்வந்த அரசர்களும் அவனது போர்த் தந்திரங்களைப் பின்பற்றியமை (3) மலை நாட்டு மக்களிடையே சாதி, மதம் அரசாங்கம் என்பவற்றில் பற்று அதிகரித்தமை; (4) போத்துக்கீசப் படையிலிருந்து விலக்கப்பட்ட வீரர்கள் அரசனது படைகளைச் சேர்ந்தமை, (5) போத்துக்கீசத் தேசாதிபதிகளின் கொடுரை ஆட்சி அட்டுமியங்களின் காரணமாக நாட்டு மக்கள் அவர்களை வெறுத்தமை. (6) ஒல்லாந்தர் இராசசிங்கனுக்கு

உதவி செய்தமை. (7) ஐரோப்பாவில் போத்துக்கிசரின் ஆடிக்கம் வீழ்ச்சியற்றதும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி பெற்றதும். (8) ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி காரணமாக முன்னேற்றமடைந்திருந்த ஒல்லாந்தர் போர் உபகரணங்கள் வியாபாரத்தொடர்புகள் என்பவற்றில் மிக முன்னேற்ற மடைந்திருந்தமை என்பனவாகும்.

யயிற்சி

1. சென்றதன் எத்தனையாமானாலும் அரசனாகினான்?
2. கொள்ளித்தன்றென் டிசா எப்போது இலங்கைக்கு வந்தான்?
3. அவன் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
4. டிசா கண்டிமீது எப்போது படையெடுத்தான்?
5. ‘இராந்தனிகல’ப் போரில் யார் வென்றார்?
6. இரண்டாம் இராசசிங்கம் மறுபெயர் யாது? அவன் எப்போது ஆட்சிபீடுமேற்றினான்?
7. இராசசிங்கன் காலத்தில் கண்டிமீது படையெடுத்த போத்துக்கிசத் தளபதி யார்?
8. இராசசிங்கனும் வெஸ்டர் வோல்டும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை யாது?
9. போத்துக்கிசர் தோல்வியடைந்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை?

16ஆம் 17ஆம் நூற்றுண்டுகளில் நிர்வாக முறையும் சமூகவியலும்

பாடம் 39, 40

நிர்வாகம்

பதினஞ்சிலும் நூற்றுண்டின் தொடக்க காலத்தில் இலங்கையில் காணப்பட்ட கோட்டை, சித்வாக்கை, கண்டி, யாழிப்பாணம் என்னும் நான்கு அரசுகளிலும் முடியாட்சி நடந்தது. இவ்வரசுகளில் மன்னன் சகல அதிகாரங்களையும் முடையவனும் சர்வாதிகாரிபோல் ஆண்டான். ஆயினும் நாட்டு நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதற்கு உதவியாக ஒரு நிர்வாக சேவையையும், அதிகாரிகள், பிரதானிகள் எனப்படுவோரையும் அவன் வைத்திருந்தான். மேலும் அரசன் நீதி, நிர்வாகம், சட்டம் என்பவற்றில் பூரண அதிகாரத்தையுடைய வகை இருந்தபோதிலும் 'தேசவழமை' எனப்படும் நாட்டுவளப்பத்துக்கு அவன் கட்டுப்பட்டிருக்கவேண்டியிருந்தது.

அரசனுக்கு நாடுமுழுவதும் சொந்தமாயிருந்தது. அவன் அரசுசேவையின் பொருட்டு நாட்டைப் பகிர்ந்தவித்தான்று இவ்விதமாகப் பிரதானிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது நிந்தகம் எனப்பட்டது. அதே சமயம் விகாரைகளுக்கும் தேவாலயங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது விகாரகம் எனவும் அரசன் தன் சொந்த உபயோகத்திற்கு என வைத்திருந்தது 'கபடகம்' எனவும் பெயர் பெற்றது. கரையோர மாகாணத்தில் கறுவா ஒரு முக்கியமான வர்த்தகப் பயிராயிருந்தபடியான் அதைச் சேகரிப்பதற்கெனப் புறம்பான உத்தியோகத்தரிகளிருந்தனர்; அவர்களுக்குப் பொறுப்பாக மகாபத்தேள் என்னும் அதிகாரி கடமையாற்றினார்;

போத்துக்கீசின் நிர்வாக முறை — கி. பி. 1597 இல் தரிமபாலன் இறங்கத்தைத் தொடர்ந்து கோட்டை இராச்சியம் போத்துக்கீசின் நேரடியான நிர்வாகத்தின் கீழ் வந்தது. டட்டான் அக்காலத்திலிருந்த தேசாதிதிபயாகிய அசிவிடோ மல் வாணியில் சிங்களப் பிரதானிகள் தலைமைக்காரரீகளைக்கொண்ட ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டினார்; குதில் சிங்களவர்களின் வழமையாசைட்டதிட்டங்களைப் பின்பற்றி நாட்டை ஆளுவதற்குப் போத்துக்கீசர் ஒப்புக்கொண்டனர். இதனால் பழைய ஆட்சி முறையின் பிரதான அமிசங்கள் மாற்றப்படவில்லை. இலங்கையில் போத்துக்கீசின் பரிபாலனம் கோவையிலிருந்த இராசப்பிரதிநிதி அல்லது பதிலரசனின் கண்காணிப்பின் கீழிருந்தது. இலங்கையில் நிர்வாகப்பொறுப்பை ஏற்றவன் 'கப்பித்தான்' என்னும் தலைவரஞ்சும், (Captain General) அவனுக்குத் துணையாக வருமான விடயங்களைக் கவனிக்க வெடர்டா பசென்டா (Vedor de Fazenda) என்பவனும் நீதிபரி பாலனத்தைக் கவனிக்க ஓலவிடோர் (Ouvidor) என்பவனும் இருந்தனர்:

போத்துக்கீசர் தமது ஆட்சியின் கீழிருந்த யாழ்ப் பாணம், மன்னார் பகுதிகளை ஒரு கப்பின் மேஜரின் பொறுப்பில் வைத்துகிட்டு ஏனைய பகுதிகளைத் 'திசாவனி' என்னும் பெயர்கொண்ட நான்கு பிரிவுகளாக வகுத்தனர். மாத்தறை, சப்பிரகமுவா, நான்கு கோறளை, சப்த கோறளை என்பவனவே அத் திசாவனிகளாகும். மாத்தறைத்திசாவனி கீழ்மாகாணத்தையும், கொலங்னுக் கோறளை, கருந்துறைக் கோறளை சல்பதிக்கோறளை ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. நான்கு கோறளை என்ற பிரிவில் கேகாலையின் வடபகுதியும் சியானை, ஹப்பிற்றிகமகோறளைகளும் அடங்கியிருந்தன. ஏழு கோறளைப் பிரிவில் வடமேல் மாகாணமும், வடமத்திய மாகாணத்தின் பகுதிகளும் அலுத்தகுறு கோறளை என்னும் பிரிவும் அடங்கியிருந்தது. அதே சமயம் சப்பிரகமுவ பிரிவு மூன்று கோறளை புலத்கம், ஹேவகம் கோரளைகள் இரத்தின புரியின் சில பகுதிகள் ஆகியவற்றை அடக்கியிருந்தது: இல்வாறு நான்காக வகுக்கப்பட்ட திசாவனிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு திசாவனயின் கீழிருந்தது. திசாவனியின் உட்பிரிவுகளாகிய கோறளைகளை கோருளை என்பவர்களும் கோறளைகளின் உட்பிரிவுகளை அத்துக்கோருளை, லிதானை கிறி தலைமைக்காரர் ஆகியோரும் ஆண்டுவந்தனர். கோருளை அத் துக்கோருளை பதவிகளைப் போத்துக்கீசரே பெரும்பாலும்

வகித்துவரச் சிங்களவர்கள் சிறு தலைமைக்காரர்களாகவே சேவைசெய்தனர். இவ்வாறு திசாவனிகள் திசாவைவளின் பொறுப்பில் இருந்த அதே சமயம் கொழும்பு நகரம்மட்டும் கமரை (Camara) எனப்படும் பட்டினசங்கத்தினால் பரிபாலிக் கப்பட்டுவந்தது:

போத்துக்கீசர் அரசிறை வகுவிப்பதில் சிங்களவர்களின் முறைகளையே பின்பற்றினர். அவர்கள் தமது பரிபாலனத் தின் கீழிருந்த கிராமங்களில் அரசிறை வகுவிக்கும் உரிமையை பொரியோஸ் (Forgyros) எனப்பட்ட குத்தகைக்காரர்களுக்கு வழங்கினர்; மேலும் நிலங்கள் பற்றிய எல்லா விபரங்களையும் 'தோம்பு' என்னும் பதிவேட்டில் அவர்கள் குறித்துவைத்திருந்தனர். அதன்மூலம் அவர்கள் பூதல்வரி எனப்படும் சொத்து வரியைச் சரிவர அறணிட முடிந்தது: இவற்றைத் தவிர முத்து, கறுவா, பாக்கு, மிளகு, யானை என்பவற்றை விற்கும் ஏகபோக உரிமையும் போத்துக்கீசரிடமே இருந்துவந்தது.

நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் பின்பற்றிய பழைய முறையையே போத்துக்கீசரும் கைக்கொண்டனர். ஒவ்வொரு மாகாணத் திலும் நீதிபரிபாலனம் அதன் திசாவையின் பொறுப்பிலிருந்தது: அதே சமயம் ஒன்விடோர் என்னும் நீதிபரிபாலன அதிகாரி வருடம் ஒருமுறை ஒவ்வொரு மர்காணத்துக்கும் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார். சில குற்றங்களைச் செய்பவர்களைச் சித்திரவதை செய்யும் முறையையும் போத்துக்கீசர் பின்பற்றினர்.

இவ்வாறு போத்துக்கீசரின் பரிபாலனம் பழைய சுதேச முறைகளைப்பின்பற்றிய போதிலும் அது பல வழிகளில் பிற போக்கானதாகவும், கொடுரோமானதாகவும்காணப்பட்டது: மேலும்குவிஞரேல் என்னும் வரலாற்றுசிரியரின்படி "போத்துக்கல் அரசு எப்பொழுதும் கடனையாகவே இருந்தது" இவ்வித கீர்கெட்ட நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவை: (1) போத்துக்கீச அதிகாரிகள் கைக்கூலி வாங்கியது. (2) நாட்டின் பரிபாலனம் பற்றியோ சட்டத்திட்டங்கள் பற்றியோ தெளிவான அறிவும் அனுபவமும் அற்றவர்கள் ஆட்சிபீடத் தில் இருந்தமை, (3) அசிவிடோ முதலிய அதிகாரிகள் கொடுமையும் அக்கிரமமும் படைத்தவர்களாயிருந்தமை;

(4) அதிகாரிகளின் பெரும்பான்மையானவர்கள் போத்துக்கிசப் போரிவீரர்களாயிருந்தபடியால் அவர்களுக்குப் பரிபாலன அறிவு இல்லாதிருந்தமை.

இவ்வாறு பல விதத்திலும் போத்துக்கிசரின் பரிபாலனம் அவர்களுக்கு ஒரு தோல்வியாகவே முடிந்தது.

யமிற்சி

1. அசினிடோ என்பவன் யார் ?
2. மல்வானை மாநாட்டில் என்ன முடிவுகள் செய்யப் பட்டன?
- 3; நிந்தகம் என்றால் என்ன ?
4. 'மகாபதிதே' என்பவன் யார் ?
5. 'வெடர் டி பசெண்டா' என்பவனின் வேலை என்ன ?
6. யாழிப்பாணம்-மன்னர் பகுதிகள் யாரின் பொறுப்பில் இருந்தன?
7. போத்துக்கிசர் காலத்திருந்த நாலு திசாவனிகளும் யாவை?
8. கொழும்பை ஆட்சி செய்த சங்கத்தின் பெயர் யாது?
9. 'தோம்பு' என்றால் என்ன ?
10. போத்துக்கிசரின் பாலனம் தோல்வியுற்றதேன் ?

சமயம் கல்வியும்

போத்துக்கீசர் இலங்கைக்கு வந்த காலத்தில் சிங்களவர்கள் பெளத்த சமயத்தையும் தமிழர்கள் சைவசமயத்தையும் பின்பற்றிவந்தனர். சிங்களவர்கள் தொகையில் அதிகமாயிருந்தபடியால் பெளத்த சமயமே நாட்டின் பிரதான சமயமாயிருந்தது எனலாம். இவ்வாறு நாட்டின் பிரதான சமயமாயிருந்த பெளத்த சமயம் முதலாம் விமலதீமகுரியனின் காலத்தில் வளரிச்சியடைந்தது; அவன் காலத்தில் புத்தபிக்குகளுக்கு உயர் குருப்பட்டம் (உபசம்பத) கொடுக்கும்முறை மீண்டும் ஏற்பட்டது. பர்மானிலிருந்து வரவழைத்த பிக்குகளைக் கொண்டு ‘கெற்றம்பை’யில் ஓர் பட்டமளிப்பு விழாவை அவன் நடத்தினான்; அன்றியும் புத்தரின் புனிததந்ததாதுவை வைத்துப் பூசிப்பதற்காக அவன் தலதாமாளிகையையும் கட்டுவித்தான்.

ஆனால் போத்துக்கீசரின் வருகைக்குப் பின்னர் இலங்கையில் ஒரு புதிய சமயம் புகுத்தப்பட்டது. அதுவே உரௌமன் கத்தோலிக்க சமயமாகும். போத்துக்கீசர் தாம் பின்பற்றிய அச்சமயத்தைத் தமது ஆட்சியின் சீழிருந்த பகுதிகளில் பரப்புவதற்கு அரும்பாடுபட்டனர். அக்காலத்தில் பிரான்ஸிஸ் சவேரியார் என்னும் பிரபல இயேசு சபைக்குருவானவர் தென்னிந்தியாவில் மதமாற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். அதேசமயம் அவரது பெயரைக்கொண்ட இன்னொரு குருவானவரின் தலைமையில் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளில் கத்தோலிக்க சமயம் பரப்பப்பட்டது. இவ்விதமாகக் கத்தோலிக்க சமயத்துக்கு மாறியவர்களுக்கு உயர்பதவிகளையும் கொரவப்பட்டங்களையும் வழங்கியதன் மூலம் மேலும் பலரை அவர்கள் மதமாற்றமுடிந்தது. அன்றியும் மதமாற்றுவதோடு நின்றுவிடாது வழிபாட்டிற்குரிய கோவில்களையும் போத்துக்கீசர் கட்டினார். அக்கோவில்கள் மேற்கு

நாட்டுக் கட்டிடக்களை சிற்பம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டன.

இல்வாறு கட்டிடக்களை, சிற்பம், கத்தோலிக்கசமயம் ஆகியன அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதைப்போலவே மேற்குநாட்டுச் சங்கீதம் சமயகிர்த்தனங்கள் ஆகியனவும் இலங்கையில் பரவின. ஆனாலியும் சமயப் பிரசாரத்துக்கென இங்குவந்த குருமார் கத்தோலிக்கப் பிள்ளைகளுக்கெனக் கட்டப்பட்ட பாடசாலைகளில் மதபோதகர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றினர். அதேசமயம் உயர்தரக் கல்வியின் பொருட்டுக் கொழும்பில் ஒரு கல்லூரி தோண்றியது; அங்குதான் கல்விக்குரிய அழியவன்னான் கல்வி கற்றார். அவர் பிற்காலத்தில் தோம்புகளைப் பதிவுசெய்யும் மொகத்தல் என்னும் காரிய தரிசியாகவும் சேவைசெய்தார். அவர் மாயாதுனினை, கங்கார ஆராச்சி ஆகியோரின் கலகங்களையும் கொண்டத்திற்கு மாசாவின் வீரச் செயல்களையும் கூறும் குச ஜாதகை, குஸ்தான் தினுஹத்தானு என்னும் கவிதைகளையும் சுபாசித்தய, கவுஸ்கந்தேச என்னும் நூல்களையும் இயற்றினார்:

போத்துக்கீசரின் ஆட்சி கரையோரப் பகுதிகளில் நிலைத் திருந்த காலத்தில் அவர்களின் மொழி பழக்கவழக்கங்கள் நடை, உடை, பாவணை, நாகரிகம் ஆகியவற்றைக் கடற்கரைப் பிரதேச மக்களும் பின்பற்றினர்; மேலும் முதலாம் விமலதர்மகுரியன், தொனுக்கரினை, இரண்டாம் இராசசிங்கி ஆகியோரும் போத்துக்கீச மொழியை நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

போத்துக்கீசர் இலங்கையில் கடதாசியின் உபயோகத்தை அறிமுகப்படுத்தினர்: அவர்கள் சிங்கள, தமிழ்ப் பெண்களையும் விவாகம் செய்தனர்; இல்லிதமாக அவர்கள் கடதேச மக்களுடன் கலந்து உறவாடினமையால் பிற்காலத்தில் பல போத்துக்கீசச் சொற்களும் கடதேச மொழிகளுட்புகுந்துவிட்டன. கடதாசி, சப்பாத்து, கமிக, அலுப்புநேத்தி, ஸெஞ்சி, தீந்தை, அலுமாரி, பான், விசுக்கோத்து, அன்னசி, யன்னல் ஆகியன திரிபடைந்த போத்துக்கீசச் சொற்களே.

பயிற்சி

1; தென்னிந்தியாவில் மதமாற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்ட குருவின் பெயரென்ன?

2. மதமாற்றம் செய்வதற்குப் போத்துக்கீசர் கையாண்ட வழிகள் யாவை?
3. கத்தோவிகிக் சமயத்துடன் வேறு எவை இலங்கையில் பரவின?
4. கனிஞரி அழகியவண்ணன் யார்?
5. அவரி இயற்றிய நூல்கள் எவை?
6. தற்பொழுது வழக்கத்தினிருக்கும் நான்கு போரித்துக் கீசக் சொற்களைக் கூறுக?

இரண்டாம் நவீனை

மாநீரி வினாப்பந்தீரம்

- (1) பின்வருவனவற்றில் 'அ' வரியில் உள்ளவற்றுக்குப் பொருத்தமானவற்றை 'ஆ' வரிசையிலிருந்து தெரிந்து வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க:

1. புவிகுரியனைச் சுற்றி இலியஜுடோடாவின் வருவதை சிறந்தவராகும்.
2. ஜோன் கூற்றங்பேர்க் கூட்சேபிப்பவர் என்பது பொருளாகும்.
3. மறு மலரிச் சிக்கால ஒவியர்களில் சுவிற்சர்லாந்தில் புதிய மதக் கொள்கைகளைப் பரப்பினார்.
4. புரட்டஸ்தாந்தியர் என்றால் சோழர்கள் கிழக்கிந்திய தீவுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர்;
5. மத்தியகாலக் குருமாபேபர் என்பது வாகும். ரில் பலர்

6. சுவிங்கிளி எண்பவரி மொகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது.
7. மாட்டின் ஹூ தரி ன் காலத்தில் கோப்பளிக்கல் கண்டு பிடித்தார்.
8. கிஃ. பி. 11 ஆம் நூற் அச்சுயந்திரத்தைக் கண்டு குண்டில் பிடித்தார்.
9. மொகலாயப் பேர இடாம்பீக வாழ்க்கை ரசை நிறுவினவன் வாழ்ந்தனர்.
10. அவரங்கசிப் காலத் 5 ஆம் சாள்ஸ் பரிசுத்த திற்குப் பின்னர் உரோமப் பேரரசினு சக்ரவர் ததியாகியிருந்தான்.

(2) பின்வருவன சரியாயின் சரி எனவும் பிழையாயின் பிழை எனவும் கருக.

- (1) தாஜ்மகாலைக் கட்டியவன் அக்பராகும்;
- (2) முதலாம் எலிசபெத்தும் 5 ம் சாள்கம் ஒரே காலத்தவர்கள்.
- (3) தெண்ணிந்தியாவில் தோன்றிய இந்து அரசு விஜயநகரப் பேரரசாகும்.
- (4) கி. பி. 1518 இல் போத்துக்கிசர் இலங்கைக்கு வந்தனர்.
- (5) கடலோடி கென்றி கடல்வழி கண்டுபிடிப்பில் அதிக கவனம் செலுத்தினான்.
- (6) போத்துக்கிசர் வந்தபோது 8 ம் வீரபராக்கிரம பாகு கோட்டையரசனீயிருந்தான்.
- (7) ஏழாம் விஜயபாகுவுக்குப்பின்னர் 7 ஆம் புய னெகபாகு கோட்டையின் அரசனுகினான்.
- (8) தர்மபாலனின் முடிகுட்டு விழா போத்துக்கல் நாட்டில் நடைபெற்றது;
- (9) மூல்லேரியரப் போரில் போத்துக்கீரி வெற்றி பெற்றனர்.
- (10) சங்கிலியன் பரராசசேகரனைக் கொண்டு பத விக்கு வந்தான்.

(3) பின்வரும் சொற்றெடுப்பிலில் இரண்டு சரித்திரத் தொடர்புடையவை பொருத்தமில்லாததநைக் குறிப்பிடுகூ:

- (1) ஜயசந்தர பண்டாரன் கோணப்புபண்டாரன் கைம்பண்டாரன்:
- (2) 2ம் இராசசிங்கன் மூலவேரியா இரந்தெனிவல்
- (3) கொழும்பு : 1656 1648:
- (4) அழகியவண்ணன் குசாதகய பண்சிய பண்ணி ஜாதகய
- (5) அல்புக்கூரிக்கே கோவை திருக்கோணமலை
- (6) சைலேந்திரவமிசம் யாவா, விஜயநகரம்
- (7) இக்னேசியல்லோயலா இயேசுசபை டொமினிக் கன் சபை
- (8) கவிவியோ தொலைநோக்கி கட்டிடக்கலை
- (9) சேரவான்ரே ஸ்பெயின், இங்கிலாந்து:
- (10) அக்பர் சாஜகான் வாஸ்கொடகாமா:

(4) பின்வரும் சொற்றெடுப்பிலில் முதலிரண்டும் சரித்திரத் தொடர்புள்ளவை முன்றாவதுக்குப் பொருத்தமானதை அடைப்புக் குறிக்குள்ளிருந்து தெரிந்து கூறுங்

- (1) சேக்லிபியர்; நாடகஇலக்கியம்; மில்ரன் (கவிதை; கட்டிடக்கலை; ஒவியம்)
- (2) மாட்டின்லூதர்; ஜேர்மனி; இராஸ்மஸ் (பிரான்ஸ்; இத்தரவி; ஓல்வாந்து)
- (3) இந்தியா; கோவா; மலேயா (மலாக்கா; சிங்கப்பூர்; ஓர்மஸ்)
- (4) VI ஆம் புவனேசபாகு; சப்புமாலிகுமரையன்; 1ம் விமலதர்மன் (கோணப்புபண்டாரன், அஸ்தானகுமாரன்)
- (5) இலங்கை கறுவா; மலபார் (மிளகு; பட்டு; மட்பாண்டம்)
- (6) கண்டி; செங்கடகல்; கோட்டை (ஜயவர்த்தனபுரம்; கந்த உடபஸ்ரட்டை)
- (7) மாயாதுன்னை; சீதாவாக்கை; 2ம் இராசசிங்கன் (கோட்டை; கண்டி; இறைகமம்)

- (8) தொன்யுவான் தர்மபாலன்: தொன்பினிப்பு (யமசிங்கன்; ஜயவீரன்)
  - (9) 2ம் இராசசிங்கன் வலணை: கொன்ஸ்தன்றெடு சா (முல்லேரியா; இரந்தெனிவல்)
  - (10) சங்கிலி காசிநைஞர்; செனரதன் (2ம் ஆம் இராசசிங்கன்; 1ம் விமலதர்மகுரியன்)
- (5) மேஸ்வரும் வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமான சொல்லை அடைப்புக்குறிக்குளிருந்து தெரிந்து வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க்கூடுதல்
- (1) துருக்கியர் (1055 இல் 1453 இல்) கொன்ஸ்தாந்தினேப்பிளோக் கைப்பற்றினர்.
  - (2) இலியனேடோடாவின்சி (சித்திரக்கலையில் கட்டிடக் கணையில்) சிறந்து விளங்கினார்.
  - (3) எட்டாம் கென்றி காலத்தில் (அங்கிளிக்கன் சபை இயேசு சபை) உருவாகியது.
  - (4) அக்பர் காலத்தில் (5ம் சாள்ஸ், முதலாம் எவிச பெத) ஆட்சி செலுத்தினார்.
  - (5) கன்ஸிக்கோட்டையை ஆண்டவன் (சமோரின்; சுல்தான்) எனப்பட்டான்.
  - (6) நல்லூர்ச் சமவாயம் (1591 இல் 1561 இல்) நடைபெற்றது.
  - (7) விசயபாகுவின் மரணத்தின் பின்னர் கோட்டை (மூன்று; நாலு) பிரிவுகளாக்கப்பட்டது.
  - (8) விதியபண்டாரன் (திருகோணமலையில் யாழ்ப் பாணத்தில்) இறந்தான்.
  - (9) முதலாம் இராசசிங்கனுக்குப் பின்னர் சீத வாக்கை (வீழ்ச்சி ஏழுச்சி) யற்றது.
  - (10) வட ஜூரோப்பிய நாடுகள் (புரட்டஸ்தாந்த, கத்தோலிக்க) சமயத்தை ஆதரித்தன.
  - (11) மறுமலர்ச்சி (இத்தாலியில் கிரீக்கில் ஜேர்மனியில்) முதலில் தோன்றியது:
  - (12) போத்துக்கீசர் (1656, 1658, 1668) வரை இலங்கையில் ஆட்சி செலுத்தினர்.
  - (13) கிழக்கு நாடுகளுக்கு முதல் முதல் வழிகணை வர் (போத்துக்கீசர் ஸ்பானியர்) ஆவர்:
  - (14) கொன்ஸ்தன்றெடு சா (யாழ்ப்பாணத்தை கோட்டையை, கண்டியை) ப் போத்துக்கீசரின் ஆட்சியின்கீழ் கொண்டுவந்தான்.
  - (15) தொங்கதரினா (கரலியட்டபண்டாரனின் கோணப்பு பண்டாரனினி) மக்களாலும்

முன்று தவணை

அலகு 7

பாடம் 42

ஒல்லாந்தரின் இலங்கை வருதையும் ஜரோப்பிய நீலையும்

- பிரான்சு பிரசியா இரசியா

பதினைந்தாம் நூற்றுண்டில் தொடங்கிய கல்வி, கண், மறுமலரிச்சியும், மதச் சீர்திருத்த இயக்கங்களும் ஜரோப்பாவில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. அவற்றின் விளைவாக வத்தீசு மொழியின் செல்வாக்குக் குறைய இத்தாலிய, பிரெஞ்சு, ஜேர்மனி, ஆங்கில மொழிகள் எழுச்சியுற்றன. அதே சமயம் கத்தோலிக்க மதத்தில் ஏற்பட்ட பிளவும் நாடுகளுக்கிடையில் ஏற்பட்ட போர்களும், கடல் வழிக்கண்டுபிடிப்பினால் ஏற்பட்ட விழிப்பும் ஒன்றுசேர்ந்து மானியமுறையை முற்றுக ஒழித்து ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தேசிய உணர்ச்சியையும் நாட்டுப்பற்றையும் கிளரிவிட்டன; இதன் பயனாக முன்னர் ஜரோமசாம்ராச்சியத்தின் பகுதிகளாயிருந்த பல நாடுகளை தந்திர தேசிய வருக்களாகின. இவ்வாறு எழுச்சிபெற்ற நாடுகளில் பிரான்சு, பிரசியா, இரசியா, ஒல்லாந்து, இங்கிலாந்து ஆகியன பிரதானமரணவை.

பிரான்சு:

பிரான்சு ஒரு தேசமாக எழுச்சிபெறவும் அங்கு தேசிய உணர்ச்சி உருவாதற்கும், அது இங்கிலாந்துடை மேற்கொண்ட 100 ஆண்டுப் போகும் (1347 - 1453) ஜோன் ஒன்

ஆர்க் எண்பவரினி தீரழும் அடிப்படைக் காரணங்களாகும்: நாருண்டுப் போரில் வெற்றிபெற்ற பிரான்சு போரிபன் வழி சத்து அரசரிகளாகிய 4 ஆம் கென்றி 13 ஆம் ஹயி ஆகி யோர் காலத்தில் ஒன்றுபட்டு வளர்ந்தது. 13 ஆம் ஹயி காலத்தில் முதன் மந்திரியாயிருந்த றிசிலியு பின்பற்றிய முறை களினால் பிரான்சு பலப்பட்ட அதே சமயம் அதன் அயல் நாடுகள் பலமிழந்தன: பின்னர் 1643 இல் 13 ஆம் ஹயி இறக்க அப்போது இளம் வயதினான்யிருந்த 14 ஆம் ஹயி அரசுகட்டிலேறினான். அவனது இளமைக்காலத்தில் மசீன் என்னும் முதன் மந்திரியே ஆட்சியை நடத்தினான். அவன் றிசிலியூவின் கொள்கைகளைத் தானும் பின்பற்றிப் பிரான்

14 ஆம் ஹயி

சுகிகு உள்நாட்டில் அமைதியையும் வெளிநாடுகளில் ஏதைழ யும் பெற்றுக்கொடுத்தான்: பின்னர் 1661 முதல் 14 ஆம் ஹயி தானே ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுப் பிரான்சில் சரி வாதிகார ஆட்சியை நிலைநாட்டினான். “நானே அரசு” (I am the state) என அவன் ஒருபோது குறிப்பிட்டதிலிருந்து அவனது

ஆட்சியின் தன்மையை ஒருவர் ஹலிக்கலாம்; அவனது போர்களும் ஆட்சிமுறையும் பிரான்சில் தேசிய உணர்ச்சி வளரப் பெருந்துள்ள செய்தன. அதே சமயம் கோல்பேட் என்னும் அவனது முதன் மந்திரி மேற்கொண்ட பல சீர்திருத்தங்களும் பிரான்சின் எழுச்சிக்கு உதவின;

கோல்பேட் நாட்டின் நிதிநிலைமையைச் சீர்திருத்தினான்; நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட ஊழல்களை நீக்கினான். நிலவரியை நீக்கிக் குடிமக்களின் வரிப்பழுவைக் குறைத்தான்; போக்குவரத்து வசதிகளையும் வர்த்தகம் கைத்தொழில் ஆகியவற்றையும் விருத்திசெய்தான். அவன் காலத்தில் பிரான்சு பாண்டிசேரி, டக்கர் குடியேற்றங்களையும் தாபித்தது. மேலும் கோல்பேட் இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கு வரிவிதிப்பதன்மூலம் உள்நாட்டு உற்பத்தியியும் ஏற்றுமதியியும் அதிகரிக்க உதவினான்;

14 ஆம் ஹூயியின் காலம் பிரான்சிய இலக்கியம் பண்பாடு ஆகியவற்றின் பொற்காலமாகும்; அவன் கலைஞர்களை ஆதரித்தான். அவனது சபையில் கலைஞர்களும், புலவர்களும், பிரபுக்களும் நிறைந்து காணப்பட்டனர்; அவன் காலத்தில் பிரான்சியமொழி, இலக்கியம், சிற்பம், சித்திரம், இசை, தத்துவசாத்திரம் முதலிய கலைகளில் நாடு முன்னேற்ற மடைந்தது; பிரசித்திபெற்ற வேர்சை பளிங்கு மாளிகையும் அவனுகாலத்திலேயே கட்டப்பட்டது; இவ்வாறு பிரான்சு பல துறைகளிலும் முனினேற்றமடைந்தபோதிலும் 14 ஆம் ஹூயிமன்னான் தனது நாடானால் வேட்கையினால் ஒல்லாந்து, ஸ்பானியா முதலிய நாடுகளுடன் மேற்கொண்ட தேவையற்ற போர்களினாலும் அவனது அபரிமித ஆடம்பர வாழ்க்கையினாலும் நாட்டின் பொருளாதாரம் கடுமையரகப் பாதிக்கப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றுண்டில் பிரான்சில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டதற்கு அதுவும் ஒரு காரணமாகும். அதைப்பற்றி அடுத்த ஆண்டிற்படிப்பீர்கள்;

பிறசியா:

பதினேழாம் நூற்றுண்டில் பிரான்சைப்போல எழுச்சி பெற்ற பிறதொரு நாடு பிறசியாவாகும்; அதை உயர்நிலைக் குக்கொண்டுவந்த முதலாவது மனின் பிறடெறிக் வில்லியமாகும்; அவன் 1640 முதல் 1688 வரை ஆட்சி செலுத்தி னான். அவன் சிதற்கிடந்த பல பகுதிகளை ஒன்றுபடுத்திப்

பிறசியாலைப் பலமுள்ள ஒரு நாடாகிகளுடைய அவனுக்குப் பின்னர் பிறபெறிக்கும் அவனைத் தொடர்ந்து பிறபெறிக் வில்லியம் I என்பவனும் ஆட்சிசெய்தனர். பிறபெறிக் வில்லியம் பிறசியாவில் ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டினான். அவன் பல நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டான். அவனுக்குப்பின்னர் இரண்டாவது பிறபெறிக் ஆட்சிக்கு வந்தான்; அவனே மகா பிறபெறிக் எனப்படுகிறார்; அவன் பல போர்களில் ஈடுபட்டான்; அவன் காலத்தில் ஆஸ்திரியாவை மரியாதீறேசா என்னும் அரசி ஆண்டுவந்தாள்; ஐரோப்பிய அரசரிகள் ஆஸ்திரியா பிரிக்கப்படாதபடி பாதுகாப்பதற்கு அவனது தற்கொல்கிய சாளிஸ் காலத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் மரியாதீறேசா காலத்தில் பிறபெறிக் கைலீசியாவைக் கைப்பற்றும் ஆசையினால் அவ்வாக்குறுதியையும் மீறி ஆஸ்திரியாவுடன் போரிட்டான். 1740 முதல் 1748 வரை நடைபெற்ற ஆஸ்திரிய வழியிருமைப் போரில் பிறபெறிக் கைலீசியாவைக் கைப்பற்றினார்.

மகர பிறபெறிக்

யாவைக் கைப்பற்றினார். ஆயினும் 1756 முதல் 1763 இல் மீண்டும் பிறசியாவும் ஆஸ்திரியாவும் போரிட்டான். அதுவே ஏழாண்டுப் போராகும். அதில் பிரான்சு ஆஸ்திரியாவுக்கு உதவி செய்யப் பிரித்தானியா பிறபெறிக்கை ஆதரித்தது. ஆயினும் ஆப்போரிலும் இருதி வெற்றி பிறசியாவுக்கே கிடைத்தது.

அதன் பின்னர் 1772 இல் பிற்டெறிக் குளத்திரியா, இரசியா என்பவற்றுடன் சேர்ந்து போலீந்து நாட்டை முன்றுக்கப்படுகிட்டுக்கொண்டான். அத்துடன் பிரான்டன்பேர்க், சௌலிசியா ஆகியவற்றைப் பிற்சியாவுடன் ஒன்றுபடுத்தி அதை முதலாம் தரவல்லரசாக்கி அதன் பிற்காலைப் பெருமைக்கு அடிகோலி னன். பிற்டெறிக் ஒரு சர்வாதிகாரியாயிருந்தபோதிலும் தன்னை “மக்களின் தந்தையாக”க் கருதித் தேசப்பணிக்கே தன்னை அர்ப்பணித்தான்; அவன் நாட்டின் நிர்வாக அமைப்பைத்திருத்தினான்; கல்வி வசதிகளை அதிகரித்தான்; கைத் தொழில், வரித்தகம் ஆகியவற்றை வளர்த்தான்; சதுப்பு நிலத்தை மீட்டும், புதிய முறைகளைப் புகுத்தியும் பயிர்க் கூட்டுக்கையை விருத்திசெய்தான்; நாடு மதப்பிரிவினைகளால் நவிவுருது காத்தான். இவ்வாறு தன்னை நாட்டின் சேவைக்கு அர்ப்பணித்ததனால் அவன் ஒரு நல்லிபுரி அரசன் என்ற பெருமையைப்பெறுகிறான்.

இரசியா :

இரசியா மத்தியகாலத்தில் பல சிற்றரசுகளாயிருந்தது. அக்காலத்தில் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து படையெடுத்த தாத்தாரியர்களினால் அழிவுருமல் மாஸ்கோ சிற்றரசு மட்டும் தப்பியது; அதுவே பிற்கால இரசியப் பேரரசுக்கு மையமாகியது. இரசியா, இவான் (பயங்கர) என்பவனின் காலத்தில் விரிவடைந்தபோதிலும் அது ஐரோப்பியமயமாகாமல் வறியதாக வும் பிற்போக்கானதாகவும் காணப்பட்டது. அந்நிலைமை 17 ஆம் நூற்றுண்டின் பின்னர் படிப்படியாக மாறியது. 17 ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் (1613 இல்) உரோமனைப் பண்ணும் வமிசத்தினர் இரசியாவில் ஆட்சிக்கு வந்தனர்:

அவர்களின் வரிசையில் முன்றுவது அரசனே மகாபிற்றர் ஆவான். அவன் 1682முதல் 1725வரை ஆட்சி செலுத்தினான்; அவன் இரசியா முன்னேறுவதாயின் அதை ஐரோப்பியமய மாக்கித் தொழில் நுட்பத்தில் முன்னேற்றசெய்யவேண்டுமென்பதை உணர்ந்தான். அந்நோக்கத்துடன் அவன் மாறுவேடத்தில் ஒல்லாந்து முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரயாணம்செய்து அந்நாடுகளின் கைத் தொழில் முன்னேற்றத்தையும் அதன் காரணத்தையும் தெரிந்துகொண்டான். மேலும் அவன் அங்கு கைத் தொழில், தொழில்நுட்பம்பற்றிய பல விடயங்களைத்

தானே கற்றபீணர் பல தொழில்நுட்பவல்லுநகரைக் கூட்டிக் கொண்டு இரசியாவுக்குத் திரும்பினான். அவன்து அயராத முயற்சியின் பயனாக இரசியா ஓர் நல்ல அரசாகி ஜோரோப்பிய அரசுகளின் தரத்துக்கு உயர்ந்தது: பீற்றர் இரசியர்களின் பிறபோக்கான பழக்கவழக்கங்கள் உடை ஆகியவற்றில் மாற்றங்களைக்கொண்டுவந்தான்; பெண்களைச் சமூக வாழ்வில் ஈடுபெடத்துடன்டினான்: இராணுவத்தில் நிலவிய பூசல்களை ஒழித்தான்; இரண்டு இலட்சம் வீரரைக்கொண்ட ஒரு தறைப் படையுடன் ஒரு கப்பறிப்படையையும் உருவாக்கினான்; கைத் தொழில்களை விருத்தி செய்தான்; மேலும் பண்ணிரண்டாம் சாள்ஸ் என்னும் சவீடன் நாட்டு அரசனைப் பொல்ராவாப் போரில் வென்று பாலிடிக்கடற்கரைப்பகுதியைக் கைப்பற்றி வருவது அந்நகரம் இன்று ஸெனின் ரிராட் எனப்படுகிறது:

மகா பீற்றர்

மகாபீற்றர் துருக்கியரைத் துரத்தித் தெற்கே கருங்கடல் வரையிலும் தனது ஆட்சியை வீரிவுபடுத்தினான். அவன் மோ என்னும் இரசிய பாராஞ்மன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு ஒரு சர்வாதிகாரியாக ஆட்சிசெய்தான்; அவன்

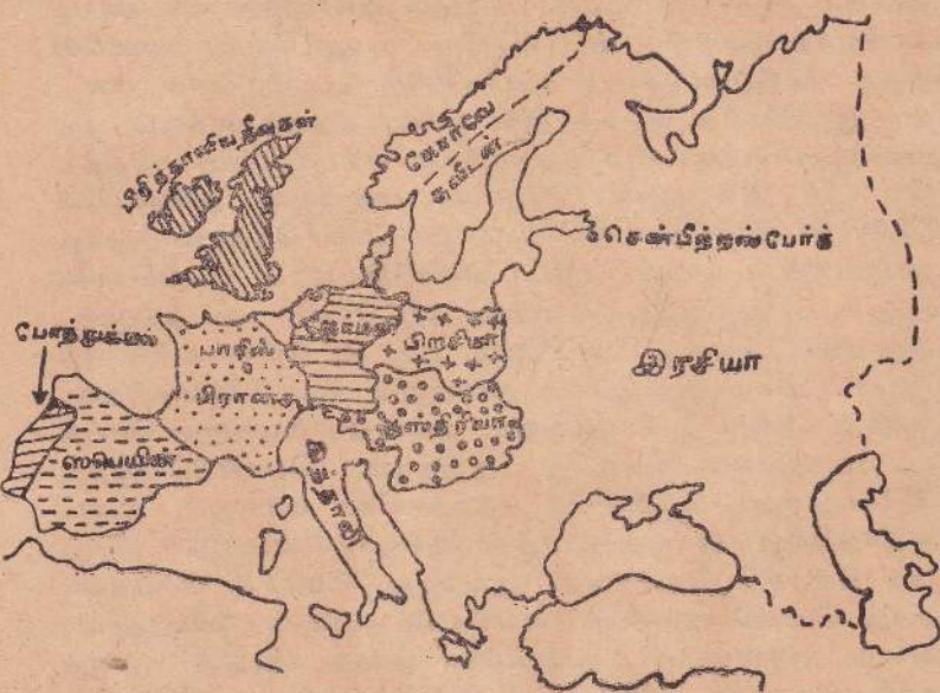
சிலபோது கில் கொடுரே வழிகளையும் பின்பற்றியதுண்டு; ஆயினும் அவனது ஆட்சியில்போதுதான் இரசியா பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம்கண்டு பலமும் பெற்றது என்பதை மற்றும் முடியாது;

பயிற்சி

- 1: மசரினி என்பவன் யார்?
- 2: 14 ஆம் தூயி உன்நாட்டில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை யாவை?
3. 'கோலிபேட்' பிரான்சை முன்னேற்ற என்ன செய்தார்?
4. மகா பிற்பெற்றிக் எந்நாட்டுக்கு அரசனுயிருந்தான்?
5. அவனது காலத்தில் ஆலதிரியாவை யார் ஆண்டார்?
6. 'ஸலீகியா' தொடர்பாக ஏற்பட்ட இரு போர்களும் எவை?
7. பிற்பெற்றிக் பிறசியாவில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?
- 8: இரசியாவை முன்னேற்றமடையச் செய்த மன்னர் யார்?
- 9: அவன் எந்த வமிசத்தவன்?
- 10: பீற்றர் எந்தநாட்டு மன்னைத் தோற்கடித்தார்?
- 11: சென் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கினி தற்போதைய பெயருள்ளன?
- 12: பீற்றர் இரசியாவில் மேற்கொண்ட சீதிருத்தங்கள் யாவை?
- 13: 'நல்லியுரி' சரிவாதிகரரி என்பதை பொருள் யாது?

ஒல்லாந்தீஸ் பேரரசு

பி ஸ்ளோகனே! பெநெலக்ஸ் நாடுகளைப்பற்றிப் புவியிய வில் படித்திருக்கிறீர்கள்வீல்வா? பெநெலக்ஸ் நாடுகளில் ஒன்று ஒல்லாந்தாகும்: ஒல்லாந்தும் அதன் அயல்நாடாகிய பெவ்ஜியமும் 'தாழ்ப்புமி' நாடுகள் எனவும், நெதர்லாந்து

17ஆம் 18ஆம் நூற்றுண்டுகளில் ஐரோப்பா

எனவும் கிடைப்போது குறிப்பிடப்படுவதுண்டு: இந்நாடுகள் மத்தியகாலத்தில் 17 மாகாணங்களாகப் பரிசுத்த உரோம சாம் ராச்சியத்தின் பகுதிகளாயிருந்தன: பின்னர் பரிசுத்த உரோம

சாம்ராச்சியத்தின் அரசனை சாள்ஸ் V அவற்றைத் தனது மகனும் ஸ்பெயினின் அரசனுமாகிய இரண்டாம் பிலிப்பின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டான்!

சாள்ஸ் அரசன் காலத்திலேயே ஒல்லாந்தில் புரட்டஸ் தாந்த சமயம் பரவியது; அதை அவன் விரும்பாதபோதி ஹம் மதப்பூச்சீக் கிளறவிரும்பாதபடியால் அதற்கு எதிராக அவன் ஏந்நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை; ஆனால் 1556 இல் இரண்டாவது பிலிப் மன்னன் ஸ்பெயின் நாட்டில் அரசனியவுடன் நிலைமை முற்றுக மாறியது.

இரண்டாவது பிலிப் சகிப்புத்தன்மை குறைந்தவன்; அவன் ஒல்லாந்தரைத் தனது பிடியில் இறுக்கமாக வைத்திருக்கவும் ஒல்லாந்தில் புரட்டஸ்தாந்த சமயம் பரவுவதைத் தடுக்கவும் ஆசைப்பட்டார். மேலும் ஒல்லாந்தர் கடலோடி களாயிருந்தபடியால் ஸ்பானியரின் ஆட்சியும் அவர்கள் விதித்த கட்டுப்பாடுகளும் அவர்களுக்கு ஆத்திரத்தை ஊட்டின. இந்நிலையில் ஒல்லாந்தில் புரட்டஸ்தாந்தருக்கும் கத்தோலிக்கருக்குமிடையில் கலவரங்கள் ஏற்பட்டதை அறிந்த பிலிப் 1567 இல் ஆஸ்வா கோமகன் என்பவன் தலைமையில் 30,000 பேரரக் கொண்ட ஒரு படையை நெதர்லாந்துக்கு அனுப்பினான். அவன் புரட்டஸ்தாந்தியரைப் படுகொள்ள செய்தும் பயமுறுத்தியும் பயங்கர ஆட்சியை நடத்தினான்; அதேசமயம் அவனது படைகளும் பல அட்ரேஸியங்களில் ஈடுபட்டன. அவை ஆன்றவேப் நகரையும் கொள்ளியதித்தன: இவ்வாறு ஆஸ்வாக் கோமகனும் அவனது படைகளும் செய்த அட்டகாசத்தினால் மக்களின் ஆத்திரம் பொங்கியெழுந்து அலைமோதியது. அந்நிலையில் கத்தோலிக்க மக்களும் புரட்டஸ்தாந்தியருடன் கைகொர்த்து ஆஸ்வாக்கோமகனுக் கெதிராக்கி கிளர்ச்சி செய்தனர். இவ்வாறு கிளர்ச்சி செய்தவர்களுக்கு மௌனி வில்லியம் என்பவன் தலைமை வகித்தான். அவனது தலைமையில் ஒல்லாந்தர் ஒன்று பட்டுத் தமது சுதந்திரத்துக்காக வீரத்துடன் போராடினார். அப்போரின் ஒரு கட்டத்தில் 1573 இல் ஸெடன் என்னும் நகரை முற்றுகையிட்ட ஸ்பானியரைத் துரத்துவதற்கும் அதன் கோட்டைக்குள்ளிருந்தோருக்கு உணவு கொடுப்பதற்குமாகக் கடலைஞகளையே உடைத்துவிட்டனர்! அதன் பின்னரைதான் ஸ்பானியர் அங்கிருந்து பின்வாங்கினார்; இவ்வாறு சுதந்திரதாகமுற்ற ஒல்லாந்தர் காட்டிய வீரத்தையும் ஸ்பானிய

எதிர்ப்புவரச்சியையும் கண்ட ஆல்வா கோமகன் தனது பதவியை விட்டுவிலகிச் செல்ல பாமா கோமகன் அவனது இடத்தில் நியமிக்கப்பட்டான். அவன் நெதர்லாந்தின் தென் பகுதியில் உள்ள பத்து மாகாணங்களிலும் வாழ்ந்த கத்தோ லிக்க மக்களுக்குப் பல சலுகைகளைக் கொடுத்து அவர்கள் ஸ்பானியாவின் ஆட்சியை ஏற்கச் செய்தான். அதே சமயம் எவ்விதத்திலும் தாம் ஸ்பானியருக்கு அடிக்கமப்பட்டமுடியாது எனத் தீர்மானித்த வடக்கு மகாணங்கள் ஏழும் 1579 இல் ஜக்கிய மாகாணங்கள் எனிற பெயர்ப்புண்டு தாம் ஓர் சுதந்

மெளனி வில்லியம்

திர அரசு எனப் பிரகனம் செய்துகொண்டன. அதை யறிந்த பிலிப் ஓல்லாந்தரின் எதிர்ப்புக்கு மெளனி வில்லியமே காரணமென்கண்டு அவனைக் கொல்பவர்களுக்குப் பரிசளிப்பதாகப் பகிரங்கப்படுத்தினான்: அதன் விணவாக 1579 மூலை 10 இல் மெளனி வில்லியம் ஒரு சதிகாரங்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டான். இவ்வாறு மெளனினில்லியம் கொல்லப்பட்டபோதிலும்

அவன் ஒல்லாந்தரிடம் கிளறிசிட்ட விடுதலைவேட்டை அவர்களைசிட்டு அகலவில்லை; எனவே அவர்கள் மொளிவில்லியத் தின் புதல்வர்களாகிய மொரிஸ் கென்றி ஆகியோரின் தலைமையில் விடுதலைப்போன்றத் தொடர்ந்து நடத்தினர்;

இது இவ்வாரூப ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தர் மீது அனுதாபம் கொண்டு அவர்களுக்கு உதனி செய்ததாலும் அமெரிக்காவில் ஸ்பானிய குடியேற்றங்களைக் கொள்ளியதித்ததினும் ஆத்திர மூட்டப்பட்ட பிலிப் மன்னன் இங்கிலாந்து மீது படையெடுப்பதில் கவனம் செலுத்தினான்; ஆயினும் அவனால் அனுப்பப்பட்ட ‘ஆமடா’ என்னும் கப்பற்படை ஆங்கிலேயரால் தோற்கூடிக்கப்பட்டதனால் ஒல்லாந்தரின் துணிச்சல் அதிகரித்தது. எனவே அதன் பின்னர் மொரிஸ் தலைமையில் அவர்கள் தீரத்துடன் போராடிப் பல இடங்களில் ஸ்பானியரின் படைகளைப் பூற்றுதலிடச் செய்தனர்; அந்திரீயில் ஸ்பானியர் போரில் சோர்வடைந்து 1609 இல் ஒல்லாந்தருடன் சமாதானம் செய்துகொண்டனர். அதைத் தொடர்ந்து ஐக்கிய மாகாணங்கள் ஏழும் ஒல்லாந்து என்னும் புதிய நாடாகினா; ஆயினும் 1648 இல் செய்யப்பட்ட வெஸ்ட்பேனிய உடன்படிக்கையின் போது தான் ஸ்பெயின் ஒல்லாந்தினை சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்தியது; இங்வாறு ஸ்பானியரிடமிருந்து விடுதலைபெற்ற ஒல்லாந்து விரைவில் பலதுறைகளிலும் விருத்தியடைந்தது; அது ஒரு கப்பற்படையைக் கட்டியது; அதேசமயம் 1602 இல் தொடங்கப்பட்ட கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கம் கடல்கடற்ற வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டது. இவ்வாறு திரைகடலோடித் திரவியம் தேடிய ஒல்லாந்தர் உன்னாட்டில் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்தனர். இதன் விளைவாக வைரம் வெட்டுதல், கப்பல் கட்டுதல், ஆகியன் வளர்ச்சியடைந்தன; அக்காலத்தில் அம்ஸ்ரடாம் நகரம் ஐரோப்பாவின் வர்த்தகத் தலைநகரமாக மாறியது; மேலும் ஒல்லாந்து சுதந்திரமடைந்த பின்னர் அங்கு கல்வி கலை ஆகியனவும் துரிதவளர்ச்சியடைந்தன; அங்குள்ள ஸேடன் நகரில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டது. அது அறிஞர்கள் பலரின் உறைவிடமாகியது; இக்காலத்தில் ரெய்பிரூன்ட முதலிய கலைஞர்கள் கல்விகலைகளை வளர்த்தனர்; அதேசமயம் சுதந்திர பூமியாகிய ஒல்லாந்தில் “சுதந்திர எண்ணங்கள்” நிறைந்த பல நூல்கள் வெளி யிடப்பட்டன அன்றியும் உரோமரின் சட்டங்களைத்தழுவி உருவாக்கப்பட்ட பிரசித்திபெற்ற உரோமன் ப்ரசு சட்டத்தை

உலகுக்கு அளித்தவர்களும் ஒல்லாந்தர்களே. இவ்வாறு சுதந் திரத்தின் சீன்னர் துரிதவளர்ச்சிகண்ட ஒல்லாந்தர் குடியேற்றங்களை நிறுவுவதிலும் கரிசனை காட்டினர். அவர்கள் அமெரிக்காவில் நியூ அம்ஸ்டர்டாம் (நியூயோக்) என்னும் குடியேற்றத்தை நிறுவினர்; பின்னர் யாவா, மலாக்கா ஆகிய வற்றைக் கைப்பற்றினர். இவ்வாறு குடியேற்றங்களை நிறுவுவதிலும் கடல்கடந்த வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருந்த அக்காலத்தில்தான் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தனர். இலங்கைக்கு வந்த ஒல்லாந்தர் இரண்டாம் இராச சிங்கனுடன் இணைந்து போத்துக்கீசரைத் தோற்கடித்து விட்டுக் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப்பற்றி 1656 முதல் 1796 வரை ஆட்சி செய்தனர், அவர்கள் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப்பற்றிய வரலாற்றை இன்னொரு பாடத்திற் படிப்போம்.

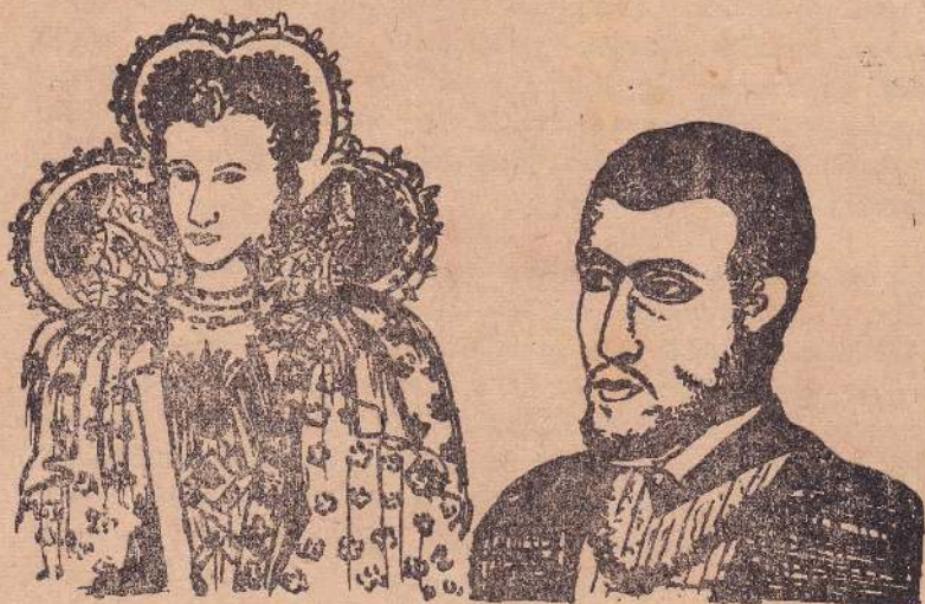
பயிற்சி

- 1: ‘நெதர்லாந்து’ என்பது எந்நாடுகளைக் குறிக்கும்?
2. நெதர்லாந்தை ஆண்ட பரிசுத்த உரோமப் பேரரசன் யார்?
3. பிலிப் நெதர்லாந்துடன் பணக்கமை கொண்டதேன்?
4. ‘ஆல்வா’ கோமகனை ஒல்லாந்தர் எதிர்த்துதேன்?
5. ஜக்கிய மாகாணங்கள் என எவ்வ பெயர் பெற்றன?
6. அவற்றின் விடுதலைக்காகப் போராடிய வீரன் யார்?
7. ஒல்லாந்தின் சுதந்திரம் எப்போது உறுதிப்படுத்தப் பட்டது?
8. ஒல்லாந்தர் வர்த்தக சங்கத்தை நிறுவியதேன்? எப் போது நிறுவினர்?
9. ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஏக்காலத்தில் ஆண்டனர்?
10. ஒல்லாந்தர் உருவாக்கிய கட்டம் எது?

இங்கீலாந்து

பதினேழாம் நூற்றுண்டில் பிரான்ஸ், பிரசியா, இரசியா ஆகிய நாடுகளில் சர்வாதிகார ஆட்சி தோன்றிய காலத்தில் இங்கிலாந்து, ஒல்லாந்து ஆகியவற்றில் முடியாட்சி முறையே நிலவியது; இங்கிலாந்தில் 1485 இல் தியூடர்வமிச அரசனாக ஏழாவது கென்றி ஆட்சிபீடுமேறியதைத் தொடர்ந்து முடியாட்சி பலப்பட்டது. ஏழாவது கென்றிக்குப் பின்னர் ஆண்ட எட்டாவது கென்றியும் அவன்து இனொய் மகளாகிய முதலாம் எலிசபெத்தும் இங்கிலாந்தைப் பலமுன்ள நாடாக்கி னர். எட்டாவது கென்றி மன்னன் பாப்பரசரகுக்குச் சட்டுப் படாத அங்கிலிக்கன் சபையொன்றை உருவாக்கியதுபற்றி முன்னரே படித்திருக்கிறீர்களல்லவா? எட்டாவது கென்றிக்குப்பின்னர் அவன்து மகன் ஆரூவது எட்வேட்டும் அவனுக்குப் பின்னர் கென்றியின் முத்தமகளாகிய மேரியும் ஆட்சிசெய்த னர். மேரி அரசி 1558 இல் இறக்க எலிசபெத் இங்கிலாந்தின் அரசியாகினான்; முதலாம் எலிசபெத்தின் ஆட்சிக்காலம் இங்கிலாந்தின் பொற்காலம் எனப்படுகிறது. அவள் காலத்தில் உள்நாட்டில் அமைதி நிலவியது; மக்கள் அவன்து ஆட்சியைப்போற்றி அவள்மீது அஷ்புகாட்டினர். எலிசபெத் காலத்தில் ஸ்பானிய அரசனுகிய இரண்டாவது பிலிப் 'வெஸ்ல முடியாத ஆமடா' (Armada) என்னும் பெயருடைய பெரும் கப்பற்படையை இங்கிலாந்துக்கு எதிராக அனுப்பினான். ஆயினும் பிரான்சில் டிரேக், ஹோக்கின்ஸ் முதலிய தீரமிக்க கடற்படை வீரர்கள் அதனை முறியடித்தனர். இதனால் எலிசபெத் அரசியின் புகழ் அகிலமெங்கும் பறவியது; எலிசபெத்தின் ஆட்சிக்காலம் ஆங்கில இலக்கியத்தின் பொற்காலமுமாகும். சேக்ஸ்பியர் பென்ஜோன்சன் முதலிய உலகப்புகழ்பெற்ற புலவர்கள் அவள் காலத்தில் தமது எழுத்தினால் ஆங்கிலமொழியை வளப்படுத்தினர்.

எலிசபெத் 1600 இல் கிழக்கிந்திய வர்த்தகசங்கத்தை யும் தொடக்கிவைத்தான்; அவள் காலத்தில் திரைகட்டோ

இரண்டாம் எலிசபெத்தும் இரண்டாவது பிலிப்பும்

இடய மாலுமிகள் தேடிய செல்வத்தினால் இங்கிலாந்து பொன் கொழிக்கும் பூமியாகியது. எலிசபெத் அரசி 1603 இல் இறக்க ஸ்ருவாப் வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் அரசனாகினான்; அவனும் அவனுக்குப்பின் பதவிக்குவந்த கான்ஸம் பாரானுமன் றத்தைப் புறக்கணித்துச் சர்வாதிகார ஆட்சிசெலுத்த முற் பட்டதனால் முடிக்கும் (அரசனுக்கும்) பாரானுமன்றத்துக்கு மிடையில் அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன. இவ்வாறு 1642 இல் அரசனுக்கெதிராக ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. ஒலிவர் குரெம்வெஸ் அக்கவகத்தை முன்னின்று நடத்தினான். அதைத் தொடர்ந்து சான்ஸ் அரசன் 1649 இல் சிரச்சேதம் செய்யப் பட்டதனால் அடுத்த 11 ஆண்டுகளும் குரெம்வெலின் தலைமையில் குடியரச முறையான ஆட்சி நடைபெற்றது. ஆனால் குரெம்வெலும் அவனுக்குப்பின் ஆட்சி நடத்திய றிக்காட் என் பவனும் மக்களின் சுதந்திரத்தில் கூடுதலாகத் தலையிட்டதனால் குடியரச ஆட்சிமுறை கவர்ச்சி குறைந்துபோயிற்று. இதன் பின்னர் 1660 இல் சான்ஸ் மன்னனின் மகனுகிய 2 ஆம்சான்ஸ் அரசனாக முடிகுட்டினர், அவன் பாரானுமன்றத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு வரம்புடை முடியாட்சி செலுத்தினான். ஆயினும் அவனுக்குப் பின்னர் 1658 முதல் ஆட்சிசெய்த அவனது தமிழ்யாகிய

இரண்டாம் ஜேம்ஸ் காலத்தில் பாரானுமன்றத்துக்கும் அரசு நுக்குமிடையில் மீண்டும் தகராறுகள் உண்டானா: அவற்றின் விளைவாக ஜேம்ஸ் பிரான்சுக்கு ஒடிவிட அவன்து மருமகனும் ஒல்லாந்தை அப்போது ஆண்டுவந்தவனுமாகிய ஹெஞ்சு வில்லியம் மக்களின் நிபந்தனைகளுக்கு இசைந்து இங்கிலாந்தின் அரசனுகிறான்:

இவ்வாறு மனின் ஒருவணைத் தூரத்திலிட்டு மக்கள் தமது சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒருவனுக்கு முடிகுட்டிய இச்சம்பவம் 1688 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி என விவரிக்கப்படுகிறது. இதன்பினர் தெய்வீக உரிமையுடைய முடியாட்சி முடிவடைந்து வரம்புடை முடியாட்சி தொடங்கியது: ஒரேஞ்சு வில்லியம் இங்கிலாந்தின் பாரானுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப் பட்ட உரிமை மகோதாவுக்கு இணக்கம் தெரிவித்தான். அத் தட்டு அவன் பாரானுமன்றத்தின் இறைமைகை ஏற்றுக் கொண்டு அதன் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஆட்சியை நடத்திவந்தான்; ஒரேஞ்சு வில்லியத்துக்குப் பின்னர் பதவியேற்க உரிமையுடையோர் ஒருவரும். இருக்காதபடியால் சாக்கண் வமிசத்தைச் சேர்ந்த ஹோஸ்ட் இங்கிலாந்தின் அரசனாக்கப்பட்டான். ஆனால் அவனுக்கு ஆங்கிலமொழி தெரியாததினால் மந்திரிசபைக் கூட்டங்களில் அவனால் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதனால் மந்திரி சபையே ஆட்சி விடயங்களில் முதன்மை பெற்றது: அதேசமயம் மந்திரிசபையின் தலைவராகப் பதவிவகித்த பிரதமமந்திரி அதிக பொறுப்புக்களையும் அதிகாரங்களையும் பெற்றார். இவ்விதமாகப் பிரதம மந்திரியை அச்சாணியாக்ககொண்ட கபிளெற் ஆட்சி முறை இங்கிலாந்தில் உருவாகியது. இங்கிலாந்தின் முதலாவது பிரதம மந்திரியாகப் பணியாற்றியவர் ரெபேட் வாஸ்பூல் என்பவராகும். அவரே முதலாம் இரண்டாம் ஜோர்ஜ் அரசர்கள் காலத்தில் மந்திரிசபையின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார். இத்தகைய ‘கபிளெற்’ ஆட்சிமுறையே இன்று இலங்கையிலும் வேறுபல நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது.

பயிற்சி

1. தியூடர் வமிச அரசர்களில் சிறந்தவர்கள் யார்?
2. அவ் வமிசத்தைத் தொடங்கியவன் யார்?

3. எலிசபெத் I இன் காலம் ஈத்துறைகளில் ‘பொறு காலம்’ எனப்படுகின்றது? ஏன்?
4. ‘ஆமடா’ படையை யார் யாருக்கு எதிராக அனுப்பி வர்கள்?
5. கிழக்கிந்திய வர்த்தக சமிக்கத்தைத் தாபித்தது யார்?
6. தியூடர் வமிசத்தின் பின்னர் எவ்வமிசத்தினர் பதவிக்கு வந்தனர்?
7. ஸ்ருவாட் வமிசத்தினர் பாரானுமன்றத்துடன் ஏன் சச்சருட்டுக்கொண்டனர்?
8. இங்கிலாந்தில் குடியரசுமுறை ஆட்சியை நிறுவியவன் யார்?
9. ‘உரிமை மசோதா’ எப்போது நிறைவேற்றப் பட்டது?
10. வரம்புடை முடியாட்சி நடத்திய முதல் மன்னன் யார்?
11. இங்கிலாந்தின் முதற் பிரதம மந்திரி யார்?

அலகு 15

ஒல்லாந்தர் கீழூந்தேசங்களுக்கு வருதல்

பாடம் 44

கீழூந்தேசங்களில் ஒல்லாந்தரின் ஆதீக்கம் யரவுதல்

ஓல்லாந்தர் ஸ்பானியரின் ஆட்சிக்கு எதிராகப் போரிட்டு 1609 இல் சுதந்திரம் பெற்றதும் அதைத் தொடர்ந்து அவர்களின் நாடு சுல்தான்களிலும் முன் னேற்றமடைந்ததும் முன்னாரு பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட

டனவல்லவா? இவ்வாறு ஸ்பானியருடன் போரில் கடுபடு முன்னர் ஒல்லாந்தர் கிழைத்தேசங்களிலிருந்து போத்துக்கீசரி கொண்டுவந்த பொருட்களை வாங்கி வெறுநாடுகளுக்குவிற்று வருவது வழக்கமாயிருந்தது; ஆயினும் ஸ்பானிய மனினாகிய பிலிப் ஒல்லாந்தர் தனது ஆட்சிக்கு எதிராகக் குழப்பம் செய்த காரணத்தால் போத்துக்கீசருடன் வர்த்தகம் செய்யக்கூடாது என அவர்களைத் தடைசெய்தரான். இதனால் ஆத்திரமுட்டப்பட்ட ஒல்லாந்தர் தாமே நேரடியாகக் கிழைத்தேசங்களுக்குச் செல்லத் திட்டமிட்டு 1602 இல் ஐக்கியகிழக்கிந்திய சங்கம் என்பதை நிறுவினரே கிழைத்தேச வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்வதும் கண்காணிப்பதும் ஆச்சங்கத்தின் கடமை களாயிருந்தன.

இவ்வாறு கிழைத்தேசங்களை நோக்கிப் புறப்பட்ட ஒல்லாந்தர் அங்கு முதலில் போத்துக்கீசரின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கவேண்டியிருந்தது. ஆயினும் போத்துக்கீசரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த பகுதிகளில் அவர்களின் ஆட்சியில் வெறுப்புற்ற அரசர்கள் மக்கள் ஆகியோரின் அநுசரணையுடன் ஒல்லாந்தர் தமது குடியேற்றங்களையும் வர்த்தக நிலையங்களையும் நிறுவமுடிர்த்தது.

ஒல்லாந்தர் ஆகியப்பதுதியில் முதலில் யாவா, சுமாத்திரா முதலிய திவுகளுடனேயே தொடர்புகொண்டனர். அத் திவுகள் போத்துக்கீசரால் நன்கு பாதுகாக்கப்படவில்லை. அதனால் பண்டா, மொலுக்கஸ், அங்கொய்னை எனப்படும் திவுகளை ஒல்லாந்தர் எளிதிற் கைப்பற்றினர். அதற்குப் பின்னர் 1609 இல் ஒல்லாந்தரின் குடியேற்றங்களை நிர்வகிப்பதற்கு ஒரு தேசாதிபதியும் அவனுக்கு ஆலோசனைக்கற ஒரு சபையும் நியமிக்கப்பட்டது. இவ்விதமாக 1619 இல் பிற்றங்கள் கோவன் ஒல்லாந்த தேசாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டான்; அவன் யாவாவிலுள்ள யரகர்த்தா நகரைக் கைப்பற்றி அங்கு பத்தேவியா என்னும் பெயருடன் தமது வியாபார மத்திய நிலைமொன்றை நிறுவினான்; ஆனால் கோவன் வருவதற்குச் சில ஆண்டுகளின் முன்னரே ஒல்லாந்தர் சினு, சியம், யப்பான் ஆகியவற்றுடனும் வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். மேலும் ஒல்லாந்தர் வாசனைச்சரக்கு வர்த்தகத்திலேயே அதிகமாக ஈடுபட்டபடியால் அப்பயிர்கள் விளைந்த இடங்களை மட்டுமே கைப்பற்ற விரும்பினர்;

ஒல்லாந்தரி கீழூத்தேசங்களில் தமது செல்வாக்கைப் பரப்ப முற்பட்டபோது சில இடங்களில் போத்துக்கீசரும் சில இடங்களில் ஆங்கிலேயரும் அவர்களை எதிர்த்தனர். ஆயினும் ஒல்லாந்தரி சிறந்த கப்பல்களை வைத்திருந்தபடி யாலும் கடற்போரில் அதிக திறமை பெற்றிருந்தபடியாலும் தம்மை எதிர்த்தவர்களை இலகுவாக வெற்றிகொண்டனர்; இவ்விதமாக இந்தியாவில் சின்குரா, நாகபட்டினம், சூரத் முதலிய வர்த்தக மையங்களை எளிதிற் கைப்பற்றிய பின்னர் பழவேற்காட்டைப் பிடிப்பதற்காகமட்டும் அவர்கள் போத்துக்கீசருடன் கடும்போர் செய்யவேண்டியிருந்தது: ஆயினும் அதிலும் வெற்றிபெற்ற ஒல்லாந்தர் 1613 இல் அங்கு ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர்: அதற்குப் பின்னர் அவர்கள் 1641 இல் கொல்லத்தையும் 1663 இல் கொச்சியையும் கைப்பற்றினர்: இவ்வாறு போத்துக்கீசரின் ஆதிக்கத்தை முறியடித்துத் தென் கிழக்காசியாவில் நிலைகொண்ட ஒல்லாந்தர் அக்காலத்தில் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களையும் கைப்பற்றினர் அச்சரித்திரத்தை அடுத்தபாடத்தில் படிப்போம்.

பயிற்சி

1. ஒல்லாந்தரி கீழூத்தேசங்களுக்கு வரவிரும்பியதேன்?
2. தென்கிழக்கு ஆசியாவில் அவர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட இடங்கள் யாவை?
3. ‘யாகர்த்தா’ எங்குள்ளது? அதை கைப்பற்றியவன் யார்?
4. ஒல்லாந்தர் இந்தியாவில் எங்கு வியாபாரத்தலங்களை நிறுவினர்?

கரையோர மாகாணங்களை ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றுதல்

தீழக்கிந்திய வர்த்தகத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கத் துடன் இந்து சமுத்திரப்பகுதிக்கு வந்த போத்துக்கிசர் தற் செயலாகவே இலங்கையை வந்தடைந்தனர். ஆயினும் நாள் டைவில் இலங்கையையும் கைப்பற்றவேண்டுமென்றும் என்னைம் அவர்களிடம் உண்டாயிற்று. இதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். அவை (1) இந்தியாவுக்கருகில் இலங்கை இருப்பதனால் இந்தியாவில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு இலங்கையைக் கைப்பற்றுவது பயனுண்டது. ஏனெனில் இலங்கையினருந்துகொண்டே இந்தியாவின் கிழக்கு மேற்குப் பகுதி களைப் பரிபாலனம் செய்யலாம். (2) மலாக்கா, ஏடன், ஓரிமஸ் சொகோத்ரா என்னும் போத்துக்கிசரின் குடியேற்றங்களுக்கு மையமான நிலையத்தில் இலங்கை காணப்பட்டமை. (3) இலங்கை ஒரு சிறிய தீவாணபடியால் அதைப் பகவெரிடமிருந்து பாதுகாப்பது எனிதானமை. (4) இந்தியாவில் பிழப்பூர் சுல்தான் பலம் பெற்றதனால் 'கோவை'க் குடியேற்றம் போதிய பாதுகாப்பின்றி இருந்தமை என்பனவாம். மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்களினால் போத்துக்கிசர் இலங்கையைக் கைப்பற்ற முயன்றபோதிலும், கரையோர மாகாணங்களை மட்டுமே அவர்களால் கைப்பற்ற முடிந்தது; அதேசமயம் இலங்கையின் மந்திய மனைநாட்டை நிலைகள் ஞக்க கொண்டிருந்த கண்டியரசைக் கைப்பற்றுவதற்கும் அவர்கள் இடைக்கிடை முயற்சி செய்ததினால் கண்டு அரசானுக்கும் போத்துக்கிசருக்குமிடையில் அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன:

இலங்கையின் உள்நாட்டுநிலைமை இவ்வாறிருக்கும் வேண்டியில்தான் ஒல்லாந்தரும் இலங்கைமீது கண்ணேட்டம்

செலுத்தினர்; முதலாவது விமலதர்மன் கண்டியரசனையிருந்த போதுதான் ஒல்லாந்தர் முதனிமுதல் இலங்கைக்கு வந்தனர். அச்சமயம் 1602 இல் ஸ்பில்பேர்கள் என்னும் தளபதி கண்டிக்குச் சென்று விமலதர்மனீச் சந்தித்ததும் அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதும் முன்னொரு பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டனவல்லவா? இதற்குப் பின்னர் இரண்டாம் இராசசிங்கன் கண்டியரசனையிருக்கும்போது 'வெஸ்டர் வோஸ்ட்' என்னும் ஒல்லாந்த தளபதி 1638 இல் போத்துக் கீசரின் மட்டக்களப்புக் கோட்டையைத் தாக்கி எட்டு நாட்களில் அதைக் கைப்பற்றிவிட்டு அங்கிருந்து அரசனுடன் தொடர்புகொண்டான். அச்சமயம் போத்துக்கீசரின் கோட்டைகளைக் கைப்பற்றிவிட்டு 1640 இல் கொழும்பைக் கைப்பற்ற முயன்றனர். ஆப்போது ஒல்லாந்தருக்கு இராசசிங்கன் உதவி செய்யாதபடி போத்துக்கீசர் தடுத்தபடியால் அவர்கள் திடீரென நீரிகொழும்பைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றி அங்கு தமது படைகளை நிறுத்தினர். இதற்குப் பின்னர் ஒல்லாந்தர் பல மற்ற காலிக் கோட்டையையும் கைப்பற்றினர். ஆனால் 1639 இல் போத்துக்கீசர் திறமையிடக் கூரு தளபதியின் ஆட்சியின்கீழ் நீர் கொழும்பை மீட்டுக்கொண்டனர். ஆயினும் 1644 இல் ஒல்லாந்தர் அதைத் திரும்பவும் கைப்பற்றினர்;

இது இவ்வாரை, போத்துக்கீசருக்கும் ஒல்லாந்தருக்கு மிகடயில் ஜேரோப்பாவில் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்பட்டபடியால் 10 ஆண்டுகள் (1642—1652 காலம்) அவர்கள் இலங்கையில் போரிடவில்லை. ஆயினும் அதன்பின்னர் மீண்டும் பூசல்கள் தொடங்கின. இதன் விளைவாக 1654 க்குப் பின்னர் போத்துக்கீசர் படிப்படியாகத் தமது கோட்டைகளைக் கைவிடும்நிலை யேற்பட்டது; 1654 இல் கருகிளப்பான் கோயன்ஸ் என்னும் ஒல்லாந்த தளபதி கோவையிலிருந்து போத்துக்கீசர் உதவிபெறுவதைத் தடுத்தான். அவனைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தப் படையின் நிர்வாக அதிகாரியாக வந்த ஜேரோப் ஹஸ்ப்ட் களுத்துறை, பாணந்துறை ஆகிய இடங்களிலிருந்து போத்துக்கீசரைத் துரத்திவிட்டு அடுத்துக் கொழும்பைக் கைப்பற்றத்திட்டமிட்டான்; அவன் கொழும்பில் இருந்த போத்துக்கீசருக்கு எவ்வழியாகவும் உதவி வராத

படி வழிகளைத் தடைசெய்து 1654 ஜூப்பிசியில் கோட்டையை மற்றுக்கொட்டான். அச்சமயம் இராசசிங்கன் கொழும்புக்கு அருகிலுள்ள இறைகம்வத்தையில் தங்கியிருந்து ஒல்லாந்தருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தான். இத்தகைய இருமுனைத்தாக்குதலைப் போத்துக்கீசரால் சமாளிக்கமுடியவில்லை. அதேசமயம் கோட்டைக்குள்ளிருந்தோர் உணவு பெறமுடியாமல் போனதால் அவர்களிற் கணிசமானேர் இறந்தனர்: அந்திலையில் ஒல்லாந்தர் கொழும்புக்கோட்டையை வைகாசி 7 ஆம் திகதி முதல் தொடர்ந்து ஐந்துநாட்களாகத் தாக்கியபோது 1654 வைகாசி 12 ஆம் திகதி போத்துக்கீசர் சரணமைத்தனர்.

இவ்வாறு கொழும்பு கைப்பற்றப்பட்டவுடன் போதுக்கீசரின் பலம் குறைந்தது: அடுத்து 1658 இல் ஒல்லாந்தர் மண்ணூரையும் யாழ்ப்பாணம் ஊர்காவற்றுறை ஆகியவற்றையும் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து கரையோர மாகாணங்கள் முழுவதும் ஒல்லாந்தர் கைவசமானின. இதன்மேல் ஒல்லாந்தர் முன்னர் இராசசிங்கனுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி தாம் கைப்பற்றிய கோட்டைகளைக் கையளிக்கரமல் தமது கட்டுப்பாட்டின்கிழேயே வைத்திருந்தனர். அதற்கு 3 காரணங்களைக் கூறலாம்: அவை (1) நாட்டின் வியாபாரத்தைப் பரிபாலிப்பதற்கு வேண்டிய துறைமுகங்களைத் தமது ஆதிக்கத்தில் வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதை, (2) இலங்கையின் நிலையம் இந்து சமூத்திர வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாயிருந்தமை (3) உலகின் மிகச் சிறந்த கறுவா நிலமாகிய ஏழுகோறளை நீர் கொழும்பு, காலி, என்னுமிடங்களைத் தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் வைத்திருக்க விரும்பியமை என்பதை வாரும்.

பயிற்சி

1. ஒல்லாந்தர் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு ஆகியவற்றை எந்த ஆஸ்துகவில் கைப்பற்றினர்?
2. கொழும்பை முற்றுக்கொட்ட தளபதி யார்?

3. போத்துக்கீசரும் ஒலிலாந்தரும் 1642 - 1652 காலத்தில் போரிடாததேன்?
- 4: ஒல்லாந்தர் தாம் கைப்பற்றிய இடங்களை இராச்சின்களிடம் ஒப்படைக்காததேன்?

அலகு 16

பாடம் 46

கண்டி அரசாங்கம்

பேராதனைக் காலம்

இரண்டாம் இராச்சின்கள் ஒல்லாந்தரின் உதவியுடன் போத்துக்கீசரை இலங்கையிலிருந்து துரத்துவதில் வெற்றி பெற்றார்கள். ஆயினும் அவன் முனினரி அவர்களுடன் செப்து கொண்ட உடன்படிக்கையின்படி ஒல்லாந்தர் தாம் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களையோ கோட்டைகளையோ இராச்சின்களிடம் கையளிக்கவில்லை. மேலும் 1642 - 1652 காலத்தில் ஒல்லாந்தர் போத்துக்கீசருடன் போரிடாது அமைதியாக இருந்ததும் இராச்சின்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை; அன்றியும் ஒல்லாந்தர் கோட்டை இராச்சியப்பிரிவைக் கைப்பற்றியபின்னர் தாமே நேரில் கறுவாவை வாங்கத் தொடங்கினர்; அதுவும் இராச்சின்களுக்கு ஆத்திரத்தைக் கொடுத்தது; இதனால் அவன் சப்த கோறனையிலுள்ள கறுவாத்தோட்டங்களை அழிப்பித்தான்; மேலும் ஒல்லாந்தர் தனக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிருத்துக்கூடு அவர்களுமேல் அதிருப்தியும் ஏமாற்றமும் கொண்டிருந்த இராச்சின்கள் 1646 இல் ஒருத்தவை ஒல்லாந்தருக்கொதிராகத் திரும்பி அவர்களது படையொன்றைப் போரில் தோற்கடித்தான். ஆயினும் ஜோன் மற்கும்பர் என்னும் தனப்புதியின் முயற்சியால் இராச்சின்களுக்கும் ஒல்லாந்தருக்கொதிராகத் திரும்பி அவர்களது படையொன்றைப் போரில் தோற்கடித்தான்.

இரண்டாம் இராசசிங்கன்

தருகுமிடையில் மீண்டும் இளக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது: அதன்பின்னர் தான் கொழும்பு, காலி ஆகியன் கைப்பற்றப் பட்டன. 1656 இல் கொழும்பு கைப்பற்றப்பட்டவுடன் அதைத் தண்ணிடம் கையளிக்கும்படி இராசசிங்கன் கேட்ட போது, இராசசிங்கன் போரிச்செலவு முழுவதையும் கொடுக்

ஏது தவறிவிட்டான் எனச் சாக்குப்போக்குக் கூறிய ஒல்லாந்து தளபதியாகிய மெய்ன் கொழும்பைக் கையளிக்க மறுத்து விட்டான்.

இதற்குப்பின்னர் இராசசிங்கன் அதிக கோபம்கொண்ட வனுய் கரையோரப் பிரதேசத்திலிருந்து கண்டி இராசசியத் துக்குச் செல்லும் பாதைகளில் கணவாய்களுடே அமைக்கப் பட்டிருந்த மூன்றாவது கதவுகளை மூடிவிட்டான். அத்துடன் மக்கள் ஒல்லாந்தருக்கு ஆடு, மாடுகளையோ பிற உணவுகளையோ கொடுக்கக்கூடாதெனவும் கட்டளையிட்டான்; இவ்வாறு இராசசிங்கன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் ஒல்லாந்தருக்கும் ஆத்திரத்தையூட்டினால் உடன் அவர்கள் ஒரு படையை அனுப்பிக் கொழும்புக்கு அயலில் இறைகம் வத்தையில் தங்கியிருந்த இராசசிங்கனை அங்கிருந்து துரத்திவிட்டனர்;

இது இவ்வாரூப, போத்துக்கீசரின் ஆட்சியின் கீழிருந்த கரையோர மாகாணங்களை இராசசிங்கனின் உதவியுடன் ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றியதற்கு மக்களும் அதிருப்தியுற்றனர்; அதே சமயம் இராசசிங்கனின் போர்களினாலும் அவர்கள் சோர்வடைந்திருந்தார்கள். இவற்றின் விளைவாக மக்களிடையே மன்னனுக்கிருந்த மதிப்பும் செல்வாக்கும் மங்கின் அவர்கள் போத்துக்கீசரைக் கலைத்து ஒல்லாந்தரை ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்தது “மிளகாஸயக் கோடுத்து இஞ்சியை வாங்கியது மாதிரி” எனக்கூறிச் சலித்துக்கொண்டனர் அந்திலையில் இராசசிங்கனைக் கொல்லவும் சதிமுயற்சிகள் மேற்கொல்லப்பட்டன; இதனால் அவன் கண்டிக்குத் தெற்கில் நிலம்பே என்னுமிடத்தில் சில காலம் ஒளித்திருந்தான்; ஆயினும் அவன் அங்கிருக்கும் காலத்தில் 1664 இல் வால்வெளினி ஒன்று தோன்றியது. அது இராசசிங்கனின் நிட்ரே ஆட்சியின் முடிவைக்காட்டும் ‘விடிவெளினி’ என எண்ணிய மக்களிற் சிலர் சில திசாவைகளுடன் சென்று குழப்பஞ்செய்து அவனைக் கொல்லவும் அவனது மகனை அரசனாக்கவும் முயன்றனர்; ஆயினும் இராசசிங்கன் ஒருவாறு கலஷ என்னுமிடத்துக்குத் தப்பியோடி அங்கிருந்து அங்குராங்கட்டைக்குச் சென்று மறைந்திருந்தான். அவன் அங்கிருக்கும் காலத்தில் அவனது மகனும் அங்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டதால் குழப்பக்காரரினுதிட்டம் தோல்வியுற்றது.

இராசசிங்கனின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களாகிய ரூபோட் நோக்கும் அவனது தந்தையாரும் 1660 இல்

‘ஆன்’ என்னும் கப்பலைத் திருத்துவதற்காகக் கோட்டியாரத் துக்கு வந்திருந்தபோது இராசசிங்கனின் திசாவையிலூல் கைப்பற்றப்பட்டுக் கண்டிக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டனர். அங்கு முத்த ரெபேட் சிறையில் இறக்க இளையவன் 19 வருடம் சிறைவாசம்செய்து 1674 இல் ஒருவாறு சிறையிலிருந்து தப்பியோடி ஒல்லாந்தரின் உதவியினால் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றான். ரெபேட் நொக்ஸ் இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபின் ‘இலங்கையின் சரித்திரம்’ ஒன்றை எழுதினான். அந்நாவிலிருந்து அக்கால அரசியல் நிலைமைகளையும் இராசசிங்கனின் ஆட்சியையும்பற்றி அறியக்கூடியதாயிருக்கிறது;

இராசசிங்கன் ஒல்லாந்தர்மீது வெறுப்புற்றிருந்தாலத் தில் 1672 இல் பிரான்சியப்படையோன்று திருகோணமலைக்கு வந்தபோது இராசசிங்கன் அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு ஒரு உடன்படிக்கையும் செய்துகொண்டான். அதன்பினர் பிரான்சியர் திருகோணமலைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றின ராயினும் அவர்கள் சென்றவுடன் ஒல்லாந்தர் அதனைத் திரும்பக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர்.

இவ்வாறு ஒல்லாந்தரைத் துரத்த முடியாது தவித்த இராசசிங்கன் தனது இறுதிக்காலத்தில் அவர்களைப் பகைத்து அவர்களுடன் பூசவிட்டபடியே இருந்தான். பின்னர் 1687 இல் அவன் உயிர்நீத்தான்:

யீர்ஸ்

1. ஒல்லாந்தர்மீது வெறுப்புற்ற இராசசிங்கன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எவ்வ?
2. இராசசிங்கனைக் கொல்ல யார் முயற்சித்தனர்? கண்?
3. இராசசிங்கன் எங்கு ஒளித்திருந்தான்?
4. ‘ரெபேட் நொக்ஸ்’ என்பவனைப்பற்றி 3 வாக்கியங்கள் கூறுக?

இராசசிங்கன் முதல் நடேந்திரசிங்கன் வரையுள்ளகாலம்

இரண்டாம் இராசசிங்கன் 1687 இல் இறந்தபின்னர் அவன்து மகனுகிய இரண்டாம் விமலதர்மன் பதவிக்கு வந்தான்; அவன் தனது தந்தையாருக்கு நேர்மாருளவன்; அவன் அமைதியான ஆட்சியை விரும்பினான். எனவே ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் அவர்களின் ஆட்சியுரிமையை ஒப்புக் கொண்டான். அதே வேளை தனது தந்தையாரிடமிருந்து ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றிய பகுதிகளைத் தனக்குக் கையளிக்குமாறு அவன் அவர்களைக் கேட்டான். அதற்கு ஒருவாறு இணக்கிய ஒல்லாந்த தேசாதிபதியாகிய லோற்ஸ் பைஸ் முன்று கோரனோ, சப்பிரகமுவ, கொலண்ணக்கோரனோ, சப்தகோரனையின் ஒரு பகுதி, பனமா ஆகியவற்றை அவனுக்குத் திருப்பிகொடுத்து விட்டான். அத்துடன் கற்பிட்டி, கொட்டியாரம், திருகோணமலை ஆகிய துறைகளுக்கூடாகக் கண்டியரசன் சுதந்திரமாக வெளியாருடன் வியாபாரம் செய்யவும் அனுமதிக்கப்பட்டான். ஆயினும் ஒல்லாந்தர் வடமாகாணத்தையும், மகா ஓயாமுதல் வளவுகளை வரையுள்ள வளமான தென்மேல் பிரதேசத்தையும் தமது ஆட்சியின் கீழேயே வைத்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது:

இரண்டாம் விமலதர்மன் பெனத்து சமயவிடயங்களில் அதிக சிரத்தையெடுத்தான். அவன் முதலாவது விமலதர்மன் காலத்தில் நடந்ததைப் போன்ற உயர்குருப்பட்டமளிப்பு விழாவை நடத்தினான்; அதற்காக ஒல்லாந்தரின் உதவியுடன் பர்மாவிலிருந்து பிக்குகளைத் தருவித்தான். இவ்வாறு தனது ஆட்சிக்காலத்தை அமைதியுடன் கழித்த இரண்டாம் விமலதர்மகுரியன் நோய்வாய்ப்பட்டு 1706 இல் இறக்க அவன்து மகன் வீரநாந்திரசிங்கன் பதவிக்கு வந்தான். இதற்கிடை

யில் கண்டி அரசன் கற்பிட்டி, திருகோணமலை, கொட்டியாரம் என்பவற்றுக்கூடாகச் சுதந்திர வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதனால் தமது வர்த்தகம் பாதிக்கப்படுவதைக்கண்ட சைமன் என்னும் புதிய தேசாதிபதி கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாளை என்னும் துறைமுகங்களைத் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளுடன் தமது வர்த்தக சங்கத்தினர் வியாபாரம் செய்யாதபடி 1707 இல் அவற்றை முடிவிட்டான். அவனது செயலால் புதிய அரசனுக்கும் ஒல்லாந்தருக்குமிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது:

சைமன் தேசாதிபதி கரையோரப் பிரதேசங்களில் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியை ஒழுங்குபடுத்தினான். அவனது காலத்தில் நாட்டில் குட்டரோகம் பரவியதனால் ஐரோப்பியர் பீதி யுற்றனர். எனவே அந்நோயாளிகளைப் பராமரிப்பதற்காகக் கூடுந்தலை என்னுமிடத்தில் ஒரு குட்டநோய் மருத்துவ நிலையத்தைக் கட்டும்வேலை தொடங்கப்பட்டது: இதைத் தவிர இலங்கைச் சட்டங்களைச் சீர்திருத்தி ஒழுங்குபடுத்தியதன் மூலமும் சைமன் நாட்டுக்குச் சிறந்த சேவைசெய்தான். அவன் அரசாங்கத்தால் அங்கீரிக்கப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் தொகுத்தான். அத்துடன் ஒல்லாந்திலும் பத்தேவியானிலும் நடைமுறையிலிருந்த சட்டங்களையும் தொகுத்து நீதிபதிகளுக்கு அவை வழிகாட்டியாயிருக்கச் செய்தான்: மேலும் தமிழர்களிடையே வழங்கப்பட்ட தேவையை என்னும் நீதிபரிபாலன முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தொகுத்து அவற்றை ஒல்லாந்த மொழியில் மொழிபெயர்த்தான். அதன்மூலம் ஒல்லாந்தர் யாழ்ப்பாளைப் பகுதியில் மொழிபெயரிப்பாளரின் உதவியில்லாமலேயே நீதியை வழங்கக்கூடியதாயிருந்தது:

வீரநாரேந்திரசிங்கன் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாள்ளையற்றவன்; இதனால் சில துறைமுகங்களை ஒல்லாந்தரி முடியதையிட்டு அவர்களுடன் சச்சரவிட்டுக்கொண்டான்; ஆயினும் பகிரங்கமாக அவர்களை, எதிர்க்க அவனுக்குத் துணியிருக்கவில்லை; அவன் குண்டசாலை நகரத்தையும் கண்டியிலுள்ள மகாதேவாலயத்தையும் கட்டினான். வீரநாரேந்திரசிங்கன் 1739 இல் இறந்தான். அவனுடன் பேராதனை அரசு வமிசமும் முடிவுற்றுப்போக நாயக்கர் வமிசம் நவமாக உதயமாகியது.

பயிற்சி

1. இராசசிங்கனுக்குப் பின்னர் யார் அரசனுகினுன்?
2. அவது ஆட்சியைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
3. ஒல்லாந்தர் விமலதர்மனுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்த இடங்கள் எவ்வ?
4. வீரநாரேந்திரசிங்கன் எப்போது பதவிக்கு வந்தான்?
5. நாரேந்திரசிங்கனின் ஆட்சியின் முக்கியத்துவம் யாது?
6. சைமன் தேசாதிபதி ஏன் துறைகளை மூடினான்?
7. சைமன் தேசாதிபதி எவ்விதத்தில் நாட்டுக்குச் சேவை செய்தான்?
8. பேராதணைக்காலம் யாருடன் தொடங்கி யாருடன் முடிவுற்றது?

பாடம் 48

ஸ்ரீ விசயஇராசசிங்கன் முதல் விக்ரீமராசசிங்கன் வரை

வீர நாரேந்திரசிங்கன் 1739 இல் இறந்த பின்னர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்க உரிமையுடையவர் ஒருவரும் இதைக்கவில்லை; அந்நிலையில் வீரநாரேந்திரசிங்கனின் மனைவி யாகிய மதுரை நாயக்கவழிசப் பெண்ணின் சகோதரன் விசய ராசசிங்கன் என்னும் பெயருடன் கண்டியரசனுகினுன். அவனது ஆட்சியுடன் கண்டியில் தமிழ் நாயக்க வமிசத்தின் ஆட்சி தொடங்கியது; அது 1815 வரை நீடித்தது;

நாயக்கவமிசத்து முதல் மன்னாகிய விசயராசசிங்க னும் மதுரையைச் சேர்ந்த ஒரு அரசகுமாரியையே மண்ண் செய்தான். அதன்பின் அவனது உறவினர் பலர் கண்டிக்கு வந்து குடியேறினர். ஸ்ரீ விசயராசசிங்கன் பதவியேற்ற வடன் பொத்த சமயத்துக்கு மதம்மாறி அதைத் தீவிரமாக ஆதரித்தான். அவன் தனது இராச்சியத்திலிருந்த கத்தோ லிக்க குருமாரைத் துரத்திலிட்டதோடு சிலாபத்திலும் புத்த எத்திலுமிருந்த சுத்தோலிக்க தேவாலயங்களையும் இடிப்பித் தான். மேலும் அவன் பொத்தசமய விழாக்களை ஆடம்பர மாகக் கொண்டாடி மக்களின் மனதைக் கவரிந்தான்.

இவ்வாறு உள்நாட்டில் சிங்கள் மக்களுடன் ஓட்டி உறவாடிய மன்னன் ஒல்லாந்தருடன் பக்கமை பாராட்டி னன்; அவன் கழுவாத் தோட்டங்களை அழித்தும், ஒல்லாந்தரின் பகுதிகள் சிலவற்றைக் கண்டி அரசுடன் இனைத்தும் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் கள்ள வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டும் பலவாறு அவர்களுக்கு எதிராக நடந்துகொண்டான்: ஆயினும் ஒல்லாந்தர் அவனுக்கு எதிராக ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

ஸ்ரீ விசய இராசசிங்கன் 1747 இல் இறந்த பின்னர் அவனது மைத்துண்ண் கோத்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் என்னும் பெயருடன் பதவிக்கு வந்தான். அவனும் பொத்த சமயத்தில் அதிக பற்றுதலுடையவனியிருந்தான். அவன் 1750 இல் செய்த்துக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பிப் பொத்த குருமாரை அழைப்பித்து ‘உபசம்பத’ விழாவைக் கொண்டாடினான்: மேலும் றிடி விகாரை, மெதப்பொல விகாரை முதலிய பல வற்றைத் திருத்தியதோடு கங்கராமா முதலிய புதிய விகாரை களையும் அவன் கட்டினான். அவன் காலத்தில் தான் புத்த சங்கத்தினரின் சீயம் நிக்காய தாபிக்கப்பட்டது.

கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் ஒல்லாந்தருக்கு எதிராகவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தான். அவன் காலத்தில் ஒல்லாந்தரின் வரிமுறைகளை எதிர்த்துக் கரையோர மக்களும், பிரதானிகளும் கிளர்ச்சி செய்தனர். அக்கிளர்ச்சிக்கு அரசன் ஆதரவளித்தான். அந்துடன் ஒல்லாந்தரைத் துரத்துவதற்காக அவன் பிரித்தானியரின் உதவியையும் நாடினான்: அவன் சென்னையிலிருந்த கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தினருடன் தொடர்பு கொண்டதன் பலருகப் ‘பைஸ்’ என்பவன் இலங்கைக்கு வந்து அரசனைச் சந்தித்தான். அவனேளை பிரித்தா

னியகுக்குக் கறுவாவியாபார உரிமையையும் ஒரு துறைமுகத் தையும் கொடுக்க அவன் சம்மதித்தான். ஆயினும் ஒல்லாந் தரை இலங்கையிலிருந்து தூத்துவதற்கு ஆங்கிலேயர் சம்மதிக்காதபடியால் பைபச்சின் தூது பயன்ற்றுப் போயிற்று:

இது இவ்வாறுக 1762 இல் ஒல்லாந்த தேசாதிபதியாயிருந்த வான்ஸ் கீர்த்தி பூர் இராசசிங்கன்மேல் வெறுப்புற்றுக் கண்டிமீது படையெடுத்துக் கொண்டான், அவன் கண்டியைக் கொள்ளியதித்துக் குண்டசாலை, அங்குராங்கட்டடத் ஆகிய வற்றையும் தாக்கினான்: பின்னர் 1800 வீரரைக்கொண்ட ஒரு படையை அங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திரும்பினான். ஆனால் கண்டியில் உணவு பெற்றுமுடியாத நிலையில் அப்படையினர் கொழும்புக்குத் திரும்பினர்: ஆயினும் இமான் விலம்பாஸ்க் என்னும் அடுத்த தேசாதிபதியும் கண்டியின் பகுதிகளில் பல அழிவுகளை விளைவித்தபோது அரசன் அவனுடன் சமாதான உடன்படிக்கை ஒன்று செய்துகொண்டான். அது அங்குராங்கட்டட உடன்படிக்கை எனப்படும்; அதன்படி, கண்டியரசனை அன்னியரின் படையெடுப்பிலிருந்து பாதுகாக்கவும், கண்டிநாட்டவர்கள் கரையோரப் பகுதியில் உப்பு எடுக்க அனுமதிக்கவும் ஒல்லாந்தர் சம்மதித்தனர்: அதேசமயம் கரையோரப்பகுதியில் நாலுமைல் அகலமான நிலத்தை ஒல்லாந்த ருக்குக் கொடுக்கவும் வியாபாரம் கறுவா வெட்டுதல் என்ப வற்றில் முழு உரிமை கொடுக்கவும், பிறநாட்டினருடன் தான் தொடர்புகொள்ளாதிருக்கவும் அரசன் ஒப்புக்கொண்டான்:

இவ்வாறு ஒல்லாந்தருடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்ட கீர்த்தி பூர் இராசசிங்கன் 1780 இல் இறக்க அவனது சகோதரனான இராசாதி இராசசிங்கன் அரசனுகினான்: இராசாதி இராசசிங்கன் காலத்தில் பிரித்தானியர் 1782 இல் இலங்கைமீது கண்ணேட்டம் செலுத்தித் திரிகோணமலை கைப்பற்றினர். ஆயினும் 1763 இல் அதைத் திரும்ப வும் ஒல்லாந்தரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர் பிராஞ்சில் ஏற்பட்ட புரட்சி அவர்கள் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப்பற்றும் வாய்ப்பை அளித்தது. எனவே 1796 இல் ஒல்லாந்தரின் கீழிருந்த கரையோரப் பிரதேசம் முழுவதையும் அவர்கள் கைப்பற்றினர். அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் இராசாதி ராசசிங்கன் இறந்தபோது பூர் விக்கிரமராசசிங்கன் கண்டியரசனுகினான்: அவனது ஆட-

சிக் காலத்தில் 1802 இல் பிரித்தானியர் கண்டியைப் பிடிக்க முயன்று தோல்வி கண்டனர். ஆயினும் 1815 இல் அவர்கள் கண்டியைக் கைப்பற்றி இவங்கை முழுவதையும் தமது ஆட்சியின்கீழ் கொண்டுவந்தனர். அதன்மேல் ஸ்ரீ விக்கிரமராச சிங்கன் வேஹருக்கு அனுப்பப்பட்டான். அவனுடன் கண்டியில் நாயக்கர்வமிச ஆட்சியும் முற்றுப் பெற்றது: இவ்வாறு பிரித்தானியர் கரையோர மாகாணங்களையும் கண்டியையும் கைப்பற்றிய வரலாற்றை இன்னைரு பரடத்தில் சற்று விரிவாய்ப்படிப்போம்:

பயிற்சி

1. ‘நாயக்கர்கள்’ என்போர் யார்?
2. கண்டியில் நாயக்க மன்னன் பதவிக்கு வந்ததேன்?
3. விசயராசசிங்கனின் ஆட்சியைப்பற்றி யாது அறிஞர்?
4. கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் பெளத்த மதத்துக்குச் செய்த சேவை யாது?
5. கீர்த்தி ஸ்ரீ ஒல்லாந்தருக்கு எதிராக என்ன நடவடிக்கை களை மேற்கொண்டான்?
6. ‘பைபஸ்’ யார்? அவனது தூதினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டது?
7. கண்டிமீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றிய தேசாதி பதி யார்?
8. ‘அங்குராங்கட்டிட’ உடன்படிக்கையின் அமிசங்கள் யாவை?
9. இராசாதிராசசிங்கன் எப்போது பதவிக்கு வந்தான்? அவன் காலத்தில் ஏற்பட்ட பிரதான சம்பவம் யாது?

அலகு 17

கண்டி அரசாங்கம்

பாடம் 49

ஆடசி முறை

கண்டி இராச்சியம் மத்தியகாலத்தில் ஐரோப்பாவில் காணப்பட்டதைப்போன்ற ஆட்சிமுறையையுடையதாயிருந்தது என்னாம்; கண்டி அரசு முடியரசாயிருந்தது: எனவே அரசன் சகல அதிகாரங்களையுமுடையவனும் சட்டத்தின்கீழ் மேம்பட்ட ஒரு சர்வாதிகாரிபோல் ஆட்சி செலுத்தினான்: ஆயினும் ஆட்சி விடயத்தில் அவன் ஒரு நிர்வாக சபையைக் கலந்து ஆலோசித்ததோடு, தேசவழைமை என்னும் நாட்டு வழக்கத்திற்கும் கட்டுப்பட்டே நடக்கவேண்டியிருந்தது. அத்துடன் பிரதானிகளின் கருத்துக்கும் அவன் ஓரளவு மதிப் பளித்தான்: இவ்வாறு அரசனுயிருக்கும் ஒருவனுக்குப்பின்னரி ஆட்சியுரிமை அவனது மகனுக்கு அல்லது இளைய சகோதர னுக்குச் சேர்ந்தது:

கண்டி அரசன் தானே ஆட்சிக்கு முழுப் பொறுப் பேற்றபோதிலும் நிர்வாகத்தைப் பல அதிகாரிகளிடம் பகிர்ந்தனத்தான்: இவ்வாறு அவனுக்கு நிர்வாகத்தில் உதவி செய்ய உடக்கம்பக அதிகாரி பகலகம்பக அதிகாரி என்னும் இரண்டு அதிகாரிகள் இருந்தனர். அரசனின் ஆணைகளைச் செயல்படுத்துதல் சட்டத்தை நிலைநாட்டுதல், பொதுமக்களின் வேலையைப் பரிசீலனை செய்தல் என்பன அவர்களின் பிரதான கடமைகளாயிருந்தன.

மேற் குறிப்பிட்ட இரு அதிகாரிகளுக்கும் கீழ் திசாவை எனப்படும் மாகாண தேசாதிபதிகள் அறுவரும் இரட்டாளர் எனப்படும் மாவட்ட அதிபர்கள் ஐவரும் தத்தம் பகுதி களில் வரியறவிடுதல் முதலிய நிர்வாக விடயங்களையும், நீதி பரிபாலன விடயங்களையும் கவனித்தனர். நாட்டின் ஒழுங்கையும் சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுவதும் அரசனுக்குரிய

வரிமுழுவதும் அறவிடப்படுகின்றதா என்பதைக் கவனிப்பதும் அவர்களின் தலையாய் கடமைகளாகும்: அவர்களுக்குக்கீழ் கோறளைகளுக்குப் பொறுப்பாகக் கோறளைமார்களும் பற்றுக்கணுக்குப் பொறுப்பாக அத்து கோறளைகளும் ஊர்களுக்குப் பொறுப்பாக விதானைமார்களும் இருந்தனர்.

மேற் குறிப்பிட்டவர்களைத் தவிர வருமானம் சம்பந்தமான விபரங்கள், படைக்கலங்கள் மற்றும் தளபாடங்கள் சம்பந்தமான கணக்குகள் ஆகியவற்றைப் பதிவு செய்வதற்கு மொஹத்தலர் என்னும் கணக்காளரும் இருந்தனர். அரசனின் நிர்வாக சபையில் 4 திசாவைகளும் உடகம்பக, பலிகம்பக, என்பவர்களும் பிரதான கணக்காளரும் அடங்கியிருந்தனர். இத்தகைய நிர்வாக வேலைகளில் ஈடுபட்டோரைத் தவிரப் போரிக் கருவிகளைச் செய்தல், மரங்களை வெட்டுதல், யானைகளைப் பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், இரத்தினக்கல்வெட்டுத்தல் முதலிய சிறு வேலைகளைச் செய்வதற்கெணவும் பல ஊழியர்கள் இருந்தனர்.

இவ்விதமாகப் பல்வேறு கடமைகளையும் செய்தவர்களுக்கு அரசன் தனது சொத்தாயிருந்த கபடகம் என்னும் நிலத்தில் ஒரு துண்டுக் காணியை வழங்கினான். இவ்வாறு பிரதானிகள் பெற்ற நிலம் நிந்தகம் எனவும் விகாரைகளும், தேவாலயங்களும் பெற்ற நிலம் முறையே விகாரகம் தேவாலகம் எனவும் பெயர் பெற்றன: இவைபற்றி முன்னரே படித்திருக்கிறீர்கள்லவா?

அரசன் கபடகம் என்னும் தனது நிலத்திலிருந்து பெற்ற வருமானத்தைத் தவிர, ஆண்டில் இருமுறை பிரதானிகளிடமிருந்தும் வெகுமதிகளைப் பெற்றுண்டு மேலும் மராள என்னும் மரணவரியையும் அவன் அறவிட்டான்: அதன்படி ஒருவர் இறந்தபின் அவரது சொத்துக்கு ஒருவரும் உரிமைபாராட்டாவிட்டால் அது அரசனைச் சேர்ந்தது. அதே சமயம் உரித்துடையவர் யாரும் இருந்தால் அஞ்சவுள்ள சொத்தில் அரசனுக்குக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற விதி இருந்தது. இவற்றைத்தவிர எல்லைகளிலும் துறைகளிலும் விதிக்கப்படும் கங்கவரிகள் மூலமும் அரசனுக்கு வருமானம் கிடைத்தது:

பயிர்ச்

- 1: கண்டி இராச்சியத்திலிருந்த உயர்தர அதிகாரிகள் யாவர்?
- 2: அதிகாரிகளுக்கிழிருந்த உத்தியோகத்தர் யார்?
- 3: 'கபடகம்' 'நிந்தகம்' என எவற்றைக் குறிப்பிட்டனர்?
- 4: கண்டியரசன் எவ்வழிகளில் வருமானம் பெற்றுள்ளனர்?

பாடம் 50

யாருளாதாரமும் சமுகமும்

கண்டி மலைநாட்டு அரசானும், அங்கு தரையமைப்பு சாதகமாயில்வாதபோதும் பயிர்ச் செய்கையே மக்களின் பிரதான தொழிலாயிருந்தது. மலைநாட்டின் மேற்குப்பகுதி ஈரவிப்பாகவும், கிழக்குப்பகுதி வரண்டதாகவும் காணப்படுவதனால் வேறுபடும் காலநிலைக்கு ஏற்ப அங்கு வித்தியாசமான பயிர்கள் செய்கைப்பண்ணப்பட்டன. மேலும் மலைநாட்டில் தட்டை நிலம் குறைவாயிருப்பதன் காரணமாக அங்கு செறிவாகப் பயிரிட முடியாதபடியால் செய்கைப்பண்ணப்பட்ட பயிர்களின் விளைவு மக்களின் தேவைக்குப் போதியதாக இருக்கவில்லை; பொதுவாக மலைநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பனிகள்தாங்குகளில் நெல் பயிரிடப்பட்டது. ஆதே சமயம் தினை, சாமி, குரச்சன், பயறு முதலிய சிறு தானியங்கள் வரண்ட கால நிலையையுடைய கிழக்கு மலைநாட்டிலேயே அதிகமாகச் செய்கைப்பண்ணப்பட்டன.

மலைநாட்டு மக்கள் மேற்குறிப்பிட்டவற்றைத் தனிரப்பலா, ஈரப்பலா, கிழங்கு, சினிக்கிழங்கு ஆகியவற்றையும் உணவாகப் பயன்படுத்தினர். மேலும் தேங்காயும், கித்துக் கருப்பட்டியும் மக்களின் உணவில் அதிகமாக இடம்பெற்றன. இல்வாறு பயிர்ச் செய்கை பிரதான தொழிலாயிருந்த போதிலும் மந்தை வளர்ப்பதிலும் மக்கள் ஈடுபட்டனர். பொது

வாக்கூறின் மகிளி தமக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் தமது கிராமங்களிலேயே தயாரித்துக்கொண்டமையால் அவை பொருளாதாரத்தில் ஓரளவுக்குத் தனினிறைவுபெற்ற வையாக விளங்கின.

கண்டி நாட்டில் உள்நாட்டு வியாபாரம் சுதந்திரமாக நடைபெற்றது; அத்துடன் அங்காடி வியாபாரமும் (அலைந்து திரிந்து விற்றல்) அங்கு நிகழ்ந்தது. மேலும் பிற்காலத்தில் நகரங்களில் பல கடைவீதிகள் தோன்றியதோடு துணி, வெங்காயம், புகையிலை, ஆயுதங்கள் ஆகியனவும் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அன்றியும் வாய்ப்பும் வசதியுமுள்ள காலங்களில் கண்டியமக்கள் தமது பாக்கு, மிளகு, ஏலம் ஆகியவற்றை எடுத்துச் சென்று புத்தளத்திலும் பிற துறைகளிலும் வெளியாருக்கு விற்றும் வந்தனர். அக்காலத்தில் நாட்டில் பணப்புளக்கம் இருந்தபோதிலும் வியாபாரம் பெரும்பாலும் பண்டமாற்றுமுறையிலேயே நடைபெற்றது.

கண்டிச் சமூகத்தில் சாதிக்கட்டுப்பாடுகள் மிகத்தீவிரமாகப் பின்பற்றப்பட்டன; அக்கட்டுப்பாடுகள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அமிசத்திலும் பிரதிபலித்தன. கண்டி வாசிகளில் பெரும்பாலானோர் பெளத்தர்களாகியிருந்தபோதிலும் இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மக்களும் சிறு தொகையில் ஆங்காங்கு கூட்டமாக வாழ்ந்துவந்தனர்;

பயிற்சி

- 1: கண்டிநாட்டில் செய்கை பண்ணப்பட்ட பயிர்கள் யாவை?
- 2: நகரங்களிலுள்ள கடைகளில் விற்பனைக் வைக்கப்பட்ட பொருட்கள் யாவை?
- 3: கண்டியில் எச் சமூகத்தினர் வாழ்ந்துவந்தனர்?
- 4: கண்டி மகிளி தமது இராச்சியத்துக்கு வெளியிலும் வரத்தகம் செய்தனரா?

பொத்த மத வளர்ச்சி

வலிவுத்த ஸ்ரீ ரணங்கர பிக்ருவின் யணி

கண்டியில் ஆட்சிசெலுத்திய முதலாவது விமலதர்ம ஸைப்போல இரண்டாவது விமலதர்மகுரியனும் பெளத்த சமயத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றினான். அவன் சீயம் தேசத்திலிருந்து பெளத்த பிக்குகளை வரவழைத்து உயர் குருப்பட்டமளிப்பு முறையை ஏற்படுத்தினான். அத்துடன் புத்தரின் புனித தந்தத்தைப் பேணுவதற்காக முன்றாக்கு மாளிகையாகிய தலதாமாளிகையையும் நிறுவினான்.

இரண்டாவது விமலதர்மனுக்குப் பின்னரீ இரண்டாம் இராசசிங்கனும் பெளத்த மத விடயங்களில் அதிக ஆர்வம் காட்டினான்; அவனுக்குப்பின்னர் நாயக்க வமிசத்து அரசர்கள் பெளத்த மதத்தைத் தழுவியதோடு பெளத்த சாசனத்தின் வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றினர்; அவர்களில் முதலாவது அரசனாகிய ஸ்ரீ விஜய இராசசிங்கன் விகாரைகளை நிறுவவதற்கு உதவிசெய்ததோடு பெளத்த சமயக் கொண்டாட்டங்களிலும் ஊக்கம்காட்டினான்; அவனுக்குப்பின்னர் ஆட்சிபீடமேறிய கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் சமய வளர்ச்சியில் அதிக ஆர்வம் காட்டினான். அவன் றிடிவிகாரை மெதப்போல விகாரை என்பவற்றைத் திருத்தினான்; கங்காராம என்னும் விகாரை கையைப் புதிதாகக் கட்டினான். இவ்வாறு அரசர்கள் காட்டிய அக்கறையைப்போல் சில பிக்குகளும் சமய விடயங்களில் சிரத்தைகாட்டியதோடு சமய வளர்ச்சிக்காகச் சிறந்த சேவை செய்தனர். அத்தகையோரில் வெளிவித்த ஸ்ரீ ரணங்கர பிக்கு முதலிடம் வகித்தார்: அவர் கண்டியிலிருந்து 15 மைல் நூரத்திலுள்ள தூம்பளைப் பிரிவிலிருக்கும் வெளிவித்தா என்னுமிடத்தில் பிறந்தவர்; அவரது அறிவுரையின்படிதான் விமலதர்மகுரியன் சீயத்திலிருந்து உபாளி முதலாய பல பிக்குகளைத் தருவித்து உயர்குருப்பட்டமளிக்கும் முறையைத் தொடக்கினான்; அதன் விளைவாகப் பிற்காலத்தில் 'சீயம்

நிக்காய் என்னும் பெளத்த சங்கப் பிரிவு உருவாகியது; வெலிவித்தாவின் காலத்தில் பெளத்தசமயம் தாழ்நிலையிலிருந்தது. அக்காலத்தில் பல பிக்குகள் உண்மையான சமயவழி யில் ஒழுகாமல் சேரதிடம் மாந்திரீகம் முதலியவற்றிலும் ஏடுபட்டுக்காலத்தைக் கழித்தனர். இவ்வாறு கழிவுறும் நிலையிலிருந்த சமயத்துக்கும் அதன் இலக்கியத்துக்கும் வெலிவித்த புத்துயிர் கொடுத்தார்; அவர் பிழையான வழியிற் சென்ற பிக்குகளைப் பகிரங்கமாகக் கண்டித்ததன் விளைவாக வயது முதிர்ந்த பல பிக்குகள் அவரை எதிர்த்ததும் உண்டு: அவர் சாரார்த்த சங்கிராய முனிகுண்ணங்கார போதிவம்சம் முதலிய அரிய நூல்களை எழுதியதோடு பல அரும்பத விளக்க நூல்களையும் வெளியிட்டார். இவ்வாறு வெலிவித்த செய்த சேவையைப் பாராட்டிய கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் அவருக்குச் சங்கராஜ் எனப் பெயரிட்டான்;

வெலிவித்த சரணங்கர அவர்கள் அனேக சிறந்த மாணவரிகளைத்தோற்றுவித்தார்: அவரின் சிடர்களில் ஒருவரான திப் பொட்டுவாவே சித்தார்த்த புத்தராசித்த தேரே என்பவர் சூளவம்சம் 3 ஆம் பாகத்தை எழுதினார். இவ்வாறு கண்டிநாட்டில் ஏற்பட்ட இலக்கிய வளர்ச்சி இலங்கையின் தென் பாகத்திலும் பரவியது. இதன் பயனாக மாத்தறை இலக்கிய காலத்தில் தோன்றிய பல நூலாசிரியர்கள் வெலிவித்த அவர்களின் சிடர்களாயினர்: இத்தகைய சிடர்கள் பலர் இன்றும் வாழ்ந்துவருகின்றனர்: மேலும் அவர் காலத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் எசல் பெரகராவில் தலதா பெரகராவுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது: அதே சமயம் விகாரைகள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டதோடு அவற்றுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்புக்களும் வழங்கப்பட்டன. அன்றியும் இக்காலத்தில் கண்டியில் பல புதிய பிரிவேஞ்சுக்களும் தோன்றின:

பயிற்சி

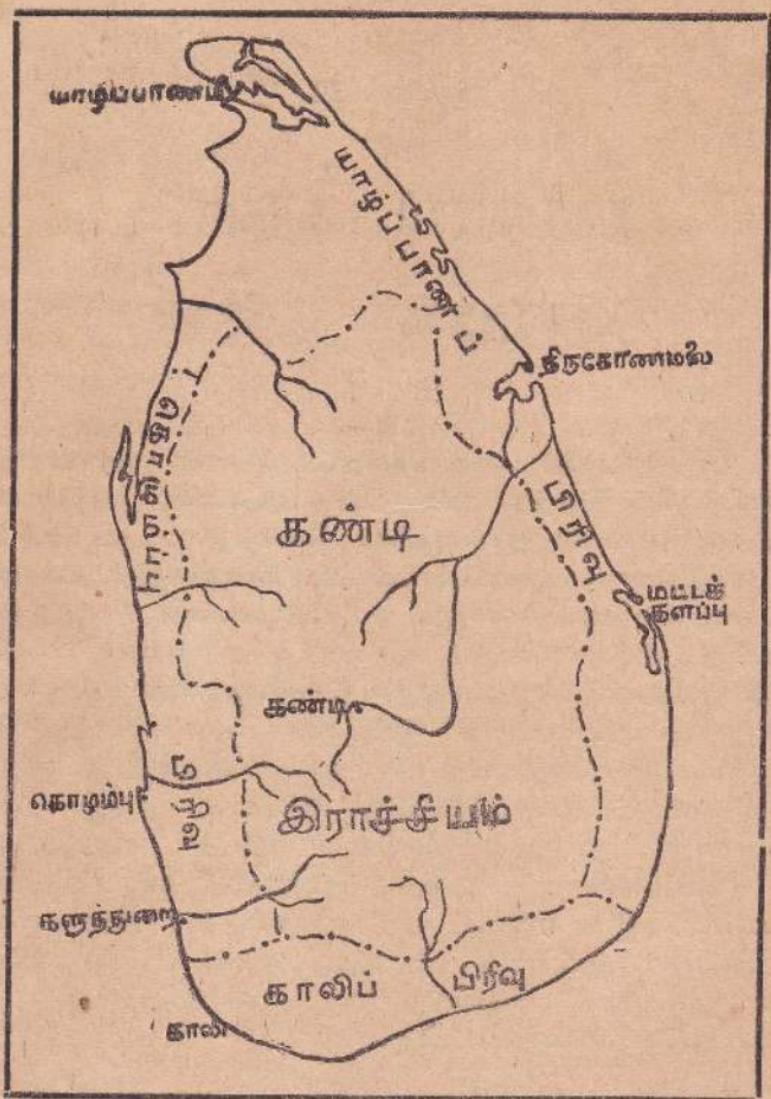
1. ஸ்ரீசரணங்கர பிக்கு எங்கு பிறந்தார்?
2. அவர் யார் காலத்தில் வாழ்ந்தார்?
3. ‘சீயம் நிக்கய்’வை யார் ஏற்படுத்தினார்? எப்போது?
4. சரணங்கர பிக்கு இயற்றிய நூல்கள் யாவை?
5. சூளவம்சத்தை எழுதியவர் யார்?
6. கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் சரணங்கராவுக்கு வழங்கிய பதன் யாது?
7. கீர்த்தி ஸ்ரீ இராசசிங்கன் கட்டிய, புதுப்பித்த விகாரைகள் யாவை?

கரையோரப் பகுதிகளில்

ஒல்லாந்தரீன் ஆந்தகம்

இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகள் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த காலத்தில் அவர்கள் பரிபாலனம் சம்பந்தமாகப் பல ஒழுங்குகளைச் செய்தனர்; அவர்கள் நிர்வாக வசதிக்கரகக் கரையோரப் பிரதேசத்தைக் கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம் என மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்தனர்; இம்மூன்று பிரிவுகளினதும் நிர்வாகத் தலைவருகைப் பத்தேவீ யானில் ஒல்லாந்தரின் மகாதேசாதிபதி ஒருவன் இருந்தான். அவனது ஆணையின்படியே இங்குள்ள தேசாதிபதி ஆட்சி செய்தான். இலங்கையிலிருந்த தேசாதிபதிக்குத் துணை செய்வதற்கு எட்டுப்பேரைக்கொண்ட நிர்வாகச் சூழல் ஒன்று கடமையாற்றியது. அது அரசியற் கழகம் எனப்பட்டது; அதே சமயம் கொழும்பு, காலி என்னும் முக்கிய நகரங்களை ஆணையாளர்களும் ஒனைய பிரதேசங்களைத் திசாவைவகையும் நிர்வகித்தனர். இவ்வாறு பல விடயங்களில் போத்துக்கீசரின் பாலன முறையும் ஒல்லாந்தரின் பாலனமுறையும் ஒரே மாதிரியாகவே காணப்பட்டது.

திசாவைமாரின் நிர்வாகத்தில் பழைய அரசியல் சம்பிரதாயங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. ஆயினும் அவர்கள் அம்முறைகளைத் தமது நலனுக்காகவே கையாண்டனர்; திசாவை கள் கோறனோகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அவற்றைப் பரிபாளிக்கக் கோறனோமார்கள் இருந்தனர்; கோறனோகளின் கீழ் உள்ள பற்றுக்களை அத்துக் கோறனோகளும் பற்றுக்களினை கீழுள்ள ஊர்களை விதாண்மார்களும் பரிபாலித்தனர். ஒல்லாந்தர் மக்களிடையே காணப்பட்ட சாதிவேறுபாடுகளையும் தமக்குச் சாதகமாகப் பயண்படுத்தினர்; எப்பொழுதும் அவர்களின் நோக்கம் குறைந்த செலவுடன் பெரும் இலாபத்தை ஈட்டிக் கொள்ளுவதேயாகும்;

ஒல்லாந்தரின் நிர்வாகப்பிரிவுகள்

ஒல்லாந்தர் நான்கு நிர்வாக சேவைகளை வைத்திருந்த வருட அவை (1) வியாபார சேவை, (2) இராணுவ கப்பற சேவை (3) சமயசேவை (4) தொழிற்சேவை என்பனவாகும். இவற்றில் வியாபாரசேவை என்பது பிற்காலச் சிவில்சேவையைப் போன்றிருந்தது. அதன் பொது நிர்வாகம் பல திணைக்களங்களிடையே விடப்பட்டிருந்தது: இவ்வாறு நிதி, பொது வேலை, கறுவா, முதலியவற்றுக்குத் தனியான திணைக்களங்களிருந்தன. அத்துடன் சாதாரண குடியியல் வேலைகளைக்

கவனிப்பதற்கு ஒரு செயல்கழும் இருந்தது. அதன் தலைவர் அரசியற் செயலாளர் எனப்பட்டார். அவருக்குக்கீழ் அரசியற் சேவையைச் சேர்ந்த பலர் பணியாற்றினர்: மேற்குறிப்பிட்ட நிர்வாகப் பிரிவுகளில் கறுவாத் திணைக்களமே மிக முக்கியமான தாயிருந்தது. ஏனெனில் கறுவா ஒல்லாந்தரின் பிரதான வர்த்தகப் பொருளாயிருந்து அதிக வருவாயை ஈட்டிக்கொடுத் தது: கறுவாத் திணைக்களத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த அதி காரி மகாபட்டே எனப்பட்டான். அவனுக்குக்கீழ் கறுவா விளையும் பகுதிகளின் விதானைகள் கடமையாற்றினர்; விதானைகள் கறுவாப்பட்டை உரிப்போரின் பெயர்களைக்கொண்ட ஒரு பட்டியல் வைத்திருந்தனர். கறுவாப்பட்டை உரிப்போர் தமது தொழிலை மாற்ற முடியாதிருந்தது: அவர்களில் யாராவது கிராமத்தைவிட்டுத் தப்பியோடினால் உடன் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுச் சூட்டுக்கோவினால் சுடப்பட்டார்! இவ்வாறு ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின்கீழ் கறுவாப்பட்டை உரிப்போரே அதிகமாக கஷ்டப்பட்டனர். அவர்கள் 12 வயதானவுடன் தலைக்கு 62 இருத்தல் கறுவா கொடுக்கவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது: இவ்வாறு ஒருவர் கொடுக்கும் உரிக்கப்பட்ட கறுவாவுக்கு 20 இருத்தலுக்கு 3 சதவீதம் (ஏற்ததாழ) கூவி கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் கறுவாப்பட்டை உரிப்போருக்கு அரிசியும் உப்பும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டன.

ஒல்லாந்தர் போத்துக்கீசரைப் பின்பற்றித் தாழும் தோம்புகளைத் தயாரித்தனர். அவற்றில் நிலத்தோம்பு என்ப வற்றில் ஓவ்வொருவரதும் நிலம், தோட்டம், சொத்து பற்றிய விபரங்கள் ஆடங்கியிருந்தன: தலைத்தோம்பில் மக்களின் தொழில், வயது, அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய வரி ஆகியன பற்றிய விபரங்கள் காணப்பட்டன. அதே சமயம் பள்ளிக் கூடத்தோம்பில் கிறித்தவ குடும்பங்களிலுள்ளோரின் பெயர்கள் மட்டும் பதியப்பட்டன.

ஒல்லாந்தர் நீதிபரிபாலன விடயத்தில் அதிக கவன மெடுத்தனர். அவர்கள் உரோமானின் சட்டங்களைத் தழுவித் தம்மால் ஆக்கப்பட்ட உரோமன் டச்சஸ்சட்டத்தை இங்கு அமுல்செய்தனர். அச் சட்டத்தின்படி நீதிவழங்குவதற்கு ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் லாண்ட்ரூட்ஸ் எனப்படும் சிவில் நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன. அதே சமயம் கொழும்பில் ரூட்வான் யஸ்ரிஸ் எனப்பட்ட உயர்நீதிமன்றம் அமைந்திருந்தது. அது கோட்டையில் வாழ்ந்த ஐரோப்பியது வழக்கு களை விசாரிப்பதோடு மாகாண நீதிமன்றங்களிலிருந்துவரும்

மேன முறையீடுகளையும் விசாரித்தது. ஒல்லாந்தர் யாழ்ப் பாணத்தில் வழக்கத்திலிருந்த தேசவழமை என்னும் பழைய நீதிமுறைகளையும் ஒன்றூக்கித் தொகுத்ததோடு அவற்றைத் தமது மொழியிலும் பெயர்த்து வைத்திருந்தனர். அவ் வேலையைச் செய்தவர் கைமன் என்ற தேசாதிபதியாவார். அதன் பயனாக ஒல்லாந்த நீதிபதி தமிழ் மொழிபெயர்ப் பாளரின் உதவியின்றியே சட்டங்களை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது.

யீர்சி

1. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கரையோர மாகாணங்களின் பிரிவுகள் யாவை?
2. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் காணப்பட்ட 4 சேவகங்யாவை?
3. வரித்தக சேவயில் அடங்கிய திணைக்களங்கள் யாவை?
4. கறுவாத்திணைக்களத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்த அதிகாரி யார்?
5. ‘கறுவாப்பட்டை’ சேகரித்தல் சம்பந்தமாக ஒல்லாந்தர் செய்த ஒழுங்குகள் யாவை?
6. ஒல்லாந்தர் வைத்திருந்த தோம்புகள் யாவை? அவற்றில் என்ன விபரங்கள் குறிக்கப்பட்டிருந்தன?
7. ஒல்லாந்தரின் நீதிபரிபாலனம்பற்றி யாது அறிவீரா?
8. யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவீய சட்டஒழுங்குகளைத் தொகுத்தவன் யார்?
9. ஒல்லாந்தர் இங்கு கைக்கொண்ட சட்டத்தின் பெயர் யாது?

பொருளாதாரம்

இலங்கைக்கு ஒல்லாந்தர் வந்ததின் ஒரு நோக்கம் தமது வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்வதாகும். அவர்கள் போத்துக்கீசரைவிடச் சிறந்த வியாபாரிகளாயிருந்தனர். போத்துக்கீசர் போர்களிலேயே அதிக காலத்தைப் போக்கிய படியால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்திசெய்ய அவர்களுக்கு நேரமில்லாதிருந்தது. ஆனால் ஒல்லாந்தர் காலத் தில் உள்நாட்டில் ஓரளவு அமைதி காணப்பட்டதனால் அவர்கள் பொருளாதார விடபங்களிலும் கவனம் செலுத்தினர்;

ஒல்லாந்தர் குறைந்த செலவில் தமது வர்த்தக சங்கத்திற்கு அதிக லாபத்தைப் பெறுவதையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் கறுவா இலங்கையின் முக்கியமான வர்த்தகப் பொருளாயிருந்தது. அது கண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த கரைப்பகுதிகளிலும் காணப்பட்டது. அக் கறுவாவை மக்களிடம் வாங்குவதில் கண்டிய அரசர்கள் பல தடங்கல்களைச் செய்தனர். இதனால் ஒல்லாந்தர் தமது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட கரையோரப் பகுதிகளிலேயே அதை விளைவிக்க முயற்சித்தனர். இவ்விதம் முயன்றவர்களில் வான் இமா பாஸ்க், ஆகியோர் பிரதானமானவர்கள். விலெம்பாஸ்க் காலத்தில் (1765—1785) மருதானைப் பகுதியில் கறுவா பயிரிடப்பட்டது. பின்னர் கதிரானை, அவரிவத்தை முதலிய இடங்களிலும் அது செய்கை பண்ணப்பட்டது. இன்று கறுவாக்காடு எனப்படும் பொறைனைப் பகுதியில் முன்னர் கறுவாத்தோட்டங்கள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன.

இவ்வாறு கறுவா விளைவிப்பதோடு மட்டும் நில்லாது அவர்கள் கராம்பு, கரும்பு, மிளகு, பாக்கு முதலியவற்றை யும் பயிரிட்டனர்; இவ்வாறு 1776 க்குப் பின்னர் மாதம் பைப் பகுதியில் மிளகும், காலுகங்கைக் கரைகளில் மரவள் வியும் கொழும்பு - கல்கிசைப் பகுதியில் கரும்பும் செய்கை

பண்ணப்பட்டது. மேலும் ஒல்லாந்தர் தமது ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட பகுதியில் நெற் செய்கையிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினர்; நெல்லரிசி மக்களின் பிரதான உணவாதலி னால் அதைக் கூடிய அளவுக்கு உள்நாட்டிலேயே விளைவிப்ப தற்கும் அதன்மூலம் இறக்குமதியைக் குறைத்துப் பண்ததை மிச்சம் பிடிப்பதற்கும் அவர்கள் முயன்றனர். இவ்வாறு இமாம் பாஸ்க் காலத்தில் முத்துராஜவெல என்னும் சேற்று நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிரிடும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. அன்றியும் ஒல்லாந்தர் தஞ்சாவூரிலிருந்து பெருந் தொகையான அடிமைகளை இங்கு தருவித்து வேளாண் மையை விருத்தி செய்தனர்: இக்காலத்தில் இராட்சதக் குளம், தெதுறுதோயா, கந்தளாய் ஊறுபொக்க ஆகியவற்றுடன் தொடர்புள்ள நீர்ப்பாய்ச்சல் வேலைகளும் திருத்தப் பட்டன.

ஒல்லாந்தர் வரண்ட காலநிலையைக் கொண்ட வசை விப்பகுதியில் அதற்கேற்ற கரும்பு பருத்தி ஆகியவற்றைப் பயிரிட மக்களை ஊக்குவித்தனர். அதே சமயம் யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் புகையிலைச் செய்கை ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பயிர்ச் செய்கையில் அதிக கவனம் செலுத்திய ஒல்லாந்தர் கைத் தொழில்களைப் புறக்கணிக்கவில்லை: ஏற்கிளாப் வாண்கோயள்ள எண்பவன் (1660—75) கைத் தொழில் களிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினான்; அவன் பட்டுப் பூச்சி வளர்க்கும் தொழிலை விருத்திசெய்ய முயன்றதோடு யாழ்ப்பாணத்தில் சிலைகளுக்குச் சாயமுட்டும் தொழிலையும் தொடங்கினான். அவன் தனினிந்தியாவிலிருந்தும் தொழிலாளரைத் தருவித்து நெசவுத் தொழிலைவளர்க்க முனைந்தான். மேலும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில். களனியாவில் ஒட்டுத் தொழிலும் மொற்டுவையில் தச்சத் தொழிலும் விருத்தியடைந்தன.

ஒல்லாந்தர் சிலாபம் - மன்னரீப் பகுதிகளில் முத்துக்குளிப்பதன் மூலமும், யாணைகளை விற்பதன் மூலமும் அதிக வருவாயிட்டனர்: அவர்கள் ஊழியம் முதலிய பலவேறு தலைவரிகளின் மூலமும் சாராயக்குத்தகை கடைக்குத்தகை மீன்குத்தகை, இறப்பர்வரி, சங்கவரி என்பவற்றின் மூலமும் வருமானத்தைப் பெற்றனர்.

ஒல்லாந்தர் போக்குவரத்து வசதிகளை விருத்தி செய்வ வதிலும் சிரத்தையெடுத்தனர்: அவர்கள் பிரதான வீதிகளை இணைத்துப் பல சிறிய வீதிகளை ஆகமத்தனர்; புத்தளம்

கிளாழும்புக் கால்வாயைத் திருத்தினரே அத்துடன் களனி யாவையும் கருத்துறையையும் இணைக்கும் ஒரு கால்வாயைப் புதிதாக அமைத்தனர். இவ்வாறு ஒல்லாந்தரின் காலத்தில் பொதுவாகப் போத்துக்கீசர் காலத்திலிருந்ததையிட நாட்வின் பொருளாதாரங்கிலே சற்றுச் சிறந்து காணப்பட்டது.

பயிற்சி

1. கறுவாப் பயிர்ச் செய்கையைத் தொடங்கிய தேசாதிபதியார்?
2. கறுவா எங்கெங்கு பயிரிடப்பட்டது?
3. ஒல்லாந்தர் வேறு எப்பயிர்களைச் செய்கைபண்ணுவதில் அதிக ஊக்கமெடுத்தனர்?
4. 'முத்துராஜ் வெல'ப் பகுதியை எதற்காக மீட்டனர்?
5. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் விருத்திசெய்யப்பட்ட கைத் தொழில்கள் யாவை?
6. ஒல்லாந்தர் வேறு எவ்வழிகளில் வருமானம் பெற்றனர்?

பாடம் 54

சமயமும் சமூகமும்

இலங்கையில் அண்ணியர் கால்வைப்பதற்கு முன்னர் இந்து, பெளத்தம், இல்லாம் என்னும் முன்று சமயங்களினால் பப்ட்டன என்பதையும் போத்துக்கீசர் ரேமண் ஈத்தோலிக்க சமயத்தை இங்கு பரப்பினர் என்பதையும் முன்னரே படித் திருக்கிறீர்கள்லவா? இவ்வாறு போத்துக்கீசர் கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தமது முதுசமாக விட்டுச்செல்ல அவர்களுக்குப்

பின்வந்த ஒல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்த சமயத்தை இங்கு புகுத்தினர்: ஆனால் மதமாற்றும் முயற்சியில் அவர்கள் போத்துக்கீசரைப்போதுத் தீவிரமான கொள்கையைப்பின் பற்றாலில்லை; அவர்கள் மதபோதகர்களை அதிகமாக நியமிக்க வியல்லை; அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டவர்க் கௌலோரும் குதேச மொழியில் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கவுமில்லை; எனவே அவர்கள் புத்த சமயம், இந்து சமயம், இஸ்லாம் சமயம், ரூமஞ்சகத்தோலிக்க சமயம் ஆகியவற்றை எதிர்த்தபோதிலும் தமது சமயத்தைப்பரப்புவதில் அதிக சித்தியடையவில்லை; அன்றியும் புரட்டஸ்தாந்த முறையான சமயமாற்றம் எனி தாயிருந்தபடியால் பலர் பதவிகளையும் வரிச்சலுகைகளையும் பெறுவதற்காகப் பெயரளவில் புரட்டஸ்தாந்தியராக மாறிய போதிலும் மறைவில் தமது சொந்தச் சமயமுறைகளையே பின்பற்றினர்: ஒல்லாந்தர் தமது தேவாலயங்களில் பிரார்த்தனைகளில் கலந்துகொள்ளாதவர்களைக்கண்டு பிடித்துத் தன் டிப்பதற்கென மெரின்கோ என்னும் அதிகாரியை வைத்து குந்தபோதிலும் அம்முயற்சி அதிக பயனளிக்கவில்லை;

ஒல்லாந்தர் தமது ஆட்சியின் கீழிருந்த பகுதியில் புரட்டஸ்தாந்த சமயத்தைக் கட்டாய சமயமாக்கினர். கத்தோவிக்கர் இஸ்லாமியர் ஆகியோரின் போதனைகளைத் தடை செய்தனர். புரட்டஸ்தாந்த சமயத்தைப் பின்பற்றியவர்களுக்கு மட்டும் உத்தியோகங்களைக்கொடுத்தனர்: அத்துடன் பிறப்பு, இறப்பு விபரங்களும் அவர்களது தேவாலயங்களிலேயே பதிவு செய்யப்படவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. மேலும் பாடசாலைகள் பலவற்றை நிறுவி அவற்றில் குதேச மொழிகளில் சமயபோதனை செய்வதன் மூலமும் அவர்கள் தமது சமயத்தைப் பரப்ப முயன்றனர். இவ்விதமாகப் பின்னைகள் அவர்களின் தாய்மொழிலேயே கல்வி பெற ஒல்லாந்தர் வசதிசெய்தனர்: அத்தோடு கல்வி சம்பந்தப் பட்ட விடயங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு சபையும் நிறுவப்பட்டது:

இவ்வாறு ஒல்லாந்தர் ஆரம்பக் கல்வியில் அக்கறை காட்டியதோடு நில்லாமல் பைப்பளையும் சிங்கள, தமிழ் மொழிகளில் பெயர்த்தனர்; அதைத்தொடர்ந்து செபப் புத்தகம், கீர்த்தனைப் புத்தகம் ஆகியனவும் குதேசமொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டன. அத்துடன் ஒல்லாந்தரே அவற்றை முதல் அச்சிட்டும் பிரசரித்தனர்: அச்சிடும் யந்திரம் 1739 இல் அவர்களால் முதல் முதல் தாயிக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர்

காவத்தில் சமயக்குருமாராவதற்குச் சிங்கள், தமிழ் மக்களில் சிலருக்குப் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது. இவ்விதமாக ஒல்லாந்தர் பல வழிகளில் தமது சமயத்தைப் பரப்ப முயன்ற போதிலும் அவர்கள் அம்முயற்சியில் போத்துக்கீசர் பெற்ற அளவு வெற்றியைப் பெறவில்லை. மேலும் பல தூண்டுதல் களினால் புரட்டல்தாந்தராக மாறியவர்களும் அதை முறையாக அனுட்டிக்காமல் சந்தர்ப்பம் வந்தபோது தமது மதத்துக்கு மீண்டும் மாறியதன் விளைவாக ஒல்லாந்தரின் ஆதிகம் வீழ்ச்சியற்றது. இவ்வாறு அவர்களது ஆட்சி வீழ்ச்சியற்றபோதிலும் அதனை நினைவுட்டும் பல சின்னங்களை விட்டுச் சென்றனர்; அவற்றில் உரோமன் டச்சுச்சட்டம் ஒல்லாந்தர் இலங்கைக்கு வழங்கிய அருங்கொடையெண்ணாம்: அச்சட்டமுறை இன்றும் நமது நாட்டின் நீதி பரிபாலன முறையின் அச்சாணியாயுள்ளது: மேலும் ஒல்லாந்தர் இலங்கையருடன் கலப்பு மனம் செய்ததினால் பறங்கியர் என்னும் ஒரு இனத்தவர் இங்கு உருவாகினர். அன்றியும் அவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் பல ஒல்லாந்தச் சொற்களும் கதேசமொழிகளில் புகுந்தன. இவ்வாறு ‘கொக்கில்’, ‘போஞ்சி’, ‘விருந்தை’, ‘லாச்சி’ ‘வெந்தீசீ’ ‘நொத்தாரிக’ ‘சாக்கு’ ‘உலாந்தா’ ‘கக்கூசு’ முதலிய பல சொற்கள் இன்றும் பேச்க வழக்கிலிருப்பதை நாம் காணலாம். மேலும் மக்களின் சமூகவாழ்விலும் ஒல்லாந்தரின் பழக்கவழக்கங்கள் புகுந்துள்ளதோடு கிறீத்தவர்கள் ஒல்லாந்தப் பெயர்களைத் தமது முதற்பெயராகவும் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறு ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் சமய வாழ்விலும் சமூகவாழ்விலும் சட்ட நிர்வாகத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

பயிற்சி

1. ஒல்லாந்தரி புரட்டல்தாந்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர்?
2. மெரின்கோ என்பவர் யார்?
3. ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியை நினைவுட்டுவன யாவை?
4. ஒல்லாந்தரின் ஆதிகம் வீழ்ச்சியடைந்ததேன்?

அலகு 19

இந்தியாவில் பிரித்தானிய பிரான்சீய போட்டிகள்

பாடம் 55

பிரித்தானியர் இந்தியாவில் வெற்றிபோல்

பிரித்தானியர் கி. பி. 1600 இல் முதலாம் எனிச பெத் அரசியின் காலத்தில் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தை நிறுவினர் என்பதும் அவ்வரசு கிழைத்தேச வர்த்ததை விருத்தி செய்வதிலும் குடியேற்றங்களை நிறுவுவதிலும் ஆதிக ஆர்வம் காட்டினால் என்பதும் முன்னெரு பாடத்தின் கூறப்பட்டன வல்லவா?.. இவ்வாறு தூரகிழக்கு வர்த்தகத்தில் நாட்டம் கொண்ட ஆங்கிலேயர் கி. பி. 1608 இல் இந்தியாவுக்கு வந்து அப்பொழுது அரசனுயிருந்தவனும் அக்பரின் மகனுமாகிய ஜகாங் கிரின் அனுமதியைப்பெற்று 1612ல் வங்காளத்திலுள்ள சூரத் என்னுமிடத்தில் ஒரு வியாபாரத் தலத்தை நிறுவினர். இதன் பின்னர் ஆர்க்காட்டு நவாப்பின் அனுசரணையுடன் 1629இல் சென்னையில் சென் ஜோர்ஜ் கோட்டையையும் ஒரு வர்த்தக நிலையத்தையும் நிறுவினர்; அடுத்து 1661 இல் இங்கிலாந்து மன்னாகிய சான்ஸ் போத்துக்கல் அரசியை மனம் செய்த தினால் போத்துக்கீசரி தமது ஆட்சியின் கீழிலிருந்த பம்பாயைச் சான்ஸ் மன்னாக்குருச் சீதனமாகக் கொடுத்தபோது பிரித்தானியர் பம்பாயிலும் ஒரு விபாபாரத் தலத்தை அமைக்க முடிந்தது. இதன்மேல் 1685 இல் ஹாகிளி ஆற்றுக்கரையில் கட்டப்பட்ட வில்லியம் கோட்டை பிற்காலத்தில் கல்கத்தா என்னும் பெரிய நகரமாக வளர்ச்சியடைந்தது.

மேற்குறிப்பிடப்பட்டபடி பிரித்தானியர் இந்தியாவில் காலாண்றி வர்த்தகம் செய்யத்தொடங்கி 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கி. பி. 1664 இல் பிரான்சீயர் கோல்பேட் என்னும் மந்திரியின் முயற்சியினால் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கமொன்றைத் தாழும் நிறுவினர். அச்சங்கத்தினர் இந்தியாவுக்கு வந்து பாண்டிக்கேரி சந்திரநாகர் காரைக்கால், மாகி

நாகப்பட்டினம் எனிபவற்றைக் கைப்பற்றி அவற்றில் பண்டக சாலீகளை நிறுவினார். இவ்வாறு இந்தியாவில் வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவிய பிரித்தானியரும் பிரான்சியரும் தொடக்கத்தில் பூசலிடவில்லை; பின்னர் அவரங்கசீப் மன்னன் இறந்ததனுமேல் மொகலாயப் பேரரசு சீர்குலைந்து போன்போது பல சுதேசச் சிற்றரசர்கள் தம் மனம்போன்படி நாட்டை ஆண்டனர்; அக்காலத்தில் பிரான்சியர் அச்சுதேச அரசர்களின் போர்களில் தாழும் தலையிட்டனர். அதன் மூலம் தமது செல்வாக்கை வளர்க்கவும் ஆங்கிலேயரை இந்தியாவிலிருந்து துரத்தவும் அவர்கள் திட்டமிட்டனர்; இவ்வாறு பிரான்சியர் உள்நாட்டு விடயங்களில் தலையிட்டதனால் பிரித்தானியரும் உள்நாட்டுப் போர்களிலும் பிரான்சியருக்கெதி ராண் போர்களிலும் ஈடுபடவேண்டிய நிலைமை உருவாகியது. அக்காலத்தில் பேலே என்னும் பிரான்சியத் தளபதியே இந்தியாவில் பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் பரவுவதற்கு மூலகாரணமாயிருந்தான். அதே சமயம் ஞெபேட் கிளைவ் என்னும் ஆங்கிலேயத் தளபதி பேலேக்கு எதிராயிருந்தான். அவன் ஒரு படையைத் திரட்டி ஆற்காட்டிலும், கண்ணடத்திலும் பிரான்சியரைப் புறமுதுகுகண்டான். 1756-63 காலத்திய ஏழாண்டுப் போரில் பிரான்சியரும் பிரித்தானியரும் இந்தியாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும் போரிட்டனர். இந்தியாவில் கிளைவ் என்னும் ஆங்கிலத் தளபதி பிரசித்திபெற்ற பிளாசிப் போரில் வங்காள நவாப்பையும் பிரான்சியரையும் தோற்கடித்துச் சந்திர நாக்கரைக் கைப்பற்றினான். இதைத் தொடர்ந்து 1758 இல் லாலி என்பவன் தலைமையில் பிரான்சியர் சென்னையைக் கைப்பற்ற முயன்றனர். ஆயினும் மகுலிப்பட்டினம், வந்தவாசி என்னுமிடங்களில் அவர்கள் ஆங்கிலேயரால் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இதன் பயனாக 1761 இல் பிரித்தானியர் பாண்டிச்சேரியையும் கைப்பற்றியதினால் பிரான்சியரின் ஆதிக்கம் இந்தியாவில் அற்றுப்போகப் பிரித்தானியரின் அரசு விரிவடைந்து பலம்பெற்றது: இவ்விதமாகப் பிரித்தானியர் பிரான்சியரைத் தோற்கடித்ததற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன: அவை (1) ஆங்கிலேயரின் கடற்படைவளிமை; (2) கிளைவின் போர்வீரமும் முயற்சிகளும்; (3) சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றபடி கருமமாற்றுவதற்குக் கிழக்கிந்திய வரித்தகசங்கம் அனுமதி பெற்றிருந்தமை; (4) இந்தியாவில் சுதேச மன்றாரின் ஆட்சி பலமற்றிருந்தமை என்பன வாகும்.

பயிற்சி

1. ஆங்கிலேயர் யாரின் அனுமதிபெற்று, எப்போது குரத்தை நிறுவினர்?
2. இந்தியாவில் பிரான்சியரால் நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்கள் யாவை?
3. இந்தியாவில் போரிட்ட பிரித்தானிய, பிரான்சிய தேசாதி பதிகள் யாவர்?
4. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் வெற்றிபெற்றதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?

பாடம் 56

ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றுதல்

இந்தியாவிலுள்ள குரத், பம்பாய், சென்னை, கலகத்தா என்னுமிடங்களில் வர்த்தக உரிமைபெற்ற ஆங்கிலேயர் அடுத்து இலங்கையைத் துகண்ணேட்டம் செலுத்தினர். இலங்கையின் நிலையத்தின் சிறப்பை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர். மேலும் இந்தியாவில் பிரான்சியருடன் மேற்கொண்ட போர்களின்போது கப்பல்களைத் திருத்துவதற்கு கிழக்குக் கரையில் ஒரு துறைமுகம் இல்லாததினால் அவர்கள் பெரிதும் இடர்ப்பட்டனர். அந்நிலையில் திருகோணமலையின் நிலையமும் அதன் துறையின் பாதுகாப்பும் சிறப்பும் ஆங்கிலேயரைக் கவர்ந்தன. ஆனால் அப்பொழுது திருகோணமலை ஆங்கிலேயரின் நட்பு நாடாகிய ஒல்லாந்தரின் கீழ் இருந்த படியால் அவர்கள் அதனை வலோற்காரமாகக் கைப்பற்ற வில்லை. ஆயினும் சிறிது காலத்தின் பின்னர் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட சுதந்திரப் போரின்போது இங்கிலாந்தும் ஒல்லாந்தும் பகைத்துக்கொண்டன. அந்திலையில் சென்னையிலிருந்த பிரித்தானிய தேசாதிபதியின் வேண்டுகோளின்படி எட்வேட்கியு என்பவன் 1782 இல் திருகோணமலையைக் கைப்பற்றினான்; எனினும் பிரான்சியரின் உதவியுடன் 1783 இல் ஒல்லாந்தர்

அதைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொண்டனர்: பின்னர் பிரான் சில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டபோது, அது ஒல்லாந்துக்குள்ளும் பரவியது. அப்போது ஒல்லாந்த மன்னன் இங்கிலாந்துக்குத் தப்பியோடினான். அந்நிலையில் இலங்கை பிரான் சியரின் கையில் விழாதபடி பாதுகாப்பதற்குத் திருகோணமலையில் தமது கோட்டைகளை நிறுவ அனுமதி கேட்டபோது ஒல்லாந்த மன்னன் அதற்குச் சம்மதித்தான்: ஆயினும் இங்கிருந்த ஒல்லாந்த தேசாதிபதி அது சம்பந்தமாக விடுத்த கட்டளையைத் திருமலையில் இருந்த தளபதி மறுத்தபடியால் ஆங்கிலேயர் 1795 ஆவணி 18 ஆம் திகதி திருமலையை முற்றுகையிட்டு எட்டு நாட்களில் அதைக் கைப்பற்றினர். இதைத் தொடர்ந்து 1795 ஆம் ஆண்டு முடிவதற்குள் அவர்கள் மட்டக்களப்பு, மணிர், யாழ்ப்பானாம் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றினர்; பின்னர் 1796 ஆம் ஆண்டு மாசியில் கொழும்பும் கைப்பற்றப்பட்டவுடன் ஒல்லாந்தரின் சீழிருந்த கரையோரப்பிரதேச முழுவதும் பிரித்தானியர் வசமாகியது.

கரையோரப் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் பிரித்தானியர் கண்டி இராச்சியத்தையும் பிடிக்கத் திட்டமிட்டனர். கண்டி இராச்சியத்தை 1780 முதல் ஆண்டுவந்த இராசாதி இராசசிங்கன் 1796 இல் இறந்ததன்மேல் பிலிமத் தலாவை என்னும் முதலாவது அதிகாரி கண்ணுச்சாமி என்பவனைக் கண்டிய அரசனாக்கினான். அவன் மூர் விக்கிரமராச சிங்கன் என்னும் பெயருடன் பதவிக்கு வந்தான். அவனது ஆட்சிக்காலத்தில் பிரித்தானிய தேசாதிபதியாயிருந்த நோத் 1802 இல் கண்டிமீது படையெடுத்தார். அப்போது அரசனுடன் பகைத்துக்கொண்டிருந்த பிலிமத்தலாவை என்னும் அதிகாரியும் நோதின் படையெடுப்புக்கு உடந்தையாயிருந்தான்: ஆனால் முதலாவது கண்டியப் படையெடுப்புத் தோல் வியில் முடிவடைந்தது; கண்டிக்குச் சென்ற ஆங்கிலப்படைகள் நகரைக் கைப்பற்றி அங்கு தங்கியிருக்கும்போது அது வரை மறைந்திருந்த விக்கிரமராசசிங்கனின் படைகள் கண்டியைச் சுற்றி வளைத்து ஆங்கிலப் படையிற் பெரும்பகுதியை அழித்துவிட்டன; அத்துடன் டேவி என்னும் படைத்தலைவனும் சிறையிலிடப்பட்டான். இதற்குப் பின்னர் பிலிமத்தலாவை விக்கிரம ராசசிங்கனைக் கொல்ல ஒரு சதி செய்த போது அது வெளிப்பட்டதனால் அவன் 1811 இல் சிரசீசே தம் செய்யப்பட்டான், அதன்மேல் பிலிமத்தலாவையின் மருமகனான எகெலப்போலை முதல் அதிகாரியாக்கப்பட்டான் ஆனால் அவனும் விரைவில் அரசனுடன் பகைத்துக் கொண்-

டான்; அதே சமயம் பிலிமத்தலாவையின் குழ்ச்சிக்குப்பின் மன்னை மக்களையும் பிரதானிகளையும் பிக்குகளையும் பலவாறு வருத்திக் கொடுங்கோலாக்கி செலுத்திவந்தபடியால் எல்லோரும் அவன்மீது வெறுப்புற்றிருந்தனர்; அவர்கள் அவன் பதவியிலிருந்து நீங்குவதைப் பெறிதும் விரும்பினர்; அந்நிலையில் எகெலப்பொலையும் ஆங்கிலேயர்களுடன் சேர்ந்து தன்னைப் பதவியிலிருந்து நீக்க முயல்கிறான் என அறிந்த அரசன் அவனைப் பிடித்துவரக் கட்டளையிட்டான். ஆனால் எகெலப்பொலை அதற்குள் ஆங்கிலேயர் பக்கம் சேர்ந்துவிட்டான். இதனால் ஆத்திரம் கொண்ட மன்னை எகெலப்பொலையின் குடும்பத்தவர்களைக் கொல்வித்தான்.

இவ்வாறு கண்டி நிலைமைகள் ஒரு படையெடுப்புக்கு வாய்ப்பாயிருப்பதையறிந்த பிறவுங்றிக் தேசாதிபதி எகெலப்பொலையின் உதவியுடன் 1815 இல் அந்நாட்டின்மீது யடையெடுத்தார். அப்போது கண்டியரசன் மெதமகா நுவரைக்கு ஒடி ஒளித்தான். அப்படையெடுப்பின்போது அரசனுக்கு உதவி செய்யவோ ஆங்கிலேயரை எதிர்க்கவோ யாரும் முன்வரவில்லை. அந்நிலையில் ஆங்கிலப்படைகள் கண்டியைக் கைப்பற்றியபின்னர் அரசனையும் தேடிப்பிடித்தன, அதன்மேல் மன்னை வேலூருக்கு அனுப்பப்பட்டதுடன் நாயக்கர்வமிச ஆட்சி முடிவடைய இலங்கை முழுவதும் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின்கீழ் வந்தது.

யயிற்கீ

1. ஆங்கிலேயர் திருகோணமலையைக் கைப்பற்ற விரும்பிய தேன்?
2. திருகோணமலையை ஆங்கிலேயர் முதன்முதல் எப்போது கைப்பற்றினர்?
3. பிரெஞ்சுப் புரட்சியின்போது ஒல்லாந்தின் அரசனுயிருந்த வன் யார்?
4. ஆங்கிலேயர் இரண்டாம் முறையில் திருகோணமலையைப் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றியதேன்?
5. கொழும்பு எந்த ஆண்டில் கைப்பற்றப்பட்டது?
6. கண்டிமீது முதற்படையெடுப்பை யார்? எப்போது மேற்கொண்டார்?
7. பிலிமத்தலாவை யார்? அவனை ஏன் அரசன் கொல்வித்தான்?
8. எகெலப்பொலை ஆங்கிலேயர் பக்கம் சேர்ந்ததேன்?
9. ஆங்கிலேயர் கண்டியைப் பிடிக்க உதவிய கரரணங்கள் யானவை?

அலகு 20

பிரத்தானியருக்கும் பிரான்சியருக்கும் ஸெற்றிசையில் போட்டி

பாடம் 57

அமெரிக்காவில் ருடியேற்றங்களைத் தாமித்தல்

'அமெரிக்கா' என்ற கண்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தைப்பற்றிப் புனியியலிலும் சரித்திரத்தில் முன்னெரு பாடத் திலும் படித்திருக்கிறீர்களல்லவா? கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு ஐரோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின்போதே அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஸ்பானிய அரசின் சார்பில் கடல்வழிகாண்சுசென்ற கொலம் பஸ் அதனைக்கண்டு பிடித்ததற்கால் ஸ்பானியர் அதனைத் துவரிமொராட்டினர்; பின் ஸ்பானியரைத் தொடர்ந்து பிரத்தானியரும் பிரான்சியரும் அமெரிக்காவிலே வடபகுதி யில் தேட்டம் மேற்கொண்டு தாம் கண்டறிந்த பகுதிகளைத் தமது செல்வாக்குப் பிரதேசமாக்கினர். இவ்வாறு இங்கிலாந்து மன்னாகிய ஏழாவது கென்றி காலத்தில் செபஸ்தியன் கபொர் ஜோன்கபொர் என்போர் நியூபவுன்லாந்துக்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து 1534—1536 காலத்தில் காட்டியர் என்னும் பிரான்சிய தேட்டக்காரன் சென்லோரங்கள் நதியில் 1000 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்தான்; பின்னர் சம்பளேன் என்பவன் 1608 இல் குவீபெக் என்னும் குடியேற்றத்தை நிறுவினான்; அவனைத் தொடர்ந்து 1684 அன்னில் 'லாகால்' என்பவன் மிசிசிப்பிப் பள்ளத்தாக்குப் பிரதேசத்தில் தேட்டம் செய்தபின் பிரான்சியர் 14 ஆம் ஹூயிகாலத்தில் ஹாசியானு என்னும் குடியேற்றத்தை நிறுவினர்:

இவ்வாறு பிரான்சியர் உண்நாட்டில் தேட்டம் செய்து குடியேற்றங்களை நிறுவிய காலத்தில் ஆங்கிலேயர் வட அமெ

ரிக்காவின் கிழக்குக்கரையில் குடியேற்றங்களை அமைப்பதில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் ஜோன்சிமித் என்பவனின் முயற்சி யினால் 1606 இல் வேர்ஜினியாவை நிறுவியபின்னர், 1620 இல் நியூ இங்கிலாந்து பகுதியையும் தமது குடியேற்றத்தலமாக்கி ஏர், இக்காலத்தில் கவிடன், ஒல்லாந்து ஆகியநாடுகளும் வட அமெரிக்காவின் கிழக்குக்கரையில் குடியேற்றம் நிறுவ முயற்சித்தன, இவ்வாறு ஒல்லாந்தர் நிறுவிய ஒரு தலம் நியூ அம்ஸ்ரடாம் எனப்பட்டது: ஆனால் 1664 இல் ஆங்கிலேயர் அதைக் கைப்பற்றினர். அதுபோலவே நியூ ஜேர்சி, டில்வாரே குடியேற்றங்களும் ஆங்கிலேயரின் கைக்குள் வீழ்ந்தன. இதன்பின்னர் வில்லியம் பென் என்பவர் 1681 இல் பெண்சில்வேனியா என்னும் உள்நாட்டுக்குடியேற்ற மொன்றை நிறுவினார்; அதைத் தொடரிந்து 1732 இல் ஓசில் தோப் என்பவர் ஜோர்ஜியாவை நிறுவினார்; இவ்விதமாக 1740 அளவில் வட அமெரிக்காவின் கிழக்குக்கரையில் 13 ஆங்கிலக் குடியேற்றங்கள் உருவாகியிருந்தன.

மேற்கூறப்பட்டவாறு பிரித்தானியரும் பிரான்சியரும் அமெரிக்காவின் வடபகுதியிலேயே அதிக கவனம் செலுத்திய காலத்தில் ஸ்பானியர் அதன் மத்திய, தென்பகுதிகளில் தேட்டம் மேற்கொண்டனர். ஸ்பானிய தேட்டக்காரரில் கோட்டஸ், பிசாரே என்பவர்கள் பிரதானமானவர்கள், கோட்டஸ் மெச்சிக்கோவையும் பிசாரே பீரு நாட்டையும் கைப்பற்றினான். ஸ்பானியர் தாம் கண்டறிந்த பகுதிகளிலிருந்து பொன், வெள்ளி, முதலியவற்றையும் பிறபொருட்களையும் பெருமளவில் கவர்ந்து கொண்டு சென்றதைக்கண்ட ஆங்கிலேயரும், பிரான்சியரும் ஸ்பானியக் கப்பல்களை வழிமறித்துக் கொள்ளியதித்துப் பொருள் தேடினர்! டிரேக், றவி, ஹோக்கின்ஸ் முதலிய ஆங்கிலக் கடற்படைத் தலைவரிகளே கடற்கொள்ளியில் அதிகமாக ஈடுபட்டனர். ஆயினும் மத்திய அமெரிக்காவிலும் தென் அமெரிக்காவிலும் குடியேற்றங்களை நிறுவுவதில் ஸ்பானியர் வெற்றிபெற்றனர். இவ்வாறு 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றுண்டுகளில் வட அமெரிக்காவின் வடபகுதியில் தேட்டம் மேற்கொண்டவர்களில் பிரித்தானியரும் பிரான்சியரும் ஒருவரை ஒருவர் பகைத்துப் போரிட்டுக்கொண்டனர். அவர்களின் போர்கள் வட அமெரிக்காவில் மட்டுமன்றி அத்திலாந்திக்கிலும், இந்தியாவிலும் இந்து சமூத்திரத்திலும் இடம்பெற்றன. இப்படியாக 1756-63 காலத்தில் அவர்களிடை ஏற்பட்ட ஏழாண்டுப் போரின் இறுதியில் ஆங்கிலேயரே வெற்றிபெற்றனர். அதன்விளை

வாகப் பிரான்சியர் அதுவரை வைத்திருந்த கண்டாவும் ஹசியானுக் குடியேற்றமும் ஆங்கிலேயரின் வசமாகியதனால் வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் வலுப்பெற்றது:

யீற்சி

1. நியூபவன்லாந்துப் பகுதியைக் கண்டுபிடித்தோர் யார்?
2. ஹசியானுக் குடியேற்றம் யாரால் நிறுவப்பட்டது?
3. ‘காட்டியர்’ எந்நாட்டவன்?
4. வேரிஜினியா யாரது முயற்சியால் நிறுவப்பட்டது?
5. ஜோர்ஜியாவை நிறுவியவர் யார்?
6. ஒல்லாந்தரால் நிறுவப்பட்ட ஒரு குடியேற்றத்தின் பெயர் யாது?
7. ஸ்பானிய தேட்டக்காரர் இருவரின் பெயர்களைக் கூறுக?
8. வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கம் வலுப் பெற்றதேன்?

அமெரிக்க சுதந்திரப்போரூம்

ஐக்ஷிய அமெரிக்காவும்

பதினேழாம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிலும் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் வட அமெரிக்காவிற் குடியேறிய ஆங்கிலேயர் 1740 அளவில் பதின்மூன்று குடியேற்றங்களை நிறுவியிருந்தனர் என்பதை முன்னொடு பாடத்தில் படித்திருக்கிறீர்கள்வீரா? இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்களை ஆரம்பத்திலிருந்தே பிரித்தானிய அரசாங்கம் கண்காணித்துவந்தது. மேலும் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தேசாதிபதிகளே அக் குடியேற்றங்களின் ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாகவுமிருந்தனர். அன்றியும் குடியேற்றவாசிகள் முன்னர் பிரித்தானிய பிரசைகள் என்ற காரணத்தினால் பிரித்தானிய பாரானுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விசேட சட்டங்கள் அமெரிக்காவிலும் அமுல் செய்யப்பட்டன. இவ்விதமாக அமெரிக்கர்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் பல சட்டங்களைப் பாரானுமன்றம் நிறைவேற்றியது. அதைத் தட்டிக்கேட்க அப்போது யாரும் இருக்கவில்லை.

இவ்வாறு அமெரிக்காவில் தனது ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்டுவதன் முதற்படியாகக் கப்பற் போக்குவரத்துச்சட்டம் என ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் விளைவாகக் குடியேற்றநாடுள் தாம் உற்பத்தி செய்யும் புகையிலை, யருத்தி முதலிய பொருட்களை இங்கிலாந்துக்குமட்டும் விற்கவும் தமக்குத் தேவையான பொருட்களை இங்கிலாந்துமூலம் வாங்கவும், அதன் கப்பல்களில் மட்டும் ஏற்றிக்கொண்டுவரவும் வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. இக்கட்டுப்பாட்டின் விளைவாகக் குடியேற்றநாடுகள் தமது பொருட்களைத் தாம் விரும்பிய நாட்டுக்கு விற்று அதிக இலரபத்தை சட்ட முடியவில்லை. அதே சமயம் வெளிநாடுகளிலிருந்து குறைந்த விலைக்குப்

பொருட்களை வாங்கவும் முடியவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்க, பிரித்தானிய அரசாங்கம் துறைமுகங்களில் பலத்த கட்டுப் பாடுகளை அமுல்நடத்தியும் கண்காணிப்பை மேற்கொண்டும் கள்ள வியாபாரம் நடப்பதையும் தடுத்தது.

இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளையும் சட்டங்களையும் குடியேற்றவாசிகள் விரும்பவில்லை. அவர்கள் நீண்டகாலம் அவற்றைச் சுகித்துவந்தபோதிலும் காலகதியில் அக்கட்டுப் பாடுகளை எதிர்க்கும் இயக்கம் உருவாகியது. அதன் பயனாக மக்கள் தாம் ஒரு சுதந்திர நாட்டில் இருப்பதாக எண்ணத் தலைப்பட்டனர். அத்துடன் தமக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்காத பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் தம்மைக் கட்டுப்படுத்தும் விசேட சட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும் என அவர்கள் சூரலெழுப்பினர். சுருங்கங்கூறின் “பிரதிநிதித்துவ மில்லாதபோது வரியும் இல்லை” என அவர்கள் வாதித்தனர்:

இது இவ்வாறுக, 1756-63 காலத்தில் நடந்த ஏழாண்டுப்போரில் பிரித்தானியா பிரான்சைத் தோற்கடித்தபடியால் வட அமெரிக்கக் குடியேற்றவாசிகள் பிரான்சியர், செவ்விந்தியர் ஆகியோரின் பயம் நீங்கியிருந்தனர். அவ்வேளை பிரித்தானியரின் தயவுனிற்குத் தாமே தமது கருமங்களைக் கவனிக்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருந்தனர். ஆனால் ஏழாண்டுப் போர் குடியேற்றவாசிகளின் நன்மைக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டதென்பதனால் அப்போர்க் கெலவீல் ஒரு பகுதியைக் குடியேற்ற வாசிகள் பொறுப்பது நியாயமானது எனப் பிரித்தானிய அரசு கருதியது. எனவே பிரித்தானிய பிரதமரான நோத் போர்க் கெலவீல் ஒரு பகுதியைப் பெறுவதற்காக முத்திரை வரி ஒன்றை விதித்தார். ஆனால் குடியேற்ற வாசிகள் அதை எதிர்த்துக் கிளர்க்கிசெய்தனர்; அதன் விளைவாக அரசாங்கம் அவ்வரியை நீக்கிவிட்டு “உரிமைச் சட்டம்” என ஒன்றை நிறைவேற்றிக் குடியேற்றங்களில் வரிவிதிப்பதற்குத் தனக்கு உரிமையுண்டு என்பதை உறுதிப்படுத்தியது. பின்னர் ரவுண்டிலில் எனும் பிரதமர் 1767இல் தேயிலை, கண்ணுடி, காகிதம் முதலியவற்றில் புதியவரிகளை விதித்தார். உடன் குடியேற்றவாசிகள் அவற்றையும் எதிர்த்தனர். அதே சமயம் எமஸ் போக், முத்தபீற் முதலிய சில பிரித்தானிய தலைவர்களும் தமது அரசாங்கத்தின் வரிவிதிப்புக் கொள்ளலையக் கண்டித்தனர். ஆனால் முன்றும் ஜோர்ஜ்

மன்னானும் அவன் மந்திரி சபையினரும் வரிவிதிப்பதில் கீடாப் பிடியாகவே நின்றனர். எனினும் பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கிடையில் தேயிலை வரியைத் தவிர்த்து ஏனைய வரிகள் நீக்கப்பட்டன;

ஆனால் குடியேற்றநாடுகள் அதனால் திருப்தியடைய வில்லை. அவர்கள் ‘பிரதிநித்துவம் இல்லாதபடியால் வரியும் இல்லை’ என ஏகோபித்துக் குரலெழுப்பினர். இத்தகைய நெருக்கடி நிலையில் தேயிலையை ஏற்றிக்கொண்டு பொஸ்ரன் துறைக்கு ஒரு கப்பல் வந்தபோது சில குடியேற்றவாசிகள் செவ்விந்தியர்போல வேடம் போட்டுக் கப்பலில் ஏறி அதிலிருந்த தேயிலைப் பெட்டிகளில் பலவற்றைக் கடலுள் விசிவிட்டனர்; இச் சம்பவம் பொஸ்ரன் தேவீர் விருந்து எனப்படுகிறது. இச்செயல் பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்கு ஆத்திரத்தைத் தழுப்படியது. உடன் அது பொஸ்ரன் துறைமுகத்தை முடிவிட்டு நான்கு புதிய சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் குடியேற்ற வாசிகளின் கோபத்தை மேலும் தூண்டியது. அதன் மேல் குடியேற்றவாசிகளின் பிரதிநிதிகள் 1774 இல் பில்டெஸ்பியாவில் ஒரு மாநாட்டைக்கூட்டிப் பிரித்தானியாவுடன் தாம் செய்யும் வரித்தகத்தை நிறுத்த முடிவுசெய்தனர்: பின்னர் 1775 இல் இடம்பெற்ற இரண்டாவது மகாநாட்டில் குடியேற்றவாசிகள் தாய்நாட்டுடன் பேராடத் தீர்மானித்து அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்யமுனைந்தனர். அதே சமயம் சுதந்திரப்போரில் தீவிரமாயிருந்த வேர்ஜினியாக் குடியேற்றத்தைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜ் வாலிங்டன் என்பவர் குடியேற்றநாடுகளின் படைத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்.

இதன்மேல் பொஸ்ரனுக்கு அண்மையில் நடந்த ஒரு கைகலப்பைத் தொடர்ந்து சுதந்திரப்போர் தொடங்கியது; அப்போரில் தொடர்ந்து வெற்றியும் தோல்வியும் மாறிமாறி வர ஒராண்டு முடிவடைந்தது: பின்னர் 1766 ஜூலை 4 ஆம் திகதி 13 குடியேற்ற நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் ஜேப்சன் தலைமையில் கூடிப் பிரசித்திபெற்ற அமெரிக்க சுதந்திரப்பிரகடனத்தை வெளியிட்டனர். அதன்படி குடியேற்றங்கள் தாம் ஒர் சுதந்திர நாடு எனத் தெரியப்படுத்திக்கொண்டன: இன் வாறு சுதந்திரப்பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டபின்னர் போர் தீவிரமடைந்தது. அதேசமயம் பிரான்சும் அமெரிக்கர்களுக்கு உதவி செய்ததானால் பிரித்தானியாவின் கடல் வளிமை பாதிக்கப்பட்டது. அந்திலையில் 1777 இல் இடம்பெற்ற ஸ்ரோகாபோரிலும் 1781 இல் இடம்பெற்ற யோக்ரவுஸ் போரிலும் பிரித்

நியூயோர்க்கிலுள்ள அமெரிக்க
சுதந்திர தேவதையின் சிலை

தானியா படுதோல்வியடைந்தது: இதன் விணவாக 1782 இல்
பிரித்தானியப் பாரானுமன்றம் நிறைவேற்றிய ஒரு தீர்
மானத்தின்படி அமெரிக்கக் குடியேற்றங்களைப் பலாத்கார
மாகப் பணியளவுக்கும் முயற்சியைக் கைவிடுவதெனத் தீர்
மானிக்கப்பட்டது: அதற்கிணங்க 1783 இல் மூன்றாம் ஜோர்ஜ்
மன்னை குடியேற்றவாசிகளுடன் சமாதானம் செய்துகொண்
ட்டதோடு அவர்களின் சுதந்திரத்தையும் ஆங்கிகரித்தான்.

அதுமுதல் பகுமையீடு 13 குடியேற்ற நாடுகளினிடத்தில் ‘ஐக்கிய அமெரிக்கா’ எனும் புதிய, பலமிக்கநாடு உதயமரகியது. அதன் முதலாவது ஐஞ்சிபதியாக ஜோர்ஜ்வாஷிங்டனே நியமிக்கப் பட்டார். ஐக்கிய அமெரிக்கா இன்று 51 மாகாணங்களையுடையதாய் உலக வல்லரக்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

பயிற்சி

- 1: அமெரிக்க குடியேற்றங்களைப் பிரித்தானியா எவ்வழிகளில் கண்காணித்தது?
- 2: குடியேற்ற நாடுகள் வரிகொடுக்க மறுத்ததேனி?
- 3: முத்திரவரி ஏன் விதிக்கப்பட்டது?
- 4: ரவுண்ணவில் எப்பொருட்களில் வரிகளை விதித்தார்?
- 5: குடியேற்றங்களின் எதிர்ப்புக்கு ஆதரவளித்த பிரித்தானிய தலைவர்கள் யாவர்?
- 6: பொஸ்ரன் தேனீர்விழுந்து என்பது யாது?
- 7: குடியேற்ற நாடுகளில் படைத்தலைவர் யார்?
- 8: அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனம் எப்போது விடுக்கப் பட்டது?
- 9: அமெரிக்காவின் முதலாவது ஐஞ்சிபதி யார்?
- 10: அமெரிக்காவில் இன்று எந்தனை மாகாணங்கள் உள்ளன?

முன்று தவணை

மாதீரி விழப்பந்தீரம்

(1) மின் வருவனவற்றில் ‘அ’ வரிசையில் உள்ளவற்றுக்குப் பொருத்தமானவற்றை ‘ஆ’ வரிசையிலிருந்து தெரிரது வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க.

அ

ஆ

1; யோன் ஒவ் ஆரீக் என் போர்பனி வமிசத்தவனி:	பவரி
2. 14 ஆம் ஹயி	ஆஸ்திரிய அரசியாகும்.
3; கோல்பேட்	இரசிய மனினஞ்சவான்.
4; ஆஸ்திரிய வழியுரி	இரசிய பாரானுமனிறத்தின் கமப் போர் பெயர்.
5; மரியா திரெசா	பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த வர்.
6; மகாபிட்டர்	கத்தோலிக்க மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனரி:
7; ரூமா என்பது	14 ஆம் ஹயியின் மந்திரியா யிருந்தான்.
8; மெளனி வில்லியம்	1740—1748 ல் நடந்தது:
9. நெதர்லாந்தின் தென் பகுதியில்	இரண்டாம் இராச்சிங்கன் காலத்தில் செய்யப்பட்டது:

10. 'ஆமடா' என்றபடை இரண்டாம் இராசசிங்கன் காலத்தில் சிறைவகைப்பட்டான்.
- 11; 1688 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி பிரித்தானியாவுக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்டது.
12. அங்குராங்கட்டடை உடன்படிக்கை தமிழர்களிடை நிலவிய வழங்களாகும்;
- 13; ரூபேட் நொக்ஸ் இரண்டாம் விமலதர்மனி
14. 'தேசவழமை' என்பது காலத்தவர்.
15. வெவிவித்த சரணங்கர இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்டது.

(2) பின் வருவன சுரியாயின் சுரி யென்றும், பிழையாயின் பிழை எனவும் எழுதுக:

1. திப்பொட்டுவாவே குளவம்சத்தை இயற்றினார். புத்தரக்கித
2. ஒல்லாந்தர் தமது பிர மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்த தேசத்தை
3. 'தோம்பு' வைக்கும் போத துக்கி சர்காலத்தில் தோன்றியது.
4. சைமன் தேசாதிபதி தேசவழமையைத் தொகுத் தார்.
5. விலெம்பால்க் காலத் தில் கறுவாச் செய்கை விருத்தி செய்யப்பட்டது.
6. 'ஹழியம்' என்பது ஒருவகை வரியராகும்;
7. ரூபேட்டிளோவ் ஒரு பிரான்சியப் படைத் தலைவராகும்.
8. எழாண்டுப் போர் 1736—1743 காலத்தில் நடைபெற்றது.
9. 1796 இல் கொழும்பு ஒல்லாந்தரால் கைப்பற்றப் பட்டது.

10. கண்டிமீது படை நோத் என்பவராகும்;
யெடுத்த முதலாவது
ஆங்கிலத் தேசாதிபதி

(3) பின்வருவனவற்றில் இரண்டு சரித்திரத் தொடர்புள்ளவை;
தொப்பற்ற சொல்லிக் குறிப்பிடுக:

1. சம்பளேன், குவீபெக் காட்டியர்.
2. ஒகிள்தோப் ஜோர்ஜியா பிசாரே.
3. அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனம் 1776; 1774.
4. ஜகாங்கீர்; சூரத்; சென்ஜோர் ஜ்.
5. டிப்ளே; பினாசி; கிளைவ்.
6. சந்திரநாகூர்; பிரான்சியர்; ஒல்லாந்தர்.
7. மகாபட்டே; கறுவா; பாக்கு.
8. உடகம்பக; பகலகம்பக; திசாவை.
9. வெலினித்த; சங்கராஜ்.
10. பிலிமத்தலாவை; விக்ரமராசசிங்கன்; கீரத்திழஸ்.

(4) மேஸ்வருக் வாக்கியங்களுக்குப் பொருத்தமானவற்றை அடைப்
புக் குறிக்குள்ளிருந்து தெரிந்து வாக்கியங்களைப் பூர்த்திசெய்க:

1. 14 ஆம் ஹை (1643 இல் 1463 இல்) அரசுகட்டிலேறி
ஞன்.
2. வேரிசை பளிங்குமாளிகை (பிரான்சில் பிறசியாவில்)
உள்ளது.
3. ஒல்லாந்தரின் கிழக்கிந்திய சங்கம் (1602 இல் 1608 இல்)
நிறுவப்பட்டது.
4. யாகர்த்தா (ஒல்லாந்தரின் போத்துக்கீசரின்) வர்த்தக
மையமாகும்.

5. கண்டிமீது படையெடுத்த ஒல்லாந்த தேசாதிபதி (வான் எக்; இமாம்) ஆகும்.
6. நாயக்கர் வமிச முதல் அரசன் (விசயராசசிங்கன்; வீர நரேந்திரன்) ஆகும்.
7. கீர்த்தியீர் காலத்தில் தூதஞக வந்தவன் (பைபஸ்; பொயிட்) ஆகும்;
8. பிரித்தானியர் (1802 இல் 1815 இல்) கண்டியைக் கைப் பற்றினர்.
9. ஒல்லாந்தர் (நான்கு; மூன்று) நிர்வாக சேவைகளை வைத் திருந்தனர்.
10. லாண்றுட்ளை என்பவை (ஒல்லாந்தரின் ஆங்கிலேயரின்) நீதிமன்றங்களாகும்.
11. எகெலப்பொலை (ஆங்கிலேயர் ஒல்லாந்தர்) பக்கம் சேர்ந்தான்.
12. கண்டியைக் கைப்பற்றிய தேசாதிபதி (பிறவுன் றிக்; மெயிற்லந்து)
13. ஸ்பானியர் (வட; தென்) அமெரிக்காவில் குடியேற்றங்களை நிறுவினர்.
14. அமெரிக்காவின் முதல் ஜனதிபதி (வாக்ஷிங்டன்; லிங்கன்) ஆகும்.
15. ஒஹேரஞ் வில்லியம் (ஒல்லாந்து, பிரான்சு) நாட்டு அரசு அகும்.

741

இப்பிரச்சரம் கண்டி, பேராதனை விதி 388-ம் இலக்கத்தி விருக்கும் த. நடராசா அவர்களால் கண்டி, 241, கொழும்பு விதியிலுள்ள நெஷனல் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பட்டது.

கு. க. தயவுசூதி B. A. அவர்கள்

ராந்திர மல்கள்

1.	தங்கால வரலாறு G. C. E.	
	பிரிவுப்பாட்டுத்திட்டம் முழுவதும் ஆடங்கியது	7 - 50
2.	தங்காலச் சுதாந்திரம் எட்டாந்தரம்	3 - 00
3.	தங்காலச் சுதாந்திரம் ஏழாந்தரம்	2 - 75
4.	தங்காலச் சுதாந்திரம் ஆறாந்தரம்	2 - 50

யாழ்ப்பாணம்பகுதி வீரப்பையாளி:

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

235, K. K. S. வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.